

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 47. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu
2. Návrh na revokaci usnesení č. 1103 ze dne 22. dubna 2020
3. Informace vlády o uvolňování restriktivních opatření přijatých vládou
4. Informace vlády o nákupu ochranných pomůcek během nouzového stavu

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 47. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 28. dubna a 4. června 2020

Obsah:

Strana:

28. dubna 2020

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 1104).

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	9
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	11
Řeč poslance Ivana Bartoše	16
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	19
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	23
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	25

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Mariana Jurečky	30
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	35
Řeč poslance Víta Rakušana	40
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	44
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové ..	48

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč mpř. vlády, min.průmyslu a obchodu a min.dopravy ČR K. Havlíčka 54

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	59
Řeč poslance Pavla Kováčíka	63
Řeč poslankyně Jany Černochové	64
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	67
Řeč poslance Jana Birkeho	67

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Birkeho	71
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	71
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	73
Řeč poslance Jana Zahradníka	75
Řeč poslance Dominika Feriho	77
Řeč poslance Martina Kupky	79
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	82
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	86
Řeč poslance Petra Bendla	87

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Stanislava Juránka	90
Řeč poslance Ivana Adamce	93
Řeč poslance Petra Gazdika	96
Řeč poslance Václava Klause	97
Řeč poslance Antonína Staňka	98
Řeč poslance Mariana Jurečky	100
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	102
Řeč poslance Marka Výborného	103
Řeč poslance Miroslava Kalouska	105
Řeč poslance Tomáše Martíňka	107
Řeč poslance Petra Třešňáka	109
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	111

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Mariana Jurečky	120
Řeč poslance Marka Výborného	121
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	121
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	123
Řeč poslance Mariana Jurečky	124
Řeč poslance Miroslava Kalouska	125
Řeč poslankyně Olgy Richterové	126
Řeč poslance Martina Kupky	127
Řeč poslance Petra Bendla	127
Řeč poslance Ondřeje Benešika	128

Řeč poslankyně Olgy Richterové	129
Usnesení schváleno (č. 1105). Řeč poslance Ivana Adamce	132
Usnesení schváleno (č. 1106). Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	133
Řeč poslance Mariana Jurečky	135
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	135
Řeč poslance Pavla Kováčíka	135
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	136
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	136
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	137
2. Návrh na revokaci usnesení č. 1103 ze dne 22. dubna 2020 Řeč poslance Romana Kubíčka	137
Usnesení schváleno (č. 1107).	
3. Informace vlády o uvolňování restriktivních opatření přijatých vládou Řeč poslance Ivana Bartoše	138
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	139
Řeč poslance Miroslava Kalouska	139
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	139
Řeč poslance Ivana Bartoše	140
4. Informace vlády o nákupu ochranných pomůcek během nouzového stavu Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	141
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	141
Řeč poslance Ivana Bartoše	143
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	145
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	148
Projednávání bodu bylo přerušeno.	

4. června 2020

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
28. dubna 2020
Přítomno: 110 poslanců

(Schůze zahájena v 10.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 47. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Pan místopředseda Filip hlasuje s náhradní kartou 24, paní poslankyně Valachová s náhradní kartou číslo 22, pan poslanec Beitl s náhradní kartou číslo 26.

Tuto schůzi jsem svolal v návaznosti na ustanovení § 109m zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny na základě předložení návrhu vlády na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu. (Silný hluk v sále.) Všechny vás poprosím už o klid, prosím, abyste zaujali svá místa v sále. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou – pan poslanec Bartoš hlasuje s náhradní kartou číslo 21 – v pátek 24. dubna.

Nyní bychom nejprve přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili poslankyni Janu Černochovou a poslance Leo Luzara.

Pan poslanec Feri hlasuje s náhradní kartou číslo 27, pan poslanec Ferjenčík s náhradní kartou číslo 15.

Ptám se, zda má někdo jiný návrh na osoby ověřovatelů. Nikoho nevidím.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 2 – hned vysvětlím. Přihlášeno je 94, pro 91, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já jsem omylem zahájil hlasování číslo 1 ještě při odhlašování, tudíž bylo zmatečné a budeme dnes pro stenozáznam začínat až hlasováním číslo 2. Konstatuji, že jsme ověřovateli 47. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Janu Černochovou a poslance Leo Luzara.

Dále sděluji to, co již bylo dohodnuto při minulých schůzích. Zasedáme v redukovaném počtu. Všichni, kteří nejsou v tuto chvíli přítomni, jsou na základě dohody předsedů poslaneckých klubů považováni za omluvené.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, 12. března tohoto roku vláda vyhlásila v souladu s článkem 5 a 3 ústavního zákona číslo 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 na

území České republiky nouzový stav na maximální dobu 30 dnů. Poslanecká sněmovna následně na své 43. schůzi 7. dubna svým usnesením číslo 1012 prodloužila na základě žádosti vlády dobu trvání nouzového stavu do 30. dubna 2020.

Podle článku 6 odst. 2 ústavního zákona číslo 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, může vláda dobu pro vyhlášení nouzového stavu prodloužit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny. 24. dubna tohoto roku vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o prodloužení doby nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS Cov-2, a to do 25. května tohoto roku. Podle § 109m odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny rozhodne Sněmovna o takovém návrhu ve zkráceném řízení.

Nyní tedy přistoupíme k vlastnímu pořadu 47. schůze, tak jak je uveden na pozvánce.

Pro všechny, kteří ještě nejsou seznámeni s dohodou z grémia. Grémium navrhuje zařadit tři nové body do pořadu této schůze. Je to Informace vlády o uvolňování restriktivních opatření přijatých vládou, dále Informace vlády o nákupu ochranných pomůcek během nouzového stavu a dále je zde návrh na zařazení bodu Revokace usnesení číslo 1103 ze dne 22. 4. k přerušení bodu 45. schůze Poslanecké sněmovny týkající se rozvolňování a nákupu ochranných pomůcek, neboť tyto body jsme přerušili až do 5. 5. Chceme-li je projednávat dnes, musíme nejprve revokovat toto usnesení.

Následně pak grémium navrhuje, aby tyto body byly seřazeny takto: za první nouzový stav, za druhé revokace usnesení číslo 1103 ze dne 22. 4. 2020, za třetí informace vlády k uvolňování restriktivních opatření, za čtvrté informace vlády k nákupu ochranných pomůcek. To je tedy z grémia vše. Doufám, že platí dohoda, že další návrhy k pořadu schůze nebudou podávány.

Můžeme tedy nyní hlasovat o takto navrženém pořadu schůze tak, jak byl navržen grémiem. Nebo nejprve zařazení nových bodů? (Obrací se na zaměstnankyni organizačního odboru.)

Nejprve pro jistotu zařazení těch nových bodů, tak jak jsem přečetl.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tří nových bodů a pro to pořadí, jak se dohodlo grémium. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 102, pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 47. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 100 poslanců, pro 97, proti nikdo. S pořadem schůze byl vysloven souhlas.

S náhradní kartou číslo 28 hlasuje pan poslanec Roman Onderka, s náhradní kartou číslo 23 hlasuje pan poslanec Volný.

V souladu se schváleným pořadem schůze otevírám bod

1.

Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

K tomuto bodu vám byl doručen sněmovní dokument 5058 a já poprosím, aby předložený návrh uvedl předseda vlády Andrej Babiš. Prosím máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže dobrý den všem. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, věřil jsem, že už Poslaneckou sněmovnu nebudu muset žádat o další prodloužení nouzového stavu, a to hlavně proto, že si myslím, že naše země objektivně zvládla pandemii koronaviru jako jedna z nejlepších v EU a naši epidemiologové potvrdili, že máme nákazu pod kontrolou prozatím, a doporučili, abychom se už začali opatrně vracet k normálnímu stavu. Proto vlastně už jsem minulý týden avizoval, že asi prodloužení nouzového stavu nejspíš nebude potřeba. Přesto vás ještě dnes žádám, a to z důvodů, které jsou vám všem známé.

Minulý čtvrtek 23. dubna vydal Městský soud v Praze rozsudek, kterým zrušil některá mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví, i ta klíčová, a to regulaci volného pohybu osob, zamezení konání hromadných akcí nebo zákaz provozu obchodů či jiných provozoven. Soud dospěl k závěru, že takto zásadní krizová omezení nesmí ani v době nouzového stavu vydávat Ministerstvo zdravotnictví formou mimořádných opatření zákona o ochraně veřejného zdraví, ale pouze formou krizových opatření podle krizového zákona.

Soud sám řekl, že se naše vláda potýkala s výjimečnou situací, a to i z hlediska práva. Samozřejmě souhlasím, že nikdy jsme takovou situaci v České republice neřešili. Proto nemáme ani žádný precedens, jak ji správně řešit věcně a formálně. Nikdy v minulosti jsme prostě nečelili nebezpečí, které by tak zásadně ohrožovalo zdraví obyvatel. A pokud jste viděli například jednu ze studií, která říká, že vlastně koronavirus u i těch nemocných lidí může zkracovat jejich život až o deset let. Dnes se jako jedna z prvních zemí vracíme k normálnímu životu. A je jasné, že naše opatření byla efektivní a prokazatelně pomohla zabránit nekontrolovatelnému šíření epidemie. Česká republika má tu čest být mezi tzv. early opening countries, to znamená mezi zeměmi, které jako z prvních rozvolňují a otvírají.

A já jsem minulý týden měl videokonferenci. Byl tam premiér Austrálie, premiérka Nového Zélandu, premiérky Dánska, Norska, premiér Řecka, Rakouska a Izraele, domluvili jsme se na spolupráci, a další hovor proběhne příští týden, na velice konkrétní spolupráci, na společném postupu u různých projektů, abychom skutečně

byli soběstační v rámci vakcíny, léků, zdravotnických pomůcek atd. Takže díky těmto opatřením, která my jsme zrealizovali, nenastaly žádné katastrofické scénáře jako v Itálii, Španělsku nebo Spojených státech. Žádné přeplněné JIP, žádné chodby plně intubovaných pacientů, žádní mrtví v chladicích boxech.

Ano, asi jsme měli formálně postupovat podle krizového zákona, jak řekl soud. My jsme jeho rozhodnutí respektovali a naše vláda formou zmíněných opatření okamžitě ještě téhož dne je opravila. Bez ohledu na formální rovinu jsem přesvědčený, že to, co jsme udělali, bylo vysoce odpovědné rozhodnutí, které ochránilo naši zemi a naše občany a přišlo v pravý čas. A za to bych chtěl také poděkovat i vám, poslancům Parlamentu ČR, za veškerou vaši pomoc jak s nouzovým stavem, tak také děkuji za všechno, co jste v té době této krize udělali pro naše občany. A opravdu si vážím vašeho konstruktivního přístupu.

Ale zpět k rozhodnutí soudu. Právě kvůli němu vás teď naše vláda žádá o prodloužení nouzového stavu. Z epidemiologického hlediska je totiž nutné i nadále bránit nekontrolovatelnému šíření epidemie potřebnými opatřeními. Naše země je i nadále ve stavu nebezpečí, i nadále jsou ohroženy životy, zdraví, majetek, ale i vnitřní pořádek naší země a bezpečnost. Vzhledem k tomu, že krizová opatření podle krizového zákona smí vláda vydávat jen v době nouzového stavu a ten končí dne 30. dubna, tak je nezbytné, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s prodloužením nouzového stavu, tak jak to předpokládá článek 6 odst. 2 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky.

Klíčová restriktivní opatření budou postupně uvolňována až do 25. května. A pokud budeme i po tomto datu realizovat určitá omezující opatření, bude se jednat o ta opatření, která byla vydána už před vyhlášením nouzového stavu. A věřím, že s naší žádostí o prodloužení nouzového stavu tu dnes stojím už naposledy. Je potřeba vědět, že skutečně ten vir je neznámý, že jsou různé teorie. Nám se samozřejmě povedlo se zavedením plošné karantény odvrátit kolaps našeho zdravotnictví. A některé země dokázaly udržet epidemii dlouhodobě pod kontrolou, ale některé ne. Například jako Singapur, kde se objevila ta druhá vlna epidemie. A my samozřejmě připravujeme projekt chytré karantény, který začne 1. května. A ty výsledky stále jsou skvělé.

My jsme včera měli případ LDN v Mariánských Lázních, kde se nakazilo 34 klientů a 12 zaměstnanců. A samozřejmě musíme počítat, že možná přijde druhá vlna, ale musíme být na to připraveni. Včera jsme velice operativně pomohli Karlovarskému kraji, kdy jsme tam poslali deset vojáků, protože je tam nakažených 12 zaměstnanců. A myslím si, že ta spolupráce funguje skvěle, a samozřejmě já moc děkuji naší armádě, našim vojákům, kteří jsou hlavní součástí projektu chytré karantény.

Takže vzhledem k těm skutečnostem, které jsem uvedl, naše vláda žádá Poslaneckou sněmovnu, aby byl nouzový stav prodloužen až do 25. května, dokdy je potřeba, aby zůstala účinná krizová opatření vlády přijatá podle krizového zákona. Po tomto datu by nám podle současné epidemiologické předpovědi měla stačit už jen

mírnější opatření, která už přijímáme a budeme přijímat i dál výhradně podle zákona o ochraně veřejného zdraví.

Chápu, že byly různé spekulace a kritika, jak se nakupoval zdravotnický materiál, a chci vás ubezpečit o tom, že požádám Nejvyšší kontrolní úřad, aby zkontroloval veškeré nákupy všech rezortů v době nouzového stavu, aby nebyly pochybnosti o tom, že to proběhlo transparentně a objektivně vzhledem k dané situaci. Jsem přesvědčen také o tom, že jsme dokázali, že současnou krizi v žádném případě nezneužíváme k omezování demokracie a svobody. A možná pro někoho jsou naše opatření tvrdá, ale zejména podle hygieniků a epidemiologů nutná pro úspěšné zvládnutí pandemie.

Takže na základě té stávající situace a na základě i rozhodnutí soudu vás žádám o podporu a prodloužení nouzového stavu až do 25. května. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Než otevřu rozpravu, připomínám, že podle § 109m odst. 2 a 3 zákona o jednacím řádu při zkráceném jednání o návrhu na vyslovení souhlasu s prodloužením nouzového stavu se projednání ve výborech nekoná, nelze v rozpravě uplatňovat faktické poznámky, poslanec může vystoupit v rozpravě nejvýše dvakrát a Sněmovna může rozhodnout o omezení řečnické doby až na pět minut s tím, že omezení řečnické doby se vztahuje i na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

Nyní tedy otevírám rozpravu. Chtěl bych vás informovat o tom, že grémium se opět dohodlo, jakým způsobem budou seřazena přednostní práva, která v tuto chvíli už byla uplatněna. Vystoupí každý z předsedů politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně dle aktuální velikosti poslaneckých klubů. Následně vystoupí pan ministr zdravotnictví, paní ministryně financí, pan ministr průmyslu a obchodu a dopravy. Poté budou následovat ti, co jsou přihlášení do rozpravy.

Takže nejprve poprosím pana předsedu ODS Petra Fialu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, nejprve si řekněme, proč vlastně máme na stole tento jednacím bod a tuto žádost vlády a proč se tu scházíme, proč se tu scházíme zcela neplánovaně. Je to proto, že v těchto dnech a v těchto hodinách vládní chaos, přezíravost a permanentní zmatek vyústily do mimořádně skandální situace. Soud závazně konstatoval, že vláda České republiky omezila práva občanů způsobem, který byl nezákonný. Ano, to je neobvyklý a velmi smutný okamžik v našich polistopadových dějinách. Vláda jednala protiprávně při tak zásadní věci, jako je zásah do základních a ústavních práv občanů. To, že byly důvody pro restriktivní opatření – opakují, to, že byly důvody pro restriktivní opatření, to je zřejmé. Taky jsme to nikdy nezpochybovali. Ale způsob, jakým k nim vláda přistoupila, je nebezpečný, a jak konstatoval i soud, tak je tento způsob také nepřijatelný.

Můžeme si říci, že okolnosti byly neobvyklé. Ano, to je výmluva, která se teď používá na všechno. Okolnosti byly neobvyklé. Ale tak to nebylo a tak to taky není. Nešlo o nedbalost, nešlo o nevědomost, které by se vláda dopustila ve spěchu. Vláda byla upozorněna, že dělá problematické rozhodnutí. Osobně jsem se na setkání, videokonferenci s panem premiérem a dalšími členy vlády ptal na důvody, proč se přešlo od rozhodování podle zákona o krizovém řízení k rozhodování podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Žádné odpovědi, žádných důvodů jsem se nedočkal. Nešlo tedy o časovou tíseň. Vláda mohla pokračovat a postupovat podle zákona, a sama si zvolila tento postup, postup, který se jasně ukázal jako protizákonný. Připomínám, že vláda nemusela, nebyla v žádné zoufalé situaci ani v žádné tísní. Za poslední dva měsíce, když se podíváte zpátky, tak dostala od Sněmovny podporu. Vláda dostala podporu napříč politickým spektrem pro všechno, co bylo nezbytné, co bylo urgentní. A vždy, když o to vláda požádala, tak se Poslanecká sněmovna sešla prakticky okamžitě. Klidně mohu konstatovat, že za posledních 30 let neměla žádná vláda, žádná vláda takto konstruktivní a takto nápomocnou opozici jako za poslední dva měsíce. Nikdy žádná vláda.

A co udělala vláda? Když premiérovi oznámili rozhodnutí soudu, které vládu usvědčovalo z nezákonného rozhodnutí, tak se po třech týdnech dostavil na vládní tiskovou konferenci, aby nadával opozici, nadával v podstatě komunistickým slovníkem, aby útočil a vymýšlel si věci, které nejsou pravdivé, což je dneska jeho pracovní metoda. Dnes jsme tady slyšeli něco jiného. Dnes jsme slyšeli poděkování, konstruktivní přístup. Je to jako ten pověstný Jekyll-Hyde. Prostě pan premiér, když něco zrovna potřebuje, tak se tváří konstruktivně, ale jakmile to dostane, tak ukáže svou pravou tvář. A taky, abych nezapomněl, nešlo jenom o kritiku opozice. Pan premiér obvinil celou ústavní instituci, Senát České republiky.

A k tomu nám teď vláda do Sněmovny poslala žádost o prodloužení nouzového stavu, v jehož zdůvodnění – a dobře si to přečtete – vláda dokonce zpochybňuje rozhodnutí soudu. Ale podívejme se na to samotné zdůvodnění, podívejme se na to odůvodnění, které nám vláda tady předkládá. Najdete tam hlavně obecné pojmy, najdete tam různé úřednické, řekl bych pseudobyrokratické formulace. Návrh se zdůvodňuje slovy nebo pojmy, výrazy jako klíčová opatření, některá opatření, ale nenajdete tam jedno jediné konkrétní opatření, kvůli kterému vláda žádá o prodloužení nouzového stavu. Je to absolutně nekonkrétní. A pokud se tady vláda opírá o nějaké vládní dokumenty, analýzy, říká, že se o ně opírá, tak bych považoval za správné, aby byly k žádosti předloženy. Abychom znali ta data, ty konkrétní věci, podle kterých se tedy rozhoduje.

My tady, dámy a pánové, rozhodujeme o naprosto zásadní věci. My tady nerozhodujeme o ničem menším, než je pravomoc vlády omezit práva a svobody občanů. A v takové situaci musíme být maximálně obezřetní a musíme pro to mít dobré důvody.

V odůvodnění žádosti o prodloužení nouzového stavu najdete informace o tom, jaký druh testování se rozbíhá a že věci jdou dobře, najdete tam všechno možné, jen aby tam něco bylo, ale nenajdete tam nic z toho, co by odpovídalo

závažnosti toho, o čem se bavíme. Nenajdete tam nic z toho, co jsme požadovali, aby v žádosti o prodloužení nouzového stavu bylo, co požaduje veřejnost. Nenajdete tam nic z toho, co by tu situaci vyjasnilo. A nenajdete tam nic, co odpovídá závažnosti toho, o čem zde dnes máme rozhodnout. O nouzovém stavu, který vládě uděluje výjimečné kompetence, které vláda může použít k omezení práv a svobod občanů.

Není tam nic o nějakém jasném plánu, není tam nic o nějakém přesném harmonogramu, kdy a co vláda omezí, na základě jakých kritérií, na základě jakých podmínek. Není tam plán toho, kdy a co přesně začne vláda vracet do normálu, za jakých přesně daných okolností, nejsou tam žádné konkrétní závazky, které by tam každý rozumný člověk podle mě čekal a na které se veřejnost ptá. Není tam z toho nic. Je to – omlouvám se, ale nevím, jak to jinak nazvat – je to byrokratické čtení podprůměrné úrovně, a ještě ne ani nějak rozumně poskládané.

Vláda nám tady tím dává najevo, že nouzový stav se v jejím chápání stal jakousi administrativní pomůckou, aby vládu nikdo neotravoval otázkami, výčitkami, kritikou a oprávněnými požadavky. Snaží se tady vyvolat dojem, že toto máme považovat za normální, že toto je normální. Ale toto normální není. To, co se děje, prostě normální není. Rozhodnutí se tady mění v řádu hodin, a ještě navíc jsou souběžně vykládána různě jednotlivými členy vlády. Ani jednotný výklad těch rozhodnutí veřejnost nedostane k dispozici. Neexistují žádná kritéria, žádná pravidla, nic. Vláda se zaklíná epidemiology, ale epidemiologové tvrdí, že doporučovali něco jiného, než co rozhodla vláda. A tak jsme svědky nekonečné smršťe rozhodnutí, tiskovek, aby na dalších tiskovkách byla představena další rozhodnutí a opravena ta původní rozhodnutí. Nikdo už neví, co bylo otevřeno, za jakých podmínek to bylo otevřeno, kam se smí jet, kdy bude škola, na co má kdo nárok. Je to taková jakási zběsilá vládní PR jízda, zběsilá vládní PR jízda, která má spoustu karambolů, ale svědci těch karambolů jsou vyzýváni, okřikováni a umravňováni, aby mlčeli, aby na to nepoukazovali.

Vláda nepostupuje v těchto dnech dobře. Jedná amatérsky, chaoticky. Horší to už být nemůže. Společnost neuklidňuje, uvádí ve zmatek, posiluje u jedněch obavy a u druhých lehkomyšlnost. Dělá si, co chce, a myslí si, že kvůli obavám z pandemie jí u lidí všechno projde. A zatím do jisté míry bohužel ano. Ale vrcholem toho je, že jedná protiprávně. To prý není podstatné, hlavně že jsme jednali správně. Ale to není pravda, to podstatné je. Nejenže vláda jedná protiprávně, ale ještě není schopna ani dostatečné reflexe takové závažné chyby. A ten postup je z tohoto hlediska naprosto nepřijatelný.

A mohl bych se ještě k tomu všemu ptát: Na základě čeho tedy vlastně vláda rozhoduje? Na základě čeho se přijímají opatření? Na základě čeho se uvolňují ta přijatá opatření? Už i epidemiologové, kteří radí vládě, nad tím zvedají obočí. A kde jsou nějaká data? Voláme po nich všichni. Kde jsou nějaká kritéria? Jak to dopadlo s plošným testováním? Jak to dopadlo s chytrou karanténou, o kterých jste vždycky říkali, že to jsou základní podmínky pro uvolňování a podle toho, jak dopadnou, se budete rozhodovat? Kde ta data máme k dispozici?

Máme výsledky i v tom materiálu, který jste předložili, čteme, že něco probíhá. Ale kam to bylo dovedeno? Podle čeho se tedy vláda rozhoduje, když jeden den řekne, že se budou uvolňovat věci k určitému datu, a druhý den řekne, že to bude o čtrnáct dní dřív? Na základě jakých kritérií? A na základě jakých kritérií se vláda třeba bude rozhodovat, že se má zase něco uzavřít? Víme to? Proč to neví veřejnost? Proč to není předloženo v tom materiálu, ve kterém žádáte o tak závažnou věc, jako je prodloužení nouzového stavu? A tak bych mohl pokračovat. Mohl bych těch příkladů tady uvádět celou řadu, ale omezím se na několik základních konstatování.

Jak jsem už řekl, tak ODS se v krizových okamžicích posledních týdnů a měsíců chovala maximálně konstruktivně. Ano, maximálně konstruktivně. Pomáhali jsme vládě nejen s přijetím restriktivních opatření, která pomohla pandemii zastavit, ale přicházeli jsme i s návrhy a řešeními, jak čelit jejím dopadům na občany, podnikatele a živnostníky. Nakonec řada z nich byla, byť v jakési okleštěné podobě, ale byla vládou i přijata. ODS se chovala konstruktivně. ODS se zachová konstruktivně i nyní, přestože se jí vláda za to ničím neodvděčuje, přestože premiér nás, kde může, ještě uráží.

My ten náš konstruktivní postoj a odpovědný postoj teď nezaujímáme kvůli vládě samotné, ale kvůli občanům této země, na nichž nám záleží kvůli tomu, aby se ještě dál neprohloubila nejistota a zmatek, který způsobuje svým rozhodováním vláda. A kvůli občanům dnes poslanci ODS zvednou ruku pro prodloužení nouzového stavu do příštího týdne, kdy zasedne Poslanecká sněmovna a kdy vláda bude mít možnost složit reparát z toho, co se tady dnes naprosto nepovedlo.

A protože jsem první řečník, tak přináším současně návrh alternativního usnesení, které bude znít, že Poslanecká sněmovna souhlasí s prodloužením nouzového stavu do 7. května. A chci k tomu také říct naprosto jasně, že dnes podpoříme prodloužení nouzového stavu opravdu naposledy. A pokud se s námi chce vláda bavit o nějakých dalších opatřeních a chce pokračovat v nějakých dalších opatřeních, tak propříště, do toho příštího týdne máme čtyři podmínky, přes které lidově řečeno nejede vlak. A chceme po vládě, aby tyto podmínky splnila.

Požadujeme po vládě za prvé podrobný plán restartu ekonomiky včetně termínů oživování v návratu k normálnímu životu. Ale prosím pěkně s termíny a kritérii, což je pro všechny občany naprosto zásadní.

Za druhé chceme podrobný plán ochrany rizikových skupin. Ochrany rizikových skupin. Plán, který bude garantován dodávkami ochranných prostředků a také financí. Pro domovy seniorů, pro sociální služby, pro domovy sociálních služeb, pro rizikové skupiny, prostě pro všechny, pro které dnes je ta situace nebezpečná, kde má stát pomoci. My víme, že ochrana rizikových skupin je jednou ze základních podmínek toho, abychom mohli efektivně uvolňovat. Takový plán ochrany od vlády postrádáme. A dejme zaměstnancům sociálních služeb, klientům podporu, zásoby, prostředky. Je potřeba tady jasná garance, aby to města, obce a kraje dokázaly zvládnout.

Za třetí je potřeba, aby premiér a členové vlády přestali zneužívat nouzový stav a postavení vlády na opakované nechutné útoky na opozici, od které zároveň opakovaně žádáte pochopení a podporu. To je náš třetí požadavek, naše třetí podmínka.

Pane premiére, vaše vystoupení a vaše propaganda zakládají hluboký problém České republiky. Ale kdo seje vítr, ten také sklízí bouři. A vy byste se měl aspoň zastavit na hranici, která by měla být v demokratické společnosti svatá každému bez ohledu na jeho politické přesvědčení, osobní zájmy a minulost. Stát, ani vláda, ani Parlament nejsou vaše firmy. A opozice zde zastupuje nejméně tolik voličů jako vy, pane premiére. A zájmy těchto voličů, zájmy našich voličů, názory těchto voličů, život těchto voličů je úplně stejně cenný jako názory, zájmy a životy voličů vašich.

Během celé krize jste, pane premiére, asi dvakrát dohromady asi na dvě nebo tři hodiny překonal svůj odpor k demokratické diskusi a opozici a zorganizoval jste společné jednání. Pak to šlo celé do ztracena. Já vás znovu vyzývám i k tomu, abyste se zaměřil na naše argumenty, zaměřil se na podobu té pomoci, ekonomické pomoci, se kterou zatím vláda přišla, protože k obrovskému množství lidí zatím vládní pomoc nedorazila. A ani pozvolné otvírání nevrátí klienty do mnoha provozů ze dne na den. A je třeba přinést řešení, je třeba nenechat tyto lidi padnout. Je třeba slyšet i naše názory, je třeba diskutovat i o zájmech našich voličů, nejenom těch vašich, a to se prostě neděje. To je třetí požadavek, třetí podmínka.

A za čtvrté poslední věc, ke které vás vyzývám a kterou kladu jako čtvrtou podmínku pro další možné diskuse o opatřeních. Zahajme opravdovou odbornou a politickou debatu o tom, jak dál, jak obnovíme ekonomiku. Nepokračujme v tomto chaosu. V jednom televizním vystoupení vytáhnete ten nekonečný investiční seznam, v dalším vykládáte zase něco jiného. Pojďme to změnit. Udělejme z krize příležitost. Pojďme si říct, čeho jsme schopni dosáhnout společně, a pak pojďme soutěžit argumenty v těch oblastech, kde se dohodnout neumíme.

My si například myslíme, že šetřit je třeba na státu, a nikoli na občanech. A že toto je unikátní příležitost, jak osekát byrokratické procedury, regulace, nesmysly a jak přejít na efektivní stát. My si například myslíme, že je potřeba a že je správné nechat peníze obcím a městům. Ony umějí dát práci i místním firmám. A nevidím jiný než marketingový důvod, proč by dnes měl toto stát diktovat a organizovat. A tak bychom mohli pokračovat. O tomto se chceme bavit, o tomto je potřeba společně mluvit.

Dámy a pánové, toto je náš čtyřbodový návrh podmínek a požadavků směrem k vládě. Ale toto je, pokud jste mě dobře poslouchali, znovu podaná ruka. Znovu podaná ruka. A my chceme lidem ukázat, že dobrá vůle je něco reálného. Že dobrá vůle není jen nějaké slovo, nějaká slova. Že to nejsou jen nějaká slova v cynickém marketingu. A že se lidé mohou stále spoléhat na to, že některé věci jsou v demokratické společnosti stále svaté každému bez ohledu na politické přesvědčení, osobní zájmy nebo minulost.

Proto, dámy a pánové, proto ODS podpoří prodloužení nouzového stavu o jeden týden. Jak už jsem řekl, děláme to kvůli občanům této země, děláme to, aby se znovu ze dne na den nezměnila všechna opatření a aby čeští občané nebyli ohroženi chybami vlády a jejím nezákonným jednáním. Kvůli českým občanům a kvůli tomu, abychom zabránili dalšímu zmatku, podpoříme prodloužení nouzového stavu o jeden týden.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní prosím předsedu pirátské strany. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, pane premiére, kolegyně, kolegové, občané, já bych svoje vystoupení chtěl rozdělit do dvou částí. Ta první část, to je přímá reakce na žádost vlády, kterou jsme obdrželi na konci minulého týdne o prodloužení nouzového stavu, a to o prodloužení nouzového stavu o další měsíc do 25. května.

Již bylo mnoho řečeno o tom, jak ta žádost je plytká a neobsahuje ty potřebné informace, na základě kterých by se mohli poslanci se svým vědomím a svědomím rozhodnout pro toto zvednout ruku. My jsme již minule hovořili o tom, co je potřeba nejen pro poslance Poslanecké sněmovny, ale i pro občany a firmy, aby skutečně mohli fungovat v tomto nouzovém stavu. A to je informace, perspektiva, záruky.

My jsme hovořili o čtyřech podmínkách, za kterých bychom byli ochotni se o prodloužení nouzového stavu, tak jak ho navrhuje vláda, bavit. Bohužel, podaná ruka ze strany Pirátů nebyla opětována ani jednou z vládních stran.

Zcela zásadní je první bod. Česká republika se kvůli počáteční ignoraci vlády se ocitla ve stavu, kdy neměla zásoby zdravotních pomůcek a bylo velmi obtížné tyto zdravotní pomůcky sehnat. To spustilo jakousi rivalitu mezi dvěma ministerstvy a zároveň vedlo dle našeho názoru i názoru analytiků k nehospodárnému nakládání s našimi penězi. Pokud je nákup zdravotních pomůcek jedním z důvodů, proč vláda žádá o prodloužení nouzového stavu, je zcela nezbytné, aby složila veřejnosti i poslancům účty k těmto nákupům, to znamená transparentně na webu ministerstva, ne tak, že se zde posílají nějaké tabulky e-mailem, a vyvrátila pochybnosti o nákupu jak Ministerstva zdravotnictví, tak některých nákupů Ministerstva vnitra, kde firmy, od kterých Česká republika v Číně nakupuje, nemají žádnou historii týkající se výroby nebo distribuce zdravotních pomůcek. To je první věc. My jsme utratili, nebo ještě utratíme, zhruba 13 mld. korun v nákupu těchto pomůcek různého typu a neexistuje k tomu žádný účet. Řada smluv není v registru smluv, tudíž přestane, vlastně ty smlouvy budou v danou chvíli neplatné, pokud nebudou zveřejněny. Toto je důležité, toto se nestalo.

Mně přišlo smutné, že na moji interpelaci, kterou jsem poslal panu ministrovi zdravotnictví Adamu Vojtěchovi, mně posměšně odpověděl na Facebooku nebo na

Twitteru: Tak si to zkuste, měli jste s námi u toho být! My jsme nominanta do Ústředního krizového štábu po velkém tlaku mohli poslat až záhy po tom, a kritika ohledně nákupu a výběru firem je dlouhodobá. Takže my jsme u toho byli, vy jste nás ignorovali. Takže to je první podmínka, skládání účtů, jakým způsobem se nakupovalo za zhruba 13 mld. korun.

Druhá věc, a ta mi také chybí v žádosti o prodloužení nouzového stavu: vláda musí zveřejnit data a prognózy. Proč? Protože i soud vytkl vládě, že opatření jsou nedostatečně zdůvodněná. A to není kvůli poslancům, ale to je kvůli českému státu. Protože pokud – a Ústavní soud dnes probírá další stížnosti týkající se některých opatření – pokud se ukáže, že tato nebyla odůvodněná, nebyl pro ně ten princip přiměřenosti, proporcionality, tak Česká republika čelí skutečně řadě soudních procesů, kde zcela oprávněně budou firmy a občané žádat o náhradu, kterou stát způsobil. Takže každé závažné vládní nařízení musí být podloženo nejen epidemiologickou zprávou, ale skutečně analýzou dopadů. To, že se to neděje u návrhů zákonů mimo krizi, je smutné. To, že se to neděje v krizi, kdy každé opatření dopadá na miliony našich spoluobčanů, je zásadní problém.

Takže druhá věc: zveřejnit data a prognózy budoucího vývoje. Třeba i ten plán, co se stane, a pan premiér Babiš tady v úvodu o tom hovořil, kdyby přišla ta druhá vlna, jako se stalo třeba v Singapuru, jak tomu čelí druhé země. Já si myslím, že fungovat principem vypni-zapni je risk nejen s životy občanů, ale i s ekonomickou situací České republiky.

Za třetí, vláda musí svá jednotlivá opatření odůvodňovat, a to ne tak, že si nějaký ministr něco vymyslí na tiskové konferenci, nebo vysoce postavený člověk v Ústředním krizovém štábu řekne, že dostal petici, psala mu spousta lidí, nebo se o tom dočetl někde na Facebooku. A opět, ta odůvodnění jsou důležitá proto, aby vše bylo v souladu se zákonem.

A za čtvrté, vláda musí představit schéma pro částečné kompenzace postiženým koronakrizí. My jsme na toto upozorňovali interpelací předsedy klubu Jakuba Michálka před měsícem. To byl ten klíčový moment, kdy vláda převedla nařízení z krizového zákona pod ministra zdravotnictví. To je to, o čem ve čtvrtek rozhodoval soud. Jeho výsledek pan premiér Babiš interpretoval dosti zkresleně. Já jsem byl velmi překvapen, když mi v souvislosti s rozhodnutím soudu začaly chodit výhrůžné e-maily, že opozice riskuje životy lidí a že ten soud jsme nějakým způsobem ovlivnili, nebo to bylo naše rozhodnutí. S tím nemohu souhlasit.

Co se tedy týče toho rozhodnutí soudu, soud řekl jasnou věc: Stejně je zajistit právní zázemí přechodu z nějakého krizového zákona, tedy nouzového stavu, do normálu. Tedy fungovat převážně podle nějakého zákona, o který se můžeme opřít, ať je to zákon o ochraně veřejného zdraví... Pokud potřebujeme zachovat ta opatření, je zde stále cesta, a vláda se předvedla, v legislativní nouzi dokáže velmi komplexní návrh ráno napsat, dopoledne poslat poslancům a večer ho vládní většinou schválit. Vypracovat zákon, který bude specifický pro pandemické období. Pokud jsme tedy doposud takovéto krizi nečelili. Toto se taky nestalo.

V souvislosti s tím, co zaznělo od soudu, a to že vláda nepředstavuje nějaký plán pro budoucnost, a získává tím vlastně dalších více než 25 dní na systém zapní a vypni, my toto prodloužení o měsíc nepodpoříme. Podpoříme kratší, protože chápeme, že zatímco vláda usnula na vavřínech, že má spoustu času, je potřeba věci uvést do pořádku a skutečně nastavit systém chytře.

Řekl bych k tomu pár věcí, které zde zazněly od pana premiéra Babiše. O spouštění chytré karantény pan Prymula informoval téměř před měsícem. Najednou se dozvídáme, že poběží od května.

Pan ministr Hamáček – zde není – ten do médií vystupuje s ostrou rétorikou: Já vypnu centrální nákup! Představil pan ministr Hamáček, pokud se tedy nemůže spolehnout ani na své partnery v KSČM, že mu podpoří toto období, plán nějaké transformace? Jak vůči krajům přejít na opatření, kdy nebude centrální nákup, když tento centrální nákup vypadne, a ten trh s ochrannými pomůckami samozřejmě není zdravý? Jsou zapojeny už domácí firmy do celého procesu? Protože na začátku se komentovalo to, že nemají dostatečné kapacity, ale zhruba za čtyři týdny se nic zásadního nestalo. A já mám informace od těch firem, že následně po tom, co třeba poslaly své nabídky, dokonce byly aktivně osloveny, tak byly odmítnuty. Například Prusa 3D printers ohledně ochranných štítů, které jsou v každé nemocnici, které ta firma dotuje ze svých prostředků, a Ministerstvo zdravotnictví je následně odmítlo. Já jsem s panem Průšou o tom hovořil, poslali e-mail, není prý o to zájem. (Do vládních lavic.) Jinak, pane ministře, pak budete moct reagovat, když jste mi nezareagoval prostřednictvím pana předsedajícího na mou seriózní interpelaci ohledně nákupu jinak než zábavným tweetem. Možná pro vás zábavným.

A teď druhá část, kterou bych chtěl zde nasměrovat. My dneska budeme hlasovat o tom prodloužení stavu. My jsme ochotni na nějakou kratší dobu, kdy si vládní ministři splní úkol a dají do pořádku tak, abychom nefungovali pouze principem vypni a zapni, budu reagovat na to, že za měsíc a půl se kromě toho vypni-zapni a nějakých nepřiliš efektivních a nepřiliš chytrých subvencí lidem poškozeným koronakrizí zas tak moc nestalo. Já jsem slyšel v závěru kritiku od pana premiéra v řadě médií. Dnes byl takový hodný i zlý policajt, kde kritizoval opozici, že mu do toho háže vidle, že kazí tu práci, že dokonce riskuje životy občanů v České republice. Já věřím, že občané si pamatují, že od samotného počátku jsme se snažili pomoci nejen ve schválení těch prvních restriktivních opatření, že jsme požadovali ten plán, to si myslím, že je zcela správné, požadovali ho občané, požadovaly ho firmy, a řada návrhů, které prošly ve stavu legislativní nouze, byla původem z návrhů opozice, z návrhů Pirátů, řada těch návrhů ovšem nenašla uplatnění. A protože nouzový stav je doba nějaká přechodná, já chtěl bych panu premiérovi tady na veřejnosti ukázat, že nemluví pravdu.

My jsme představili plán po konzultaci s odborníky, s epidemiology, s ekonomy, které nově už Ústřední krizový štáb prý nepotřebuje, a ten plán se jmenuje Budoucnost řešíme teď. Ten plán se opírá o řadu věcí, které skutečně už jsme měli mít splněny. Je to otázka plošného testování, je to otázka prediktivních modelů, které různé think tanky nabízejí, bohužel jim vláda k nim neposkytuje modely. Je to

věc, kterou můžeme uchopit a postupovat s ní, a v případě, že ty věci, o kterých v tuto chvíli vláda mluví a bude je skutečně realizovat, pan premiér může počítat s podporou Pirátů. I když třeba ty návrhy představí jako své vlastní. My jsme ten plán rozdělili do tří fází, protože budoucnost skutečně řešíme teď.

Je to fáze, kterou bych nazval do prázdnin, to je takový psychologický moment zlomu, kde je důležité skutečně pořešit tu situaci, kdy lidé a firmy upadají do neřešitelných situací, může se roztočit nějaká spirála exekucí či případně insolvenčí, kde se musíme soustředit na tu okamžitou, efektivní pomoc nejen pro ty, kteří si vyběhají úvěr, za který pak stát ručí, od banky, ale skutečně pro všechny, kteří byli krizí zasaženi, abychom se nevraceli potom do normálu předtím, ale abychom se tím krokem posunuli.

Je to i otázka sociálních služeb, které stále strádají a byly poslední, kdo dostaly zdravotní pomůcky. Je to otázka ochrany zdraví, chytrých řešení, chytré karantény, systému eRouška. Všechny tyto návrhy zde jsou. (Ukazuje materiál.) Na některých už se pracovat začalo, ne s dostatečnou intenzitou. Je tam i ten výhled do konce roku. V tuto chvíli už proudí stovky miliard, desítky, stovky miliard, některé tedy ještě nedoproudlily, do investic této země. A je strašně důležité, jakým způsobem nasměrujeme tyto investice, zda to bude obnova toho zasukovaného státu, neefektivního státu, jak o něm hovořil NKÚ, pardon, NBÚ, kdy nefunguje digitalizace, kdy se nestaví dálnice, kdy jsou investice promrhávány na neperspektivní úkoly, zda v tom střednědobém horizontu se nám podaří ty investice nasměrovat do ekonomiky tím způsobem, abychom tady měli mozkovnu, a ne montovnu. A pak je tady ta dlouhá predikce, co by se mělo dál dít, aby Česká republika nejen v krizi obstála, ale uchopila ji i jako příležitost.

Tak já tady oficiálně i před vámi poslanci včetně vládního hnutí ANO předám tenhle ten plán ve větším formátu premiérovi Babišovi, aby mu nikam nezapadl, aby nemohl v médiích pomlouvat opozici, dělat z ní nějakého viníka současné situace. Jak jsem řekl, my jsme ochotni se s vládou kdykoli bavit. Ve věci prodloužení nouzového stavu jsem nebyl kontaktován jako předseda opoziční strany jediným vládním politikem, aby tuto věc se mnou diskutoval, aby odpověděl na naše čtyři otázky. Tak já doufám, že tento plán Budoucnost řešíme teď bude pro pana premiéra inspirativní. A když náhodou objeví něco, co by od Pirátů potřeboval dovysvětlit, tak my jsme kdykoli k dispozici. Děkuji. (Předává plán na lavici premiérovi. Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další vystoupí předseda SPD Tomio Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, hnutí SPD navrhuje prodloužit stav nouze o sedm dnů, tedy do 7. května. Celý příští týden probíhá schůze Sněmovny, takže můžeme kdykoli ihned stav aktualizovat na základě nejnovějších faktů a nouzový stav buď znovu prodloužit, nebo neprodloužit, tak aby

nebylo ohroženo zdraví a životy našich občanů a zároveň aby měli lidé co nejmenší ekonomické a sociální škody. Není tedy nutné dnes prodlužovat o měsíc, jak navrhuje vláda, když tady ve Sněmovně stejně celý příští týden všichni budeme.

Vždy jsme byli a stále jsme připraveni za SPD podporovat veškeré kroky a rozhodnutí vlády, které budou chránit životy a zdraví našich občanů. Je nutné podtrhnout dobrou vůli, kterou v této věci hnutí SPD má. Současně ovšem připomínáme, že vláda musí chránit jak životy, tak svobodu a majetek občanů. Velká část vládních nařízení v souvislosti s bojem s koronavirem svobody omezuje a majetek poškozuje. To není kritika. Opatření jsou potřeba. My i vláda musíme ale proto pečlivě měřit míru zásahu do svobod ve jménu ochrany životů, aby škody nebyly zbytečně větší, než je nezbytně nutné. Zde zdůrazňuji, že zdraví a životy občanů jsou pro hnutí SPD nejdůležitější hodnota.

V jaké jsme situaci? Proti protahování restrikcí se veřejně ozývají lékaři, ekonomové, podnikatelé a odborníci. Běžná veřejnost začíná být zmatena protichůdnými zprávami a názory. Čekala na výsledky plošného testování a počítala se zavedením chytré karantény, která měla jít ruku v ruce s uvolňováním omezení a zákazů. Čekala jasná slova a jasný plán. Nedočkala se. A tak po správných krocích vlády na počátku nálezové krize, a tyto kroky podporovalo i SPD, je zde nyní ve veřejnosti nejistota, co bude dál. Lidé se ptají: Proč jsou omezení stále platná. Proč něco mohou, a jinou věc mohou až za týden? Proč má pokračovat nouzový stav? Občané už dnes nahlas spekulují o tom, že vláda potřebuje prodloužit stav nouze jen proto, aby se mohly dělat milionové nákupy z veřejných peněz bez výběrového řízení.

Vláda navrhuje prodloužit nouzový stav do 25. května, ale přitom nepředložila ani veřejnosti, ani Sněmovně faktické argumenty. Pochopitelně zmatek vidíme nejen v samotné vládě, ale i v krizovém štábu. Minulé úterý například pan premiér v televizi Prima řekl, že on ani ostatní ministři za hnutí ANO nechtějí prodloužit nouzový stav. Uběhlo pár dní, a vše je zase jinak. Důvodem má snad být rozsudek soudu ve věci pochybení vlády při přijímání mimořádných opatření. Šlo o zbytečnou chybu.

Zdůrazňuji, že chápu, že taková pandemie je nová situace. A je to nová situace, kterou tady dosavadní vlády nezažily. A je nutné dělat řadu obtížných rozhodnutí. Proto to vláda nemá úplně snadné. A proto SPD v první řadě vládě předkládá konstruktivní návrhy. Řada těchto myšlenek už byla dříve způsobem i přijata. A snažíme se spolupracovat, protože myslím, že ve stavu krize a nouze bychom měli především my všichni tady spolupracovat, abychom pomohli občanům a pomohli se vypořádat v rámci celé republiky s touto krizí. Všichni bychom měli táhnout pokud možno za jeden provaz.

Musím se proto naprosto ohradit proti tvrzení, že by měla na Sněmovnu padnout odpovědnost za poškození zdraví občanů, neboť neprodloužení nouzového stavu podle přání vlády bude prý znamenat ukončení nutných a potřebných omezení a zhroutí se boj proti šíření nemoci. Jak jsem říkal, tak Poslanecká sněmovna zasedá celý příští týden. Takže náš návrh na prodloužení o sedm dní, o kterém se dnes také

bude hlasovat, má jednoduchou logiku. Můžeme naopak stav kdykoli aktualizovat a klidně příští týden znovu během doslova pár minut ten nouzový stav buď prodloužit, nebo upravit, nebo se k tomu můžeme postavit tak, aby to bylo co nejlepší řešení.

Vláda musí vládnout v souladu s právním řádem této země. A i věcně správné rozhodnutí musí být s tímto právním řádem v souladu. To je základem ústavního pořádku demokratického státu, jinak směřujeme ke zvlí. Stav, do kterého se vláda dostala, lze napravit. A není nutné to řešit měsíčním prodloužením stavu nouze. Připomínám, že hnutí SPD nabízelo po výzvě premiéra odborníka na krizové řízení za člena krizového štábu. Nakonec nebyl zájem a místo odborníka na krizi si vláda vybrala do týmu zubaře. Přitom se ukazuje, že právě odbornost chybí.

V této souvislosti naprosto důrazně žádám všechny vládou jmenované členy krizového štábu, aby svoje spory neřešili přes média. Přispíváte k nejistotě lidí. Musím zde zmínit v této věci i neblahou roli některých médií, která tyto spory přizívají, a tím pádem občané jsou v této krizové situaci zmateni a nedostávají správné a hlavně odborně založené informace.

Zmatek a nedostatek relevantních informací nás tedy v hnutí SPD dostává do skutečně špatné situace. Protože chceme být konstruktivní a nemáme důvod být proti jen proto, že to navrhuje vláda, jakkoli jsou v poslední době informace zmatené. Nechceme a nebude samozřejmě bojkotovat opatření, která skutečně mohou chránit lidské zdraví a možná i životy. Přestože o naše odborníky s mezinárodním renomé není zájem, pokusím se dát vládě z tohoto místa jménem hnutí SPD pár doporučení a návrhů.

Důrazně žádám, abychom v této době měli zásadní informace, to znamená v době prodloužení nouzového stavu o sedm dní, jak my navrhuje, to znamená nejpozději příští týden, abychom měli v této době zásadní informace z plošného testování a informace o stavu slibované chytré karantény.

Po analýze celkové situace připravme návrh potřebných opatření v nezbytné míře. Za zásadní považujeme kontrolu a evidenci hranic s cílem zabránit vstupu cizinců z nakažově nebezpečných zemí a také preventivní ochranu seniorů a nemocných.

Pokud bude pokračovat příznivý vývoj, tak opatření realizujeme bez prodloužení stavu nouze. Jestli je k tomu třeba úprava krizové legislativy, tak ji navrhněte, protože v době nouzového stavu může návrhy zákonů navrhopvat do Sněmovny pouze vláda, a mohu slíbit naši podporu k rychlému řešení. Pokud se situace, nedej bože, zhorší, prodloužíme nouzový stav.

Na závěr chci připomenout vládě, že budou nutné strategické kroky v období po bezprostředním zvládnutí pandemie. Zatím slyšíme pouze věci, které lze označit jako koncepci dluhů bez omezení a kontroly. Tato země nehošpodaří dobře. To není jen o této vládě hnutí ANO, ale také o vládách s účastí ODS, ČSSD, KDU-ČSL či TOP 09, které jí předcházely. Chápeme, že v čase krize je třeba se zadlužit, ale to zároveň vyžaduje kvalitativní změny v nakládání se státním majetkem a penězi

daňových poplatníků. Názor, že republiku dostaneme z krize pouze tím, že z velkého dluhu uděláme ještě větší, je zcela mylný.

Je nutné v rozpočtu udělat ozdravné škrty, které navrhuje naše hnutí SPD, to znamená ukončit zneužívání dávek nepřízpůsobivými – tato novela zákona z pera SPD už tady leží půl roku –, ukončit nákup amerických expanzivních vrtulníků za 15 mld. korun, ukončit tu zpackanou inkluzi ve školství, to je cca 6 mld. ročně, ukončit vyplácení veřejných peněz politickým neziskovým organizacím. Hnutí SPD proti nim nemá vůbec nic, naopak podporujeme neziskové organizace, které se starají o seniory, o děti, o invalidy, o potřebné spoluobčany, ale rozhodně odmítáme to, co předvádí vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM, aby se posílaly peníze politickým neziskovkám, které tady propagují Evropskou unii, multikulturalismus, gender a pozitivní diskriminaci. To přece nic slušnému a pracujícímu člověku nepřináší. Teď ty peníze potřebujeme naopak přeskupit směrem k potřebným, slušným a pracujícím lidem.

Dále navrhuje snížit podporu, nebo nejlépe ukončit podporu solárním baronům. A tady jsme rádi, že vláda již vyslyšela naše, řekl bych, i několikaleté volání, ale v každém případě v posledních měsících jsme to volání ještě zintenzivnili a teď zvláště v souvislosti s touto krizí jsme říkali, že je to jedna z věcí, kterou by bylo potřeba dotáhnout, a jsme rádi, že jsem včera zaznamenal už reakci ze strany vlády, že tedy o tom konečně začne jednat. Tady je to 40 mld. korun ročně. Takže to by se hodilo, kdybychom tyto peníze dali našim slušným a potřebným občanům.

Dále navrhuje stáhnout vojáky z Afghánistánu. Nevím, co teď dělají v Afghánistánu, přítomnost našich vojáků v Afghánistánu stojí téměř tři čtvrtě miliardy ročně. My potřebujeme vojáky v České republice, aby pomáhali, a vojáci už přece i veřejně říkali, že jsou připraveni pomoci. Anebo poslat pomoc na řecko-turecké hranice. To by bylo také optimální využití, protože je to vnější schengenská hranice a Řecko tam čelí náporu agresivního Turecka a jsou tam připraveni i nelegální islámští migranti, takže tam je také potřeba, abychom se postarali o naši obranu.

Celková situace vyžaduje změnu strategie, a tou je podle našeho názoru naprosté nadřazení zájmů této země. Je nutné seškrtnat výdaje, které nic nepřinášejí slušným a pracujícím lidem. A jenom ten balík opatření, který jsem tady představil, z pera SPD je odhadem více než 100 mld. korun. Je to právě těch 100 mld., o které vy jste navýšili zadlužení České republiky. Přitom ty peníze v rozpočtu jsou a mohli jsme to vyřešit normálně přeskupením peněz, jenom by vláda musela chtít škrtnout peníze na tyto nepotřebné věci, ale holt tu odvahu nemá, ale doufám, že třeba svůj názor změní.

Musíme začít také s důslednou protekcí českých firem a také s důslednou ochranou ekonomických zájmů České republiky. Pokud to nebudeme dělat, tak jiné země a nadnárodní korporace budou následnou krizí řešit na náš účet a doplatí na to u nás všichni občané.

V poslední době se množí spekulace v médiích, které se týkají okolností nákupu zdravotnických potřeb bez výběrového řízení v době stavu nouze. Především ty spekulace ve veřejnosti a v médiích, které se šíří, a ta podezření, která se šíří v této věci mezi veřejností, se týkají Ministerstva vnitra pod vedením pana ministra Hamáčka z ČSSD. Jde o podezření z předražených zakázek, neboli krátce řečeno z korupce. Takové spekulace a podezření je podle názoru hnutí SPD třeba transparentně ověřit bez zbytečného politizování. To zdůrazňuji. Takže naše hnutí nepodpoří v této věci zřizování jakýchkoli komisí, kterými tady některé opoziční strany šermují, ale chceme, aby případné šetření bylo profesionální a efektivní. Vhodným řešením se hnutí SPD zdá prošetření těchto případů pracovníky Nejvyššího kontrolního úřadu. A k tomu jsme také už minulý týden vyzývali a podle mých informací Nejvyšší kontrolní úřad šetřit bude.

Proto v této věci navrhuje následující doprovodné usnesení poté, co bude hlasováno o prodloužení či neprodloužení nouzového stavu. Nevím, jak to hlasování tady ve Sněmovně dopadne. V každém případě, ať to bude tak, nebo onak, předkládám návrh doprovodného usnesení, které zní – je to v podstatě jedna věta: "Poslanecká sněmovna považuje za správné nejasnosti okolo realizace nákupu zdravotního materiálu v době stavu nouze prověřit pracovníky Nejvyššího kontrolního úřadu".

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A poprosím o slovo pana předsedu KSČM Vojtěch Filipa.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, paní a pánové, já se soustředím na otázku, kterou máme řešit, a to je na otázku prodloužení stavu nouze v České republice.

Musím říct, že sám jsem velmi pochyboval o tom, co si mám myslet o rozhodnutí Městského soudu v Praze, který si na sebe vztáhl pravomoc rozhodovat o tom, podle kterého zákona má vláda rozhodovat. Po dnešním nálezu Ústavního soudu, který odmítl stížnosti proti vládním opatřením, se jenom potvrdilo to, co jsem si myslel, že pokud pan soudce měl pochybnost, jestli je pravomoc ministra zdravotnictví dostatečná, tak měl přerušit řízení a předat věc Ústavnímu soudu k posouzení. To je realita, kterou předpokládá náš právní řád nejenom v zákoně o Ústavním soudu, ale i v zákoně o soudech a soudcích. Možná bychom si dnes odпустили tolik demagogie, kterou jsme tady před chvílkou slyšeli.

Pokud jde o samotné prodloužení nouzového stavu, já jsem přesvědčen, že je potřeba si vyjasnit několik zásadních věcí. Jaká je nakažová situace, to znamená, jak se nám daří, nebo nedaří věci řešit. A nemůžeme se jenom utěšovat tím, že opravdu jsme na tom mnohem lépe než okolní země. Ten náš počet nakažených na 100 tisíc obyvatel je opravdu velmi nízký proti sousednímu Rakousku, Německu, ale i proti

dalším státům. Snad lokálně jsme na tom hůř. A musím říct, že jsem zatím postrádal ve vyjádření, a doufám, že to řekne minimálně ministr zdravotnictví na této schůzi, jak se zachová k Domažlicím, respektive oblasti Domažlicka a Klatovska, k otázce Chebska, jak řekl pan premiér, ale i k situaci v Praze a v Olomouci, kde ta lokální opatření zatím ten úplný výsledek nepřinesla, a potom bychom se mohli bavit o tom, že některá centrální opatření je možné zrušit a ta karanténní opatření opravdu udělat pouze lokální. To je, na čem se musíme dnes poradit a jakou odpovědnost na sebe vezmeme.

Klub KSČM tady vyslechne argumenty vlády a po krátké poradě určitě dojdeme k nějakému závěru, na jak dlouho ten nouzový stav podpořit. Je fakt, že rozhodnutí Ústavního soudu, které dnes dopoledne vyšlo, ukazuje jasný vztah mezi mocí soudní a zákonodárnou, která byla narušena rozsudkem Městského soudu v Praze. Považuji ho za opravdu exces, který brutálním způsobem naboural dělbu moci v České republice, a nepřejí si, aby to pokračovalo, a měli bychom se tím také zabývat.

Pokud jde o jednotlivá opatření, jsem přesvědčen, že ta základní osa, tzn. místo nákazy, riziko, trasa a to přijímání té společnosti je pořad pro nás rozhodující, jestli jsme schopni, nebo nejsme schopni s těmi opatřeními dojít ke stavu, kdy nákaza v České republice vyhasne, kdy můžeme zrušit všechna opatření ať už v souvislosti s nouzovým stavem, nebo bez něj.

Pokud jde o jiné otázky, tj. otázku nákupů případně těch informačních systémů, kdy já nejsem takový slepý podporovatel chytré karantény, protože nám zatím nepřináší to, co by nám přinášet mohla, a spíše se spoléhám na to, jaké jsou přenosy informací mezi konkrétní krajskou hygienickou stanicí, konkrétními krajskými nemocnicemi nebo nemocnicemi v krajích, abych byl úplně přesný, abych nepletl vlastnické poměry a poměry toho uspořádání. A tam si myslím, že je možné dojít možná rychleji k některým závěrům. Je pravda, že bychom si měli také sami pro sebe, pro Poslaneckou sněmovnu, říct, dokdy chceme od vlády návrhy zákonů, které ještě ve stavu legislativní nouze je potřeba přijmout, abychom se vyhnuli právě těm excesům, které tady jsou v mediálním prostoru mezi soudní mocí a mocí zákonodárnou.

Pokud jde o centrální nákupy, použití armády, příp. jiná opatření, která jsou v pravomoci jak podle zákona o ochraně veřejného zdraví, tak podle případně krizových zákonů, to je potřeba si vyjasnit a podle toho se rozhodnout.

Jsem přesvědčen, ač zasedá Poslanecká sněmovna od úterka příštího týdne, že některé věci, zejména ten legislativní plán nutných opatření, změn legislativy nám nebude postačovat, nebo vláda asi nedá dohromady do úterka příštího týdne, a jsem tedy přesvědčen, že lhůta pro prodloužení nouzového stavu musí být delší. Vycházím zejména z toho, jakým způsobem se situace vyvíjí, a i když mohu být spokojen se situací v Jihočeském kraji, tak samozřejmě vnímám ta nebezpečí, která jsou tady s vlastním uvolňováním jednotlivých opatření a např. tím, že na rozdíl od Slovenska nemáme žádná omezení u přejezdu z jednoho okresu, jako je na Slovensku, do

druhého apod., takže samozřejmě bez lokálních opatření u těch čtyř míst zvýšené nákazy se musíme zabývat také tím, jestli si sami u sebe nebudeme přivádět problémy s tím druhým kolem, nebo chcete-li návratem té krizové situace. Byl bych rád, aby skončila co nejdříve, a klub KSČM po poradě předloží návrhy na usnesení, která chceme v souvislosti s prodloužením krizového stavu, aby Sněmovna přijala, a abychom se dohodli na termínu, dokdy nouzový stav má ještě podle rozhodnutí Sněmovny vláda k dispozici.

Tím se nevyhýbám jiným otázkám, jako je otázka právě centrálního nákupu nebo nákupu bez výběrového řízení, které opravdu – a věřím, že pan předseda vlády je již dohodnut s prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu na konkrétních kontrolách – by nám mohly pomoci zbavit občany obavy, že došlo k nějakému zneužití nouzového stavu k obchodům, které by byly ke škodě českých občanů, českých daňových poplatníků a české společnosti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a poprosím předsedu ČSSD Jana Hamáčka. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych své vystoupení rozdělil do tří oblastí. V té první se pokusím zareagovat na to, co tady padlo ve vystoupení předřečníků, konkrétně pana místopředsedy Okamury. Já bych chtěl pana předsedu Okamuru vyzvat k tomu, pokud má jakékoli podezření, že nákupy ochranných prostředků provází korupce, jak tady padlo na mikrofon, tak aby využil svého práva a podal trestní oznámení. To je to jediné správné, co se dá v této fázi dělat. Já jsem přesvědčen, že pokud tak učiní, policie se té věci bude věnovat a celé to vyšetří. Házet tady obviněními z korupce na mikrofon při vědomí toho, že má poslaneckou imunitu, je sice možné, nicméně není to férové. Pokud má informaci o tom, že na Ministerstvu vnitra při nákupech docházelo ke korupci, prosím a vyzývám ho, aby podal trestní oznámení, a policie to prošetří.

Samozřejmě se nijak nebráním tomu, aby fungování státu a zejména nákupy státu v nouzovém stavu prošetřil Nejvyšší kontrolní úřad. Nevidím důvod, aby k tomu Poslanecká sněmovna vyzývala, ale současně nevidím důvod tomu usnesení bránit. Ale jak řekl pan prezident Kala, Nejvyšší kontrolní úřad již změnil plán kontrol tak, aby se mohl věnovat tomu, jak fungovaly nákupy za nouzového stavu, a já za Ministerstvo vnitra říkám, že jsme připraveni všechno zdokladovat. To za prvé.

Za druhé, dovoluji mi – a omlouvám se, že vás možná budu trochu nudit – ale dovoluji mi, abych vám přečetl relativně dlouhý právní text, kterým je stanovisko Ministerstva vnitra k tomu rozsudku, který padl Městským soudem. Já to chci přečíst proto, aby za prvé bylo naprosto jasné, jak se k tomu Ministerstvo vnitra staví, a za druhé aby ve stenozáznamu Poslanecké sněmovny bylo pro futuro uchováno to, jak si vykládáme aktuální situaci a o co opíráme některá doporučení. Takže teď budu chvilku čist a děkuji za pochopení.

Dne 23. dubna 2020 rozhodl Městský soud v Praze pod spisovou značkou 14 A 41/2020 o nezákonnosti mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví o omezení maloobchodního prodeje a o omezení volného pohybu osob. Uvedená mimořádná opatření spadala do množství většího množství obdobných aktů vydaných Ministerstvem zdravotnictví s cílem eliminovat pandemii onemocnění COVID-19. Soud zmíněná mimořádná opatření zrušil s účinností od 27. dubna 2020.

V argumentaci Městského soudu se předně artikuluje skutečnost, že právní řád České republiky obsahuje zvláštní pravidla jednání v situacích, kdy jsou ohroženy základní podmínky existence státu či život a zdraví jeho obyvatel a je potřeba vytvořit správní podmínky pro návrat "systému" do původního stavu. V rámci těchto pravidel se připouští významné omezení základních lidských práv a svobod. S ohledem na míru těchto omezení považuje soud za nezbytné, aby orgány veřejné moci rigorózně postupovaly podle těchto pravidel, zejména aby respektovaly rozsah svých kompetencí, neboť pouze tak lze zachovat právní stát.

Dále je v argumentaci Městského soudu v Praze naznačena hranice mezi stavy, za nichž lze aplikovat krizová opatření vlády podle krizového zákona, a stavy, za nichž jsou naopak aplikovatelná mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví, resp. orgánů ochrany veřejného zdraví podle zákona o ochraně veřejného zdraví.

Městský soud v Praze se jeví být toho názoru, že mimořádná opatření orgánů ochrany veřejného zdraví by se měla aplikovat v situacích, k jejichž řešení v zásadě postačí standardní procedury a běžné právní prostředky a kdy se předpokládá spíše méně významné omezení základních lidských práv a svobod. V případě, kdy by již tyto procedury, prostředky a omezení pro masivnost ohrožení nedostačovaly, je namístě aplikovat pravidla stanovená v ústavním zákonu o bezpečnosti České republiky a z něj vycházejícím krizovým zákonu a dalších souvisejících právních předpisech. V opačném případě by podle Městského soudu v Praze zmizel rozdíl mezi výjimečným stavem a stavem normálním.

Soud zjevně vychází z principu, na který Ministerstvo vnitra opakovaně upozorňovalo a který je vyjádřen v krizovém zákonu v pasáži, upravující aplikaci pravidel nejnižšího stupně krizového stavu, tedy stavu nebezpečí podle § 3 odst. 1. Tento stav má být vyhlášen v situaci, kdy nelze odvrátit ohrožení života, zdraví, majetku či životního prostředí běžnou činností správních úřadů, orgánů územních samosprávných celků, složek IZS a prvků kritické infrastruktury. Z logiky věci tato podmínka platí i pro přísnější nouzový stav.

Naznačení hranice mezi stavy, za nichž lze aplikovat krizová opatření vlády podle krizového zákona, a stavy, za nichž jsou naopak aplikovatelná mimořádná opatření orgánů ochrany veřejného zdraví podle zákona o ochraně veřejného zdraví, představuje stěžejní myšlenku rozsudku spisové značky 14 A 41/2020, která vymezuje právní rámec, v němž se výkonná moc při eliminaci pandemie nemoci COVID-19 může pohybovat.

Městský soud v Praze v souvislosti s vymezení hranice pro aplikaci krizových opatření vlády a mimořádných opatření orgánů ochrany veřejného zdraví podtrhuje skutečnost, že úprava omezení základních lidských práv a svobod stanovená v § 5 a 6 krizového zákona vychází přímo z článku 6 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky. Takovýto speciální ústavní základ v zákonu o ochraně veřejného zdraví chybí, což lze považovat za potvrzení toho, že jím předpokládaná mimořádná opatření orgánů ochrany veřejného zdraví musí být co do míry zásahu do základních lidských práv a svobod podstatně méně invazivní.

Z pohledu Městského soudu v Praze je pro posouzení aplikovatelnosti zákona o ochraně veřejného zdraví v dané situaci důležitý i fakt, že na rozdíl od krizového zákona absentuje pravomoc Poslanecké sněmovny omezující opatření, byť nepřímo, zrušit, což je dalším potvrzením skutečnosti, že zákon o ochraně veřejného zdraví nemůže být právním základem pro provádění opatření omezujících základní práva a svobody v míře, v jaké tak učinila zrušená mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví.

Konečně v rámci argumentace o hranicích aplikovatelnosti krizových opatření vlády a mimořádných opatření orgánů ochrany veřejného zdraví Městský soud v Praze poukazuje na fakt, že zákon o ochraně veřejného zdraví hovoří o omezeních ve vztahu ke skupinám osob a některým oblastem, což implikuje, že normotvůrce v jeho případě počítal spíše s méně invazivními zásahy do základních práv a svobod. Naopak z krizového zákona, například § 14 odst. 4 písm. h), jednoznačně vyplývá záměr aplikovat jím předvídaná omezující opatření i na celé území státu.

Posouzení, zda míra ohrožení dosahuje takové úrovně, kdy již není možno jeho odvrácení standardními procedurami, běžnými právními prostředky a méně významným omezením základních lidských práv a svobod, je působností a odpovědností vlády, neboť pouze ta je dle krizového zákona kompetentní k vyhlášení nouzového stavu.

Městský soud v Praze deklaroval, že respektuje vyhlášení aktuálního nouzového stavu i důvody k jeho vyhlášení, má však za to, že v takovém případě by měla být opatření směřující k eliminaci příčin nouzového stavu spojená se zásadními omezeními základních lidských práv a svobod realizována cestou krizových opatření vlády, nikoliv tedy mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví. V argumentaci soudu se hovoří o takzvaném přepnutí právního režimu do speciální podoby a z toho vyplývající povinnosti všech orgánů výkonné moci zohlednit tuto skutečnost při svém rozhodování.

Městský soud v Praze hodnotí zásah do základních lidských práv a svobod učiněný prostřednictvím jím zrušených mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví jako nikoliv malý a konstatuje, že Ministerstvo zdravotnictví nemělo dostatečnou věcnou způsobilost k jejich vydání. S ohledem na uvedené shrnutí lze učinit závěr, že omezení volného pohybu osob a omezení maloobchodního prodeje v rozsahu, v jakém je stanovila mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví

zrušená rozhodnutím Městského soudu v Praze, již přesahují hranice toho, co lze charakterizovat jako malý zásah do základních lidských práv a svobod.

Rozsah omezení současně potvrzuje, že míra ohrožení zdraví, které má být těmito omezeními eliminováno, je mnohem větší než to, které může být odstraněno běžnou činností správních úřadů a dalších složek. Jestliže však je potřeba přistoupit k takovému omezení rozsahu základních lidských práv a svobod, je nutné je provést v režimu oněch Městských soudem zmiňovaných zvláštních pravidel, to znamená, v režimu předpokládaném ústavním zákonem o bezpečnosti České republiky a krizovým zákonem, konkrétně za nouzového stavu a ve formě krizových opatření vlády.

Jakkoliv se Městský soud v Praze v tuto chvíli zabýval toliko dvěma oblastmi zásadního omezení základních lidských práv a svobod v souvislosti s eliminací onemocnění COVID-19, závěry jím vyslovené lze aplikovat na všechna opatření přijímaná k odstranění hrozby v podobě onemocnění COVID-19 obdobného rozsahu. Tedy bráno z hlediska dalšího postupu státu v boji s pandemií onemocnění COVID-19 lze závěry Městského soudu v Praze ve zkratce shrnout tak, že formu protiepidemiologického opatření determinuje primárně míra omezení základních lidských práv a svobod a dalších práv a svobod chráněných ústavním pořádkem České republiky a sekundárně možnost či nemožnost provést protiepidemiologická opatření běžnou činností správních úřadů a dalších složek.

Jestliže je s ohledem na aktuální doporučení odborníků pro potlačení epidemie onemocnění nutno regulovat vstup na území České republiky a současně v této souvislosti omezit některé aktivity včetně hospodářské činnosti, případně naopak provádění některých činností uložit, je zřejmé, že dochází k nikoliv nevýznamnému omezení svobody pobytu, práva shromažďovacího, práva získávat prostředky pro své životní potřeby prací, respektive práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, zákazu nucených a služeb a práva na majetek. Takováto omezení se však pohledem Městského soudu, s nímž se Ministerstvo vnitra ztotožňuje, nelze realizovat mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví mimo režim nouzového stavu. Jinak řečeno, existence nouzového stavu je nezbytnou podmínkou pro to, aby takováto opatření mohla být realizována. Míra zásahu je taková, že přesahuje právní rámec, v němž se může pohybovat moc výkonná sama za běžné kontroly moci zákonodárné a soudní, a vyžaduje zvláštní supervizi Poslanecké sněmovny v podobě schvalování trvání existence nouzového stavu, jak předpokládá článek 5 odst. 4 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky. Formou mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví lze ukládat pouze méně invazivní opatření, například nošení roušek na veřejnosti, které nevyžadují jinou než standardní míru dozoru ze strany legislativy a justice.

Tedy vláda na základě doporučení epidemiologů připravila plán postupného ukončování těch omezujících opatření, která představují významný zásah do výše zmiňovaných práv chráněných ústavním pořádkem České republiky, přičemž jako konečný termín tohoto uvolňování stanovila 25. květen 2020. Z logiky věci se současně jedná o datum, k němuž by měl být ukončen nouzový stav. Po tomto datu

presumuje vláda aplikaci pouze méně invazivních omezujících opatření, a tedy přechod od potírání pandemie onemocnění COVID-19 mimořádnými prostředky a nadstandardním nasazením správních úřadů a jiných složek k nasazení v zásadě klasických prostředků v rámci běžného fungování veřejné moci se stěžejní účastí orgánů ochrany veřejného zdraví.

Zachování maximální účinnosti přijatých omezujících opatření však pro jejich vzájemnou provázanost a podmíněnost vyžaduje, aby tato byla rozvolňována koordinovaně a v logické návaznosti. Předčasná terminace je s to efekt, který je od rozvolňování omezujících opatření rozvrženého z popudu orgánů ochrany veřejného zdraví do čtyř týdnů očekáván, zhatit, neboť prudké rozvolnění ve všech oblastech může vytvořit ideální podhoubí pro opětovné rozšíření onemocnění COVID-19. V takovémto případě by bylo opět nutno přistoupit ke zpřísnění omezujících opatření a obnovení razantnějšího zásahu do práv a svobod chráněných ústavním pořádkem České republiky, což by z pohledu Ministerstva vnitra bylo nebytné, leč v širším kontextu problematické.

Já se velmi omlouvám za to, že jsem četl takto dlouho, ale mám za to, že toto je velmi vyvážený a komplexní text, který říká, v jaké situaci se nacházíme. A i podle judikátu Městského soudu v Praze máme v principu dvě možnosti. Buď Poslanecká sněmovna vyhoví žádosti vlády o prodloužení nouzového stavu a vláda bude schopna dostát tomu harmonogramu rozvolňování tak, jak byl prezentován, s tím, že ta poslední opatření velké razance, v uvozovkách, o kterých mluví i ten rozsudek Městského soudu, končí 25. května a po 25. květnu už bude vláda schopna, za předpokladu, že budeme tu situaci zvládat, ten boj proti epidemii řídit opatřeními Ministerstva zdravotnictví, která nemají tak zásadní dosah na omezení lidských práv, a tudíž ten harmonogram, který byl vládou navržen, bude dodržen, anebo Poslanecká sněmovna zvolí jinou metodu, to znamená, ten nouzový stav buď neprodlouží vůbec, nebo ho prodlouží na nějakou jinou dobu, a pak já říkám, že vláda má z principu jedinou možnost, samozřejmě podřídit se verdiktu Poslanecké sněmovny a respektovat, že k termínu konce nouzového stavu skončí všechna ta omezení, na která Městský soud v Praze nahlíží jako na omezení, která mají zásadní vliv na omezení lidských práv, zjednodušeně řečeno, dneska už to je hlavně to nařízení vlády, které omezuje přítomnost občanů v prodejnách, to znamená, omezuje prodej v maloobchodě.

Když to ještě zjednoduším, datum, ke kterému skončí nouzový stav, je datem finálního rozvolnění opatření v boji proti epidemii v České republice. Vláda představila harmonogram, který toto datum dává na 25. května. Pokud Poslanecká sněmovna se rozhodne toto datum posunout kupředu, do jisté míry tím i určuje, kdy budou ta zásadní opatření uvolněna, a jakékoliv datum před 25. květnem znamená, že Poslanecká sněmovna se rozhodla ta opatření uvolnit rychleji, než jí doporučuje vláda, resp. než jí doporučují odborné týmy.

A prosím úplně závěrem. Já jsem velmi pečlivě poslouchal vystoupení kolegů z Poslanecké sněmovny ve vztahu, jak by to vláda měla řešit. Jsem rád, že i ctěná organizace, jakou je Rekonstrukce státu, akceptovala fakt, že se Sněmovna nevyhne

prodloužení nouzového stavu aspoň na nějakou minimální dobu. Pak ale se ptám, zda jsme ochotni přistoupit na ta další doporučení, která tady padají, to znamená, řešit ty věci mimo nouzový stav nějakými ad hoc novelami buď zákona o ochraně veřejného zdraví, nebo krizového zákona, což mimochodem tedy doporučuje Rekonstrukce státu.

Jsem přesvědčen, že v situaci, kdy máme nouzový stav, kdy máme aktuálně probíhající krizi, není úplně moudré spustit nějaké mediální, politické a právnické kutilství a začít předělávat krizový zákon. To je věc, kterou pokládám za velmi nebezpečnou a ne úplně produktivní. Já bych raději stál o to, abychom se drželi právních norem, které máme schváleny, které jsou vyzkoušené možná jinou pohromou, ale jsou vyzkoušené, a abychom si poté, co tu epidemii zvládneme, tu situaci vyhodnotili a řekli, co je potřeba případně změnit, co je potřeba případně upravit. Ale z toho, co jsem tady četl, a z toho, co jsem tady říkal, z mého pohledu pokud nechceme být světovým unikátem a nechceme od 1. 5. všechna opatření proti šíření epidemie zrušit a vrátit tuto zemi v principu do stavu, který tady panoval v principli loňského roku, tak musíme prodloužit nouzový stav. A vláda říká, že podle toho harmonogramu, tak jak je doporučen odborníky, a mimochodem, ještě byl zrychlen proti tomu původnímu doporučení, tak ta poslední klíčová omezení, na která se vztahuje judikát Městského soudu, padají 25. května. Tudíž mně nedává smysl hlasovat nebo podporovat prodloužení nouzového stavu o dobu kratší, samozřejmě kromě důvodů, které jsou politické, a to nechávám na úvaze Poslanecké sněmovny. Nicméně věcně, pokud chceme dodržet ten harmonogram, který je schválen, a pokud chceme, aby se ta poslední velká opatření rozvolnila 25. května, měli bychom dnes podpořit to, co chce vláda a co vám jako Poslanecké sněmovně navrhuje, a to prodloužit nouzový stav do 25. května.

Já vám děkuji za pozornost. Omlouvám se, že jsem mluvil tak dlouho, ale pokládal jsem za důležité, aby tento text byl zaznamenán ve stenoprotokolu. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra, místopředsedovi vlády a předsedovi sociální demokracie. Nyní pan poslanec Marian Jurečka se svým vystoupením, připraví se paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane premiére – nevím, jestli odcházející (předseda vlády se zvedá ze svého místa), členové vlády, pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi také za KDU-ČSL, za náš klub, říci náš pohled na velmi důležité téma, které dnes projednáváme. Víím, že naše jednání sledují opravdu tisíce lidí. Věřím, že i většinu z vás stovky lidí psali své názory a pohled na to, zdali ukončit, nebo prodloužit stav nouze. A vlastně rozhodujeme také o tom, jaká bude kvalita životů lidí v této zemi. Na jedné straně lidí, kteří mají obavu, jsou ohroženi, patří mezi chronicky nemocné lidi se sníženou imunitou apod., kteří mi píšou a mají oprávněný strach o své zdraví a říkají, my bychom byli rádi, aby tady ještě

v příštích dnech byla opatření, která nám dávají pocit, že jsme více chráněni. Já těmto jejich obavám rozumím. Myslím si, že pro každého zodpovědného politika je na prvním místě to, abychom dokázali zabezpečit zdraví našich lidí, za které neseme spoluzodpovědnost a za které jsme tady jako jejich zástupci.

Na druhé straně ale také píší lidé, kteří mají oprávněné obavy a říkají, my máme strach o naši budoucnost, máme obavu o to, jak dokážeme v příštích týdnech uživit sebe, své rodiny, děti, blízké, zaplatit své pohledávky, střechu nad hlavou apod., i tyto obavy jsou naprosto namístě, a oni s každým dnem prodlužování tohoto stavu nouze mají velkou obavu, jak budou v příštích měsících a letech vůbec existovat. Není to pro ně jednoduché a já i těmto obavám velmi rozumím a snažím se mezi těmito názory na těch miskách vah hledat nějaké rozumné řešení, které i dnes bychom měli tady prosazovat.

Myslím si, že když se podíváme na obavy těch lidí, kteří opravdu řeší svoji budoucnost, tak oni říkají, už je tady měsíc a půl stav, kdy se ví o tom, že jsou tady skupiny lidí, na které zatím ta vládní kompenzační opatření příliš nepamatují. Jsou to lidé, kteří pracují na dohodách, lidé, kteří pracují v malých eseróčkách, lidé, kteří jsou pendleři a nemohou za svou práci vycestovat, nebo rodiče, kterým prostě ošetřovné v té výši, ve kterém jsme ho schválili, třeba za období měsíce března prostě nepokryje to, aby zaplatili své pohledávky, své složenky a faktury. Píší rodiče, maminky samoživitelky, které říkají, nám skončila živnost a ta Pětadvacítka, o které se tak mediálně často mluví, není 25 tisíc korun na měsíc. Je to 15 tisíc korun na měsíc. A dokázat jako rodič uživit třeba tři děti s příjmem 15 tisíc korun rozhodně není jednoduchá situace. A mnoho z nich má velký morální problém, aby šli a žádali někde o sociální dávky, protože říkají, my jsme tady 15–20 let tomuto státu odváděli daně řádně, nikdy jsme nic nechtěli, ale byli bychom rádi, aby se stát v této situaci vůči nám neotáčel zády a dokázal nám nabídnout pomocnou ruku. Nechtějí kompenzovat 100 %, ale chtějí, aby alespoň část těch nákladů, které ponесou, dokázali uhradit s pomocí státu. Takže proto je pro nás velmi teď důležité vážit na pomyslných miskách vah to, jakým způsobem budeme rozvolňovat a jakým způsobem budeme prodlužovat stav nouze.

Musím říct, že většina těch lidí, se kterými hovořím, a i já osobně chápeme mnoho těch opatření. A tady souhlasím s tvrzením pana premiéra, který říkal, první poločas jsme vyhráli 1:0. Ano, patřili jsme k té skupině států, které to dokázaly zvládnout lépe, nezkolaboval zdravotní ani sociální systém, lidé v první linii dokázali opravdu obrovské nasazení a tam, kde v prvních týdnech nestíhala vláda, tak se dokázal nasadit národ, který dokázal šít roušky, vyrábět štíty atd. a dokázal je mezi sebou distribuovat a dokázal obrovskou vlnou solidarity, že nám na bližních lidech záleží. Ale musím říct, že mnoho těch lidí říká, my některým opatřením už teď příliš nerozumíme. Nechápu někdy logiku toho, proč třeba hobbymarkety se otevřou, ale proč některé malé prodejny s typově podobným typem zboží jsou zavřené nebo byly otevřeny se 14denním zpožděním. Nechápu to, proč třeba v supermarketech do včerejšího dne tam, kde se prodávalo oblečení, tak si ho člověk mohl vyzkoušet, od tohoto pondělí si to vyzkoušet nemůže. Mnoho lidí nechápe logiku omezování a

zavření kostelů, které se dneska otevírají podle počtu 15 lidí apod. Například ve vedlejší Rakousku vláda zvolila podle mě rozumnější definici a řekla, bude se to posuzovat podle plochy toho daného kostela, kdy na 20 metrů čtverečních by měl připadnout jeden člověk. Je absurdní, kdy katedrála sv. Víta se svou plochou a kubaturou byla vázána v těchto dnech, kdy tady o tom mluvím, na 15 návštěvníků bohoslužby.

Musím říct, že mnoho lidí ani nechápe diskuze, které se tady vedou například o zachraňování ČSA, kdy lidé říkají, jsou tady statisíce lidí, podnikatelů, živnostníků, ohrožených pracovních míst, které vláda z našeho pohledu adekvátně neřeší. Ale mezitím se tady mluví o tom, jestli se mají koupit České aerolinie a mají se zachraňovat, nebo ne. To těžko jako politik dokážu lidem vysvětlovat. A musím říct, že mě mrzí to, že velká část návrhů, které KDU-ČSL tady předkládala – a my jsme vyšli v ústrety, vstříc tomu apelu pana premiéra, který říkal, pojďme, buďme na jedné lodi, táhneme za jeden provaz. Snažil jsem se komunikovat a dávat konstruktivní podněty. A musím říct, že mě opravdu překvapila a hodně mrzela tisková konference představitelů vlády minulý týden, kde paušálně bylo řečeno, že opozice a Senát tady kazí vládní opatření, že jsme nekonstruktivní, jenom kritizujeme apod.

Když tady byla zmiňována často i ta otázka daňového řádu, že tady poslanci a senátoři pokazili projekt Chytré daně apod., tak ten hlavní důvod, proč to neprošlo, bylo to, že v této době, kdy řešíme, abychom u podnikatelů ponechali finanční prostředky, odpouštějí se jim zálohy, prodlužují termíny, tak tam byl ten hlavní kámen úrazu to, že vláda navrhovala, že o dalších 15 dnů si podrží stát DPH, které má vracet svým podnikatelům. To byl ten hlavní důvod, proč jsme to nepodpořili. Jinak ta opatření, která vycházejí vstříc v oblasti klientského přístupu vůči podnikatelům v této zemi, tak ta rozhodně podporujeme.

My jsme tady za KDU-ČSL předkládali spoustu návrhů ještě na konci března. Návrh na zvýšení ošetřovného na 80 %. Dávali jsme návrhy, které pamatovaly na lidi, kteří byli na dohodách, na malá eseróčka, na pendlery. Dali jsme zde návrhy na to, aby se platilo DPH pouze z těch faktur, které jsou zaplacené. Dávali jsme návrhy na odložení platby DPH až o rok, aniž by se to těm podnikatelům úročilo těmi 8 procenty, kterými se to úročí dnes. A mnoho dalších návrhů, které, musím říct, že mě mrzí, že neprošly. A byť se k nim vláda postupně vrací, tak jsem za to rád, ale je zbytečná časová prodleva.

Navíc mnoho podnikatelů také říká zatím z toho máme pocit, z těch opatření, že je to taková odložená podzimní insolvence. Když se podíváme do jiných států, tak tam jsou přímé konkrétní pomoci, nevratné dotace, které ti podnikatelé dostávají velmi rychle a operativně. Dnes to vypadá, když paní ministryně financí hovoří, tak říká: je tady 1,2 bilionu korun pomoci, které vláda nabízí podnikatelskému sektoru. Ale je nutno to přeložit do češtiny. Většina této částky 1,2 bilionu korun příslibů, garancí na úvěry. Jinými slovy, ten stát říká: u většiny opatření, milý podnikateli, máš problém, byls zavřen, tvoje činnost nemohla fungovat, běž si do komerční banky půjčit. Ale zapomíná na to, že třeba mnoho podnikatelů, kteří investovali a mají vysoké odpisy, tak mají problém, že třeba i ty komerční banky s těmi zárukami jim

některým nebudou chtít půjčit. Zmíním konkrétně zemědělce, kteří nakupovali zemědělskou půdu, tak ti budou mít velký problém, aby případně takovému úvěru i s tou státní garancí vůbec získali.

Musím říci, že když jsem si pročítal materiál na dnešní schůzi, tak tam byly zhruba tři stránky zdůvodnění, proč máme prodloužit stav nouze do 25. května. Pak tam byla dlouhá prezentace, za kterou děkuji, která vlastně ukazovala, že s pandemií Covidu Česká republika bojuje velmi dobře a v posledních dnech, řekněme minimálně deseti dnech, je tady velmi pozitivní vývoj. Děkuji za to, že tady pan ministr vnitra Hamáček vystoupil a ve svém vystoupení řekl spoustu dalších argumentů, které bych očekával, že budou v té důvodové zprávě k tomuto bodu, která nám byla rozeslána.

Musím ale říct, že když se podíváme na ten vládní harmonogram a plán, o kterém se tak často hovoří, tak on dělá opatření ve čtyřech krocích: 20. dubna, 27. dubna, 11. května a 25. května. První dva kroky jdou za sebou po týdnů, druhé dva kroky až po 14 dnech. Před týdnem, ve středu, jsme byli tady svědky ve Sněmovně, kdy zástupci vlády i zástupci koaličních poslanců nám říkali, že není možné zrychlit ta rozvolňující opatření, a ani ne do 24 hodin jednala vláda, která zásadním způsobem přesypala strategii toho rozvolňování. A to je samozřejmě pro mnoho lidí, kteří jsou závislí na tom, aby se naplánovalo, jakým způsobem začnou fungovat při tom rozvolňování, také nepříjemné, když se to dělá takto překotně. Byl bych rád, aby vláda zvážila, jestli třeba některá tato opatření parametricky nelze upravit a udělat třeba i dříve.

Zároveň ale v tom plánu, který je představován, je mnoho činností, oborů, o kterých tam není vůbec žádná zmínka a jenom je tam poznámka, že o těch se bude jednat jindy, později, a tak dále. Ale třeba provozovatelé letních areálů, kempů, kulturních akcí mají velké otazníky, které prostě potřebují vyřešit ideálně už v tomto časovém období. Otázka třeba i letních táborů někomu může přijít banální. Ale příznám se, že když vláda říká ústy ministra zdravotnictví, že letní tábory asi až od srpna, a já o víkendu slyším pana premiéra v rádiu, jak říká "ale já bych si přál, aby to bylo od července", tak já, který jsem třeba deset let dětské tábory dělal, po pravdě musím říct, že jsem z toho dost zmatený. A nezávidím dnešním organizátorům a i těm rodičům, kteří si plánují – a jejich zaměstnavatelům – dovolené a podobně. Tak prosím pěkně, zkusme pamatovat i na tyto obory, i tyto činnosti, které se dotýkají tisíců lidí v této zemi.

My za KDU-ČSL budeme navrhopvat a budeme podporovat prodloužení toho stavu nouze o deset dnů. O deset dnů z několika důvodů. Ano, vnímáme to rozhodnutí Městského soudu, který jasně deklaroval a řekl, že nerozporuje nutnost vlády udělat zásadní kroky pro ochranu zdraví a obyvatel této země, ale že je potřeba, aby se tyto kroky dělaly v souladu s platnou legislativou a platnými zákony. A já jsem si vědom toho, že kdyby od 1. května skončil stav nouze, tak by to byl problém pro mnoho oborů i pro některé fungování v rámci řízení státu. Musíme si uvědomit, že je potřeba, aby tady byl taky pozvolný přechod v oblasti krizového zásobování zdravotními pomůckami. Je potřeba, aby ty subjekty, které to dnes mají zajištěno centrálně, zase

najely na ty své standardní nákupy. Je potřeba se pobavit o tom, jaké další legislativní kroky je potřeba zrealizovat pro další efektivní fungování tohoto státu.

Ale musím říct, že je pro nás důležité, a budu to navrhopvat jako doprovodné usnesení, aby když prodloužíme stav nouze po 1. květnu dále – uvidíme, která varianta projde, vypadá to, že asi nakonec je tady koaliční většina díky změně názoru komunistů pro 25. květen – ale aby od 1. května se zdravotní pomůcky nakupovaly podle zákona o veřejných zakázkách. Protože těch otazníků, které kolem těch nákupů jsou – a bavíme se o částce, která by se měla blížit k 13 miliardám korun – tak ty otazníky jsou opravdu poměrně velmi vážné.

Je také potřeba vytvořit prostor, aby vláda komunikovala s našimi sousedy i v rámci Evropské unie pro koordinaci těch kroků při rozvolňování hranic. Netýká se to jenom pendlerů, netýká se to jenom pracovní síly, ale také konkrétních rodin a jejich příběhů. Na česko-slovenském pomezí dostávám denně příběhy o tom, jaké problémy to způsobuje v rodinném soužití, třeba v péči o rodiče, prarodiče a podobně.

Je také důležité, aby stát řekl jasně, jak to bude fungovat v oblasti školství. Musím říci, že ten návrh zatím působí dojmem, že prostě školy budou sloužit jako hlídání dětí, ale ti rodiče, respektive ti učitelé, kteří tam budou ty děti hlídat, budou dál učit zbytek třídy na dálku. Tak to mně řada pedagogů říká, že to je pro ně logicky nepochopitelný model, ale i funkčně si neumím představit, jak tohle budou zvládat v situaci, kdy třeba ještě mají doma děti, které také musí případně doučovat a jsou třeba na druhých stupních. Takže bych chtěl poprosit, aby toto vláda nějak precizovala a zkonkretizovala.

A také jednu důležitou prosbu tady mám. Je důležité, aby vláda a Bezpečnostní rada státu definovaly, jaké budou zásoby ochranných zdravotních pomůcek ve Správě státních hmotných rezerv. Protože jestliže tady ukončíme to centrální zásobování, tak nějaká část zboží poputuje ještě k těm poskytovatelům zdravotní či sociální péče a nějaká část zboží asi zůstane ve skladech státních hmotných rezerv. A může přijít v příštích měsících na podzim a v budoucnu třeba druhá vlna a já bych byl rád, aby tento stát byl daleko na tu situaci lépe připraven. To znamená, aby vláda redefinovala množství strategických zásob ochranných pomůcek, dezinfekcí a věcí, které jsou spojené s pandemií, tak, abychom příště byli připraveni daleko lépe. A teď už je ten čas, aby to vláda udělala.

A také bych v závěru chtěl ještě apelovat, aby případně pan premiér a členové vlády začali s námi, s opozicí, komunikovat. Ano, proběhla dvě setkání s panem premiérem a členy vlády se zástupci všech stran tady v Poslanecké sněmovně. A bylo by dobré se k tomu vrátit, protože máme za sebou jenom první poločas. Tato země bude potřebovat rychlá, efektivní opatření pro to, aby se z té krize dostala, aby mohla fungovat společnost, ekonomika a struktury našeho státu.

A je potřeba, jak jsem říkal, doplnit ten program rozvolňování i o ty obory, na které se tam zatím nepamatuje, ukončit pokud možno jejich nejistotu. Dofešit kompenzační podpůrné programy pro ty skupiny obyvatel, podnikatelů, které zatím

tím sítím propadají, protože i za tím jsou statisíce pracovních míst, která jsou opravdu reálně v ohrožení. Připravit masivní investiční program, jakým způsobem bude stát ve svých investicích, případně v podpoře krajů a obcí podporovat to, abychom tady dokázali konkrétními investičními pobídkami podporovat pracovní místa a rozvoj našich firem. A velmi apelují také na to, komunikovat a jednat v rámci EU o těch opatřeních, která mohou být ku společnému prospěchu.

Já jsem měl minulý týden videokonferenci, kde byly špičky některých států EU včetně třeba kancléře Sebastiana Kurze, šéfky Komise Ursuly von der Leyen, Donalda Tuska a dalších. Tam padla jasná informace, že EU je připravena masivně investovat a podporovat ekonomiky členských států v letošním roce a minimálně v příštích dvou letech opravdu masivními podporami investičními z rozpočtu EU. Německo jasně deklarovalo, že je připraveno navýšit svůj příspěvek do tohoto rozpočtu. Takže míra ochoty, solidarity s členskými státy je tady poměrně velká. A je nutné tady být aktivně a kooperovat.

Chtěl bych poprosit, abychom také dokázali definovat nově strategické obory tohoto státu. Změnit zákon o veřejných zakázkách tak, abychom dokázali tyto strategie nejenom dát na papír, ale reálně je v politice státu a jednotlivých rezortů také potom naplňovat.

A úplně závěrem. Bavíme se tady o době a o pandemii koronaviru. Je s tím spojena otázka stavu nouze. Ale já bych chtěl velmi apelovat na vládu, aby i při těch rozhodnutích, která dělá i v oblasti posilování rozpočtu jednotlivých kapitol, abychom nenechali na suchu nejenom občany této země, ale tuto zemi jako takovou. Ta hrozba sucha a klimatických změn, které jsou s tím spojené, jsou opravdu velmi vážnou situací. Už dnes, v tento okamžik, z dat, která máme, se ukazuje, že dopady sucha jsou největší za posledních pět set let. Tým Intersucha na to upozorňuje. A stát právě inteligentní politikou svých investičních opatření do krajiny, do pozemkových úprav může podpořit nejenom malé a střední domácí firmy, ale řešit ten palčivý problém nedostatku vody nejenom pro zemědělce, ale pro obyvatele, pro domácnosti, pro průmysl. Prosím pěkně vládu, abychom ve všem uvažování, ve všech pádech, nenechali naše lidi na suchu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Marianu Jurečkovi. Nyní paní poslankyně Pekarová Adamová, připraví se kolega Rakušan. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená veřejnosti, projednáváme mimořádnou věc. Nouzový stav je ze své povahy zcela mimořádný, a měl by tedy trvat opravdu jenom naprosto nezbytně dlouhou dobu. Odůvodnění každého dalšího dne z této mimořádné situace, tedy nouzového stavu, by mělo být tedy precizní a

skutečně velmi dobře zpracované. Musím ale konstatovat, že materiál, který jsme všichni dostali k dnešnímu projednání, je naprosto nedostatečný a důležité informace neposkytuje. Opravdu řada z těch dat, která tam jsou, jsou sice veřejně dostupné vytisknuté tabulky, ale opravdové taxativní vyjmenování těch kterých opatření, která ještě budou nadále dle nouzového stavu muset platit a o která tedy žádá Sněmovna vláda, ta tam uvedena vůbec nejsou.

Já musím ocenit – a jsem ráda, že vystupuji vlastně až teď, když už zaznělo i vystoupení pana ministra vnitra, protože jediný on se aspoň snažil ve své řeči více zdůvodnit, proč je tedy dle jeho názoru a názoru jeho ministerstva nouzový stav v tuhle chvíli ještě stále nutný. Ale i ten jeho výčet, který tady četl a který byl tedy stanoviskem, právním stanoviskem k rozhodnutí soudu, řadu informací právě neobsahoval. Neobsahoval přehledně, úplně a zcela bez nějakých, řekněme, podmínek to, co v tuto chvíli skutečně vláda považuje za nezbytné udržet. My se tady totiž pohybujeme stále jenom v určitých vždycky příkladech, uvede se jeden, dva, a nikdy nemáme tuto informaci skutečně kompletní. My bychom rádi, aby černé na bílém skutečně tohle před námi dneska stálo, protože jinak tady pouze lovíme informace z jednotlivých vystoupení, z jednotlivých usnesení, webů a také z rozhovorů, které jsou v médiích. A to je přece pro tak zásadní rozhodování naprosto nedostačující a nepřijatelné.

Já jsem, už když jsme projednávali minule nouzový stav, ale i když jsme měli to jedno z mála setkání, které proběhlo mezi vládou, resp. panem premiérem a opozicí, dávala svůj návrh, totiž aby opravdu vznikl jeden web, jedna adresa, na které všichni občané a samozřejmě tím pádem i my získáme kompletně veškeré informace. A opravdu takovou srozumitelnou formou a takovým vyčerpávajícím způsobem, že nikdo nebude moci muset tápat. Je to i teď velký požadavek všech poškozených ze strany podnikatelů a živnostníků, ale samozřejmě je to i požadavek všech těch, kteří jsou třeba zaměstnanci a mají potřebu nějaké pomoci, aby věděli, na koho se mají obracet, o co mají žádat, o co mohou žádat, aby měli kompletní výčet těch podpor, které existují. A bohužel do dnešního dne takovéto jedno úložiště těchto všech informací neexistuje. Bylo by to přitom to nejmenší a to nejjednodušší, co může vláda udělat.

Obecně data a informace jsou v rozhodování o něčem tak zásadním, jako je prodloužení nouzového stavu a jako jsou věci, které se týkají opatření v boji proti epidemii, naprosto klíčové. A jak ukazuje kauza včerejšího dne, tak bohužel se nedostávají ani těm, kteří jsou v jednotlivých týmech, jsou poradními týmy vlády. Pak se tedy ptám, když ani ti, kteří jsou osloveni k takovéto spolupráci, se jich nedočkají a místo toho se dočkají zabouchnutí dveří, jak k tomu přijde veřejnost, občané, kteří mají samozřejmě taktéž právo na tato data a informace, mají právo je znát. Na základě čeho vláda rozhoduje?

Dám příklad. Minulý týden jsem chtěla, abychom zařadili bod o chytré karanténě. Opravdu mi šlo o to, abychom se tady dozvěděli více informací o tom, jak pilotní projekt dopadl. Jak tedy můžeme s tímto nástrojem, který je uváděn často jako zcela klíčový pro to, abychom mohli opatření postupně uvolnit a vrátit se aspoň

k částečně normálnějšímu životu, tak jak tedy dopadl. Chytrá karanténa byla už mnohokrát slibována jako to zásadní opatření a pilotní program by měl fungovat už teď několikátý týden, pokud se nepletu, tak čtvrtý. Přesto stále vyhodnocení není k dispozici. Nedožíváme se nic než kusé informace, a to i za našeho velkého tlaku, který zůstává nevyužit.

Stejně tak víme, že země, které zvládly situaci dobře a mohly by být i inspirací, jako je třeba Jižní Korea, Tchaj-wan a další, které tu krizi zažívaly už dříve, tak kromě tedy nástroje chytré karantény přistoupily k mnohem plošnějšímu testování, mnohem většímu množství testů, které byly provedeny. Od pana premiéra jsme už na konci března slyšeli příslib, že velmi brzy bude prováděno deset tisíc až dokonce dvacet tisíc testů denně. Doposud jsme se tomuto číslu nepřiblížili. Mě by zajímalo proč. Mě by zajímalo, z jakého důvodu tedy nejsou tady tyto predikce nakonec naplněny.

Stejně tak víme z těchto zemí, ale nejenom z nich, ale jsou to slova i některých odborníků, že pokud chceme uvolňovat opatření, tak vyjma právě masivního testování, trasování, které má být uděláno právě za pomoci chytré karantény, je potřeba chránit rizikové skupiny. O ochraně rizikových skupin se v našem podkladu, který dneska máme k dispozici, nepíše vůbec nic. Není zde ani náznak toho, jakým způsobem vláda chce přistoupit k řešení, jak bude k těmto rizikovým skupinám přistupováno, jak se dostanou k ochranným pomůckám, jaký režim bude využíván, což je řada detailů, na které bychom chtěli znát odpovědi.

V podkladech tedy nenacházíme nic víc než tři stránky obecnějšího zdůvodnění. Nenacházíme odpovědi na mnoho už dříve vyřčených otázek. Já připomínám, že při projednávání minulém jsme tady kladli ty otázky ze všech možných stran, a to je možná i chybou toho, že vlastně ty body, které máme dnes až jako následující po tomto, by mohly přinést odpovědi třeba na oblast ochranných pomůcek. Toho, jak vláda plánuje s nimi nakládat dál. Máme informace, které proběhly na výboru pro zdravotnictví tady ve Sněmovně, že by měly být tedy k dispozici na už několik týdnů, ne-li měsíců pro klíčové nemocnice. Máme informace, které jsou z médií, od některých členů vlády, že se situace – pokud tedy nebude nouzový stav dále prodloužen a budou ochranné pomůcky nakupovány už dle standardního režimu, podle zákona o veřejných zakázkách – že se situace významně zhorší a de facto to je ohromné ohrožení. Tohleto jsou všechno legitimní věci, které by měly být součástí podkladů. Bohužel nejsou.

Stejně jako je důležité, aby lidé dodržovali jednotlivá opatření, tak je strašně důležité, aby vláda nezhazovala s důvěrou, kterou jí lidé dávají. A musím ocenit to, že byť mnoho důvodů k té důvěře v posledních týdnech už není, tak se lidé stále chovají velmi zodpovědně. Ale i lidem logicky dochází trpělivost. Oni se ptají a chtějí vědět, proč vláda rozhodla, že můžou být otevřeny například prodejny s koly a hobbymarkety už před Velikonocemi, ale některé další, které mají mnohem snadnější možnost omezení počtu nakupujících, některé další obchody, neotevřely. Lidé se ptají na detaily. Detaily provádění jednotlivých opatření. A bohužel k tomu celá řada

odpovědí zase chybí. Myslím, že bychom s touto důvěrou hazardovat rozhodně neměli.

Jedna z těch našich klíčových podmínek už při minulém řešení prodloužení nouzového stavu byla strategie, jak vláda chce postupovat dál. Jakýsi plán. Opakovalo se to tady v mnoha příspěvcích. Všichni jsme se upínali k tomu, že dostaneme lepší informace, které budou vycházet ze scénářů. Nějaké náznaky scénářů sice v tom dnešním materiálu už jsou. Děkuji za to, aspoň něco. Ale chybí tam zcela jednoznačně i snaha vysvětlit lidem a nám jako zákonodárcům, kteří o tom máme rozhodnout, jak budou řešeny případné vývoje těch scénářů. To znamená, kdy se případně zase sáhne k brzdě, co se bude dít, když se bude naplňovat ten scénář, který je vnímán jako nejčernější. Jaká opatření? A zase se vracím na začátek. Jaká konkrétní opatření budou muset být znovu aktivována a přijímána, třeba i z těch, která už byla uvolněna a zrušena. Tady tento plán by měl být poskytnut, jinak nelze odpovědně rozhodnout o prodloužení nouzového stavu.

Víte, ta debata je tady často spíše takovými monology. My od jednotlivých ministrů slyšíme příspěvek, ale pak už reakce na naše dotazy a celou řadu konkrétních připomínek nezazní. A já tady tímto žádám o zodpovídání těch dotazů, které tady klademe. Na minulé schůzi, která řešila nouzový stav, tomu tak nebylo, tak pevně doufám, že tentokrát vláda už nebude strkat hlavu do písku a hrát s námi tuto hru na schovávanou a že jednotliví ministři dotazy zodpovědí. Že budeme vědět, jaký je plán dalšího nákupu ochranných pomůcek, když případně bude zrušen centrální nákup. Že budeme vědět, jak se budou chránit rizikové skupiny. Že budeme vědět, jak se bude trasovat a jak se bude testovat. Že budeme mít informaci o tom, jaký bude režim na hranicích, že se nebudeme dozvídat od jednoho ministra nebo od náměstka, že se plánují cesty alespoň do některých zemí, jako je Chorvatsko a dále, ale že budeme mít konkrétní informace o tom, jaké budou další kroky i v této oblasti.

Víte, tu důvěru je těžko získat, když premiér ve svých rozhovorech často lže a uvádí nepravdy. Jedna ze základních, ze které byl zcela nedávno usvědčen, je, když tvrdil ve svém rozhovoru pro Blesk, že má na stole konkrétní data, podle kterých se rozhoduje o uvolňování jednotlivých opatření a nastartování jednotlivých provozoven. Když po něm chtěli novináři tato data a chtěli ty podklady mít, tak je Úřad vlády nebyl schopen vydat. Je tedy zcela jasné, že se tady dost často operuje, a není to jediný případ, ale toto uvádím jenom jako příklad, dost často operuje s tím, že data existují, že data jsou k dispozici, ale pak se následně dozvíme, že to není pravda.

A jedna z těch velkých obav, kterou má celá řada podnikatelů, je, že byť tady řešíme řadu pomoci, které jsou státem už dneska... buď tedy už jsme je protlačili. Opozice často přicházela s těmi návrhy ještě dříve než vláda. Takže lidé budou mít opravdu nárok na nějakou náhradu svých škod. Těch škod vzniklo obrovské množství a samozřejmě jsme si vědomi toho, že nelze saturovat nebo nelze jakýmkoliv způsobem nahradit zisky, které ušly firmám. Proto rovnou říkám, že pokud tady bude někdo operovat s tím, že opozice chce, aby byly v tu chvíli sanovány i zisky, tak je to nesmysl. To si uvědomujeme, že možné není.

Ale co je možné, je dát lidem větší jistotu v tom, že se opravdu dočkají náhrady škod, a to v případě mnoha živností a firem jsou škody opravdu nemalé. TOP 09 tady opakovaně přichází s návrhy, jak pomoci přímou kompenzací za náhradu jednoho z nevyšších fixních nákladů, které většina firem a podnikatelů má, a to jsou nájmy. Přišli jsme s několika variantami, kompromisními variantami. Prosazovali jsme tady různou míru této náhrady, která by pomohla firmám se udržet při životě a otevřít i poté, co skončí ta nejhorší fáze krize. Bohužel vládní strany ani na jeden z těchto návrhů nekývly a nepodpořily jej.

Proto si myslím, že by mělo být minimem, a my se to budeme stále snažit prosadit, ale přesto by mělo být minimem od vlády, že připraví speciální odškodňovací zákon. Tento zákon by měl přinést jistotu lidem, že opravdu budou mít možnost si o nějakou kompenzaci požádat. Tento zákon vychází z takové předlohy, kterou už tady známe z minulosti, a to je zákon č. 12/2002 Sb., o státní pomoci při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou. Tehdy se jednalo o povodně. Určitě není zájmem nás všech, abychom tady některé sektory úplně položili na lopatky a abychom je nechali zcela vykrváčet. Zatím se tak ale bohužel kvůli nedostatečné pomoci děje. A pokud je jedna z těch pomoci i půjčka, která je krytá státem, těmto subjektům odmítána, protože se banky obávají toho, že ty subjekty stejně zkrachují, pak je tady možnost vnést do tohoto procesu větší jistotu, protože takovýto zákon – a já nefikám vládě, jak ho konkrétně má specifikovat, co se týče míry té pomoci, to skutečně nechávám na ní, ať sama stanoví – tak takovýto zákon by vnesl skutečně jistotu mezi podnikatele, že mají na něco nárok.

Oni se sice budou moci soudit, podle krizového zákona skutečně mají nárok na škody, ale těch soudních sporů bude tak velké množství, tolik tisíc, že by zahltily justici na mnoho let. A pokud bychom to neřešili formou právě jasného konkrétního zákona, který by odškodňoval ty škody způsobené koronakrizí, tak se tady sice možná někteří spravedlnosti po mnoha letech dočkají, ale toho už se skutečně nenajedí, to už bude pozdě a budou své podniky dávno mít zkrachované.

Myslím, že to je minimum, které bychom dnes měli žádat při prodloužení nouzového stavu k tomu, abychom vůbec byli schopni podpořit vládu v tomto jejím záměru. Proto navrhuji doprovodné usnesení k dnešnímu usnesení, kde vládě Poslanecká sněmovna uloží, aby v termínu do 30. května 2020 předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým bude stanoveno právo fyzických a právnických osob na náhradu škody způsobenou jim v příčinné souvislosti s krizovými opatřeními přijatými vládou podle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, tedy krizový zákon, a mimořádnými opatřeními přijatými Ministerstvem zdravotnictví podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů v souvislosti s řešením krizové situace způsobené epidemií koronaviru SARS-CoV-2 na území České republiky. Je to natolik obecné, ale zároveň to tedy dává takovou jistotu firmám, ale i fyzickým osobám, podnikatelům, že by mělo opravdu stačit na to, aby mnoho z nich zvážilo, jestli budou uplatňovat své nároky skrz soudní spory.

Myslím, že bychom tímto krokem také rozptýlili obavu a podezření mnohých, že ten krok, který vláda udělala, že nejdříve rozhodovala podle krizového zákona, a pak náhle podle zákona o ochraně veřejného zdraví, což teď soud tedy shodil ze stolu, tak byl krok jenom proto, aby... Teď mě nenapadá úplně slušného slova. Ale aby právě s jednotlivými firmami a subjekty prostě vypekla. Tak, řeknu to takto, omlouvám se za nevlidný, ne úplně slušný výraz. Ale od některých členů vlády, respektive pana premiéra, známe z minulosti, že používá ještě mnohem horší, který by byl asi ještě přílehavější.

Tohle je to minimum, které považujeme za důležité, abychom mohli zvednout ruku pro prodloužení nouzového stavu. Byť avizuji, že určitě nebudeme podporovat ten nejzazší termín, který žádá vláda, tedy 25. května.

A závěrem mi dovoďte vyzvat vládu k tomu, aby své kroky v rámci uvolňování pravidel, ale i v rámci řešení celé krize dále koordinovala i s ostatními zeměmi, minimálně se zeměmi, se kterými sousedíme. Je to zcela logické, ale věřím tomu, že v rámci EU by měla proběhnout větší koordinace. Je to z toho důvodu, že prostě tady v tu chvíli vir je v celém území EU a je potřeba, abychom uměli najít společná řešení. Abychom byli sounáležití a abychom se nedočkali toho, že uvolněním situace v jedné zemi se ten problém tedy znovu nastartuje ve větším měřítku, a tím ovlivníme i ty země okolní. Myslím, že to je základ, který by měl teď v tuhle chvíli už začít fungovat, pokud doposud stále ještě nefungoval.

Žijeme v jednom území a mnohdy je větší problém to, že přejíždíme tady v rámci jedné země než třeba v rámci přeshraniční, blízké. To je vidět třeba u nás v příhraničí se zeměmi, jako je Slovensko, kde ta situace je ještě lepší, a přesto tam ta pravidla jsou striktnější, a přesto tedy vyžadujeme víc po těch, kteří by chtěli jet jinam ke svým blízkým, ke svým příbuzným, častokrát jsou rodiny v těchto regionech rozkročeny mezi více státní. Proto je důležité koordinovat se i se sousedními státy velmi pečlivě a velmi intenzivně.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla paní poslankyně Pekarová Adamová. Nyní pan předseda Rakušan. A připraví se pan ministr Adam Vojtěch. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám. Vážený pane místopředsedo, členky a členové vlády, pane premiére, kolegyně a kolegové, já bych vás na začátku své řeči chtěl o něco požádat. Chtěl bych vás požádat o to, abyste diskusi, kterou vedeme na plénu Poslanecké sněmovny, nebrali jako akt nepřátelství. Když se občas podíváme do vládních lavic, tak vidíme nesoustředěnost a jisté pohrdání k tomu, že tady hovoří opoziční poslanci. Mnohokrát vidíme v řadách poslanců ty, kteří prostě krouží hlavou nad tím, že tady snad někdo zdržuje a podobně. Prosim, i v této krizové době, která tady objektivně je, nevnímejme parlamentní diskuse jako něco nadbytečného, něco

zbytečného. Pokud toho budeme v této těžké zkoušce schopni, tak tím pomůžeme za prvé demokracii a za druhé tím pomůžeme i lidem v České republice, kteří uvidí a budou mít ten pocit, že jejich volení zástupci v Parlamentu napříč politickým spektrem prostě hledají taková řešení, která pro ně budou dobrá.

Nepodsouvejme prosím lidem v naší zemi v této těžké době, kdy máme prokázat jednotu, schéma, které vláda mnohokrát předvádí. My, vláda, lidi chráníme a oni, zlá opozice, se vás snad snaží uvrhnout do nebezpečí, hází vám klacky pod nohy a snaží se o to, aby tato země nefungovala. Tak to přece není. A není to tak objektivně. A podívejte se i na výsledky hlasování. Podívejte se na to, že opozice podpořila ta restriktivní opatření na začátku této krize. My jsme pro to zvedli ruce, my jsme byli ochotni diskutovat o míře a délce jednotlivých opatření a nebylo žádné z nich, proti kterému bychom se vymezili. Jak pan premiér řekl, a já bych to rád ocenil, ve svém proslovu na začátku, jsme v tom všichni společně a společně jsme také tu první fázi zvládli.

Není to tak, že by tady byla vláda, která se snažila lidem pomoci, a opozice, která by se snažila přece o pravý opak. Naopak si vzpomeňte i na ty chvíle, kdy vypukla ve světě korona krize a opozice se naopak snažila i s jistým předstihem tady ve Sněmovně začít debatu o tom, co ta epidemie, pandemie v té době ještě nikoli evropská, ale světová, může za rizika přinést České republice. A tehdy vládní poslanci prostě nehlasovali pro to, aby tato diskuse byla na plénu Poslanecké sněmovny otevřena.

Musíme si uvědomit jednu věc. V této zemi žijeme všichni bez ohledu na svoji politickou příslušnost. Jsme v historické době, v době, která se samozřejmě zapíše i do učebnic dějepisu, a prožíváme společně historický milník. Jako generace před námi měly společný prožitek války, jako měly společný prožitek změny režimu, tak my máme společný prožitek něčeho, čemu žádná generace před námi nečelila. Je potřeba si uvědomit, že všichni z nás máme své nemocné známé, všichni máme ve svém okolí podnikatele, kteří se ocitli na hraně nebo za hranou existenčních problémů. Někteří z nás mají starší rodiče, o které máme strach. Máme děti a bojíme se samozřejmě o jejich bezpečí a zdraví. A právě to slovo strach je v té současné době možná stěžejní. Slovo strach je základním atributem dnešní doby. A jakým způsobem tomu strachu čelit?

Máme proti sobě nepřítele, kterého neznáme, a vědecké poznání ještě není tak daleko, abychom byli schopni předvídat jeho kroky. My všichni fandíme a musíme ocenit vědce nejenom v České republice, ale samozřejmě i tady, ale všude ve světě, kteří se snaží co nejrychleji přijít s takovým řešením, které prostě lidi ochrání. To je ten strach, kterému se nevyhneme, protože bude chvíli trvat, než našeho nepřítele poznáme a budeme mu umět těmi vědeckými cestami kvalitně čelit.

Ale potom je tady druhý druh strachu, kterému jistým způsobem čelit můžeme. Je to strach z neznámého, kterému můžeme čelit tak, že budeme informace poskytovat v co nejpřehlednější formě, kdy budeme informace poskytovat vždy s jasným vysvětlením. Kroky politických elit, v tomto případě vlády, nebudou působit

chaoticky, ale budou působit tak, že mají jasný scénář, a budou lidem dávat jistotu, že jsou v této chvíli v bezpečí a v dobrých rukou.

Já mám bohužel pocit, že jste se někdy jako vláda spokojili s tím, že lidé právě ve chvíli, kdy mají strach, jsou ochotni přijmout vlastně cokoli. Že jsou ochotni přijmout mnohá omezení svých základních práv, garantovaných i Ústavou. Že jsou ochotni přijmout taková opatření, někdy i bez vysvětlení, která by za normálních okolností nikdy nepřijali. Já mám občas pocit, že toho vláda využívá, místo aby se jasnými informacemi, transparentností svého rozhodování, jasností svých výroků právě snažila strachu, který v lidech je, čelit.

Tuto filozofii my prostě od začátku odmítáme. A to je možná základ našich debat tady ve Sněmovně. My od začátku chceme, aby ty informace byly co nejjasnější, aby byly předkládány ve srozumitelné formě. A máme tady příklady, kterých bychom se mohli v této chvíli i držet. Podívejte se například, jak Německo informuje své občany. Podívejte se, jak tam vypadá informační servis i na stránkách Bundestagu o tom, jaká opatření vláda právě prosazuje a jaká opatření bude ještě po lidech v dalších dnech a měsících vyžadovat.

Já moc prosím, a to je základ té naší diskuse, nevyužívejme té doby, která je krizová pro nás pro všechny, k tomu, abychom kopali ve společnosti příkopy. Abychom společnost dělili na my – vláda, a vy – opozice. Není to tak. Není to přece tak, že vy řeknete: my jsme udělali. Ano, a my k tomu můžeme dodat: a my jsme vás doteď podporovali. Není to přece tak, že vy řeknete: my jsme poslali peníze. Vždyť ty peníze nejsou vaše. Ty peníze jsou posledního daňového poplatníka z každé vesnice, z každého města, každého pracujícího člověka v té zemi, který je odvádí na svých daních. To jsou naše peníze a naučme se tuto dobu prosím chápat stále tak, že jsme tady my, a používat přivlastňovací zájmeno naše.

Dostali jsme se do situace, kdy se vláda dopustila právní chyby. Já mám pro to jisté pochopení, protože ta doba je opravdu bezprecedentní a hektická. Nebudu už ani zmiňovat to, že když se podíváte do stenozáznamů z předchozích schůzí, tak jsme na to jako opozice upozorňovali a ptali jsme se pana ministra, zda lze postupovat i v této chvíli podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Stalo se. Ale vláda v té chvíli, místo aby přišla s nějakou jasnou omluvou a jasně formulovaným požadavkem, tak přišla s útokem: Opozice nám hází klacky pod nohy! Ale tak to opět není!

Vy v této chvíli, kdy tady panuje právní chaos, přicházíte s žádostí o prodloužení nouzového stavu. No, nic jiného vám nezbývá. Ale v této chvíli, kdy vy jste se dopustili nějaké chyby, jsme čekali, že ta důvodová zpráva bude plná argumentů. Bude plná jasných důvodů a scénářů. Není. Čekali jsme, že takové věty, argumenty a scénáře zazní v proslovu pana premiéra. Nezazněly. Chtěli jsme po vás slyšet, která opatření, která se dotýkají ústavních práv lidí v České republice, je potřeba nadále udržet právě v tom zvláštním, netypickém, netradičním a výjimečném nouzovém stavu. Tu odpověď jsme nedostali.

Přesto jako klub poslanců STAN přicházíme se vstřícností vůči vládě a prosím pana místopředsedu, aby bral toto jako návrh poslaneckého klubu STAN, aby byl nouzový stav prodloužen do 10. 5. Je to datum, které dává vládě časový prostor vytvořit pro nás dostatečně scénáře a informační komfort, který dává vládě příležitost, aby ta opatření, která by ještě mohla být nutná, nepadla ze dne na den a nebylo ohroženo – a to je to nejdůležitější – zdraví a životy lidí v České republice.

Zároveň od vás ale budeme něco chtít. Budeme chtít slyšet, jaké jsou výsledky plošného testování. Budeme chtít slyšet, jaká je jeho strategie, jaká je jeho metodologie, zda ten přístup, který vybíral v podstatě náhodný vzorek lidí, kteří přišli z ulice, byl ten nevhodnější, zda není v případě plošného testování potřeba mít přece jen zastoupeny nejružnější věkové vrstvy obyvatel, zda není nutné mít zastoupeny i nejružnější vrstvy obyvatel podle jejich bydliště a původu. A třeba to tak je, ale my to nevíme. A to je ten základní problém, který tady celou dobu kritizujeme, kdy jsme tady do půlnoci minulý týden seděli a ptali jsme se pana ministra Havlíčka na to, jaké jsou scénáře rozvolňování, abychom nedostali žádné odpovědi a další den na tiskové konferenci vlády se je dozvěděli z médií v nějaké zploštěné podobě.

Za další budeme chtít po vás scénáře pozitivního i negativního vývoje. Jaká jsou data? Jaké jsou metody? Jaké jsou modely, o které se opíráte? Co je to, k čemu vztahujete svá rozhodnutí? Je to počet nových infikovaných, je to počet vyléčených? Je to počet těch, kteří už získali v naší společnosti tzv. kolektivní imunitu? Jsou to výsledky testování? K čemu vztahujete svá rozhodnutí? A chceme slyšet scénář pozitivní i negativní. My všichni doufáme, že se situace i přes to neuvážené otevření hobbymarketů a podobně bude vyvíjet dobře. Na druhou stranu může nastat i negativní scénář. Ale i o něm by měli mít lidé v České republice povědomí. Já vás o to prosím. To není nic jiného než prosba, abyste takto připraveni přišli na příští zasedání Poslanecké sněmovny.

Za další se vás budeme ptát nejenom na historii zajištění ochranných pomůcek, jak probíhaly nákupy a podobně, ale budeme se vás ptát na to, zda jsou pomůcky zajištěny pro případný nástup nějaké druhé vlny epidemie na podzim. Zda má Ministerstvo průmyslu a obchodu jasnou strategii poté, co už nebude fungovat centrální nákup pomůcek, jakým způsobem oslovovat a motivovat české firmy k tomu, aby byly schopny z velké části dostat té poptávce, která může přijít. Existují nějaké podpůrné projekty pro české firmy, které distribuují ochranné pomůcky, pracuje na tom Ministerstvo průmyslu a obchodu? Opět jasná otázka, na kterou může padnout jasná odpověď.

Za další po vás budeme chtít slyšet dlouhodobější plán rozvoje ekonomiky. To, co teď máme, jsou ozdravná opatření. Ale chceme slyšet vizi. Vizi toho, jak se Česká republika jako stát, ale i naše ekonomika budou vyvíjet v době, která přijde po epidemii.

Za další budeme chtít slyšet, jaké jsou výsledky projektu chytré karantény. My jako klub STAN jsme tady navrhovali komisi pro kontrolu chytré karantény, bylo to smeteno ze stolu, že nic takového není potřeba, ale od té doby jsme o chytré

karanténě nic neslyšeli. A my jsme jí jako produktu věřili. Je to něco, co mohlo umožnit postupně uvolňovat restriktivní opatření bez to, aby byla pro všechny plošně zavedena opatření, která zpomalují ekonomiku a brzdí je i v jejich běžném životě.

A zcela na závěr bych vás chtěl ještě jednou o něco poprosit. Pojďme teď, v této době, dokázat tady v Poslanecké sněmovně, že dokážeme být "my". Ne my a oni, ale že v krizové době jsme to skutečně my, kdo se snažíme občanům v České republice, podnikatelům, ohroženým lidem, seniorům, důchodcům, zaměstnancům dokázat, že pro ně přineseme řešení, které je z krize vyvede. Pojďme lidi otevřeně a jasně informovat, pojďme se i v této krizové době držet zákonů, protože je to možná důležitější než kdy předtím. Zákonů a zásad parlamentní demokracie, kdy budeme stále i v této době vnímat, že Parlament není nějakým tělesem, které někomu hází klacky pod nohy, ale je samým základem parlamentní demokracie a prostě a jenom plní svoji kontrolní roli, která mu z díkce Ústavy také náleží. Právě lpění na zákonitosti a demokratických principech je v krizové době možná důležitější než v dobách míru a klidu. Pokusme se o to a pokusme se ukázat, že se dokážeme bavit otevřeně, někdy konfliktně, ale stále věcně a vždy v zájmu občanů České republiky, jejich zdraví a životů! Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Rakušanovi. Nyní pokračujeme ve vystoupení ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha a připraví se vicepremiérka, ministryně financí Alena Schillerová. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dnes před vás předstupujeme, abychom skutečně vás požádali o nemalou věc, a to je prodloužení nouzového stavu v České republice. Když jsem tady poslouchal kolegy přede mnou, tak jsem měl pocit, že oni vlastně tady dělají něco pro nás jako pro vládu! Že my chceme prodloužit nouzový stav! Ale to tak není! My ten nouzový stav chceme prodloužit, protože to je nezbytné pro ochranu našich občanů. To je skutečný fakt, to neděláte pro nás! To děláte pro to, abychom zvládli obrovskou krizi, které čelíme, největší pandemii za posledních sto let na území České republiky. To je zkrátka holý fakt.

A já samozřejmě jsem sám nebyl příznivcem prodloužení nouzového stavu. To určitě víte i podle mých výroků. Myslel jsem si, že skutečně není potřeba, že nouzový stav má být vyhlášen na nezbytně nutnou dobu a po jeho ukončení, po té skutečně největší krizové fázi, dojde k tomu, že budeme postupovat podle mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví vydaných na základě zákona o ochraně veřejného zdraví. Takto jsme k tomu přistupovali.

Samozřejmě, situace se zásadním způsobem změnila rozhodnutím Městského soudu v Praze. To samozřejmě zcela změnilo situaci a my z toho musíme vycházet. My samozřejmě dané rozhodnutí Městského soudu v Praze respektujeme, byť si úplně nejsme jisti zcela tímto názorem a určitě podáme i kasační stížnost

k Nejvyššímu správnímu soudu. Už i mimo jiné proto, že to je vlastně bezprecedentní rozhodnutí v České republice. Nemáme tady žádný precedens, ze kterého bychom mohli vycházet, což ostatně konstatuje i Městský soud v Praze, že tady není proslapaná cesta, že bychom se podívali dozadu a řekli: budeme postupovat tak a tak, máme tady nějaké mantinely, v rámci kterých se pohybujeme. My jsme se pohybovali v mantinelech zákona o ochraně veřejného zdraví, který dává poměrně široké kompetence Ministerstvu zdravotnictví s cílem zajistit prevenci, likvidaci, nebezpečí vzniku pandemie nebo epidemie na území České republiky, zakazovat činnosti, nařizovat činnosti. Toto všechno ten zákon obsahuje. Nyní tady máme rozhodnutí Městského soudu v Praze. A my ho samozřejmě respektujeme. A víme, že jediná možnost, jak pokračovat v tom dobrém trendu, který nyní pozorujeme v rámci epidemiologické situace na území České republiky, je pokračovat v nouzovém stavu právě do onoho data 25. 5.

A když tady poslouchám vyjádření, že tedy prodloužíme do desátého, do sedmého, o sedm dní, o čtrnáct dní, tak to jsou samozřejmě nějaké názory. To nemá žádnou odbornou oporu. To není podpořeno jakýmkoli analýzami, jakýmkoli odbornými argumenty. Ta situace je totiž velmi jasná. My, pokud chceme, abychom udrželi kontrolu nad epidemiologickou situací v České republice, tak musíme to rozvolňování daných opatření dělat postupně. My nechceme nouzový stav prodlužovat, protože chceme dále utahovat šrouby. My je chceme povolovat. Ale to povolování musí mít nějaká pravidla, musí být opřeno o data, s tím souhlasím, a ty vlny musí být nějakým způsobem rozděleny. A jsou rozděleny po čtrnácti dnech. V zásadě skutečně ta velká rozvolnění mají mezi sebou čtrnáctidenní intervaly právě proto, že víme, že nemoc COVID-19 má čtrnáctidenní inkubační dobu. To je všeobecně uznávaná inkubační doba i v rámci WHO. A my potřebujeme mít schopnost vyhodnotit, pokud uděláme nějaký krok, pokud uděláme nějaké rozvolnění, jaké dopady to bude mít na data o epidemiologické situaci v České republice právě do těch čtrnácti dnů. Protože pokud by ty dopady byly negativní, tak zkrátka budeme muset zbrzdit, budeme muset zastavit, budeme muset rozložit ty vlny ještě do dalších menších vln. A právě také potřebujeme, abychom byli schopni identifikovat, co způsobilo to, že například došlo k nárůstu počtu pozitivních pacientů.

Tady se hodně diskutovala otázka Velikonoc. Nyní víme, že Velikonoce reálně žádný zásadní dopad neměly, protože dnes jsme již víc než čtrnáct dní od Velikonoc, víc než čtrnáct dní od otevření oněch hobbycenter a podobně, a vidíme, že na epidemiologické situaci se to nikterak neprojevílo. To znamená, můžeme si toto odškrtnout a můžeme říci ano, toto nemělo ten negativní dopad. Ale máme tady další otevření. Máme tady obchody, máme tady farmářské trhy, chystáme restaurace atd. A v každé té chvíli potřebujeme vědět, pokud dojde k nějakému zhoršení epidemiologické situace, co to způsobilo, abychom byli schopni identifikovat: způsobilo to otevření obchodů, způsobilo to otevření restaurací, způsobilo to otevření posiloven atd. A pokud slepíme rozvolnění skutečně do velmi krátkého výseku, skutečně pokud by došlo k tomu, že vlastně ze dne na den budeme muset rozvolňovat masivně tyto rizikové provozy, tak nejsme schopni tuto identifikaci učinit. A pak

budeme pouze honit králíka na poli a bez jakéhokoli smyslu nebudeme schopni identifikovat, proč se nám ta situace zhoršuje.

Takže proto musíme skutečně jít krok po kroku. Proto je zde nějaký plán, který už tak je na hraně z hlediska epidemiologického. Bezesporu. Vedli jsme o tom nějakou debatu. Snažíme se vyrovnávat zájmy ekonomické, epidemiologické z hlediska toho, abychom tady samozřejmě neměli Českou republiku dlouho v tom, v uvozovkách, vězení, sevření všemi těmi opatřeními, aby skutečně ekonomika začala fungovat, aby Česká republika začala fungovat a zároveň abychom měli dohled právě nad tou epidemiologickou situací. Takže je to určitý kompromis, který už tak je samozřejmě do jisté míry na hraně. Ale myslím si, že je realizovaný právě do toho 25. 5. Ale to je skutečně maximální čas, nebo minimální čas, dokdy musí být tato opatření zavedena, dokdy skutečně musí být zavedena ta opatření, která se týkají provozoven, která se týkají omezení pohybu, jsou v tom restaurace, jsou v tom bazény, akvacentra a tak dále, celá řada rizikových provozů – které jsou rizikové proč? Protože se tam setkává větší počet lidí, dochází tam ke kontaktu mezi lidmi. A to je i vlastně nějaké zdůvodnění.

Já samozřejmě chápu, že někdy pro laickou veřejnost jsou těžko pochopitelné některé kroky, proč psi salony dříve než například kadeřnictví. Ale to má jasný odborný argument. Kadeřnictví je i ze zákona o ochraně veřejného zdraví epidemiologicky závažná činnost, protože skutečně je tam blízký kontakt, nedá se tam nastavit dvoumetrový distanc atd. Těch odborných důvodů je celá řada. Ale to je pouze jeden z příkladů.

Takže skutečně ten plán má své opodstatnění. Je projednán epidemiologickou skupinou, byť jsou tam určitá kompromisní řešení. Ale je nutné, aby ten plán takto byl zachován. To je zkrátka předpoklad, abychom byli schopni epidemiologickou situaci v České republice udržet na příznivých číslech, která máme nyní, a pokud by došlo k nějakému výkyvu, abychom byli schopni identifikovat, proč k němu došlo, a mohli jsme to následně řešit. Takže skutečně z tohoto důvodu nedává smysl nějaká debata o tom, jestli prodloužíme nouzový stav o týden, nebo o deset dní, nebo o čtrnáct dní. Jediné smysluplné řešení je prodloužit nouzový stav do 25. 5.

Myslím si, že skutečně jsme udělali obrovský kus práce. Když se podíváme na ta data, a ta jsou zveřejňována, moc nerozumím tomu, že tady je stále voláno po zveřejnění dat. Myslím si, že my zveřejňujeme maximum dat na stránkách, které jsou veřejné: koronavirus.mzcr.cz. Tam jsou veškeré informace pro občany o uvolňování, je tam jasný plán, jsou tam hygienicko-epidemiologická pravidla pro rozvolňování jednotlivých provozoven. Takže to jsou ty stránky, o kterých tady bylo hovořeno, kde jsou informace na jednom místě, kde člověk najde veškeré informace. Máme tady informační linku, která funguje již řadu týdnů, a další informační zdroje. Takže si nemyslím, že by skutečně informace v tomto směru nebyly, včetně těch dat o epidemiologické situaci, která jsou každý den třikrát aktualizována. Každý den třikrát se může člověk podívat, jak se vyvíjí počet nakažených, jak se vyvíjí aktuální aktivní případy, tedy těch, kteří jsou teď nakaženi, celkový počet pozitivně testovaných, počet testů, počet úmrtí, mortalita, její struktura z hlediska věku,

pohlaví. Zkrátka myslím, že je tam poměrně velký počet dat z hlediska regionů a podobně.

Skutečně tady není nic netransparentního. Každý týden děláme tiskovou konferenci s Ústavem zdravotnických informací a statistiky, kde prezentujeme i ty modelace. Ty modelace jsou každý týden prezentovány. To je objektivní fakt. A naštěstí se zatím do těch predikcí trefujeme. Máme tam i samozřejmě pesimističtější scénáře, i optimističtější. Vycházíme z reprodukčního čísla, které se stále snižuje. Dneska už jsme někde na čísle 0,74. Možná že nyní se ještě posuneme na nižší číslo. Takže není pravdou, že by tady bylo cokoli zatajováno, že by tady nebyla data, že by se nekomunikovala ta epidemiologická situace a nějaké výhledy, modelace do budoucna. Takže takto to zkrátka není. A snažíme se na to klást maximální důraz. A objektivní fakt je, že epidemiologická data se vyvíjejí dobře.

Ale podívejme se, co se děje v zahraničí. Podívejme se na jiné země. Podívejme se, co řekla Světová zdravotnická organizace, co včera prohlásila ústy svého předsedy doktora Tedrose. Řekla, že členské státy, nebo státy varuje před ukvapeným rozvolňováním opatření. Varuje před ukvapeným rozvolňováním opatření! To bylo prohlášení včera šéfa Světové zdravotnické organizace. A proto my právě nechceme ukvapeně rozvolňovat opatření. Chceme, aby to mělo nějaký směr. Chceme, aby to mělo nějaký řád, aby to mělo nějaké vlny, jak jsem o tom hovořil.

A toto není nějaká teorie. Tady se nebudeme o teoretické debatě. My naštěstí od počátku můžeme sledovat situaci v jiných zemích. A z toho jsme také vycházeli. A proto také možná Česká republika je i tak úspěšná, protože jsme viděli situaci v Itálii, viděli jsme situaci ve Španělsku a v dalších zemích. A reagovali jsme včas. A nyní vidíme zase situaci v jiných zemích, jako je Japonsko, jako je Singapur, kde udělali poměrně překotné rozvolnění těch opatření, kde vlastně zrušili nouzový stav, aby ho následně opět vyhlášovali, protože počet případů začal růst.

Takže prosím, skutečně bych velmi varoval před nějakými názory, že stačí prodloužit nouzový stav o týden, o čtrnáct dní. Kdyby bylo možné postupovat podle zákona o ochraně veřejného zdraví, jak jsme skutečně v dobré víře postupovali, a ostatně Městský soud v Praze toto i konstatoval ve svém rozsudku, že skutečně Ministerstvo zdravotnictví postupovalo v dobré víře, tak bychom nouzový stav nepotřebovali prodloužovat. Ale pokud není jiná možnost, pokud se skutečně musíme pohybovat v rámci krizového zákona, krizových opatření vlády, a to jsou skutečně ta zásadní opatření, my jich samozřejmě máme vícero, jako jsou roušky a podobně, ale ta krizová opatření, která se týkají provozoven, která se týkají omezování pohybu, respektive shromažďování v rámci různých akcí a podobně, tak ta jsou zkrátka klíčová pro zvládnutí této epidemiologické situace a ta musíme zachovat a uvolňovat velmi, velmi postupně.

Takže z tohoto důvodu vás prosím, abyste schválili žádost vlády o prodloužení nouzového stavu do 25. 5., protože je to jediné smysluplné řešení, abychom tu situaci, kterou vlastně už dneskažíváme možná šestý, sedmý týden, zvládli v tom následujícím měsíci. Myslím si, že Česká republika může být vzorem a

je vzorem celé řadě zemí, a myslím si, že v tomto směru stačí se dívat na zahraniční média, jak je Česká republika z hlediska boje s touto pandemií hodnocena jako příkladný stát. To je prostě objektivní fakt. Takže můžeme hledat tisíce chyb. A určitě ano, je celá řada věcí, které se zcela nepovedly, možná nějaké komunikační šumy a tak dále, ale na konci dne se počítají čísla, na konci dne se počítá, jestli tady máme zaplněné JIP, jestli musíme skutečně rozhodovat o tom, koho zachráníme a koho již nikoliv, jestli tady máme dostatek přístrojů na plicní ventilaci pacientů a tak dále, to jsou zkrátka ta základní objektivní čísla a Česká republika v tomto směru situaci zvládla. Kdokoliv si může říkat cokoliv, ale zkrátka Česká republika situaci zvládla. Jsme jednou z nejúspěšnějších zemí. Určitě to není jenom moje zásluha, je to v zásadě zásluha nás všech, je to zásluha všech občanů z hlediska i jejich odpovědnosti a je třeba jim za to poděkovat.

A já vím, že samozřejmě ta opatření jsou nepřijemná, dnes už je možná lidé nepovažují za tak důležitá, ale věřte mi, že jsou důležitá, že to je skutečně velmi důležité, abychom ještě zhruba čtyři týdny vydrželi, a pokud vše dobře půjde, tak pak si myslím, že můžeme říci, že jsme tu aktuální fázi pandemie zvládli. To, co se stane potom, co se stane na podzim, to dneska nikdo neví.

Dneska se samozřejmě odehrávají různé odborné debaty, epidemiologové konzultují věci, mají nějaké své predikce. Těch názorů je velké množství. My tu nemoc známe, a to si musíme uvědomit, zhruba čtyři měsíce. To znamená, že to není nějaká nemoc, kterou bychom byli schopni vyhodnotit na základě klinických studií a podobně. Ostatně i to plošné testování, jak tomu říkáte, to není plošné testování, to je skutečně klinická studie schválená etickými komisemi, které vlastně schválily tuto studii na základě jasných pravidel, jasného protokolu i z hlediska struktury těch, kteří jsou testováni, z hlediska věkové struktury pohlaví a podobně. Takže to skutečně není nějaké nahodilé plošné testování. A samozřejmě z tohoto budeme také vycházet, byť nelze očekávat, že Česká republika by na tom byla z hlediska imunizace zásadně jinak než jiné země. To je samozřejmě objektivní fakt a data budeme včas prezentovat.

Takže prosím, buďme ještě trpěliví, vyčkejme zhruba čtyři týdny, protože to má smysl a jenom tak můžeme situaci zvládnout. Děkuji za pozornost. (Potlesk z vládních lavic.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi. Nyní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Připraví se místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, vážení a milí spoluobčané, pokud nás sledujete, a vím, že někteří ano, protože mi píšete během tohoto jednání, já jsem patřila jako členka vlády mezi ty, kteří už nechtěli na vládě zvednout svoji ruku

pro pokračování nouzového stavu, a i jsem to prezentovala v médiích minulý týden, prostě jsem byla přesvědčena, že už to není nutné, že už toho bylo dost, že máme dostatek právních nástrojů k tomu, abychom pokračovali i bez nouzového stavu, ať už je to zákon o veřejných zakázkách, nebo případně zdravotní zákon.

Nicméně v pátek bylo publikováno už tady několikrát zmíněné rozhodnutí Městského soudu a to zamíchalo zcela jasně kartami. Já ho nebudu vůbec hodnotit, to nám nepřísluší, jediné soudy mohou vykládat právo v této zemi a my to vždycky budeme respektovat. A soud řekl jednoznačně: pokud máte vyhlášený nouzový stav, když tu interpretaci zjednoduším, měli jste postupovat podle krizového zákona, nikoliv podle zdravotního zákona. Nic víc, nic míň. Nezpochybil rozsah těchto opatření, nezpochybil jejich legitimitu, nezpochybil to, že ta opatření, a ani se do této interpretace nepouštěl, by nebyla namístě. Prostě řekl: měli jste si zvolit jiný právní prostředek, jiný právní nástroj.

Samozřejmě že nás dostal do situace, a to říkám naprosto bez emocí, bez jakékoliv kritiky, ta, opakuji, nám vůči soudům nepřísluší, že jsme se jako vláda museli rozhodnout, protože to rozhodnutí se stalo účinným, myslím soudu, v pondělí tohoto týdne, a pokud bychom nezareagovali nějakým adekvátním způsobem, tak by nám nouzový stav skončil třicátého a my bychom se dostali do poměrně nepřehledné situace a určitě mnohem víc nepřehledné než to, jak jsme reagovali, to znamená, že jsme požádali o prodloužení nouzového stavu. A to říkám i s ohledem na to, že ministr zdravotnictví prohlásil, že bude podána proti tomuto rozhodnutí kasační stížnost, což je legitimní mimořádný opravný prostředek, a následně konečné rozhodnutí ve věci bude náležet Nejvyššímu správnímu soudu. A to si myslím, že je naprosto v pořádku, protože otázky typu, k čemu tedy máme zdravotní zákon, jestli skutečně může být aplikován jenom vůči například určitým zásahům menšího rozsahu a tak dále, to jsou legitimní otázky a bude dobře, když na ně odpoví Nejvyšší správní soud. Ale znovu musím opakovat, že je to rozhodnutí jednoho soudu.

Dnes jste si možná všimli, já jsem to tady teď rychle četla během dnešního dopoledne, že rozhodoval Ústavní soud a rozhodoval ve věci několika, teď to rychle hledám, asi deseti stížností, které tam byly z různých důvodů v obdobných věcech podány, a v podstatě, jak rychle jsem si přečetla to, co bylo dostupné v médiích, je odmítl. Odmítl z různých důvodů, ale prostě odmítl.

První z podnětů, kterými se zabýval, směřoval proti březnovému vyhlášení nouzového stavu a proti omezení volného pohybu v České republice nejprve vládou a potom Ministerstvem zdravotnictví. A Ústavní soud řekl: "Vyhlášení nouzového stavu vládou je akt vládnutí," doslova cituji. "Je přezkoumatelný primárně demokraticky zvoleným orgánem, kterým je Poslanecká sněmovna," píše se v odůvodnění. Potom byla dále odmítnuta některá stížnost z důvodu, že stěžovatelka nebyla osobou, která by mohla být účastníkem ústavní stížnosti. Další byla odmítnuta, protože směřovala proti usnesení vlády, které už bylo mezitím zrušeno. Samozřejmě tady má i určitou výtku, Ústavní soud říká: Měli jste to interpretovat nejenom na tiskových konferencích a tiskovými zprávami, měli jste to vyhubovat na každém rohu. Dobře,

bereme to na vědomí a poučme se z této výtky Ústavního soudu, ale podstatné je, že Ústavní soud rozhodoval jiným způsobem.

Já teď nechci postavit tato dvě rozhodnutí proti sobě. Nechci. To není účelem toho, co tu říkám. Já chci prostě říct, že tady máme v obdobných věcech různá rozhodnutí. Takže neviníme vládu, nebuďme skutečně tím, kdo bude mít pocit, že má právo na ty největší soudy. Neviníme ji z toho, jestli postupovala tak, či onak. Nikdo nezpochybnil legitimitu těch opatření, která byla vedena snahou ochránit zdraví lidí v naší zemi. A to bylo to nejdůležitější. A já nebudu opakovat argumenty, které tady řekl můj vládní kolega Adam Vojtěch, ministr zdravotnictví, protože si myslím, že byly jasné a že byly srozumitelně vysvětleny.

Co je to nejpodstatnější? Prostě že se boj s pandemií – a říkám to se vši pokorou a s vědomím toho, že nikdo pořádně, ani ti největší odborníci ne, neví, jak ten vir se bude chovat. Ale skutečně si stojíme za tím, že jsme ho zvládli. A ta čísla jsou jasná. Jasně je i to, že jsme takto vnímáni i v mezinárodním hledisku a že teď se, doufám, vytvořily podmínky, a proto vláda tak rozhodla, na postupně uvolňování.

A já nebudu brát argumenty svému dalšímu vládnímu kolegovi Karlovi Havlíčkovi, který bude určitě hovořit o plánu uvolňování a o tom, že jsme jedna ze tří zemí Evropy, která takový plán má. Možná jste četli článek, že i britský ministr financí ho studuje a v podstatě jsou země, které se námi inspiroují, např. Slovensko. Takže to nefikáme zase proto, že bychom se chtěli tady chvástat, to není vůbec důležité. Podstatné je to, že jsme zvládli to nejdůležitější, a to je boj s pandemií, a postupně ruku v ruce s Ministerstvem zdravotnictví, epidemiology a dalšími experty vědomi si tolika neznámých, které na té cestě potkáváme, jsme stanovili určitý plán uvolňování, který by měl pomoci odstranit frustraci našich obyvatel, našich podnikatelů, našich zaměstnanců, kteří samozřejmě logicky mají obavy o svou budoucnost.

Každopádně nesmírně si jako vláda vážíme – a zaznělo to tady a myslím, že je namístě, abych to tady zopakovala také – odpovědnosti našich lidí a toho, jak přistupují ke všem těmto opatřením a jak vnímají jejich důležitost. Já bych je zase jako vicepremiérka pro ekonomiku a ministryně financí chtěla ubezpečit, že my si uvědomujeme, že jsme se ocitli v nelehké situaci, která nemá v dlouhodobé historii naší země obdoby. A považujeme za svoji naprostou povinnost, všichni členové vlády, pracovat s naprostým nasazením. Vůbec to tady nedáváme na odiv. Je to pro nás přirozené a jasné, že nebudeme hledět na to, jestli jsme v práci od rána do noci, soboty, neděle, to je prostě naše povinnost pracovat a připravit všechna opatření ať už v oblasti zdravotnické, ať už v oblasti epidemiologické, na ochranu zdraví, tak samozřejmě ekonomické a sociální tak, abychom zmírnili ty ničivé ekonomické dopady, které jsou samozřejmě sekundárním projevem této celé pandemie.

Já vím, že tady budu opakovat věci, které jsou vám známy, nicméně ono možná říci je tady v kostce není úplně špatné, připomenout, že jsme je přijali ve velice krátké době – a znovu opakují, považujeme to za samozřejmost, za naprostou samozřejmost pro tuto zem, pro podnikatele, pro zaměstnance, pro firmy. Zavedli

jsme celou řadu opatření, tak abychom ochránili zaměstnanost, ať už je to program Antivirus, který je velmi důležitý a který procesuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, na kompenzaci mzdových nákladů, abychom zachránili lidem pracovní místa. Víte, že jsme začali velice rychle. První věc byly tzv. liberační balíčky, odložit daňové povinnosti, prominout sankce vyplývající z těchto věcí, bezúročný odklad splatnosti celé řady daní, DPH tolik debatované. Já si vedu evidence povolování Finanční správou odkladu DPH tak, aby to cílilo skutečně na ty zranitelné a na ty nejvíc postižené. Jenom pro vaši informaci, k 22. 4. povolila Finanční správa desetkrát více počtu odkladů, posečkání u DPH, přičemž plošně jsem prominula veškeré poplatky s tím spojené, máme tam prominutí sankcí, to znamená, když tam vznikne úrok, je možné požádat v důsledku koronaviru až o 100procentní prominutí. To je to správné – cílit pomoc tam, kde je to nejvíc potřeba.

Ulevili jsme u daně z nabytí nemovitých věcí. Víte, že mám připravený návrh na její zrušení, budeme to projednávat koaličně, jak jsme se domluvili tento týden. Všem, kdo platí silniční daň, jsme odložili zálohy. Prominula jsem plošně na základě mandátu vlády zálohy na dani z příjmů. Připravili jsme šestiměsíční prázdniny placení zdravotního a sociálního pojistného a připravili jsme samozřejmě hlavně – a já jsem ráda, že jsem získala takovou velkou podporu této Poslanecké sněmovny, podporu Pětadvacítky, a jsem ráda, že minulý týden se schválilo pokračování v této podpoře pro OSVC až do 8. června. A když to bude prostě potřeba, tak to prostřednictvím nařízení vlády, pokud schválí tento týden Senát a podepíše pan prezident, budeme prodlužovat až do 31. srpna.

Zítřka vláda schválí podporu pro malé s. r. o. z dílny Ministerstva pro místní rozvoj, ale spolupracovali jsme na tom samozřejmě i další vládní kolegové – finance, MPO atd. – a počítáme tam s tím, že ta podpora by se nakonec týkala tříletých s. r. o. Zohlednili jsme připomínky svazů, komor, které říkají – jsou tam manželé, jednatel nedosáhne na Antivirus atd., čili i tam to bude nastaveno obdobně jako u Pětadvacítky 500 korun na den, zítřka to vláda schválí, bude to speciální program procesovaný Ministerstvem pro místní rozvoj. Připravuji další uplatnění, možnost zpětné ztráty. Víte, že jsme tady jednali o naprosto unikátním systému státních záruk, zítřka jdu obhajovat tento zákon – a děkuji za podporu této Poslanecké sněmovně, která byla poměrně široká – zítřka ho jdu obhajovat do Senátu. Díky tomu bude možné do provozních úvěrů, hlavně těch malých a středních firem, kde stát bude ručit až 90 %, u provozních úvěrů do 50 mil., do 250 zaměstnanců, u těch větších od 250 do 500 je to do 80 %. Víte, že díky tomu banky dají do těchto úvěrů až 500 miliard. Takže to jsou všechno velmi důležité věci. Ten balík těch ekonomických opatření, záruka COVID plus pro exportéry, pro ty větší firmy nad 500 zaměstnanců zejména, i když samozřejmě máme tam překrytí s těmi od 250 do 500 zaměstnanců. Moratorium na splácení úvěrů, které nám už běží. Píší mi lidé, už s tím mají první zkušenost, to znamená, že mohou vstoupit do moratoria, u hypoték, u podnikatelských úvěrů, u spotřebitelských úvěrů, kde jsme dokonce u těch spotřebitelských zastropovali na tu dobu těch šesti měsíců – mohou vstoupit do moratoria, odložit si splácení tak, aby je to nedrtilo. Novela zákona o spotřebitelském úvěru. Zase, ta dokonce prošla tak jednomyslně tehdy přítomnými poslanci, také za to děkuji, protože pomůže ochránit

lidi po skončení moratoria. Ti, co mají spotřebitelské úvěry, OSVČ jsme nově podřadili pod tento zákon. Zastropovali jsme tam objem všech těch balíků pokut, které s tím splácením souvisí. Takže to jsou všechno důležité věci, abychom lidi nedostávali do dluhových pastí. Reagovali jsme také samozřejmě na zákon o nájemném. Ministerstvo financí připravilo, a schválila ho vláda, cenové moratorium na nájemné z bytů, a tím vycházíme vstříc nájemníkům, kteří v té těžké situaci, kdy mají problémy zvládat placení nájmu, aby tento nájem jim nebyl zvyšován.

Všechny tyto nástroje dohromady, ať už je to přímá podpora, ať jsou to daňové úlevy, ať je to ten systém záruk, protože musíme počítat, že to jsou také peníze, které ty banky dají do ekonomiky, tak díky tomuto všemu zamíří do naší ekonomiky 1,2 bilionu korun a dělá to neuvěřitelných 21,5 % HDP, ale řadí nás to mezi země, které skutečně dávají do ekonomiky naprosto nejvíce. Před námi je snad Německo podle těch čísel, která mám, ale neustále je zjišťujeme, protože samozřejmě ta čísla z ostatních zemí musíte docela složitě zjišťovat.

Připravili jsme a jako vláda předložili této Poslanecké sněmovně – a zase děkuji, protože ta podpora byla poměrně široká – už druhou novelu zákona o státním rozpočtu. Díky tomu jsme zvedli, a počítáme tam s určitým navýšením schodku na 300 miliard, čímž dáváme do vládní rozpočtové rezervy téměř 79 miliard. Vláda o každém výdaji, o kterém vám tady hovořím, rozhoduje ve sboru a je to hrazeno z této rozpočtové rezervy.

Také je velice důležité pro Ministerstvo financí to, že se podařilo minulý týden přehlasovat novelu zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. Díky tomu si budeme moci udržet úroveň našich občanů, ekonomiky, investice i v příštím roce. Víte, že jsme naplánovali plán konsolidace na sedm let a já to považuji také za velice důležitý nástroj, který pomůže nás vrátit, vyvést z ekonomické krize.

Co je také důležité, chtěla bych ještě, možná pro vás informace, že se nám daří i na finančních trzích v obchodech s dluhopisy. Od počátku roku jsme prodejem dluhopisů s průměrnou splatností šesti let získali již 386,2 miliardy korun, přičemž cca 90 procent prodejmů, to znamená, v hodnotě 344 miliard, proběhlo v období po vyhlášení nouzového stavu a průměrný výnos, a to je to důležité, úrok, průměrný úrok, protože to je to důležité, prodáte vždycky, ale podstatné je, aby jednou na nás ti, co přijdou po nás, nehřešili. Ten průměrný úrok je 1,19 procenta. Dokonce je nižší, než za který jsme sjednávali před vypuknutím pandemie. To jsou všechno důležité věci a pomohla tomu novela zákona o České národní bance, velice výrazně, už jenom to, že jsem prezentovala, že Česká národní banka, a také děkuji za podporu, bude moci vstoupit na sekundární finanční trh a nakupovat vlastně státní dluhopisy nikoliv od státu, to nemůže, ale prostě od pojišťoven, bank a od dalších subjektů, což samozřejmě pomůže dát další likviditu na trh. Takže to je také velice důležitý krok.

A ty všechny prostě sečteny, podtrženy pomohou, a když ještě vyjdeme z té makroekonomické situace, ve které se Česká republika nacházela, k jejímu nízkému zadlužení, které jsme měli u veřejných financí, kolem 30 procent státního rozpočtu, to

bylo 29 procent, tak já věřím a jsem přesvědčena, že ten jednorázový stimul české veřejné finance nebo ten krátkodobý stimul ekonomiky unesou.

My si samozřejmě jako vláda uvědomujeme, že velice důležité budou – tento záchranný balík, to je naprostá povinnost to prostě udělat a jsme přesvědčení, že to je jediná cesta, ale pak je důležité podporovat ekonomiku, podporovat – teď jsme vydali státní záruky na provozní úvěry, ale budeme potřebovat investice a budeme muset velice veřejný sektor podržet, investice, jako bývá v krizových letech důležité, ale my musíme myslet a myslím, že to tady také zaznělo od některého z předřečníků, my se musíme zaměřit na investice 21. století, musíme se zaměřit na oblast digitalizace, na moderní technologie. Teď to ta pandemie ukázala, že vlastně jsme na den začali komunikovat v online systému, školy, vláda, další instituce. A to je naše budoucnost a tam se musíme zaměřit.

Samozřejmě, že investice 20. století do infrastruktury, do dobudování páteřní sítě, jsou velmi důležité, ale my musíme hledět dál a prostě přemýšlet o novém systému investic, o digitalizaci. Já věřím, že získám podporu pro zákon, novelu daňového řádu, kterou jsme i ve spolupráci s opozicí připravovali teď od minulého týdne, kdy ta původní spadla pod stůl, a věřím, že i to nás posune stejně jako další projekty a že ve školství, se domnívám, by toto nás mělo všechno někam posunout, a to bude možná ten pozitivní dopad a teď mě prosím nechytejte za slovo, který bychom si měli z pandemie, z této prostě bezprecedentní situace, odnést.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní místopředsedkyně, já vás na chvíličku přeruším a zeptám se, jak předpokládáte ještě délku projevu. (Jednu větu a končím, pane místopředsedo. Jenom jednu.) Tak v tom případě vás to nechám dokončit. Samozřejmě.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Mnohokrát děkuji. Já bych chtěla říct poslední větu a děkuji vám za pozornost. Ta situace je pro nás pro všechny nová. Věřte, že děláme maximum, abychom ochránili zdraví našich občanů, co nejvíce zmírnili rány naší ekonomice, a hlavně děláme vše pro to, abychom dali všem lidem naději, protože ta je velmi důležitá, ta naděje, a víru, že tyto těžké časy budou brzy za námi. Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Aleně Schillerové za její projev a přerušuji do 14.05 hodin jednání Poslanecké sněmovny, podle dohody poslaneckých klubů je za tohoto stavu tedy hodina na přestávku na oběd. Pokračovat budeme ve 14.05 hodin vystoupením místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu a ministra dopravy Karla Havlíčka.

(Jednání přerušeno ve 13.05 hodin).

(Jednání pokračovalo v 14.05 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 14.05 hodin. Budeme pokračovat v dnešní schůzi, a to těmi, kteří jsou přihlášení s přednostními právy. Před polední přestávkou byl do rozpravy jako první přihlášen místopředseda vlády Karel Havlíček, po něm vystoupí paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vstoupil do debaty a navázal na své předřečníky, případně abych i částečně reagoval na některé dotazy nebo náměty. Vše je spjato – pochopitelně myslím tím nouzový stav – i s takzvaným rozvolňovacím režimem ekonomiky.

Je nám někdy vytýkáno, že nemáme úplně zcela jasný plán, že ho neumíme komunikovat. Máme jasný plán, jednoduchý plán, o kterém není žádná další diskuze. My jsme ten plán představili minulý týden, ale popravdě už ten týden předtím jsme ukázali alespoň obrysy toho plánu, a to čistě z toho důvodu, že nebylo zcela jasné, jak se bude šíření epidemie vyvíjet. My jsme při tom prvním pětietapovém plánu řekli, že to jsou obrysy toho, kam bychom chtěli směřovat, a jasně jsme to podložili tím, že můžeme zrychlit nebo zpomalit s ohledem na to, jak se bude stav vyvíjet.

Dobrá zpráva je ta, že se stav vyvíjel dobře a že jsme mohli po Velikonocích přesně 12., 13. den poté, co jsme vyhodnotili vše, přijít s finálním řešením, čtyřetapovým, čímž fakticky říkáme, že jsme zredukovali nejenom ty etapy, ale zejména ten časový horizont. Ten plán, myslím, že každý zná, je na všech serverech, je ve všech médiích, myslím, že není nikdo, kdo by se na něj nepodíval, a ten plán má jasné skupiny podnikatelů, případně skupiny takzvaných dalších aktivit, ať už sportovních, volnočasových a tak dále, má jasné termíny. A co je důležité, ten plán má vlastní prováděcí předpisy, detailní. Jsou na serveru Ministerstva zdravotnictví, jsou tam ve velkém detailu, pracuje na nich tým lidí. A neustále se doprecizovávají, protože pochopitelně tak jak se otevírají nebo zprovozňují jednotlivé podnikatelské aktivity, případně jiné aktivity, tak vyvstává řada otázek, jakým způsobem se s tím vyrovnáme na té hygienické úrovni.

Ten plán, který zde byl dneska zmíněn některými mými předřečníky, a byli jsme za to kritizováni ve smyslu toho, že jsme ho neřekli s předstihem – zveřejnili jsme ho první možný den, kdy to bylo možné. Ano, ještě na tom půlnočním zasedání Poslanecké sněmovny, což bylo ve středu, jsem ho nezveřejnil, protože jsem jasně říkal, že máme vícero scénářů a že čekáme na ranní výsledky. Okamžitě poté, co byly, tak jsme s epidemiology a s dalšími odborníky a pochopitelně následně s členy vlády sedli a vybrali jsme to řešení, které odpovídá té dané situaci. Vždycky je to do určité míry kompromisní řešení. Je pravda, že v tuto chvíli jsme srovnali krok například s Německem, s Rakouskem a jsme mezi třemi zeměmi v Evropě, které mohly svůj plán zveřejnit a které ho mohou i realizovat díky dobrým výsledkům, které máme.

Padla zde i zmínka o tom, podle čeho následně přibrzdíme nebo urychlujeme ten plán. Ta východiska jsme mnohokrát zmínili. Není den, kdy bych to neříkal v médiích, ale přesto je zopakuji. Jsou to pochopitelně argumenty epidemiologů, které jsou ať už v úrovni takzvaného reprodukčního faktoru nebo počtu nově nakažených, anebo počtu vážně nemocných pacientů na jednotce intenzivní péče. Současně ale bereme i faktor jakési minimalizace porušení konkurenčního prostředí. Víím, že se nad tím někdo může pousmát, že to konkurenční prostředí se značně porušilo tím, co se ukonalo. Je to pravda, přesto se snažíme při každém dalším rozhodnutí zvažovat to, aby prostě tam mezi jednotlivými skupinami – menší podnikatelé, větší podnikatelé, stejné produkce – nedošlo k nějaké fatální kolizi. Ne vždy se to podaří, ale přesto je to významný faktor.

Mimo jiné jsme se dívali i do ostatních zemí. Tady je zajímavé se podívat na to, jakým způsobem to dělají ty ostatní dvě země, které uvolňují s námi. Každá trochu jinak. Rakousko jede podobným scénářem jako my. To znamená, vytyčili jasný jízdní řád a ten se snaží dodržovat, byť i oni tam v něm sehrávají každý týden, každých 14 dní, určitá, řekněme, další opatření a drobné odchylky tam jsou rovněž celkem pravidelné. Prostě proto, že ta situace se nějakým způsobem vyvíjí a nikdo toto ještě nezažil. To znamená, i oni to upravují, ale nikoliv zásadně, podobně jako třeba my to neupravujeme už nijak zásadně. Německo jede po týdenním režimu a vždycky co týden představí další kroky v dalším týdnu, jdou na to trochu jinak. Slovensko do značné míry překlopilo náš jízdní řád a vychází z něj v jejich dalších činnostech a aktivitách.

Zajímavá je Velká Británie, která se inspirovala českou cestou. Velmi podrobně nyní britská vláda studuje náš jízdní řád a my jsme rádi, že můžeme i třeba pro tuto zemi býti částečnou inspirací.

V každém případě ještě jednou, plán máme, je jasně komunikován a nedovedu si představit, že by někomu nebyl zcela zřejmý. Čímž nefíkám, že všechno to, co tam je, a všechny ty prováděcí předpisy jsme udělali úplně geniálně, úplně správně, a nebojíme se říct, když někde uděláme chybu, opravíme ji. Prostě musíme dělat stovky a tisíce různých opatření, která nejsou vidět na první pohled, a pochopitelně i my se v nich občas pleteme.

Toto všechno je podloženo určitým základem pro průběžná ekonomická opatření. My ta ekonomická opatření, která děláme, máme rozdělena na dvě oblasti – krátkodobé a dlouhodobé. Ano, někdo nám vytýká: děláte jenom operativní věci, myslíte na budoucnost. Někdo jiný zase říká: připravujte příliš dlouhodobá opatření, myslete na to, že potřebujeme nyní okamžitou hotovost. Obě strany mají částečně pravdu.

Nicméně děláme ta opatření na obou úrovních. Ta krátkodobá – většina z nás ví, během jednoho a půl měsíce, troufám si tvrdit, že jsme pokryli prakticky všechny segmenty v podnikání, které mají šanci získat podporu, ať už jsou to osoby samostatně výdělečně činné – známá Pětadvacítka, odpuštění sociálního a zdravotního pro tyto osoby, program kompenzace mezd Antivirus, odklady, odklady

od bankovních splátek, které jsme zde probírali, nájemného pochopitelně, odklady celé řady plateb v rámci Finanční správy.

Dokončujeme eseróčka, ve čtvrtek bude přijato. Myslíme tím ta malá eseróčka, jeden dva jednatelé, kteří se vzájemně nezaměstnávají. V DPP, v DPČ – rovněž se dodělává. A někdy se o tom o něco méně mluví, ale rovněž to zde dneska padlo, je ještě celá řada podpůrných dotačních programů, které slouží zejména pro podporu tuzemských producentů v oblasti zdravotní techniky. Vytvořili jsme jenom v té poslední době tři programy. Jedou poměrně dobře. Jsou tam stamiliony korun. Desítky až stovky firem o ně žádají a poměrně rychle získávají – říkám poměrně rychle, tak ty zdroje dostávají řádově do tří týdnů poté, co se vyhodnotí veškeré žádosti a projdou prostě tím nezbytným sítím. Neznamená to, že dostává každý. Ale dostávají na investice, dostávají na dokončení vývoje, vše ve spojení se zdravotní technikou nebo zdravotními pomůckami. A dokonce i na to, aby mohly zavádět ty produkty na trh. Dokonce my připravujeme a zprostředkováváme kontakty pro jednotlivé rezorty pro to, aby své produkty mohly prodávat. Jenom na Ministerstvu průmyslu a obchodu takhle spolupracujeme s tisíci... stovkou podnikatelů, z nichž několik desítek skutečně už dneska tu podporu získalo, a jsou to podpory v řádu jednotek až desítek milionů korun. Ostatní pouze nabízejí svoje produkty, tak se snažíme, aby je na tom trhu uplatnili.

Ta dlouhodobá opatření připravujeme zejména s ekonomickou skupinou NERV, která zasedá takřka denně. Jenom včera jsme zasedali skoro pět hodin. Jsou tam lidé nezávislí, jsou tam lidé z byznysu, z bankovníctví, z akademické sféry, z vědecké sféry, ze sociální oblasti. Zasedá s nimi pravidelně část vlády, zejména pochopitelně ti, kteří mají co do činění s ekonomikou, hospodářstvím, sociální oblastí, zaměstnaností atd. Připravujeme společně schéma záruk, které jsme zde několikrát diskutovali a byly schváleny v té rekordní výši.

Další klíčové aktivity jsou v oblasti zvýšení investic. Vždycky jsme říkali, že když bude problém, bude zle, tato vláda, má šanci investovat, tato vláda je s ohledem na zadluženost – nebo tato vláda, Česká republika je s ohledem na zadluženost mezi premianty, a řekli jsme, že bude-li problém, stát začne investovat ve zvýšené míře, což děláme. Mohl bych teď tady říkat čísla. Jenom do dopravní infrastruktury – nechci tím zdržovat, několikrát jsme to zde zopakovali, ale faktem je to, že nebrzdíme veřejné investice, naopak je posilujeme. A posilujeme je ještě tak, že budou ještě v tomto roce. A neuhneme ani z toho, co jsme zde několik let prosazovali, možná jako málokterá vláda v minulosti, a to jsou výdaje na vědu, výzkum a inovace. Nikoliv ale pouze výdaje, ale konkrétní činy, konkrétní aktivity, kdy jsme kompletně změnili systém hodnocení, systém financování vědy a výzkumu, kdy jsme kompletně změnili parametry vztahu mezi vědou a podnikatelským sektorem. A myslím si, že ať už přes čísla, přes výsledky, nebo přes konkrétní produkty máme solidní výsledky.

Mimo jiné, projevilo se to právě i v době koronaviru, kdy česká věda držela prapor vysoko, vysoko nad hlavou, a mimo jiné i díky skvělé práci vědců a propojení na byznys sektor, podnikatelský sektor. Určitě jste sledovali, byly to desítky a stovky zajímavých projektů. Řeknu příklad: například masky vyvinuté na ČVUT v CIIRC,

kteřé už dnes se hromadně vyrábějí a které jsou, řekněme, určitou vizitkou i dobré spolupráce univerzitní sféry a sféry podnikatelské.

Ano, je pravda, že i přesto, že jsme pokryli všechny segmenty, jsme udělali chyby. Nikdo to nikdy nezpochybňoval. Jestliže děláme stovky a tisíce opatření, jak už jsem říkal, není možné chybu neudělat. Omlouváme se všem těm, kterým jsme možná něco nedodali zavčasu. Na druhou stranu, dodali jsme a připravili jsme programy během jednoho a půl měsíce v řádu téměř jednoho bilionu korun. Paní ministryně financí dokonce to má napočteno nad jeden bilion korun. Tam záleží na tom, jak tam dopočteme nakonec ta záruční schémata, jestli to bude 500 miliard, 600 miliard atd. Ale teď není podstatné, jestli je to jeden bilion, nebo jedna celá a kousek bilionu. Podstatné je to, že je vytvořený rámec a mantinely pro to, aby se tyto zdroje alokovaly, resp. aby je ekonomický sektor byl schopen čerpat. Před deseti lety, když byla světová ekonomická krize – a nevyčítám to nikomu, prostě také to tenkrát se prožívalo poprvé – tak v té době se za téměř rok a půl poskytlo v ekonomice pro její podporu řádově 80 miliard korun. Během jednoho a půl měsíce jsme připravili scénář pro vyčerpání o řád více zdrojů než před deseti lety. Ano, můžete říct, že před deseti lety nebyla odizolována ekonomika tak jako dneska. Je to pravda. Tehdy se jelo v uvozovkách pouze na 30, 40 %. Nicméně jelo se tak po dobu dvou let. Odpadlo tenkrát obrovské množství firem. Živnostníci nedostali prakticky nic.

Čili je třeba ale připustit pochopitelně i chyby, které děláme. Já si to hodně monitoruji se svými německými kolegy. A když se na to díváme a porovnáváme jejich aktivity, jejich podporu ekonomiky, jejich opatření, není to úplně odlišné od té naší. I tam se vzájemně osočují nad tím, jestli ten časový plán uvolňování je v pořádku, není. Jestli náhodou nezvýhodňuje tu či onu skupinu. Dokonce se v Německu v jednu chvíli musela zastavit veškerá podpora živnostníkům, a to proto, že jeli přespříliš zbrkle. Prostě jednoduše se řídili heslem "hotovost je král". Nicméně výsledkem toho bylo to, že se tam objevilo obrovské množství falešných žádostí. A já tím jenom říkám, že když nám někdo vyčítá, že naše administrativa je pomalá, a já s tím souhlasím, v mnoha směrech je skutečně pomalá, tak to není jenom proto, že by někdo chtěl něco zdržovat a že by neuměli ti úředníci pracovat, a je to také mimo jiné proto, že musíme kontrolovat, kam ty desítky miliard alokujeme, komu je dáváme a jestli tam nedochází ať už k duplicitě, nebo k nějaké chybě, nebo dokonce k nějakému podvodu. Němci to museli skutečně zastavit.

I Němci řeší to, že vytvářejí záruční schémata a banky financují pomalu, anebo dokonce odmítají klienty. Řeší to ministr průmyslu úplně stejně, jako to řešíme my. A i v Německu dochází k soudu. Pokud jste to zaregistrovali, včera bavorský soud rozhodl o tom, že zavření velkých prodejen bylo protiústavní. Toto není neobvyklá věc, děje se to prakticky v každé zemi. Aa je třeba si objektivně přiznat, že těch bitev bude více.

Ty bitvy budou na několika polích, přičemž bitva v oblasti zdraví, troufám si tvrdit, u nás dopadá dobře. Zaplat' pánbůh, dopadá dobře, dopadá dobře díky všem, kteří se na tom spolupodíleli, ať už to jsou ti, kteří stáli v první linii, nebo stojí v první linii, ať už to jsou ti, kteří museli uzavřít všechny své provozovny, malé firmy, velké

firmy, živnostníci, ať už to jsou úředníci, kteří pomáhají, ať už je to vláda, opozice. Jsem přesvědčen, že když to celé sečteme, tak ten výsledek České republiky a všech, kteří jsou aktivní ve veřejném či neveřejném životě, je ukázkový a neměli bychom to ztratit.

Vzpomínám si, když jsme zde tuto první bitvu zahajovali, když jsme zde na půdě Poslanecké sněmovny představovali první opatření, tak jsme byli podrobeni někdy až zdrcující kritice, že přeháníme, že jsme příliš rychlí, že jsme příliš zbrklí, že zastavujeme lety, že omezujeme pohyb osob. Nevychytám to nikomu, protože rozumím i tomu, že tím, že se to nikdy neprožilo, tak možná v té chvíli převládla ta opoziční rétorika nad reálným nebezpečím, prostě nevěděli jsme, do čeho jdeme. A dobře je to, že jsme ta opatření nakonec udělali, protože právě proto, že jsme je udělali rychle, že jsme je udělali důsledně, tak výsledkem toho bylo to, že dneska, jak už tady bylo několikrát zmíněno, vedeme. Možná ne o mnoho bodů, ale nad koronavirem zatím vedeme.

Ta druhá bitva začíná a je to bitva ekonomická. Zatímco u té bitvy zdravotní výsledky vidíme, máme je a budeme věřit, že je uhradíme i nadále a že ten zápas dotáhneme do vítězného konce, tak u té ekonomické jsme na absolutním začátku. Ano. A tak jako jste nás kritizovali před měsícem a půl, co vše děláme chybně, trpělivě jsme to vyslechli s tím, že ukážeme výsledky, tak i dneska respektujeme kritiku, co se nám nepodařilo v té ekonomické oblasti, co by mohlo být rychlejší, co jsme opomněli. Bereme to. Ale v každém případě výsledky se neurčují při všem respektu ve Sněmovně, výsledky se neurčují v médiích. Výsledky se určují v čase a určí se jasnými měřitelnými ukazateli, ať už v podnikatelském sektoru, nebo všeobecně v ekonomickém sektoru. Bude to možné změřit a myslím si, že na konci roku budeme moci být moudřejší ve smyslu toho, co všechno se udělalo špatně, dobře, počet firem, které naopak skončily, nebo naopak jak se podařilo udržet výkonnost v tom či onom sektoru, případně jakým způsobem firmy přispívají do státního rozpočtu, a tak dále. Prostě je velmi brzy toto hodnotit a ta ekonomická bitva bude ještě dlouhá.

No a ta třetí bitva je jasná, ta bude v budoucnu. Je to právní bitva. Tak jako ve všech zemích se bude bojovat na té právní úrovni. Bude celá řada spekulantů, bude celá řada méně či více oprávněných žalob, stížností a bude trvat nepochybně několik let.

Pro nás je podstatná ta bitva číslo jedna a soustředíme se nyní na bitvu číslo dvě. Rozumíme tomu, že musí být právní prostředí férové a že se musí dodržovat i forma. Je to pravda. Na druhou stranu my jsme drželi formu podle našeho nejlepšího vědomí a svědomí. Rozhodovali jsme v řádu hodin, v řádu jednotek hodin, nikoliv desítek hodin. A ta forma, kterou jsme zvolili, nakonec v té první bitvě slavila svůj úspěch. V tuto chvíli se soustředíme na všechna ekonomická opatření a nepochybně nás bude čekat i boj v právní oblasti.

Přesto bych chtěl všechny požádat a zdvořile poprosit o to, aby vzali v úvahu při hlasování to, že termín 25. 5., který jsme stanovili, není termín, který bychom si

vymysleli. Je to termín, který je po diskuzi s epidemiology, se všemi těmi, díky nimž dnes máme velmi dobré výsledky, a všichni budeme rádi, až ta doba skončí. Nicméně toho 25. z tohoto úhlu pohledu je nezbytně nutné datum. Nedovedu si osobně představit, že bychom tyto jízdni řády, které jsme představili, měli zredukovat tak, že by skončily třeba 30., 5. nebo 10. Mohli bychom tím pokazit nesmírně mnoho. Děkuji mockrát. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí s přednostním právem paní ministryně Jana Maláčová. Paní ministryně je v tuto chvíli poslední přihlášená s přednostním právem, pak budeme pokračovat rozpravou vystoupením poslanců, kteří jsou přihlášení písemně. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, také bych ráda přispěla s argumentací, proč se domnívám, že by měl být prodloužen současný nouzový stav.

Uvědomuji si velmi dobře, že nouzový stav můžeme využívat pouze ve vymezených důvodech a ve výjimečných situacích, že v demokratické společnosti má vláda jasně vymezené pravomoci a musí dbát občanských a lidských práv. Nesmíme ale zapomínat na primární důvod vyhlášení nouzového stavu, a to je ochrana lidských životů a ochrana veřejného zdraví. Já mám jako ministryně práce a sociálních věcí za úkol chránit tu nejzranitelnější skupinu, to jsou senioři, zdravotně postižení a těžce nemocní lidé. Stejně tak mám za úkol chránit všechny občany, aby neupadli do existenční nouze. A za třetí mám za úkol podporovat a ochraňovat zaměstnanost tak, aby lidé mohli pracovat, mohli se starat o sebe i o své blízké. Nouzový stav umožňuje Ministerstvu práce a sociálních věcí dělat řadu kroků, které ochranu těchto skupin zrychlují a zjednodušují, a já se k tomu hned dostanu.

První a nejdůležitější věc jsou sociální služby. Jako ministryně práce a sociálních věcí mám jen omezené pravomoci ve vztahu k distribuci ochranných pomůcek, dostupnosti testování a tak dále. Zároveň ale nesu odpovědnost za to, aby všichni klienti sociálních služeb byli dostatečně chráněni. V případě selhání této ochrany to bude právě ministryně práce a sociálních věcí, zejména to budu já, kdo bude obviňován za rychlé uvolňování. A víte, dnes už to tady hodněkrát padlo, že je tu stále riziko takzvané druhé vlny pandemie. Sami vidíme, že dosavadní opatření mají pozitivní vliv na ochranu zdraví a životů, mají také vliv na dostupnost a personální zajištění sociálních služeb. Začátky byly těžké, nicméně během několika málo dnů a týdnů se nám podařilo v průběhu března celou situaci stabilizovat a zajistit fungující síť distribuce ochranných pomůcek přes kraje.

Po dobu platnosti nouzového stavu je také nařízena pracovní povinnost studentů sociálních oborů. Díky tomu pomáhají stovky studentů v sociálních službách pokrýt výpadek personálu, který je způsoben ať už nemocí, nebo také například ošetřováním člena rodiny. Je také možné využít personál z dosud uzavřených sociálních služeb pro ochranu těch nejzranitelnějších, pro seniory nebo právě

zdravotně postižené ať už v domovech pro seniory, nebo například v pečovatelských službách. Všem za to patří poděkování a já pevně doufám, že v příštích dnech na vládě schválíme mimořádný dotační titul pro sociální služby, kde kromě těch díky a vzdání holdu těmto lidem poděkujeme i finančně a jejich nasazení a práci finančně oceníme.

Vyhlášením nouzového stavu jsme mohli pro ochranu klientů uzavřít také vybrané sociální služby: stacionáře, centra denních služeb, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením nebo také sociálně terapeutické dílny. A já si velmi dobře uvědomuji, že tito lidé potřebují opět návrat do normálního života, že potřebují nejen oni, ale také jejich rodiny péči a podporu, kterou právě přes sociální služby měli.

Minulý týden vláda schválila plán rozvolňování sociálních služeb a já denně čelím dotazům, proč sociální služby nerozvolňujeme mnohem rychleji. A já říkám, že situaci těchto rodin a pečujících velmi dobře znám, velmi dobře chápu jejich situaci. Všichni se toužíme vrátit do normálního života, nicméně v tuto chvíli jsme se rozhodli opravdu velmi poctivě naslouchat doporučením epidemiologů. Chceme být spíše opatrnější, konzervativnější v návratu do normálního života, protože právě chráníme ty nejzranitelnější před tou takzvanou druhou vlnou. Každý týden budeme ten plán vyhodnocovat a na základě dat případně pozměňovat. Ale stále, to ještě opakují, klíčová je ochrana zdraví před všemi ostatními důvody, i když jim osobně, lidsky rozumím.

Nouzový stav také znamená výrazné snížení povinné administrativy pro sociální služby. Prakticky si za tím lze představit, že například terénní pečovatelské služby mohou rozvážet jídlo, nákupy, léky, zkrátka zajišťovat základní životní potřeby pro potřebné seniory bez uzavření náležitých smluv. Dalším vládním usnesením jsme mohli nařídít krajům, aby v případech bezprostředního ohrožení života a zdraví uživatelů zajistily jiné vhodné sociální služby.

V neposlední řadě nám prodloužení nouzového stavu umožňuje přednostní zásobování sociálních služeb ochrannými prostředky. O tom jsem už mluvila. Minulý týden dokonce vláda vzala na vědomí to, že Ministerstvo práce a sociálních věcí poskytlo krajům seznam několika set tisíc osob se zdravotním postižením, tak aby kraje mohly zásobit i přes ochranu osobních údajů zdravotně postižené právě ochrannými pomůckami. A já si myslím, že je to strašně důležité. V normálním režimu totiž nelze centrálně nakupovat a distribuovat ochranné osobní pomůcky a poskytovatelé by si museli tyto věci nakupovat sami. Kraje, obce ovšem neměly na tuto situaci připravený rozpočet. Zároveň by stát ztratil přímou zodpovědnost za plynulé a řízené zásobování ochrannými pomůckami a to si nemůžeme dovolit. Myslím si, že s tímto názorem nejsem osamocená. Všichni víme, že dostupnost ochranných pomůcek je tím nejzásadnějším. Koneckonců jsme to pocítili koncem měsíce března, ČR nebyla jediná, naopak všude v Evropě jejich vlády čelily té samé situaci.

Ministerstvo zdravotnictví může jako správní úřad podle zákona o ochraně veřejného zdraví vyhlásit mimořádná opatření, ale je zde nutné posuzovat otázku přiměřenosti. Proto nelze zabezpečit pokračování těchto krizových opatření bez trvání nouzového stavu. A já znovu připomínám, že sociální služby se starají o tu nejrizikovější skupinu obyvatel a po ukončení krizových opatření ztratí stát vlastní kontrolu nad prosazováním těchto ochranných kroků.

Druhá důležitá oblast je oblast poskytování dávek. Díky usnesení o zajištění plynulosti poskytování nepojistných sociálních dávek došlo k významnému zjednodušení agendy. Současné nastavení dává klientům právní jistotu, minimalizuje nezbytný kontakt s úřadem práce a dalšími subjekty, například s Českou poštou nebo se zaměstnavateli, a zajišťuje plynulé vyplácení těchto sociálních dávek. Bavíme se tady o mimořádné okamžité pomoci, o ošetřovném, o nemocenské nebo o podpoře v nezaměstnanosti.

Mezi nejvýznamnější zjednodušení, která jsme za doby nouzového stavu provedli, patří zejména distanční, to znamená elektronické podávání žádostí bez nutnosti podpisu či ověřeného podpisu. Stejně tak se zjednodušilo a zrychlilo rozhodování úřadů. Vzhledem k tomu, že následky krize budou na občany teprve doléhat a bude se zvyšovat počet žadatelů, jsou právě tato zjednodušení nezbytná. Ukončením krizových opatření dojde totiž k větší administrativní zátěži zaměstnanců úřadů práce i samotných klientů, což opět může mít zásadní dopady na plynulost a rychlost výplaty těchto dávek. A asi se všichni shodneme na tom, že čím dříve peníze těm nejzranitelnějším dorazí, tím lépe pro ně, protože v tuto chvíli se skutečně počítá každá koruna.

Třetí oblast, která je pro MPSV vzhledem k nouzovému stavu důležitá, je oblast zaměstnanosti. V době nouzového stavu nemusí zaměstnavatelé žádající o příspěvek v rámci programu Antivirus, dnes tu byl už několikrát zmiňován, dokládat úřadu práce potvrzení o bezdlužnosti od zdravotních pojišťoven, finančních úřadů, celních úřadů a okresních správ sociálního zabezpečení. Pokud by nebyl nouzový stav prodloužen, stal by se program Antivirus opět administrativně náročnějším a z důvodu vyžádání potvrzení o bezdlužnosti by se oddálilo vyplácení příspěvků. Také je pravděpodobně několik tisíc firem na příspěvky z programu Antivirus nedosáhlo.

A poslední oblast, která je důležitá pro MPSV vzhledem k vyhlášení nouzového stavu, je péče o děti zaměstnanců klíčové infrastruktury státu. Víte, že pro zaměstnance bezpečnostních sborů policie, nemocnic a také příslušníků ozbrojených sil či pracovníků škol nebo školských zařízení, ale také pro zaměstnance obcí a krajů zařazených k výkonu sociální práce a poskytovatelů sociálních služeb byly zřízeny speciální krizové mateřské školky. Tam mohou i zaměstnanci úřadů práce, České správy sociálního zabezpečení svěřovat své děti, tak aby mohli chodit do práce a zajišťovat tu práci, kterou mají na starosti, aby zajistili plynulý chod státu. To znamená zase z hlediska MPSV, aby byly vyplaceny dávky, ošetřovné, nemocenské, program Antivirus, mimořádná okamžitá pomoc. Pokud by stav nouze skončil, tyto

krizové mateřské školky by také skončily a velká část zaměstnanců resortu MPSV by pravděpodobně musela opět požádat o ošetřovné a zůstat se svými dětmi doma.

Asi se ptáte, co se nám podařilo na MPSV v těch několika minulých týdnech udělat pro to, abychom celou situaci stabilizovali. Myslím si, že největší ohlas mělo rozšíření ošetřovného pro děti do třinácti let po celou dobu, kdy budou uzavřeny školy. Navýšíme ošetřovné na 80 % předchozího příjmu. Zítřka o tom bude jednat Senát a já pevně doufám, že tento návrh bude schválen. Zavedli jsme i ošetřovné pro takzvané dohodáře i živnostníky.

Jeden z prvních kroků, který jsme představili a který tento parlament, za což děkuji, schválil, bylo odpuštění záloh na sociální pojištění také pro živnostníky. Byl to návrh, který byl vypracován, schválen vládou do týdne po vyhlášení nouzového stavu a velmi jednoduše prošel oběma komorami Parlamentu ČR.

Nejvíce práce nás však stojí program Antivirus, kdy přispíváme firmám na náhrady mezd, aby nemusely propouštět. V tuto chvíli v rámci programu Antivirus bylo podpořeno téměř 200 tisíc pracovních míst za měsíc březen. Za měsíc duben očekáváme mnohem větší nápor. To znamená, v tuto chvíli jsme přispěli 200 tisícům zaměstnanců na jejich mzdy a díky tomu pravděpodobně nepřišli o práci. (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid. Paní ministryně, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. A poslední věc, zjednodušili jsme mimořádnou okamžitou pomoc. Instrukcí MPSV pro úřady práce je možné v tuto chvíli ve zrychleném režimu a za mnohem administrativně příznivějších podmínek žádat o tuto dávku mimořádné okamžité pomoci, kdy můžeme lidem, kteří se ocitli v nouzi, přispívat na náklady na bydlení a na ostatní náklady až ve výši dvojnásobku životního minima lidí žijících v jedné domácnosti.

Připravujeme také odklady sociálního pojištění. V pondělí by měla tento návrh schválit vláda. Ve čtvrtek budeme jednat o zavedení písmene C programu Antivirus. To je ta klasická podpora kurzarbeitu. Víte, že ačko a béčko programu Antivirus reagují na to, že firmy fungovat nemohou. My potřebujeme to písmeno C. To znamená, abychom mohli motivovat a podporovat ty firmy, které fungují a snaží se ve ztížených podmínkách nadále pokračovat.

Samozřejmě důležitá, a já už jsem to zmiňovala, je také finanční odměna pro všechny zaměstnance v sociálních službách za to, jak ty nejzranitelnější chránili, podporovali a neuvěřitelným způsobem prokázali odvahu a osobní nasazení.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Česká republika vchází nyní do nejsložitější fáze, kterou je postupné uvolňování opatření. Je to doba, kdy spousta z nás má pocit, že všechno musí být hned stejně jako dříve, a zároveň je to ta oblast

nebo ta fáze, kdy vzniká nejvíce rizik. Jsou státy, které přesně tuto fázi podcenily a hned čelily druhé vlně pandemie. Pevně doufám, že nám se toto nestane. Zároveň opravdu teď je důležitá doba také na všechna ekonomická opatření, tak abychom tu dobu zvratu uřídili a mohli všechny firmy, živnostníky, zaměstnance apod. vrátit zpět do jejich normálního života a v ideálním případě mohli pokračovat tam, kde jsme v polovině března přestali.

V případě, že by nouzový stav prodloužen nebyl, celá kontrola nad epidemií nebo pandemií nebude natolik účinná jako doposud. A domnívám se – je tu spousta, celá řada rizik, která jsem vyjmenovala. Proto se domnívám, že by nouzový stav prodloužen měl být. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a s přednostním právem vystoupí pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, tak jak jsme jako poslanecký klub KSČM již dříve avizovali, poté, co jsme si právě dovyslechli slovo všech relevantních představitelů vlády, pana předsedy vlády a ministrů a ministryň, nyní mi dovolu,te, abych požádal o přestávku na poradu klubu KSČM, kdy my skutečně nechceme rozhodovat o naší pozici k prodloužení stavu nouze ad hoc od boku, ale chceme všechny ty argumenty pečlivě zvážit a rozhodnout se na základě racionální úvahy. Proto mi dovolu,te požádat o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání půl hodiny a prosím klub KSČM, aby se ihned odebral do prostor klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, vyhovím této žádosti. To znamená, že přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 15.12 hodin na jednání poslaneckého klubu KSČM.

(Jednání přerušeno ve 14.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.12 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 15.12 hodin, skončil čas, který jsme vyhradili na jednání poslaneckého klubu KSČM, a budeme pokračovat v našem jednání. Na řadě jsou poslankyně a poslanci, kteří se písemně přihlásili do rozpravy. Jako první vystoupí paní poslankyně Jana Černochová, připraví se pan poslanec Jan Birke. Současně prosím všechny, abychom vytvořili prostor pro pokračování jednání Poslanecké sněmovny. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, kolegové, je nepochybné, že je povinností opozice se ptát, jaké důvody má naše vláda k tomu, že žádá o prodloužení nouzového stavu, a je povinností vlády, aby poslancům takové důvody a argumenty sdělila.

Jak minulý týden trefně poznamenal Městský soud v Praze – dovolte mi citovat: "Platí totiž, že od chaosu se nouzový stav liší právě tím, že v něm nadále fungují státní instituce, které provádějí opatření s cílem obnovy normálního stavu a které se pohybují v zákonem daném rámci. Zákon sice ustupuje do pozadí a na relevanci nabývají jednotlivá opatření orgánů výkoné moci, nelze však tvrdit, že by zákony nadobro přestaly platit. Naopak je nezbytné lpět na jejich striktním dodržování, neboť poskytují ústavněprávní záruky a jasné mantinely, ve kterých se výkonná moc smí pohybovat, a kam již zajít nesmí." Konec citace.

Nacházíme se stále ve složité situaci. Bohužel vláda neustálým chaosem při tu zveřejňování, tu rozvolňování opatření proti šíření koronaviru bohužel tento stav zhoršuje. To je navíc orámováno nezákonným postupem při vydávání opatření Ministerstvem zdravotnictví, na což jsme od počátku upozorňovali. Chytristikou a manipulativními výroky, jako byl např. výrok ministra zdravotnictví, že v souvislosti s koronavirem nebyly zavřené hranice, nýbrž že člověk pouze nemohl vycestovat do zahraničí. Absurdní! Ještě jednou, můžete si to přehrát ze stenozáznamu: V souvislosti s koronavirem nebyly zavřené hranice, nýbrž se člověk pouze nemohl dostat, vycestovat do zahraničí. Abych, prosím pěkně, dámy a pánové, nebyla pochopena špatně, nevyčítám vládě, že přijala opatření, ale to, jaký chaos zde způsobila a jak se snaží rétoricky vytáčet a tvrdit nám, že černá není černá.

Shrnu zde jen několik momentů současné situace, které mi připadají zcela absurdní a pro které by si vláda spíš zasloužila nedůvěru než prodloužení nouzového stavu.

Vládě přijde v pořádku se neustále plácet po ramenu a bez uzardění tvrdit, jak je úžasná a jak vše zvládá a zvládala. Přitom dodnes řada dobrovolníků pomáhá šít roušky, vyrábí štíty a další ochranné prostředky pro zdravotníky a rozdává je. Já jsem si to zažila jako starostka městské části Praha 2, na jejímž území v minulém týdnu probíhalo plošné testování. Hádejte, kdo vybavil štíty a všemi pomůckami personál, který tam pomáhal tuhle akci zorganizovat? Ne Ministerstvo zdravotnictví, ale městská část Praha 2! Občané odvádějí skvělou práci, částečně v nouzi nahradili vládu. Víte, ony ty plošné restriky a omezení zvládne ve finále každý. Ale ochránit ty nejzranitelnější, postupovat přitom podle práva, přestat vynalézat kolo a jednat podle krizových plánů, připravit vyvážená omezení, ale i pomoc zasaženým pandemií, to už chce hodně umu a především poctivé dřiny. Ale dělat práci sofistikovaně, s ohledem na co nejmenší negativní dopady, to je bohužel této vládě cizí a chová se spíš jako slon v porcelánu, když jen vytahuje někdy jakoby nahodile povinnosti, zákazy a příkazy z pomyslného klobouku plného restrikcí a stejným způsobem je i ruší.

Dneska v noci jsem se dozvěděla, že přestávají platit modré zóny! Přátelé, jak jste dnes zaparkovali? Naštěstí pan primátor v brzkých ranních hodinách vydal

prohlášení, že Praha s tím nesouhlasí a že zóny se budou rušit až k 11. květnu. Ale chápete to, že se v noci dozvíme, že se něco zruší? Já se skoro bojím usnout, resp. probudit, do čeho se zase vzbudíme a co bude platit, nebo nebude platit! Tohle přeci nejsou rozhodnutí, která se dělají z minuty na minutu! Tohle jsou rozhodnutí, která vyžadují jasnou koncepci. To se nevyškutne z minuty na minutu! To prostě má někdo přemýšlet o těchto věcech se všemi důsledky!

Když to všechno sečtu a přihlédnou k tomu, jaké důsledky budou chaotická opatření vlády mít, včetně onoho nesmyslného právního obratu, který shodil pražský Městský soud, pak žádné plácání po ramenou za to, jak jsme krizi zvládli, není namístě. Ano, ekonomické dopady opatření proti pandemii koronaviru budou rozsáhlé. A vláda bude hledat úspory. Ale nesmíme opomíjet ani jiná fakta.

Současná krize může vést ke zvýšení nestability ve světě, a proto považují za zcela nemístné, aby jedinou oblastí, kde se zatím hovoří o škrtech, byla obrana a bezpečnost. Od pana premiéra a od paní ministryně financí jsme dosud neslyšeli nic jiného, než kolik stovek miliard si půjčíme a že přehodnotíme či oddálíme nákup BVP, případně jiných obranných investic. Ani zde se tedy zatím nekoná snaha o nějaký promyšlenější postup, kde hledat úspory a kde ve státním rozpočtu odtékají zbytečné peníze, které by bylo možné zachytit. Opakovaně na vládu apeluji, aby neopakovala chyby minulosti a poučila se i z chyb, které v minulosti ohledně obrany a bezpečnosti udělala naše vláda, vláda Mirka Topolánka nebo vláda Petra Nečase, která dopustila škrty v oblasti obrany a bezpečnosti. Neudělejte stejnou chybu! Pokud dojde na škrty v obraně, vláda je zjevně má v plánu, alespoň podle výroků ministryně financí, zatím se o úsporách nemluví vůbec v jiných resortech.

Já si osobně myslím, že pro Ministerstvo obrany to je nesplnitelný úkol, aby našlo rezervy. Oni tam žádné rezervy nemají. Zítra máme výbor pro obranu. Já budu doufat, že najdu podporu napříč politickým spektrem ohledně usnesení, ve kterém vyzveme vládu České republiky, aby skutečně nedopustila to, že jediné škrty a jedinou obětí pandemie bude resort Ministerstva obrany. Pana ministra obrany jsme tady dlouho neviděli. Ale kdyby tady byl, tak by se mnou určitě souhlasil.

Netvrdím, že v resortu obrany není možnost hledat úspory. Ale při hledání zdrojů na sanaci škod způsobených pandemií je nutné postupovat citlivě a promyšleně a provést jen nejnútnejší úpravy a změny. Například, pane premiére, není vhodné zasahovat do klíčových modernizačních projektů armády, které mají zvýšit naši obranyschopnost a jsou v souladu s obranným plánováním NATO a plněním našich závazků. Pokud chceme být připraveni na nové hrozby – a víme, že nastanou, bohužel, protože svět bezpečnější nebude, obzvlášť po tom, co se teď děje, tak nebude, víte to vy, vědí to naši kolegové, vědí to za hranicemi České republiky. Takže pokud chceme být připraveni na nové hrozby, pokud chceme být připraveni na kybernetické útoky na naši kritickou infrastrukturu, čehož jsme také v poslední době svědky, měli bychom i nepřestat vynakládat finanční prostředky na klíčový výzkum a vývoj. Tohle všechno jsou věci, které nesmíme opomenout, a nesmíme dovolit, že tady budou probíhat ty škrty, byť prostě chápeme všichni, že někde se budou finanční prostředky muset hledat.

Považuji tedy za důležité ještě jednou tady hlasitě říct: Může nastat situace, že se bez armády neobejdeme, a tak z ní prosím nedělejme v budoucnu obětího beránka na oltář sanace ekonomických dopadů pandemie. Hledejme prostředky jinde.

Jak řekl Vladimír Špidla, zdroje jsou. Kolegyně, kolegové, stačí, když se rozhlédnete po krajině, uvidíte ty nepřehlédnutelné záplavy sytě žluté barvy řepkových lánů, které náš rozpočet na podpoře a daňových úlevách stojí nemalé finanční prostředky. Jenom připomenu, že k podpoře biopaliv takzvané první generace již nejsme nijak nuceni unijními pravidly. Navíc se jedná o díru ve státním rozpočtu, kterou jsme mohli zacelit již dávno. Naposledy loni na jaře. A nestalo se to, klasicky a jen a pouze kvůli odporu poslanců a poslankyň ANO, ačkoli pan premiér s námi vždy sehraje takovou roztomilou hru, že řekne, já bych to chtěl stejně jako vy, ale oni ti kolegové mě v tom nepodpořili, představte si to.

Dámy a pánové, je směla našeho národa, že v tuto chvíli jejich životy, jejich osud jsou v rukou vlády chaosu. Myslím si, že dneska ten návrh na prodloužení nouzového stavu zcela jistě projde. Nevíme, jestli o týden, o dva týdny, o tři týdny, o měsíc. Projde. Já chci apelovat na všechny ministry této vlády, na pana premiéra, aby se chovali zodpovědně, aby na lékárnických váhách vážili každé další omezení našich svobod, omezení svobod lidí, kteří – ano, přes třicet let žijeme ve svobodné společnosti. Možná jsme zpovykání a možná jsme si na to zvykli. Ale já se tady nechci probouzet každý den do nějaké nejistoty, s čím zase přijdete.

Dělejte méně tiskových konferencí! Méně si přeměřujte ego, kdo co řeknete! Více komunikujte s námi jako opozicí! My jsme – myslím občanští demokraté – v průběhu celé této krize nejenom na našich radnicích, ale i tady ve Sněmovně dokázali, že my umíme krizové situace zvládat, že s nimi máme z minulosti zkušenosti, ať už to byly povodně, nebo různé jiné živelní katastrofy. Nabízeli jsme vám pomocnou ruku. Tu pomocnou ruku vám nabízíme dál. Ale prosím, nezneužívejte toho!

A já jsem i ráda za to, že dnes poprvé tady od pana premiéra i zazněla ta slova uznání opozici, poděkování opozici, protože skutečně Občanská demokratická strana se chovala konstruktivně a hodlá se konstruktivně chovat v době této pandemie i nadále. Nejsme žádní – v tomto ohledu použiji slovo – sebevrazi, kteří by chtěli dostat Českou republiku ať už do situace, kdy to ekonomicky nezvládne, nebo do situace, kdy tady skutečně budou umírat lidé a lékaři budou řešit, komu dají přednost v záchraně. Nic takového nechceme. Jsme připraveni spolupracovat, pomáhat! Ale prosím, dělejte ta opatření nechaoticky! Dělejte je tak, aby nejenom my politici, kteří máme přístup k informacím lepší než běžní občané, pokud o to stojíme, ale aby ti běžní občané věděli, co je čeká za den, za tři, za týden, a podle toho si mohli naplánovat svůj život i svoje podnikatelské aktivity.

Děkuji vám. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jako další v rozpravě vystoupí pan poslanec Jan Birke. Ne. S přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji moc. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Chtěl bych jenom reagovat vašim prostřednictvím krátce na vystoupení paní kolegyně Černochové, která tady řekla jednu věc. Vůbec nechápu, jak to souvisí se stávající situací. Nicméně tady apelovala na nepodporu biopaliv první generace.

Paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, prosím vás pěkně, biopaliva první generace nejsou vůbec – vůbec – podporována. Ani korunou! Nemaťte prosím prostřednictvím pana předsedajícího naši veřejnost. Evropská unie chce po nás po České republice jako po všech státech Evropské unie, abychom dodrželi deset procent obnovitelné energie v dopravě a šest procent snížení emisí. To je všechno, co po nás chce Evropská unie. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní... (Hlásí se poslankyně Černochová.) Nejsou připuštěny faktické poznámky z hlediska jednacího řádu. Pan poslanec Jan Birke vystoupí v rozpravě. Připraví se paní poslankyně Valachová. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych dnes tady vystoupil s podporou návrhu na prodloužení nouzového stavu do 25. příštího měsíce, a to z jednoho prostého důvodu, že si dovolím vám tady možná jako první z těch předřečníků říci příběh – a omlouvám se za to, že vám ten příběh budu vyprávět – příběh starosty, který vlastně prožil od 12. března ten nouzový stav, jak se říká, v plné parádě.

Předně chci říci, že o kom budu mluvit, nikoho se nechci dotknout, v žádném případě. Chci, aby moje vystoupení působilo naopak nikoliv kriticky ať k opozici, nebo mým koaličním partnerům, nebo dokonce mým spolustraníkům. Ale dovoluji mi, a já vám řeknu ten příběh popravdě, je pravdivý, který se skutečně odehrál.

Jak už je známo, jsem starostou města Náchoda v Královéhradeckém kraji, které má přes 20 000 obyvatel. 12. března byl vyhlášen nouzový stav, já jsem asi čtrnáct dní předtím přišel s návrhem na radu města, že v rámci mých kompetencí a v rámci kompetencí rady nakoupíme roušky a respirátory do majetku města. Mí kolegové se ptali, proč to dělám, z jakého důvodu, proč takhle vystupuji, proč to vlastně chci. A je to prostě proto, že jsem začal číst tu situaci a předvídat, a nejenom já, ale i mí kolegové, jaká je situace v té době už v Itálii, ve Španělsku, v Evropě, ale především jaká byla v té době situace v Číně. Stačil jeden telefonát, kdy jsem zjistil, jaký je stav v národních rezervách, co se týče ochranných pomůcek, a to byl pro mě jednoznačný apel, že pokud nebudu mít roušky a bude vyhlášen podobný stav, tak

těm lidem, kteří, jak dneska všichni říkáme, že jsou v první linii, nemůžeme nic dát. V neděli, přesně jak jsem předpokládal, jsem svolal první krizový štáb a začali se hlásit první lékaři, že v pondělí ráno začínají ordinovat a musejí do práce a nemají roušky a nemají respirátory. A úplně nejhorší ze všeho bylo, že mají vlastně strach, protože se na ně řítí COVID-19, v té době, když si to stříhneme zpátky, tak vlastně, řekněme, velmi nebezpečná věc, kterou jsme všichni v té době prožívali velmi emotivně a velmi postrašeně.

Včera jsem jel po městě a neříkám, že jenom v Náchodě, ale v celé České republice mám dneska pocit, že lidé už nemají takový strach. Samozřejmě do jisté míry nosí roušky a tak dále, ale už to není tak intenzivní a všichni cítíme, že to není tak intenzivní. A nechci tady zmiňovat trhy v Praze na Náplavce a tak dále. Prostě to není tak intenzivní. A je to tak dobře, je to samozřejmě velmi dobře, že to není intenzivní.

Nicméně právě proto, že jsme měli roušky, tak jsme začali dodávat v tu chvíli darem okamžitě lékařům, dentistům, specialistům, aby mohli ráno ordinovat. Najednou z ničeho nic, a omlouvám se, že to neříkám v nějakém slovosledu, se vyhlásilo to, že se zavírají hranice. Dámy a pánové, tvrdím, že od roku 1945 do Náchoda přijela poprvé česká armáda. A musím říci, že přijeli elitní vojáci, chrudimští výsadkáři. A teď mi promiňte, ale ti chlapi prošli válkou, ti chlapi jsou hrdinové – a přišli s tím, že měli na pusách šály. Nebyli ničím chráněni. Ničím! Nezbylo nic jiného, než abychom jim dali okamžitě respirátory, protože jsou v první linii, protože vzápětí nato se polská strana rozhodla, že bude odbavovat za hodinu čtyři kamiony, a všichni si pamatujete, že se udělala ta historicky nejdelší fronta od Náchoda až na D11, 54 kilometrů, všichni si to pamatujete. Takže jinými slovy títo lidé vytahovali z té dlouhé fronty italské řidiče, kteří měli teplotu 38, se šálami na puse. Z ničeho nic jsem zjistil, že vedle nich je celní správa, která spadá pod paní ministryni. A já jsem se samozřejmě s paní ministryní okamžitě spojil a řekl jsem jí, že lidi nemají ochranné pomůcky a potřebujeme jim pomoci. Takže jsme okamžitě vytáhli pomůcky a dali jsme je celníkům, paní ministryně může potvrdit, protože byli v té první linii a zásadně okamžitě pomáhali na hranicích.

Já vám tady nechci vyprávět emotivní příběh, protože tady můžu vypravovat celou řadu věcí a tak dále. Mezitím mi spadla půlka úřadu do karantény, aby se to nepletlo, protože zkrátka a dobře účetní byla na COVID-19. Mezitím v situaci, kdy jsme měli člověka, který byl na COVID-19 pozitivní, a ti geniální kolegové z organizace Vodovody a kanalizace sami řekli, kdo to je, byl to ředitel Vodovodů a kanalizací v Náchodě, tak se něj na sociálních sítích uspořádaly hony, že vlastně on je ten, který sem nemoc zanáší, on je ten prašivý. Jenom vám chci říct, abyste si všichni vzpomněli, jaká ta situace byla.

Ta situace byla děsivá v mnoha ohledech, v mnoha situacích a z mnoha pohledů. Chci říci, že než nastal vlastně ten most, než se začal stát zásobovat respirátory a rouškami, tak jsme v tom zůstali, a myslím, že těch příběhů, je tady celá řada starostů, kteří tady sedí, je přes 6 000. Každý je nějakým způsobem emotivní. Teď nechci mluvit jako zástupce všech starostů, to si v žádném případě nedovolím.

Ale každý to svým způsobem prožíval. Někdo víc, někdo míň, pro někoho to bylo víc tragické, pro někoho to bylo méně tragické.

Já v tuhle chvíli můžu dávat další příklad, kdy jsme museli zabezpečovat kritickou infrastrukturu, kdy jsme v podstatě neměli vůbec žádnou možnost, protože z kraje nepřicházely vůbec žádné ochranné pomůcky, protože centrální systém v té době ještě nefungoval. My máme v Náchodě teplárnu, ti lidé musí být 24 hodin na dispečincích. My máme sociální služby. Museli jsme těm lidem dát sociální služby. A všichni ti z vás, kteří jste starostové, jste zcela určitě zajišťovali dobrovolníky. A musím říct, že taková míra solidarity lidí v tom začátku byla fantastická. Začaly se šít roušky, a přesně jak tady mí předřečníci říkali, jsem rád, že to lidi spojilo. Měl jsem pocit, jako když naši hokejisté přijeli z Nagana. Měl jsem takový pocit, že jsme všichni zase jeden velký spojený národ – do momentu, kdy vlastně nastala situace, kdy tohle všechno, co já tady vyprávím, a jsem moc rád, že mí kolegové tady hovoří o tom, že už nechtějí ten nouzový stav ukončit, protože v případě, pokud by to ukončili a nemáme zajištěno zásobování, a nejenom zásobování rouškami, protože to není jenom o těch rouškách, ale dovolte mi ještě jednu situaci, kterou vám chci představit.

Všichni dobře víte, že Náchod je hraničním městem a zhruba 15 % města, které je bezprostředně za hranicemi, což je město Kudowa-Zdrój, je zaměstnáno v Náchodě. V momentě, kdy by skončil, ať už zítra, pozítří, za sedm dní nebo za deset dní, nouzový stav, armáda odjede a otevrou se hranice. A já teď řeknu velmi nepříjemnou věc, a omlouvám se, že tím možná někoho naštvu. Ale víte, kolik stojí v Polsku v tuhle chvíli test na COVID-19? 3 600 korun. Ti lidé, kteří už měsíc a půl nebyli v České republice, protože nemají výplatu, si ho nemohou ani koupit. Problém je v tom, že se tam ty testy ne že nepoužívají, ale nemají je k dispozici. Každý stát to nějakým způsobem řeší a každý stát má jiné problémy. Jenom chci říci, že v tuhle chvíli jsme otevřeli hranice, a pokud skončíme nouzový stav, tak se vlastně otevrou stavidla a lidé, kteří k nám přijdou na práci, kterých je v tuhle chvíli na česko-polské hranici přes 50 000, přijdou naprosto nekontrolovatelně do České republiky a nikdo nevíme, jestli budou mít testy pozitivní, nebo negativní. Já na to upozorňuji. A nechci tady strašit, jenom chci říct, abychom si všichni uvědomili důsledky ukončení nouzového, nebo krizového stavu, chcete-li.

Omlouvám se, nechtěl jsem být emotivní, a už vůbec nechci vyvolávat reakce a nikoho se nechci dotknout.

V tuto chvíli bych si velmi přál, aby Sněmovna odsouhlasila na návrh pana premiéra prodloužení nouzového stavu do 25. května. A ten důvod je prostě takový, že potřebujeme být perfektně připravení na to, co může nastat. Může nastat situace, kdy, jak bylo řečeno, zásobování v té velké míře prostřednictvím pana místopředsedy vlády pana Hamáčka může pokračovat dál, nebo se taky může skončit, a musíme mít samozřejmě vybavené a zajištěné zásobování nemocnic a další infrastruktury, kterou potřebujeme.

Já vím, že asi svým projevem vás nepřemluví, ovšem na druhou stranu jsem se s vámi chtěl podělit o svoji osobní zkušenost. Skutečně tohle jsem zažil. A můžu tady říkat další věci, které jsem prožíval, to dobré i to zlé. A přiznám se, že chápu, že do jisté míry úkolem opozice je kritizovat vládu, a já to nezpochybňuji atd. atd. Ale já jsem měl včera poprvé po covidu zastupitelstvo města a přiznám se, že jsem měl trochu obavu, protože když máte takovýhle problém ve městě, tak vlastně nemáte čas se bavit s opozicí, mnohdy děláte i chyby. A já se přiznám, že jsem udělal taky celou řadu chyb za ten měsíc a půl, když pracujete pod tlakem, pracujete 11 hodin denně a vlastně všechno na vás závisí, protože musíte dělat rozhodnutí, a někdy rozhodnutí, které je rychlé, automatické a někdy možná i protichůdné. Tak uděláte chybu. Každý člověk dělá chyby, a kdo je nedělá, tak toho bych chtěl osobně poznat. Akorát s tím rozdílem, že u mě to není tak vidět, protože já nejsem středem pozornosti médií každý večer.

Na druhou stranu se vláda nikdy do takovéto situace nedostala. Žádná vláda v této zemi a přiznám se, že ono fungovat v takovémhle režimu, ruku na srdce, pro nikoho z nás není vůbec nic příjemného. Říká se, že lidi, kteří jsou pod tlakem, to buď vystřelí profesně a zvládnou tu situaci, nebo je to zlomí a končí. Ono to není nic příjemného pracovat pod tlakem, kolegové mně to určitě potvrdí, protože všichni určitě zažili neuvěřitelný tlak, a podle mého názoru nás ten tlak pořád ještě čeká, protože zkrátka a dobře mnohdy, když jste v krizovém stavu, tak musíte rozhodovat sami. A já nechci tady dělat advokáta vládě. Ale zkrátka a dobře je celá řada věcí, které se nepovedly a které možná působí chaoticky. Ovšem na druhou stranu pravda je ta – a můžu být i kritický, že já vlastně do dneška nevím, jak mám otevřít školy, protože mi to nikdo nefekl. Fajn, skvělý, až přijde pan ministr, tak se ho zeptám, když ne, tak ať mi to napíše.

Je pravda ta, že na druhou stranu ale, s kým chci komunikovat, s kým, ať už je to ministr Petříček, nebo ministr zahraničí Tomáš Petříček, který vlastně, kdybych s prominutím neměl komunikaci napřímo s panem místopředsedou vlády Hamáčkem, tak já vám řeknu, že těch 74 Ukrajinců, kteří mi zůstali tři dny po uzavřených hranicích, a všichni si to pamatujete, tak by tam byli do dneška. Do dneška. Takže já vám říkám, že i tohle je obrovský problém – a nebudu tady jmenovat všechny ty, kteří mně pomohli, protože tak jako pomáhají mně, tak pomáhali i vám. Ale pravda je ta, že když člověk chce, tak si ty informace sežene. Když chce, tak se dotáže. A když chce, tak tu informaci dokáže zpracovat a dát ji samozřejmě lidem. Nechci říkat a tady lacině povídat o tom, že tupě budu jen přebírat informace a budu kritizovat druhou stranu, protože dělá chyby nebo že mně blbě informuje. Ne. Ale pravda je, a rozumím tomu, že celá řada věcí může být takhle chápána a může být takhle pojímána.

Na druhou stranu v tuhle chvíli nebo pro tento moment jsem vám chtěl říci svůj příběh. Svůj příběh, který jsem já za celou kariéru – a dovolím si říci ne úplně neúspěšného, resp. mírně úspěšného starosty – nikdy nezažil. Nikdy. A přiznám se, že jsem měl několik horkých chvil, ale to byly vždycky chvíle, ale neměl jsem

v podstatě od 12. března měsíc a půl vlastně permanentní stres. A přiznám se, že to není pro nikoho příjemné.

Dámy a pánové, určitě vím, že jsem někoho z vás nepřesvědčil, doufám, že jsem nikoho z vás neurazil. Ale chci říci, že vláda práci, kterou dělá, tak minimálně pro mě, pro jednoho starostu z těch 6,5 tisíce, dělá tak, že nemám strach – a teď se omlouvám, že si беру do úst slova své předřečnice – nemám strach se ráno probudit. A teď to nemyslím sarkasticky, v žádném případě. A je to možná proto, protože se přiznám, že si s tou informací dokážu poradit, a teď to myslím opravdu ne sarkasticky, ale dokážu si s ní poradit nebo dokážu ji zpracovat. Je na nás, na městech, jak si rozhodneme s parkovacími zónami, jak si rozhodneme s modrými zónami, a v tuhle chvíli já si myslím, že to není nějaké zásadní velké téma, protože zkrátka a dobře je na starostech, na radnicích, na radách, jestli rozhodnou, jestli udělají parkovné, nebo neudělají parkovné, a nebudeme se předhánět, kdo to udělá dříve, nebo později.

Ovšem na druhou stranu musím říci, že některé věci skutečně potřebujeme vědět včas. A tady bych se možná přimluvil třeba k těm školám, hlavně k těm školám, že potřebujeme vědět, na čem jsme – teď mluvím o samosprávách. Ale jinak co se týče ostatních věcí, tak fungují velmi dobře a já mám vlastně i dobrý pocit z toho, že díky tomu, že funguje ten letecký most – (Hlasité zvonění mobilního telefonu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já bych vás požádal, abyste si vypnuli mobilní telefony, aby se mohl pan poslanec vyjádřit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane místopředsedo, já už vlastně budu končit.

Když funguje ten letecký most, tak na jeho základě je ta republika relativně v klidu. V tom slova smyslu, že lidé, kteří mají mít to, co potřebují, když jdou do práce, tak nejsou ohroženi na svých životech, protože skutečně mají zabezpečené ty ochranné pomůcky, které mají mít.

To je asi všechno. Takže já děkuji moc za pozornost, děkuji. Doufám, že jsem se nikoho nedotknul, ale chtěl jsem vám vyprávět příběh, který se skutečně stal. Děkuji za pozornost. Díky. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak přeji hezké odpoledne. V pořadí máme v tuto chvíli 11 přihlášených poslanců, takže já požádám o vystoupení paní poslankyni Kateřinu Valachovou a připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Tak paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych ráda podpořila prodloužení doby nouzového stavu a mám pro to následující důvody.

V těch minulých týdnech, možná už i měsících, si hodně občanů České republiky spojilo všechna omezující opatření s tím, že všechno pomine, pokud bude zrušen nouzový stav. Ale takto to není. Je to vlastně přesně naopak. Teprve nouzový stav a ta mimořádná opatření, která v jeho rámci můžeme dělat, a to nejenom vláda, ale chtěla bych zdůraznit složky integrovaného záchranného systému, tzn. hasiči, policisté, záchranná služba, chtěla bych připomenout naše starosty, hejtmany. Jsem ráda, vašim prostřednictvím, pane předsedající, že tady Jan Birke jako starosta Náchoda řekl konkrétní příběh, konkrétní situaci, kterou v těch minulých týdnech byl nucen řešit, a asi všem je jasné, že pokud by nebyl nouzový stav a nemohl přistoupit k mimořádným opatřením, tak by to zvládnout nemohl.

Jsem tedy za prodloužení nouzového stavu. A z pohledu práva je důležité připomenout to, co také, jak tady zaznělo skrze některé mé předřečnice, řekl přímo také soud čerstvě v rámci soudního rozhodnutí, že pokud chceme na území celé republiky omezovat práva, je to možné právě jenom skrze krizový zákonem a skrze nouzový stav. Chtěla bych také jako předsedkyně stálé komise pro Ústavu připomenout její zasedání 2. dubna, kde jsme právě toto diskutovali, a také my, členové stálé komise pro Ústavu, jsme měli tady stanoviska a analýzy, které svědčily právě pro to, že ta správná cesta je cesta krizových opatření, krizového zákona a nouzového stavu. Takže znovu opakují, já sama za sebe jsem pro prodloužení nouzového stavu, a nikoli pro to, že by se snad naše země měla stát pro občany žalářem, ale právě proto, abychom skrze mimořádná opatření, která můžeme jako vláda činit, co nejrychleji vrátili život do toho běžného normálu, tak jak jsme zvyklí a jak si všichni přejeme.

Co se týká nouzového stavu v tom prodloužení, víte, že naposledy Ministerstvo vnitra a ministr vnitra prosazoval prodloužení nouzového stavu do 15. května. Já, bez ohledu na to, jak to dnešní hlasování dopadne, mám za to, že minimálně toto bude v tuto chvíli naplněno, a chtěla bych také zdůraznit jako předsedkyně stálé komise pro Ústavu, že vláda určitě má činit ty kroky jasně, předvídatelně z hlediska harmonogramu opatření, tak aby pro občany i firmy a podnikatele bylo toto jasné. Já jsem ráda, že v těch minulých týdnech tak vláda učinila, a domnívám se, že vystoupení ministrů vlády, tak jak tady zazněla, vás mohla všechny bez ohledu na to, jestli zastáváte koaliční, nebo opoziční řady, přesvědčit, že tak ministři činí a že jsou připraveni tak činit.

Takže za mě prodloužení nouzového stavu, postup podle krizového zákona. Tyto kroky umožní vládě, ale také integrovanému záchrannému systému a našim starostům a hejtmánům činit to, co mají, tak aby se život v naší zemi vrátil do normálu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní poslankyně Kateřina Valachová a teď mám tady s přednostním právem žádost o vystoupení. Se stanoviskem klubu KSČM vystoupí pan poslanec Ondráček. Takže vystoupí pan poslanec Zdeněk Ondráček a připraví se pan poslanec Jan Zahradník z ODS. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, paní ministryně, páni ministři, kolegyně a kolegové, dovoluji vám ve zkratce seznámit se stanoviskem poslaneckého klubu KSČM, který si v průběhu rozpravy, po vyslechnutí úvodního slova premiéra a všech ministrů, kteří chtěli vystoupit v té první části, vzal přestávku, a domluvili jsme se na nějakém našem dalším postupu. Ještě než vás seznámím s tím celým závěrem, tak mi dovoluji, abych ve zkratce zhodnotil průběh té diskuse, která zde proběhla, respektive po vystoupení všech předsedů poslaneckých klubů jednotlivých politických stran zastoupených zde v Poslanecké sněmovně.

Víte, teprve měsíc nebo tři týdny jsem členem Ústředního krizového štábu, stejně tak jako někteří zástupci dalších opozičních politických stran, kde máme možnost se účastnit těch jednání a máme informace, o kterých jste zde vy hovořili. Je mně proto s podivem, že vaši zástupci, které máme v Ústředním krizovém štábu, vám ty informace nepředávají, protože potom by se nemohla některá ta vystoupení, která zde byla, takto prezentovat. Anebo to možná je záměr, ale to nechám na vás samotných.

Dovolím si jenom tak ve stručnosti říci a připomenout, Ústřední krizový štáb konstatoval, nebo říká, že nákupy z Čínské lidové republiky, o kterých hovořil i pan poslanec Birke, zajišťují ten most a ty nákupy jako takové mají končit 5. května tohoto roku, s tím, že poslední let, pokud si to dobře pamatují, je 2. května. V tu chvíli budeme mít všechny ochranné pracovní pomůcky, které vyjednalo Ministerstvo vnitra těmi prvními nákupy zde v České republice, a měly by tyto pomůcky na základě harmonogramu týdenní spotřeby zde vydržet do 27. května, plus minus, neberme to úplně přesně.

Už před čtrnácti dny Ústřední krizový štáb prostřednictvím svého náměstka ministra vnitra řešil potřebu dalších nákupů, aby se zajistily ochranné pracovní pomůcky, s tím, abychom měli rezervy na další cca dva měsíce. To, že se nedaří to realizovat, to je jedna věc, a mě mrzí, že dochází k těm, řekneme, nesrovnalostem mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem zdravotnictví, ale věřím tomu, že se to podaří vypořádat v tomto týdnu, nejpozději na začátku týdne příštího.

Na Ústředním krizovém štábu jsme také slyšeli, jak řeší nákupy ochranných pracovních pomůcek sousední země, a nejčastěji se zmiňuje Spolková republika Německo, kdy Spolková republika Německo již upřednostňuje své výrobce a umožňuje jim, aby vyráběli ochranné pracovní pomůcky. V podstatě taková věc, a mluvíme o ní poměrně často zde při rozpravách, je i asi požadavkem nás zde, poslanců v České republice, kteří říkáme, nakupujte především od českých výrobců. To nakupování je možné, samozřejmě pokud je ten stav nouze. Pokud bychom přešli do standardního režimu, tak je to zákon o zadávání veřejných zakázek a už, už si neumím představit, a říká to i Ministerstvo vnitra, popřípadě další politici, vypsát takovou zadávací dokumentaci pro zadání veřejné zakázky, která by upřednostňovala českého výrobce. To by okamžitě skončilo na ÚOHS a ta zakázka by byla zrušena.

Takže pokud i tady hovoříme o tom, jakým způsobem upřednostnit výrobce z České republiky, kteří přestoupili nebo změnili výrobu a jsou schopni dnes dodávat určité procento ochranných pracovních prostředků nebo pomůcek pro český trh, tak jediné dobře. Ale k tomu, abychom mohli zajistit případnou změnu zákona aspoň po dobu trvání tohoto, tak je potřeba i nějakých legislativních změn, a proto jsem byl velmi rád, že jsem na Ústředním krizovém štábu ve čtvrtek odpoledne slyšel zadání, aby Ministerstvo průmyslu a obchodu ve spolupráci s dalšími ministerstvy zjistilo, jak to může probíhat v rámci Spolkové republiky Německo, a abychom takový model byli schopni převést i na podmínky České republiky.

Byla zde zmíněna několikrát také chytrá karanténa. Vaši zástupci v Ústředním krizovém štábu by vám mohli potvrdit, že prvně byla zkoušena v Jihomoravském kraji, kde se nějakým způsobem, osvědčila, nebo vychtaly se, řekněme, pomyslné mouchy, začala se provádět v Moravskoslezském kraji, teď se rozjíždí se na území hlavního města Prahy a Středočeského kraje. O té chytré karanténě je potřeba také říci, jestli bude moct v tomto gardu fungovat, nebude-li nouzový stav.

Takže já vnímám všechna pro i proti, rozhodnutí soudu jsem také nějak způsobem komentoval. Domohli jsme se toho, že máme svobodu pohybu, že můžeme volně cestovat, ovšem jenom pouze na tu státní hranici, kde když se snažíte překročit státní hranici do Polské republiky, tak vás tam nepustí, když se budete chtít dostat na Slovensko, tak vás tam nepustí, když přejetete hranici do Spolkové republiky Německo, tak vás po třech stech, pěti stech metrech zastaví policie a v případě, že jim řeknete, že jedete na nákup nebo za příbuznými, tak vás štanopéde otočí a jedete zpátky, možná i s nějakou tučnou pokutou. Takže jsme se sice domohli rozsudkem soudu svobody pohybu, ovšem pohybu pouze po České republice, kterou jsme stejně měli. Letecká doprava nefunguje, zatím, železniční doprava mezinárodní také ne, autem nevyjedete, protože, to jsem teď zmínil, takže je to jedna z věcí, která je. Takže chytrá karanténa může probíhat a funguje.

My jsme se na poslaneckém klubu domluvili, že budeme navrhovat po vyslechnutí vaší diskuse, kde padly termíny prodloužení o týden do 7. května, prodloužení o deset dní do 10. května a samozřejmě návrh vlády, který je do 25. května, budeme navrhovat tak jako při předchozím prodlužování výjimečného stavu termín do 17. května. Do 17. května. A budeme předkládat dvě doprovodná usnesení, kterými budeme žádat vládu o dva body, které by splnila v termínech, které tady jsou. V případě, že se to dařit bude, mohu garantovat za klub KSČM, že jsme připraveni kdykoliv – protože za to jsme zde placeni – kdykoliv se na žádost vlády a povolání předsedy Poslanecké sněmovny sejít, a v případě, že by potřeba byla, nouzový stav klidně prodloužit o další týden či 14 dní. Taková situace může nastat i tehdy, pokud by některá z těch opatření, která zde děláme ve stavu nouze, měla být například blokována nebo záměrně nepřijata v horní komoře Poslanecké sněmovny a byla by potřeba pro další fungování našeho státu.

Dovolte mi tedy, abych vás v závěru seznámil s návrhem usnesení klubu KSČM, kdy: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky předložit Poslanecké sněmovně

1. návrh legislativních změn, které by umožňovaly zajištění centrálních nákupů ochranných pracovních pomůcek zejména od českých výrobců, s termínem do 10. května tohoto roku. – To znamená v podstatě skoro 14 dní na tuto legislativní změnu.

2. Návrh opatření, která budou přijata na základě zákona o ochraně veřejného zdraví po ukončení stavu nouze. – Zde ten termín není potřeba tak dlouhý. Jednotlivá vystoupení ministrů už v podstatě říkají, že nějaká opatření, respektive ten rámec je, ale my bychom chtěli, aby byl písemně, aby se s ním dalo pracovat. Zde stanovíme termín do 5. května tohoto roku.

Chtěl bych říci úplně závěrem, že životy a zdraví našich spoluobčanů jsou pro nás na prvním místě, a proto k tomu přistupujeme takto zodpovědně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Chtěl bych vás poprosit, jestli mi ta dvě usnesení můžete přinést tady nahoru.

Já bych to tedy zrekapituloval. Zatím máme šest návrhů. Jeden vládní do 25. května; pak ODS navrhuje do 7. května; SPD navrhuje prodloužení o 7 dnů plus jedno usnesení; KDU-ČSL navrhuje prodloužení o 10 dnů – a pouze avizované doprovodné usnesení, takže je nutné upřesnit; STAN navrhuje prodloužení nouzového stavu do 10. května; a teď KSČM navrhuje prodloužit do 17. května plus dvakrát usnesení. Takže pak budeme orientačně nejprve hlasovat a potom v pořadí těch, co dostaly nejméně hlasů.

Budeme pokračovat v diskuzi. Nyní tedy žádné přednostní právo nevidím, takže požádám o vystoupení pana poslance Jana Zahradníka z ODS a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Pane poslanče, prosím máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Milé kolegyně, milí kolegové, kolega Birke uvedl nějakou svoji vzpomínku. Já bych chtěl také říct, na co si já pamatuji. Jsem jeden ze tří našich kolegů vedle kolegy Petra Bendla a Stanislava Juránka, který stav nouze vyhlášoval a v jeho rámci pracoval. Bylo to před 18 lety, v roce 2002 při povodních. Tehdy jsme vyhlásili stav nebezpečí, následně pak ve spolupráci s vládou i stav nouze na území našich krajů.

Musím říct, že dobře vím, jaké usnadnění v boji proti té katastrofě, ať už tedy povodni, nebo epidemii, stav nouze přináší, jakým způsobem zrychluje ty procesy ochrany životů a zdraví a také majetku občanů. Zároveň ale také dobře vím, že je potřeba ta rozhodnutí v rámci stavu nouze dělat s velikou opatrností a s ohledem na dodržování práva. Podepsal jsem desítky, možná stovky rozhodnutí ve stavu nouze a snažil jsem se, aby vždycky byla podle práva. O to víc mne překvapilo vzhledem k tomu, že jsem vyhlášení stavu nouze zaznamenal s pochopením, tak o to víc mne překvapilo to, jak naplňování stavu nouze pokračovalo, s jakou nejistotou vláda pracovala, jakým způsobem měnila ta svá rozhodnutí, až nakonec tedy musel vstoupit do hry Městský soud.

Jedna věc je vyhlášení stavu nouze. To je věc, která jde poměrně rychle, ty věci se dějí rychle překotně – teče voda, zaplavují se obce nebo se zvyšuje počet nemocných, nakažených, systém spěje k nějakému kolapsu a je třeba tomu čelit. Takže vyhlásit to je rychlé. Druhá věc je ale ukončení, jak stav nouze ukončit.

Tady uvedu příklad. My jsme v rámci povodní zaznamenali v okamžiku, kdy hladina v rybníku Rožmberku nabyla svoji největší úroveň, že jeho hráz jeví poruchy, trhliny. Rozhodli jsme se, že evakuujeme v rámci stavu nouze ty tři obce pod hrází – Lužnici, Klec, Frahelž, že jejich občany evakuujeme. Těm se nic nedělo, žádná voda tam nebyla, oni žádnou povodeň nezaznamenávali v tu chvíli. Akorát za jejich zády bylo těch 70 milionů metrů krychlových vody v rybníku Rožmberk za hrází, která kdyby praskla, tak to pro ně a pro další lidi znamenalo jistou smrt.

My jsme si říkali, kdy ten stav ukončíme. Napsali jsme tehdy ve spolupráci s odbornou firmou seznam deseti opatření, která je třeba, aby byla splněna, a ten stav evakuace, stav nouze, zrušíme počínaje změnou počasí, poklesem hladiny, ukončením těch jevů na té hrází, sanací té hráze pomocí šterkopísku a tak dále. A postupně – a s tím jsme seznámili ty občany – postupně jsme, tak jak jsme si ty body odškrtovali, tak jsme i prostřednictvím starostů ty občany informovali. Když jsme jich měli všech deset, tak jsme evakuaci zrušili a občané se mohli vrátit.

Vím, že je to něco jiného, že ta povodeň přiteče, odteče, lízají se rány. Tohle je něco jiného. Rozumím tomu a nezávídím vám vaši pozici v této epidemii, v této pandemii. Ale vadilo mi, že jste podobný krok neudělali vy, že jste seznam těch podmínek pro ukončení stavu nouze neudělali vy. Že jste si neudělali určité body, které byste si, řekněme, i pod dohledem veřejnosti mohli odškrtovat, říct tak a teď je to v pořádku a můžeme stav nouze zrušit. Takže chceme, nechceme, je to věc, kterou my nevíme. A já samozřejmě s ukončením stavu souhlasím, jsem v souladu s předsedou ODS Petrem Fialou a podpořím jeho návrh.

Ještě bych chtěl zmínit dvě věci. Jedna věc je to, že stav nouze dává vládě určitě výjimečné pravomoci a je zde někdy obava, že by ty pravomoci, výjimečné v tuto chvíli, mohly se jaksi stát stabilními. Že už by prostě zůstaly, že ta omezení svobody, která jsme na sebe přijali, mohla by být také i natrvalo. Řekneme si, to není možné přece, to se nemůže stát, tomu naše demokracie může zabránit.

I na tohle mám příklad. V roce 2007 přišel orkán Kyrill, padlo velké množství dříví na Šumavě. Tehdy pan ministr Bursík využil té situace, obešel zákony a tím, že nechal to dříví ležet, tak vlastně způsobil kůrovcovou kalamitu a významné poškození Šumavy. Pravda, byla to tedy "jenom" Šumava, tady jde o lidské životy.

Takže bych velmi důtklivě varoval a volal k tomu, aby vláda si byla vědoma toho, že ty její pravomoci jsou dočasné a že s žádným omezením svobody by se náš Parlament neměl za žádných okolností smířit.

A poslední věc ještě. V rámci toho rozvolňování, budeme o tom mluvit v bodě 3, zmiňujete spoustu věcí, otvíráte hobbymarkety, pouštíte lidi do posiloven, pomalu na hřiště – a pořád nikdo neříká nic o školách. Kolega Birke zmiňoval, že neví, jak

otevře svoje školy, jejichž je zřizovatelem jako starosta obce. Ty děti jsou doma. Jejich návyky se pomalu rozpouštějí. Zvyk vstávat v šest ráno, vydat se do školy, kde musí být v osm, odpoledne si sednout, dělat nějaké úkoly se postupně rozplývá. Ony stávají v devět, v deset. Jistě, pak mají UčíTelku, mají úkoly, možná mají nějaké i videokonference. Ale ten základní návyk vedoucí žáky k pracovitosti, k vědomí povinnosti, se tedy bohužel vytrácí.

Čili jedna věc, chtěl bych i na toto upozornit, abychom si toho byli vědomi. A pak je tady věc další, která se netýká všech studentů, ale jenom asi sta tisíce, necelých sto tisíc se hlásí na přijímačky na střední školy. A podobný počet čeká, jaké budou termíny maturit. Mně se někdy zdá, že si ta vláda z nich dělá legraci. Prostě pan ministr řekl: Když všechno dobře půjde, tak ty přijímací zkoušky budou někdy v červnu. Už měly být. Už předminulý týden měli tito uchazeči mít zkoušky za sebou. Není tomu tak. Mnozí z nich se velmi intenzivně učí. Já vím, že ne všichni. Některé školy by byly nejradši, kdyby žádné přijímačky nebyly. Ony stejně v tom prvním kole nenaplní plnou kapacitu. Zůstane tam volno pro další kola. Ale přesto jsou školy, kde ta příprava je nezbytná, kde rozřídění podle prospěchu možné není, protože všichni uchazeči mají pomalu samé jedničky.

Takže tady musím říct, že stanovení termínu přijímacích zkoušek a maturit je věc, na kterou bych se velmi, velmi intenzivně obracel na pana ministra školství, aby zvážil všechny okolnosti a ty zkoušky co nejdřív vyhlásil. Je jedno, jestli budou koncem května, nebo začátkem června, ale ať už to prostě vyhlásí, aby se jak ti maturanti, tak ti uchazeči mohli připravovat s nějakým cílem.

Ještě se k tomu jednou vyjádřím, protože jsem přihlášený v tom bodě 3, uvolňování opatření, do diskuze. A tam pak bych si dovolil nějak aspoň stručně předložit způsob, jakým by to bylo možné udělat. V tuhle chvíli vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Dominika Feriho a připraví se pan poslanec Martin Kupka. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Pane místopředsedo, velmi děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já se pokusím být zajímavější, než telefon paní ministryně Schillerové, ale to bych musel udělat salto dozadu. (Ministryně Schillerová z vládní lavice: Já pracuji.) Já také pracuji, ale měla byste mě u toho poslouchat. A dovolím si zrekapitulovat trochu, co tu opozice namítá už poměrně dlouhou dobu a na co zkrátka nebylo bráno ohledu.

Já jsem tu minule říkal: Milá vládo, to neděláte dobře s těmi opatřeními. To skutečně neděláte dobře. Na soudy už napadla podání a vy to prohrajete. A skutečně, vláda to prohrála. Možná teď se pokusí, nebo už podala kasačku k Nejvyššímu

správním soudu, ale ta opatření obecné povahy byla zrušena. Jistě, můžu se poplácat po rameni: Měl jsi pravdu, Dominiku. Ale k čemu mi to je?

Teď se zkusím vyjádřit ještě k něčemu jinému a dám vládě, doufám, dobrou radu. Vládo, prosím, přijďte proaktivně s odškodňovacím zákonem nebo s odškodňovacím mechanismem. Pokud se toto nestane, tak nejenže budete čelit tisícům žalob od podnikatelů, ale – samozřejmě část vyhrajete, část prohrajete – ale významně narušíte společenský smír. To je jedna věc.

Další věc, ke které bych se chtěl dostat, tak je, a to už myslím si, můžu teď dovolit říci, že to, co vláda měsíc a půl předvádí, tak je totální komunikační chaos. Naprosto nezvládnutá komunikace vlády ohrožuje veškeré fungování našeho státu a má to i významné ekonomické dopady. Ten komunikační chaos začal už ve chvíli, kdy se vláda rozhodla vydávat ta opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví a ne podle krizového stavu. Protože v tu chvíli rozsekla nouzový stav a ta opatření. To znamená, že si lidé, kteří na rozdíl od nás nepracují neustále nad právem, nad právními předpisy, spojili tyto dvě věci dohromady. A najednou, když se řeší prodloužení nouzového stavu, tak se část veřejnosti domnívá, že to znamená, že všechna ta opatření se prodlužují. Proč to vláda nevyšvětlila? No, protože vláda si počínala jako pohádková saň, která má velké množství hlav, které ale nešlehají plameny, ale opatření, kdy jedna hlava šlehne jedno opatření, další hlava to zase popře, další šlehne další opatření, a vytváří jenom další a další chaos. Namísto toho, aby vysvětlila, že ta opatření jsou něco jiného než nouzový stav, a aby se nestalo, že jeden den představitel jeden ministr plánuje rozvolňování opatření, aby následně to celé zaniklo tím, že se prodlužuje nouzový stav. Totálně nezvládnutá komunikace. Takových případů najdeme velké množství.

A jak je proboha v právním státě, v demokratickém právním státě možné, že v sedm večer se zveřejní nějaké vládní rozhodnutí, které nabývá účinnosti o půlnoci? Tím mluvím o znovuzavedení modrých zón. Proboha, vždyť právo má být předvídatelné! Mně psali lidé, že přece... jako jestli to o půlnoci se znovu navrátí ty modré zóny, já si nemůžu ani vyřídit tu parkovačku, protože další den jsou úřady zavřené, nebo ten úřad, kde si to mám vyřídit. Vždyť to přece není možné. Ano, Praha v tom zasáhla. Ale takhle zkrátka nemá vypadat vládní rozhodování.

Další příklad vládního komunikačního chaosu. Tak je třeba tisková konference, kde došlo k významnému rozvolnění opatření, stál tam pan ministr zdravotnictví sám, všichni ostatní ministři to na něj asi hodili, a je samozřejmě asi těžké po jednom člověku vyžadovat, aby měl naprostý přehled o tom, co ta vláda prostě projednává, jaká opatření přijala, a znal je do detailu. Pak se tedy stalo, že létalo v éteru, že vysoké školy se všechny otevrou. Ale skutečnost byla úplně jiná. Další komunikační chaos. Nebo že pan ministr zdravotnictví neví, jestli vláda rozhodla o nouzovém stavu, nebo ne. Další příklad vládního komunikačního chaosu.

A myslím, že to ani vládní poslanci nemohou zastírat, protože i vládním poslancům chodí dotazy, kdy to bude, co to znamená tady to. Můžu otevřít svou provozovnu, vejde se to do toho ustanovení, nebo ne? I vládním poslancům ty dotazy

chodí. A věřím, že se snažíte na ně odpovídat. Ale kdyby vláda usměrnila svou komunikaci, komunikovala přímo a jasně, tak by těch dotazů bylo nepoměrně méně a bylo by mnohem méně rozčarování v rámci veřejnosti.

A dovolím si ještě další příklad totálního selhání komunikace vlády, a to je zrušení daně z nabytí nemovitosti. To tady létá ve vzduchu. Já jsem o tom nikdy neslyšel, protože to do Sněmovny ještě nepřišlo, ale ministryně financí o tom mluví už pekelně dlouhou dobu. Zablokovala tím transakce na reálním trhu. Vím, že to k nám někdy přijde. Vím to. Vím to, paní ministryně. Vím to. Ale proč o tom mluvíte tak strašně dlouho dopředu? To si neuvědomujete důsledky, jaké to bude mít?

Dámy a pánové, všichni, co jsme tady, víme, že v nějaké podobě bude nouzový stav prodloužen. Moc dobře víme, že se sociální demokracie, hnutí ANO a komunisté na něčem domluvili, že si prostě pláclí, jestli to bude 17 dnů, nebo jak dlouho to bude. Ale prosím vládu o dvě věci. Připravte odškodňovací mechanismus a komunikujte s lidmi férově, komunikujte s nimi napřímo a komunikujte s nimi jasně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Martina Kupku a připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vážení přítomní členové vlády. Děkuji mnohokrát za slovo. Já patřím k těm, kteří přivítali rozhodnutí soudu minulý týden. Ne proto, že by nám to rozhodnutí dávalo za pravdu, když jsme přišli s věcnou kritikou kroků vlády někdy kolem 23. března 2020, ale proto, že je velmi dobře, že v této situaci zaznělo od soudní autority, že v České republice musí platit vláda práva. A dokonce, že ta vláda práva v situaci nouzového stavu je ještě podstatnější pro to, aby pro všechny občany, pro všechny státní instituce platil řád, mohli jsme se posouvat zpět k normálnímu životu.

Patřím mezi ty, kteří volají po tom, aby se opravdu česká společnost, česká ekonomika vrátila co nejrychleji k normálnímu životu. Nijak se tím netajím, uvědomuji si rizika, když tady zaznívalo z úst pana kolegy Birkeho, jakou zkušenost a jaký příběh prožil on jako starosta města. Já mám za sebou podobně náročné období jako starosta menší obce. A vidím nejenom to, že se podařilo zamezit scénáři podobnému Itálii či Španělsku. To vidím. Vidím ale také v poslední době celou řadu chaotických rozporuplných opatření, která lidem nepřidávají na klidu, naopak je znejistují a v té náročné situaci působí proti tomu důležitému návratu k normálnímu životu.

Vidím celou řadu podnikatelů, kteří zůstávají bez pomoci, volají po ní a bojují o život. Vidím stejně tak celou řadu živnostníků, kteří si velmi obtížně jsou schopni poradit s tou nastalou situací. Pro nikoho z nich to není jednoduché. Vidím také spoustu lidí, kteří zůstali doma sami a na které to dopadá velmi těžce. Vidím celou

řadu lidí vážně nemocných, kteří odkládají třeba návštěvu v nemocnici. Proto říkám velmi vážně a zodpovědně, že přece tady není na miskách vah jenom ochrana společnosti před šířením nákazy COVID-19. Ta rovnice je mnohem složitější. A na druhé straně je samozřejmě celá řada vážně ohrožených lidí. Tedy na druhé straně je také ochrana životů a ochrana zdraví. Není to černobílé a je na nás, abychom tohle dokázali vyvažovat. Na prvním místě je to na vládě, ale odmítám černobílé vidění, které mnohokrát zaznívalo, a nejčastěji z Hradu, že přece je tu jenom jeden aspekt, a to je ochrana před šířením COVID-19. Je to složitější, a na druhé straně jsou také lidské životy a také ochrana zdraví.

Co potřebujeme a čeho se nám pořád nedostává. Zaznělo tady, a dokonce se to částečně objevilo i v dokumentech pro dnešní jednání vlády, jaká jsou ta data, která se podařilo získat. Bohužel tam ale celá řada důležitých informací stále chybí a zůstávají v menšině. Zůstávají v menšině skutečně relevantní studie, které by ukázaly, jak jsou na tom jednotlivé skupiny obyvatel. Zůstává, obávám se, stále bez povšimnutí i pro Ministerstvo školství studie, která přišla z Islandu a která mapovala poměrně přesně, jaké riziko představují ti nejmladší lidé pro šíření nákazy a třeba pro jejich vlastní zdraví. Přitom právě tento typ studií je důležitý pro to, jak dobře nastavovat opatření, a jak je nastavovat logicky, aby nemuselo jít o plošná opatření, ale opravdu aby v České republice probíhalo to, po čem epidemiologové volají, to jest opravu výběrové opatření, které zamezí šíření koronaviru.

Byli jsme tady ve veřejném prostoru svědky sporu mezi vymýcovači a promořovači. Ale ani na jedné straně nejsou pořád k dispozici, zejména pro jednotlivé kohorty, jak se stále častěji objevuje v médiích, nejsou jasná čísla, co to opravdu znamená pro každou jednu skupinu lidí, co to znamená pro věkové kategorie a jak si s tím poradit. Zveřejňují se často z kontextu vytržená jednotlivá čísla o počtu nakažených, ale schází informace o tom, jaké jsou tendence, a to je pro vyhodnocení těch opatření daleko důležitější. Takže volám po tom, aby i ze strany vlády i ze strany epidemiologů přicházelo co nejvíc těch klíčových informací už s možností nějaké interpretace, opřených o skutečná zjištění, o skutečná měření. Obávám se, že v tomto smyslu bez toho určení, na koho se zaměřit, i ten současný průzkum bude mít své významné limity.

Po čem volám také, je co nejrychlejší návrat normálního pořádku do škol. Řeklo by se, že se přece ve škole nevyrábí, ale pokládám to současné omezení za velmi významné i z hlediska návyků dětí, i z hlediska zásahu do jejich budoucího života, prostě proto, že řád zejména pro děti v tom školním věku je prostě důležitá věc. A tady se nám také nedostává, vlastně nikomu z nás, jednoznačné odpovědi a ani signálu, že je to jeden z prioritních zájmů, že se tím prostě zabývat máme, a platí v tom spousta nejistoty.

My jsme 23. března 2020 v zájmu toho, aby se podařilo najít fungující právní rámec a předejít celé řadě problémů, poslali ministři vnitra Janu Hamáčkovi návrh úpravy krizového zákona. V tom návrhu úpravy krizového zákona jsme přinesli několik důležitých změn. Jednak aby se státní podpora mohla týkat i právnických osob a například i krajů, aby tu byl opravdu právní rámec fungující pro vypořádání

podpory i pro předcházení možným konfliktům v případě soudních sporů. Stejně jsme v tom návrhu krizového zákona zakomponovali také důležitou obranu například před opakovaným nárokováním škody, tak aby poskytnutá státní podpora se mohla odečítat z případné náhrady škody. Nástroj velmi užitečný. Nevím, jestli to, že to bylo černé na bílém a jasně ukazovalo na to, že se Česká republika s tím bude muset vypořádat, že se bude muset vypořádat s náhradami škod, jestli náhodou právě tohle nepřispělo k tomu, že se vláda rozhodla pro tu kličku a překlopení těch nařízení z režimu krizového zákona do zákona o ochraně veřejného zdraví. Ať je to jak chce, v tuto chvíli dal jasně najevo svůj názor soud. A já v každém případě ještě volám po tom, aby k té změně krizového zákona pro všechny další situace došlo a bylo úplně jasně, jak se Česká republika s podobnými situacemi bude vypořádávat.

Paní ministryně Schillerová tady zmínila, že pro Českou republiku a pro návrat k normálnímu životu bude důležité, aby se dařilo stále dost investovat. To je jasné, velmi to podtrhuji. A přidávám k tomu ještě naši důležitou výzvu, aby v tomto směru poskytla vláda pomoc obcím, městům a krajům, protože opakovaně města, obce i kraje prokázaly, že jsou schopny dobře investovat, že jsou schopny investovat tak, že to navíc má přímý dopad na fungování měst a obcí i na podporu konkrétních podnikatelů, živnostníků, kteří v tom místě pracují. A právě skrze podporu investic v obcích a městech by se přesně tímhle způsobem mohlo docílit důležité podpory živnostníků a podnikatelů v jednotlivých regionech.

Dokonce jsme přišli, řekl bych, s velmi transparentní cestou, jak to udělat z peněz, které pro Českou republiku vyhradila Evropská unie, nějakých 33 mld. korun. Určit 10,5 mld. na pomoc obcím a městům s investicemi – to a); a b) s náklady na opravu či obnovu obecního městského majetku s tím, že každá obec by dostala tisíc korun na občana. Ty peníze podobným způsobem Česká republika posílá obcím a městům i v případě voleb s minimem administrativních nároků, jen s tím, aby zpětně obce a města dokladovaly, že ty finanční prostředky byly použity tímto směrem. Jasný krok, jasný nástroj, jasná injekce pro to, aby se investice neomezovaly ve městech a obcích, ale naopak, aby se je v tomto směru dařilo posílit.

Podobně pro kraje nasměrovat investice do silnic druhých a třetích tříd prostřednictvím Státního fondu dopravní infrastruktury a půl miliardy do toho balíku 15 mld. korun vyhradit na projekty, které už SFDI jsou zkontrolované, jsou v pořádku, jen na ně nezbyly zatím prostředky. To by byla cesta, jak efektivně pomoci také tomu, aby se hned v regionech mohlo začít budovat a mohlo se investovat.

Ano, jsem pro to, abychom nouzový stav opravdu prodloužili na co nejkratší čas. Myslím, že lidé v České republice prokázali, že jsou schopni se velmi odpovědně vypořádat s mimořádnou situací. Jsem přesvědčený o tom, že je načase, abychom jim to – a vláda na prvním místě – oplatili důvěrou. Důvěrou v to, že i když nebude nouzový stav, tak že se budou dále chovat ohleduplně a odpovědně i k nařízením a doporučením hygieniků, která opakovaně zaznívala. A byla to právě česká veřejnost, která se s tou kritickou situací vypořádala, a vypořádala mimořádně, mimořádně pozitivně.

Proto jsem pro to, aby se opravdu v tom nadcházejícím hlasování vyslovila Sněmovna pro prodloužení nejdéle na sedm dnů, aby se na jedné straně podařilo zamezit chaosu, který by tou náhlou změnou mohl vzniknout, ale zároveň aby nouzový stav netrval o jediný den déle. Aby se nijak nebrzdil návrat České republiky do normálu, České republiky k běžnému řádu, který je prostě důležitý pro každého občana, který v České republice žije. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Miroslavu Němcovou a připraví se pan poslanec Petr Bendl. V tuto chvíli máme osm přihlášených řečníků. Tak, paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a vážení pánové, úkolem Poslanecké sněmovny dnes je rozhodnout o tom, zda vyhovíme požadavku vlády o prodloužení nouzového stavu v ČR. Než odpovím na tuto otázku, tak se chci ohlédnout za tím obdobím, které jsme již v nouzovém stavu prožili.

Ten nouzový stav byl vyhlášen 12. března letošního roku a se souhlasem Poslanecké sněmovny byl prodloužen do 30. dubna. Mezitím se udály věci, které já vidím kriticky. Některé z nich bych chtěla zmínit.

Tou první bezesporu, kterou musím říci, a vrátit se na začátek toho období hned za ten 12. březen, je neschopnost předsedy vlády Andreje Babiše postupovat podle zákona o krizovém řízení, ustanovit krizový štáb a postavit do čela tohoto krizového štábu, tak jak zákon předpokládá, ministra vnitra. Myslím si, že v té době jsme ztratili cenný čas, a ztratili jsme jej proto, protože předseda vlády hrál svoje PR hry, nemyslel na vážnost situace tolik jako na své politické body. A to je první chyba, která se v tomto období stala.

Tou druhou vidím, že bylo přistoupeno k nadměrnému omezení občanských svobod v rozporu s Ústavou a s Listinou základních práv a svobod. Koneckonců dotýká se také toho rozhodnutí Městského soudu.

Třetí věc, kterou vidím velmi kriticky, byl takový vrchnostenský přístup vlády k občanům, nikoli k některým, říká se jim také papaláši, některým vysokým představitelům, ať už to byli státní úředníci, nebo jiné osoby. Mám tím na mysli, že bylo vyhrožováno a pravděpodobně i tak postupováno, že lidé, kteří nebudou mít dejme tomu roušku na veřejnosti, byli vystaveni opravdu vysokým pokutám, tuším, že to bylo deset tisíc korun. A proti tomu celý národ sledoval, jak se v Osvětimanech odehrává zabíjačka, na kterou přicházejí preferenční testy pro všechny účastníky, zdravotní testy tím myslím. A měli jsme si nechat takovýto přístup líbit. Ty excesy prostě rozkolísaly důvěru občanů v to, že se postupuje vůči všem naprosto stejně.

Vážnější věcí ovšem je ještě, a to bych chtěla zdůraznit, že podle mého názoru nebyla ze strany vlády bráněna tak, jak měla být, suverenita naší země. Nemohu zapomenout na to, jak vládní představitelé stáli nastoupení na letišti a vítali

čínská letadla se zbožím, za které jsme řádně zaplatili. Já neříkám, že nebylo potřeba, ale připadá mi to úplně jako z jiného světa, aby celá vláda tam, téměř celá vláda tam stála nastoupená a mávala letadlům, která přivážejí zboží, které jsme si zaplatili. Jako by v tu chvíli bylo zapomenuto, že Čína je původcem té pandemie, že Čína snesla na svět tuto pohromu, a teď za ni tedy masivně kasíruje.

A jako by bylo zapomenuto na Jaroslava Kuberu. V té souvislosti se teď dozvídáme v posledních dnech, kdy jeho rodina vydává svědectví, jak to bylo s nátlakem čínského velvyslance v ČR na předsedu Senátu. Určitě v tom svou roli hrál i prezident a jeho muži, protože dosud nevysvětlená cesta hradního kancléře nebo pana poradce Nejedlého nebo pana Tvrdíka do Číny hrála nějakou roli.

Tím dalším bodem, který myslím, že by nás měl zajímat v tom, co se odehrálo, byla protichůdná stanoviska vlády, co se bude dít, kdo bude moci fungovat a v jakém režimu bude moci fungovat a kdo ne. Pro mě bylo překvapením, že byly otevřeny nejprve hobbymarkety. Chvilí jsem nad tím přemýšlela, jaký je rozdíl mezi hobbymarketem a například normálním trhem, který je pod širým nebem. To vysvětlení pana vicepremiéra Havlíčka o tom, že vlastně ty velké hobbymarkety mají vstup zleva a vstup zprava a vysoké stropy, tak to už mi nepřipadalo ani do žánru komedie, to už byla opravdu jenom hloupost. Ale závažnější bylo, že jsem se posléze dozvěděla, že jednu z těchto sítí těch hobbymarketů vlastní vlivný muž, pan Šimáně, který... A vláda říkala, že jsou na ni vyvíjené různé tlaky a že vždycky se někdo ozve a že podle toho potom se snaží nějakým způsobem tomu přizpůsobit své rozhodnutí. A já se nemohu zbavit dojmu, že právě toto nelogické rozhodnutí ohledně vpuštění těchto hobbymarketů bylo pod nějakým takovýmto lobbistickým tlakem. Jinak si to neumím vysvětlit.

Co mi vadí velmi, a chci to podtrhnout, je naprosté selhání ministra školství. Ale naprosté selhání, to je úplná tragédie, co se odehrálo v oblasti školství, které bylo úplně hozeno přes palubu. Školy se zavřely a dál se o ně vůbec nikdo systematicky, vláda systematicky nestarala. Považuji za nenormální, když předseda vlády vysvětluje, že možná ty školy otevře, ale že všichni budou muset, prvňáčci až čtvrtáci, pátáci držet rozestupy dva metry. Pan ministr Plaga tentýž večer sdělí, že to je nesmysl a že to nejde.

Tady prosadí ministr Plaga naprosto nenormálně zrušení druhého termínu jednotných přijímacích zkoušek pro děti z pátých, sedmých a devátých tříd, které nemá ani ekonomický, ani epidemiologický důvod. Prostě snažili jsme se tady vysvětlit, že sto tisíc dětí a jejich rodičů, prarodičů bude zasaženo tím, že tyto děti přijdou o možnost, kterou měly rok předtím jejich předchůdci a budou mít i rok po nich, alespoň doufám, i jejich následovníci. Nebyl k tomu žádný důvod je takhle hodit přes palubu. Teprve teď si to rodičovská veřejnost začíná uvědomovat, když se ty zkoušky začínají blížít. A uvědomují si, že jejich děti o tuto jednu šanci přicházejí v nejrozhodnější fázi života, kdy se chtějí dostat na preferovanou školu, kdy ty dvě zkoušky jim dávaly možnost, aby se na tu preferovanou školu na prahu svého života dostaly. A o tu jsme je, nebo lépe řečeno, o tu je vláda připravila. Tedy školství – absolutní tragédie.

Myslím si, že stojí za zmínku také to, co se dělo v oblasti zdravotnictví. Chápu, že v první fázi bylo nutno uzpůsobit zdravotnický proces té nákaze, která se šířila. Ale již dnes, a není to jenom dnes, už je to několik týdnů možná, se ozývají napřed nesmělé, ale stále silící hlasy ze zdravotnické veřejnosti o tom, že je potřeba se vrátit k normálnímu provozu, protože byla omezena péče o pacienty s jinými závažnými diagnózami a může to mít nedozírné zdravotní následky pro tyto pacienty, ale zároveň ekonomické následky pro ta zdravotnická zařízení.

Osmý důvod, který chci uvést jako to, co mi vadilo v těch uplynulých týdnech od 12. března, je to, že za souhlasu Poslanecké sněmovny, nebo části jejích poslanců, tedy koaličních, došlo k rozkladu veřejných financí. Byla zde dlouhá debata za přítomnosti předsedkyně Národní rozpočtové rady, varovala před tímto rozsáhlým zadlužováním, před tím, že není nutno rozhodnout nyní o těchto obrovských dlužích, protože ta debata by se nás mohla týkat v normální době, nikoliv v nouzovém stavu, a mohli jsme na základě relevantních čísel rozhodnout, jak dál. Takhle jsme na sedm let nebyvale rozvrátili veřejné finance a zadlužili Českou republiku.

Stojí za to dodat jako takovou poznámku, nebo spíš povzdech, že v rámci těchto hlasování nebyl vyslyšen ani opoziční návrh, aby ty peníze, které se v rámci nouzového stavu budou vyplácet jako úvěry nebo podpora pro firmy, aby na tyto peníze nedosáhly firmy z daňových rájů. Hlasy vládní koalice plus komunistů a se souhlasem ministryně financí bylo umožněno, aby tyto firmy z daňových rájů na tyto krizové peníze dosáhly. To si myslím, že je chyba a má být pojmenována.

Pokud se tedy bavíme o tom, co dál, zda prodloužit, nebo neprodloužit nouzový stav, tak si myslím, že se máme bavit o třech okruzích, nebo třech principech, chcete-li, a těmi jsou zdraví, demokratický systém a ekonomika. Pokud jde o ten demokratický systém, protože mám dojem, že se na něj tak trochu zapomíná v té debatě, tak já bych se tomuto principu chtěla věnovat zejména. Pokud jde tedy o demokratický systém, tak utrpěl vážné šrámy v uplynulých pěti týdnech. Jsou zde dvě rozhodnutí soudu. První se týká vadného postupu vlády při zrušení senátních voleb za zemřelého senátora, předsedu Senátu Jaroslava Kuberu, a druhý se týká toho přechodu řízení z krizového zákona na zákon o ochraně veřejného zdraví.

Když se bavíme o tom, jak může, nebo nemůže opozice za této situace přispět k tomu, aby věci, které – nutně se chybují, tak aby ty chyby byly co nejmenší, tak myslím, že k této diskusi rozhodně žádným svým veřejným výrokem nepřispívá sám předseda vlády, a nejvíc mi vadilo, a řeknu tedy otevřeně, hnulo žlučí, když na té poslední tiskové konferenci, tuším, že to bylo minulý pátek, předseda vlády emotivně vykřikoval, že Senát a opozice dělají všechno proti občanům. Argumentoval tím, že zamítáme jeho zákony a že oni to myslí tak skvěle, že kdyby nebylo opozice, tak by všechno bylo přijato. Vadí mi, že málokterý z novinářů, nebo možná žádný, se nezeptal, jak je to možné, že neprocházejí vládě zákony ve Sněmovně, když zde má většinu. To je přece jednoznačné. Máte-li většinu, tak vám projde vše, co si plánuje, obzvláště je-li to vaše priorita.

A za druhé chci k tomu říci, že předseda vlády neměl, prostě neměl pravdu. Existuje hezký text od pana redaktora Jana Tvrdoně, který si dal práci s takovou statistikou o tom, jak to probíhalo, tedy legislativní proces v Poslanecké sněmovně, a uvádí, že z 30 návrhů, se kterými vláda v uplynulých pěti týdnech přišla, 21 z těch 30 Poslanecká sněmovna schválila, opozice pro ně hlasovala. Tedy ze 70 %. Hlasovali jsme i pro ono prodloužení nouzového stavu až do 30. dubna.

Nehlasovali jsme pro novelu daňového řádu. O tom byl veliký spor. Nechtěli jsme poškodit naše živnostníky a nechtěli jsme posílit, pokud šlo o ty nadměrné odpočty DPH, nechtěli jsme v tomto slova smyslu posilovat vládu. Nesouhlasili jsme se zákonem o rozpočtové odpovědnosti. Teď jsem o tom mluvila. Prostě zadlužit na sedm let bez relevantních čísel, podle mě je to zločin. Pro to správně opozice, nebo Občanská demokratická strana, nebyla. A jestliže jsme předložili 101 pozměňovacích návrhů jako opoziční strany a 92 z nich vláda smetla ze stolu, tak prosím, ať si pan premiér nenařiká na žádné tiskové konferenci, jak opozice nepracuje, jak všechno jenom kritizuje, jak nic nedělá a jak on by všechno udělal lépe. Jestliže ze 101 92 návrhů odmítne, tak je něco hodně špatně. Některé z nich nakonec stejně v dalších krocích vláda musela přijmout, protože věděla, že opozice měla pravdu.

Vadí mi, že paní ministryně Schillerová včera říkala, jak bude vyjednávat s opozičními stranami, právě pokud jde o to možné prodloužení nouzového stavu. Opakovala to na tiskové konferenci, v televizi. Říkala: jednáme, budeme jednat. Nevím jak, s kým, ale já jsem si ověřovala, že s Občanskou demokratickou stranou tato jednání tedy vedena nebyla.

Pokud se tedy dostávám k závěru toho, co jsem chtěla říct, k té otázce, zda prodloužit, nebo neprodloužit nouzový stav, tak já sama za sebe budu hlasovat pouze – spolu tedy s poslaneckým klubem Občanské demokratické strany – pro to nejkratší možné prodloužení, těch sedmi dnů pro to, aby byla zachována parlamentní kontrola nad kroky vlády, tak jak nám ukládá Ústava a zákony. A kdybych měla vznést nějakou prosbu, co by se v tomto nouzovém stavu ještě mělo udělat, tak bych řekla, že mám tři přání.

První z nich by bylo, aby v nouzovém stavu vláda přistoupila na úplné zrušení elektronické evidence tržeb, nebo alespoň odložení 3. a 4. vlny minimálně do roku 2021, protože ta dnešní platná úprava, že do 3. a 4. vlny musí přejít všichni okamžitě tři měsíce po skončení nouzového stavu, znamená, že všechny ty zakázané kadeřnice – z nichž některé asi zakázané nebyly, jak pozorujeme kolem sebe – ale všichni lékaři, kteří teď jsou vyšťavení a jsou rádi, že zvládají situaci tak, jak zvládají, budou muset se začít starat o všechnu tu byrokracii spojenou s přechodem na EET. Moje první přání by tedy bylo, kdyby ministryně financí paní Alena Schillerová a potažmo celá vláda předložily tento návrh na zrušení EET, nebo alespoň odložení 3. a 4. vlny do roku 2021.

Druhým přáním by bylo, aby ministr školství Plaga okamžitě předložil novelu zákona, tak aby děti 5., 7. a 9. tříd dostaly zpět druhou šanci pro jednotné přijímací zkoušky na střední školy

A třetím přáním by bylo, abychom se vrátili k diskuzi o veřejných financích, k tomu zákonu o rozpočtové odpovědnosti, a zvrátili to rozhodnutí kritického zadlužení naší země na sedm let.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Petra Bendla. Máme sedm přihlášených poslanců v tuto chvíli. A připraví se pan poslanec Stanislav Juránek. Pardon, omlouvám se, s přednostním právem se hlásí místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Omlouvám se, pane místopředsedo. Prosím. S přednostním právem máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, pane předsedající, děkuji za slovo. Já se omlouvám kolegům, které jsem předběhl, ale čeká mě řízení, tak by se to těžko předávalo někde na konci, takže jsem se rozhodl, že uplatním své přednostní právo a vystoupím teď.

Vážený pane premiére, pokud mě někde slyšíte, vážená vládo, vážení kolegové, vážené kolegyně, já doufám, že už tady zaznělo mnohé, a doufám, že můj projev nebude zcela z toho ranku, že už to zaznělo všechno, ale ještě to neřekli všichni. Já bych chtěl nějak se podívat krátce na to, proč tady dnes jsme a jak tedy budu aspoň já hlasovat ohledně toho finálního rozhodnutí. Protože asi nikdo nepochybuje o tom, že dnes bude nouzový stav prodloužen.

Původně toto jednání Sněmovny je překvapivé, neplánované, protože prostě reagujeme na rozhodnutí soudu. To rozhodnutí soudu vychází z toho, že stále bychom měli mít, i když je nouzový stav a stále trvá to ohrožení životů a ohrožení zdraví, stále by měl platit nějaký právní stát. Já tedy od toho právního státu předpokládám, že je srozumitelný, předvídatelný a přezkoumatelný. A to samé musí platit o těch nařízeních vlády, ať už jsou vydána podle zákona o bezpečnosti státu, nebo podle zákona o ochraně zdraví. A bohužel takhle to nevypadá. Vypadá to, že všechna ta nařízení jsou vydávána na základě nějakých náhodných rozhodnutí, na základě nějakých hnutí myslí, na základě nějakých anket nebo na základě nějakých dopisů a přání. Možná je to vrchol demokracie, že se vládne podle anket a dopisů, ale přece jenom právní stát potom podle mě trpí. Trpí důvěra lidí ve stát, důvěra lidí v to, že věci se dějí podle nějakého předpokládaného plánu.

To, že to, co platilo včera a říkalo se, že bude platit i dnes, bude platit i zítra, nebo aspoň ještě dnes, to tady prostě chybí a to je můj největší problém s tím, jak to celou dobu probíhá. Já naprosto rozumím tomu, že situace není standardní, ale pro mě by bylo skvělé, a myslím i pro spoustu lidí, v mém okolí je spousta lidí, kteří mi píší: kdybychom rozuměli tomu, proč a kdy se ty věci uvolňují. Jestli je nějaká představa v tom, jaké skupiny obyvatel navštěvují různé služby, které se rozhodujeme uvolnit, a jestli je to čistě podle velikostí, nebo jestli tam vstupuje i nějaký moment věku, rizikovosti apod. Protože tohle je ta informace, která mi prostě chybí, není v žádných

epidemiologických plánech a přehledech, nejsou prostě uvolněny ty plány, nejsou uvolněny modely tak, abychom nad nimi mohli reálně diskutovat. Dostáváme nějaké slideshows, které prostě nejsou dostatečné pro odbornou veřejnou diskusi. Já nechci rozporovat epidemiologické plány, ale věřím, že jsou odborníci, kteří by se rádi zapojili do té diskuse, a lidi by taky považovali za srozumitelnější ten plán, kdyby věděli, proč jsou ta opatření přijímána. Všichni respektujeme, že situace je nestandardní, ale nerozumíme jednotlivým krokům. A proto je to hrozně těžké podpořit.

Samozřejmě rozumím tomu, že stále trvá, jak jsem říkal, ohrožení zdraví a životů. Chápu, že také nastává nějaké ohrožení ekonomiky, protože pokud máme takový zásah do obchodních aktivit, tak nějaké to ohrožení majetku přichází. Trochu nerozumím tomu, že ve zdůvodnění se objevila nějaká slova o tom, že hrozí ohrožení bezpečí a pořádku, tam by mě možná zajímaly některé podrobnosti, ale předmětem debaty to v tuto chvíli není. Nicméně pokud taková ohrožení skutečně jsou, tak o nich nevím. A myslím si, že je nevhodné vzbuzovat takové obavy.

Co se týče potom té samotné žádosti vlády o prodloužení do 25. května s tím, že to bude poslední prodloužení, tak to je prostě něco, co nemůžu přijmout. A nemůžete to slíbit ani vy, ani já, ani nikdo, že to bude poslední prodloužení. Protože jak tady zaznělo, nikdo nemá přesnou informaci o tom, jak vypadá stav populace, co se týče nemocnosti, co se týče prodělání toho viru, a proto nemůžeme vědět, jestli je to poslední prodloužení. O tom mluvím. A proto prostě tohle není poslední prodloužení, resp. nevím to s jistotou. A z tohoto důvodu bych chtěl nějaké lepší informace, než jaké teď mám jako poslanec, a nemůžu prostě hlasovat pro maximální prodloužení s tím slibem, že je poslední.

Tolik za mne. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení, dostává se na pořadí po mírném posečkání pan poslanec Petr Bendl. Pane poslanče, máte slovo a připraví se pan poslanec Stanislav Juránek. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vzdálený pane premiére, kolegyně, kolegové, dovoluji i mně říct pár vět k téhle závažné problematice, i když trochu mám strach, že jakékoliv pádné argumenty, které zde budou padat, už jsou vlastně předem odsouzeny k nezdaru, co se týká data, neboť komunisté už tady řekli 17. května, jestli jsem tomu dobře rozuměl, takže je de facto vymalováno. Ale myslím si, že bychom tady měli říct alespoň svůj názor na ty jednotlivosti, které zde jsou.

Pan premiér i jeho ministři často říkají, že jsou v situaci, kterou země nikdy nezažila, a že nikdo s tím neměl žádnou zkušenost. Že vlastně nikdo nevěděl, kudy a co od té situace chtít, a že vlastně byli úplně bezradní a že kdo nic nedělá, nic nezkaží. To je pravda, že kdo nic nedělá, nic nezkaží. Je také pravdou, že s epidemií

jsme nikdy žádnou zkušenost neměli. Tím spíše jsme měli využívat legislativní cesty, které Česká republika má. Já jsem člověk, který má zkušenost se zákonem o krizovém řízení, stejně jako má kolegové, kteří kdysi byli nuceni vyhlášovat stav nouze, a nebyla to také tehdy žádná legrace. Jenom ve středních Čechách jsme evakovali 24 tisíc lidí a díky pomoci složek integrovaného záchranného systému také nezemřelo mnoho lidí, pokud si pamatuji, tak ve středních Čechách to byli dva. Ale nikdy bychom neměli odvalu říkat, kolik životů jsme kde zachránili. Byla to prostě naše povinnost a snažili jsme se pomoci. A snažili jsme se rychle pomoci. Protože kdo rychle pomáhá, dvakrát pomáhá.

Bohužel ta pomoc podle mého hlubokého přesvědčení, a nejsem sám, kdo si to myslí, trvá poměrně dlouhou dobu, zejména u firem, které jsou ty malé a střední, tam dochází k obrovské nejistotě. A jestli bude stav nouze vyhlášen až do 17. května, budeme dál pokračovat v chaosu, který tady z pohledu obyčejného občana je, pak zkrátka jsme jenom hrobaři těch, kteří dneska se ještě snaží přežít a zachránit své firmy, udržet své zaměstnance a pracovat na své budoucnosti.

Ministr vnitra argumentoval veřejně, a četl jsem jeho vyjádření na Twitteru, že potřebuje nouzový stav ze dvou důvodů. Ten jeden byl zákaz cestování. Tak tam doufám, že už i vláda pochopila, že není možné zakazovat občanům České republiky, aby vycestovali z České republiky, neboť je to dáno Ústavou a Listinou základních práv a svobod, která v této Ústavě je, a není možné omezovat někoho, aby vycestoval. Ano, můžeme udělat opatření, a to je legitimní právo České republiky, aby stanovila pravidla, pokud chce někdo přicestovat. Ale chce-li někdo vycestovat, musí se řídit nikoliv pravidly našeho státu, ale samozřejmě státu, do kterého se rozhodl vyjet, a to už je věcí legitimně ostatních zemí, našich sousedů, případně zemí vzdálenějších.

Co se týká dalšího bodu, říkal nepřítomný ministr vnitra – což je také pikantní, myslím si, že on by tady stejně jako premiér sedět prostě měl v tuto chvíli a poslechnout si celou debatu. Říkal, že potřebuje veřejné zakázky, aby byly stále v režimu, kdy není potřeba vyhlášovat, aby ty nákupy probíhaly z ruky. V podstatě po dohodě, po telefonu rozdávát miliardové zakázky. My v zákoně o veřejných zakázkách máme systém, který umožňuje dát zakázku tzv. z ruky, je to jednotné řízení bez uveřejnění, JŘBU, řada ministrů ho používá. Paní ministryně Maláčová s tím má své vlastní zkušenosti v oblasti IT zakázek, kde bude muset, a určitě, možná že teď je po problému, protože jsme zvýšili schodek státního rozpočtu, nicméně problematika IT zakázek vzešla zejména s tím, že došlo k jednotnému řízení bez uveřejnění a díky tomu tam stoupají náklady až o miliardu. To, že to vládní ministři umějí, JŘBU, je přeci zjevné, a tak není důvod trvat na nouzovém stavu z titulu toho, že potřebuji zadávat zakázky z ruky, abych se nemusel řídit zákonem o veřejných zakázkách. Myslím si, že to je hrubá chyba. O to víc mě mrzí, že neprošel návrh, který jsem zde dával, aby následně ti ministři, kteří využili nouzového stavu a zadali zakázky bez výběrového řízení, z ruky, v rámci nouzového stavu, aby alespoň zveřejnili podstatné informace a smlouvy. Bohužel to vládní většina tady na jednání Poslanecké sněmovny tento můj návrh odmítla.

Mám – on tady není přítomen ministr zdravotnictví, tak třeba mu to někdo vzkáže. Já jsem strávil hodiny debat s odborníky, s atestovanými virology, kteří dnes a denně pracují v jednotlivých laboratořích, a ptal jsem se jich na to, jak ta situace vlastně dneska vypadá, jak je to s tím testováním. A oni mě seznámili s některými fakty, která bych tady rád zveřejnil, a rád bych na to slyšel reakci ministra zdravotnictví.

Laboratoře byly ad hoc aktivované pro rychlou diagnostiku COVID-19, neboť ty čtyři až pět laboratoří, které jsme speciálně na tuto problematiku měli, zdaleka nestačilo tomu návalu. To chápu. A je to asi pochopitelné. Co už není pochopitelné, a chtěl bych na to reakci ministra zdravotnictví, jestli je pravdou, že každá laboratoř používá jinou testovací sadu od jiného výrobce, nebo prostě jestli platí, že ne všichni používají stejnou testovací sadu. Dále by mě zajímalo, jestli je pravdou, že vzorky na rozdíl od jiných těžkých nemocí, například HIV, například žloutenka typu B atd., se kterými má Česká republika bohužel vlastní zkušenost, zdali jsou takzvané potvrzovány, neboli zdali jsou znovu testovány. Protože podle mých informací těmi nestejnými testy, jak laboratoře s nimi pracují, které nejsou uchovávané, ty vzorky není možné zpětně zkontrolovat, to znamená, není možné na rozdíl od jiných vzorků u komplikovaných nemocí, které Česká republika... jsou uchovávané, ukládány k možné znovukontrolě a i případnému zjištění dalších dat, zdali je to pravdou, že nejsou ty vzorky kontrolovány.

Pak se chci zeptat, zdali je pravdou – protože to, co mi říkali odborníci z této oblasti, že ty rychlotesty fungují s nízkou mírou senzitivity, to znamená s nízkou mírou schopnosti popsat, jaká je pravda. A jestli my z těchto dat pak následně budeme vycházet, tak podle mě pánbůh s námi a zlé pryč, protože ta data nemůžou být věrohodná, a zároveň jestli nejsou vzorky ukládány, není možné zkontrolovat, jestli výsledek odpovídá skutečnosti, či nikoli, což považuji za skandální a vlastně velkou blamáž české společnosti, že tím testováním jsme schopni zjistit, jak jsme na tom s promořeností, jaký dopad má ten virus na českou společnost. U nepřímé diagnostiky, to znamená testování imunity národa Ministerstvem zdravotnictví, je známo, že infekce COVID-19 je ve většině případů natolik mírná, že probíhá takzvaně bezpříznakově, tedy bez známek imunitní reakce, to znamená bez jakýchkoli příznaků infekčního onemocnění, což se většinou týká malých dětí, kde jde maximálně o jakousi rýmu, kde nevznikají protilátky, a tím pádem není možné zjistit, jak na tom s obranou organismu vlastně vůbec jsou, a celé to testování je vlastně zbytečné.

Podle toho, co jsem já zjistil za informace, nejpřesněji se stanovují protilátky v séru, což je část krve, která je zbarvena diagnostickou reakcí rušící části krvinek a srážecích faktorů, od toho se taková reakce jmenuje sérologická, kdy je nutné vzorek krve zbarvit krvinek a sraženiny ve zkumavce a pak hledat příslušnou protilátku. Ministerstvo zdravotnictví se rozhodlo použít nepřesnou, orientační metodu s velkou chybovostí, ten rychlotest Rapid, který se dělá z krve z prstu, čili ze žilní krve, to znamená z krve plné, tedy nezbarvené pro reakci nepotřebného balastu krvinek a srážecích faktorů. Tím se stane, že ta senzitivita testu je opravdu velice nízká.

Řada zemí kolem nás buď už to dělá, anebo s tím začala, využívá testování spolu s odběry krve. Jestliže jsou někde řádní dárci krve, jejichž krev je testována mimo jiné i na HIV a další jednotlivosti, vzorky jsou uchovávány, umíme s nimi pracovat. Státní zdravotní ústav je může kdykoli přikontrolovat. To je způsob, jakým je možné zjistit relevantní data. A Česká republika podle mých informací to neposkytuje. A já se chci zeptat proč. Neboť to, po čem volá ministr vnitra, který říká, že chce relevantní, tvrdá, jasná data, jestliže dopředu víme, že senzitivita testů je nízká, že nejsou vzorky ukládány, není možné zpětně zjistit, jak ta situace je, na rozdíl od jiných typů nemocí, tak prostě jsme připraveni jenom na jednu velkou blamáž. A bude to spíš politické rozhodnutí než konstatování opravdu ověřitelných faktů.

Na závěr mám dvě prosby. O snaze řešit situaci ve školství už tady bylo řečeno mnoho, tak já o téhle problematice mluvit už nebudu. Spíš se dotknu oblasti sportu a zemědělství, co je mi vlastní. Vláda povolila fungování fitness center za nějakých podmínek, což podporuji a vítám. A chtěl bych upozornit na to, že také existují bowlingová centra a další takovéto sportovní pozeňované aktivity a že je potřeba myslet i na ně. A druhá oblast je oblast jezdeckého sportu, neboť je to sport, který se odehrává venku, je možné ho určitě přizpůsobit podmínkám nutným k tomu, aby si lidé chránili své vlastní zdraví, ale určitě je na zvážení tento sport pustit a umožnit, aby začal jezdecký sport fungovat, byť třeba v nějakých omezených podmínkách.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Dobré odpoledne všem. A nyní pan poslanec Juránek v rozpravě, poté pan poslanec Adamec. Prosim.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane premiére, vážená paní vicepremiérko, vážený pane předsedající a kolegové, tak já jsem do třetice. Já jsem totiž ten třetí z přítomných hejtmanů, kteří se kdysi zúčastnili právě toho krizového řízení. Kolega Zahradník to začal, řekl něco k historii. Kolega Bendl už spěchá dopředu, aby pomohl tady tuto záležitost vyřešit, a přišel jistě s podnětnými nápady. Já budu něco mezi. Já to trošičku zkusím přiblížit tak, jak to prožívám já.

Co se totiž týká té věci, tak já jsem čistě náhodou byl ještě v roce 1997 starostou a tehdy byla velká povodeň na Moravě. A sem do Čech se to ještě nedostalo, že to byla velká povodeň, protože tenkrát se nic nedělo v Praze. A tak ta příšerná povodeň, kdy řeky opustily svoje koryta a voda se nepravdělně vlnila krajinou a zcela nečekaně třeba v Troubkách přeskočila přes kopec a smetla vesnici do řeky, tak tahle záležitost tehdy se nedostala ani do toho povědomí, že by se to mělo nějakým způsobem ve velkém řešit. To jsme v roce 1997.

V roce 2002 už jsme byli lépe připraveni na povodně. A protože to bylo i v Praze, tak jsme se o povodních dozvěděli mnohem víc. Já tedy říkám zcela zodpovědně, že povodeň v roce 1997, kterou jsem zažil jako starosta, byla naprosto

šilená, protože jste nevěděli, kde je voda. A jak se říká, před ohněm utečeš, ale před vodou neutečeš. A co se týká těch povodní, tak tam nastaly různé situace v různých místech. A kolega Zahradník byl na tom začátku, protože v jižních Čechách prostě spadla voda a hned byla povodeň, hned se trhaly hráze, a on byl vlastně v první linii. A v tu chvíli nikdo nevěděl, co se má dělat. My, co jsme byli trochu dál, jsme měli šanci, ať už tady kolega ve středních Čechách, protože kolega Bendl je zde přítomný, tak řeknu aspoň ty kraje, které jsou tady zastoupeny, a já v Jihomoravském kraji, my jsme měli čas už nějakou dobu, že se k nám něco blížilo.

Víte, a teď řeknu natvrdo to, co bylo teď na začátku. Tak kolega Birke, kterého vyzvednu, už věděl, že jde velká voda. On věděl, že ta nemoc, ta pandemie se blíží, z toho, že četl noviny. Řekněme si to na rovinu, prostě zodpovědný starosta a nějakým způsobem se na to připravil. A já jsem přesvědčený, že ve stejné době, kdy kolega Birke začínal, se měl vyhlásit nouzový stav a zcela jednoznačně se mělo přistoupit k těm řešením, protože to, co my jsme zažili v těch povodních, to postupně řešení, je přesně zaznamenáno a má ho k dispozici Ministerstvo vnitra, a tím pádem ho měla k dispozici i vláda.

Já bych tady jenom prosil, že když budeme mluvit směrem do minulosti, tak jsem přesvědčený o tom, že nouzový stav dává velké možnosti. A z toho budu i nadále vycházet. Protože teď v tuto chvíli problémy, které máme, se podařilo z velké části, co se týká zdravotní části, ustát. Já jsem přesvědčený o tom, že v těch ostatních oblastech, jak tady zaznělo od místopředsedy vlády, co se týká ekonomické oblasti, že už tam jsme mohli přistoupit k lepším záležitostem, kde by se ten nouzový stav důsledně naplňoval. Já jenom prosím, tady je možnost si to historicky ověřit a je možné tyto věci už příště neopakovat. Já zase z hlediska času řeším, co bylo, a tam řeknu zcela jednoznačně, že první fáze jsou vždycky o tom, že řešíte něco nečekaného, a tady to bylo ve velkém, protože se to dotklo celé republiky a bylo třeba nějakým způsobem reagovat.

Já tu reakci tedy po té stránce beru, ale chci říci, že to nejhorší, co přišlo do téhle republiky, byl strach. A ten velký strach sice teď v tuto chvíli zeslábl, ale stále je velká skupina lidí, která se bojí toho, co může přijít. Já bych tady tedy chtěl velmi ocenit nejenom vládu, ale chtěl bych ocenit všechny, kteří začali šít roušky. Protože to je záležitost, která nám umožnila najít něco, čím se tomu strachu bráníme a čím může každý z nás bojovat proti něčemu, o čem ani přesně nevíme, co to je a co to přináší. A byl bych velmi rád, kdybychom nezapomněli na tuto věc, na tuto nápaditost, která byla unikátní na celém světě, a koneckonců i Mezinárodní zdravotnická organizace musela po nějaké době přiznat, že roušky, které jsme si tady docela obyčejným způsobem vyráběli na koleně nebo na šicích strojích, přece jenom pomohly především proto, že nás zbavovaly strachu, a především proto, že nám umožňovaly s tím koronavirem bojovat, a tak nám v tom boji na začátku velice pomohly.

Když budu mluvit o tom, co ještě bylo a co nám chybí teď v tuto chvíli, je, že jsme se nepřipravili řádně na ekonomickou situaci, která nám teď přijde, tím, že jsme na některé věci zapomněli v našem rozpočtu. Já myslím, že by to měla být taková výzva, abychom v rozpočtu měli vždycky rezervu na něco, co přijde – v našem

případě to byla povodeň, v tomhle případě je to pandemie a může přijít cokoliv jiného. A myslím si, že je velmi zodpovědné nechávat v rozpočtu rezervu.

Druhá věc, co nám chybí, je špatné financování sociálních služeb, kde jsem v tuto chvíli přesvědčen, že je Achillova pata, a říkám, že v tuto chvíli je nejhorší situace, která je, v tom, jakým způsobem se dofinancují v letošním roce sociální služby. A tady jenom prosím, aby se na ně nezapomnělo, protože to jsou ti nejpostiženější, ale stále se o tom jenom mluví, že jsou nejpostiženější, a bude tady zapotřebí skutečně mimořádného přístupu. A protože je tady ministryně financí, tak mám prosbu, aby tam pomohla hledat řešení. Já věřím, že ho zcela určitě najde.

Teď v tuto chvíli bych tedy měl říct, co bude a jaké bude moje stanovisko. A já teď řeknu, že kdybych byl hejtmanem, tak v tuto chvíli chci, aby byl nouzový stav ještě nejmíň měsíc. A řeknu vám proč. Protože v krizovém zákoně máte napsáno, že když některé záležitosti v nouzovém stavu neřeší vláda na té nejvyšší úrovni, tak je může rozšířit v tom svém regionu hejtman, v Praze primátor, a tím pádem se dají řešit všechny regionální problémy jenom na tom místě, což má určitou výhodu i finanční, a nikoliv jako celostátní rozhodnutí. Já se tedy v tuto chvíli stavím na stranu hejtmanů a říkám ano, oni to skutečně potřebují, protože v okamžiku, kdy přestane nouzový stav a oni budou muset dál řešit krizový stav, tak zcela jednoznačně zákon říká: kdo nařizuje, kdo dává tyto věci, ten platí. A rozpočty krajů nemají na to, aby dořešily problémy ve svých sociálních a zdravotních zařízeních, které se teď v tuto chvíli ještě hromadí a nejsou dostatečně řešeny.

To znamená, kdybych byl hejtmanem, tak říkám co nejdéle. S ohledem ale na to, že každý v tom politickém systému má svůj úkol, tak svůj úkol má i poslanec v Poslanecké sněmovně. A tady řeknu, že mi chybí přesné informace o tom, abych mohl říci: nechávám vám nějakou dlouhou dobu. Proto říkám, když tady někdo mluví o sedmi dnech, dobře, je to ta minimální věc, ale sejdeme se tady v rámci Poslanecké sněmovny. Když někdo jiný říká deset dnů, vychází mi to taky, že je to ještě pořád v rozhodnutí nejbližšího zasedání Poslanecké sněmovny, jak to bude pokračovat. Dobře, pak je tady sedmáctého, kdy o tom budeme uvažovat, protože sedmáctého tady padne jako návrh, a už je tam pro mě určitá prodleva a znamená to, že se tady sejdeme zase znovu, abychom v případě potřeby ten čas zase natahovali. To znamená, že já z hlediska poslance vidím, že není třeba natahovat ten čas bez toho, že bych mohl kontrolovat, co vlastně všechno v rámci krizového zákona probíhá.

A teď řeknu, proč o tom mluvím. Když jsem řešil záležitosti v rámci kraje a bylo zapotřebí v rámci kraje udělat nějaká krizová rozhodnutí, já jsem musel do koruny sdělit zastupitelstvu, abych je přesvědčil, co a jakým způsobem jsem naložil v minulosti, a také jim říct předběžný plán, co vlastně budu od toho zastupitelstva finančně požadovat v budoucnu. Mně tady toto chybí. A já bych strašně moc potřeboval, aby byla konkrétní položka, ve které bude napsáno ano, my jsme takto rozhodli, tolik nás to stálo, tolik už jsme utratili, tolik teprve utratíme. A nejsem náchylný k tomu, aby se všechno přesně vědělo dopředu, ale teď aby se všechno, co se děje, vyúčtovalo, a to třeba i s tím, že je třeba rozpočet překročit a že je k tomu třeba vyzvat i Poslaneckou sněmovnu, aby něco odsouhlasila.

My jsme jako klub odsouhlasili těch 100 miliard navíc, protože jsme tady právě mluvili o tom, že chybí 50 miliard v sociální oblasti. Je mi líto, že v tuto chvíli nemohu mluvit přímo, ale řeknu to i nepřímo: Prosím vás, ať je jasný plán i toho financování, i těch kroků, které děláme. Prosím, abychom si také mohli jako poslanci skutečně zkontrolovat, že naše rozhodnutí ve prospěch nějaké věci je skutečně naplňováno tak, jak bylo slíbeno, anebo ať se řekne "změnila se situace", a budeme to řešit jiným způsobem.

Prosím tedy a žádám o to, abychom hledali, kde v tuto chvíli je ta největší Achillova pata. Já to řeknu na závěr. Mluvilo se o řadě zákonů, které bychom měli změnit. Já jsem přesvědčený, že u většiny to není třeba. Určitě to není třeba v případě zákona o krizovém řízení, protože tam všechno je, jenom je třeba to naplňovat. Ale co je v tuto chvíli největší brzdou, je zákon o zadávání veřejných zakázek. Já myslím, že zákon o zadávání veřejných zakázek, aby vycházel z těch věcí a z těch realit, které existují, a který do budoucna umožňuje, abychom mohli právě dříve ukončit nouzový stav a nežádali o prodloužení nouzového stavu, je přesně tím zákonem, na který se musíme soustředit.

Já si tedy dovoluji jako třetí v pořadí z těch hejtmanů, kteří zažili dvoje velké povodně, dát jenom toto jediné doporučení do budoucna. Zákon o zadávání veřejných zakázek je cestou k tomu, abychom se rychleji z nouzového stavu vraceli zpátky do života. Děkuji za to, že jste mě někteří poslouchali.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Adamec. Než mu dám slovo, tak vás seznámím s omluvou. Pan poslanec a premiér Babiš se nám omlouvá z důvodu pracovního jednání v Lánech. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já to tedy v té roušce zkusím.

Tak první pozitivní zpráva dnešního dne – prodloužení nouzového stavu bude. Otázka je samozřejmě, jak dlouho, ale to si myslím, že všichni víme, že k tomu dojde v nějaké podobě. Druhá pozitivní informace, kterou jsem chtěl říct a kterou vnímám jako ryzí demokrat, že vlastně začínáme na rozdíl od 12. března rušit zákony a nařízení, ty, které nám něco zakazovaly. To si myslím, že je velmi pozitivní krok, a na to je potřeba nezapomínat.

Dovolte mi ale, abych tady řekl své některé poznatky, kterých bychom se měli my, vláda, vyvarovat, protože si myslím, že společnosti nepřináší nic pozitivního a ve svých důsledcích jsou i škodlivé.

První takový bod, který mě zaujal už od začátku. Myslím si, že za vládu, za politiky nemají mluvit na veřejnosti odborníci. Odborníci jsou poradním orgánem, jejich názory jsou cenné, samozřejmě nikdo tady nezpochybňuje jejich odbornost, nicméně řídit společnost přísluší politikům a já věřím, že i tato vláda už dneska ví, že

jsou ryzími politiky a odborníky až v druhé řadě. A říkám to proto, že pokud je necháme, tak to bude dopadat tristně a pro společnost to nebude dobrý příklad, protože oni dneska vlastně, když to řeknu lidově, dostali hračky v situaci, která tady nebyla řadu let, je to pro ně odborná záležitost, možná se k tomu už nikdy nedostanou a je to ideální příležitost, jak si tady trochu vědecky zpracovat. Ale společnost potřebuje jasné signály, jak se to bude řešit, co bude dál, a musí to říkat politici. Já nemám nic proti nikomu z těch epidemiologů, ale myslím si, že říkat takové věci, že dva roky nepojedeme za hranice, nebo teď nový výkřik, že do bazénu 200 lidí v létě – no to jsem zvědavý, jak to budeme kontrolovat. A u těch nařízení je to stejné jako u zákonů, pokud víme, že je nemůžeme vymoci, tak nemá cenu je schvalovat, protože ti lidé to stejně dodržovat nebudou.

Další věc, o které jsem chtěl hovořit, je určitá chaotičnost a nelogičnost rušení těch usnesení, těch zákazů. Lidé potřebují mít jistotu, že to, co vláda vydá ve svém usnesení, má logiku, že je to jasné, že se nemusí vyptávat, jak to mají prakticky udělat. A některé záležitosti, kterých jsme svědky teď, v tuto chvíli – mimochodem, to ještě musím připomenout, že se to taky mění během několika hodin, to je vůbec špatně. Ale musím říct, proč se otevřely obchody s oděvy? Já tedy nejsem nějaký odborník, to spíš dámy budou vědět, jak to funguje v těchto obchodech, ale jak si chcete koupit kalhoty, ponožky možná ještě jo, tričko, když vám nedovolí ho tam vyzkoušet? Co to je? Proč jsme to otevřeli? Já se můžu domnívat – jenom proto, protože si myslím, že jde o peníze v první řadě, protože náhrada škody se pak bude počítat úplně z jiných lhůt a z jiných termínů. Jinak si to nedovedu vysvětlit. Tohle nemá logiku. Tohle fakt nemá logiku.

Další věc, co nechápu, je, jak jsou lidé informováni o tom, jak budou případně fungovat některá další zařízení, typicky, jak jsem říkal, ten bazén, zahrádky, tam budeme sedět ob lavičky v rouškách apod. Já si myslím, že opravdu to uvolňování musí být jasné, logické a říkat těm lidem, jak se mají chovat. A to by měl být tady tlak na vládu, ať to tak dělají, protože nejhorší je, když i my, když aplikujeme tato nařízení v praxi ve městech a na obcích přes své krizové štáby, bezpečnostní rady, tak kolikrát si s tím vůbec nevíme rady a to je špatně.

Co se týká dalších věcí. Já si myslím, že mimo prodloužení nouzového stavu teď jsme narazili na zajímavý problém, a to jsou děti, školy, školky. Školky, tam bylo jenom doporučení to zavřít, většina se zavřela, protože nebyli zájemci v té době, protože lidé ze začátku se báli pouštět děti do školek. Ale dneska ten problém je jinde a je potřeba si to tady veřejně říct. Je potřeba to říct opravdu natvrdo, jak to je. Polovina rodičů se chce vrátit do zaměstnání, do práce a chce, aby školky fungovaly. A ta druhá polovina, ta chce těch 80 %, ta chce zůstat doma. A teď mi řekněte, jak tohle máme vyřešit. Budeme dostávat petici od těch rodičů, že se bojí o zdraví dětí, když všichni víme, že děti jsou nejméně ohrožená skupina? Jak to chceme udělat, když jsme zařídili krizové školky – mimochodem, ty fungují celou dobu, ty třídy pro děti rodičů vyjmenovaných povolání, tam žádné stížnosti nikdy na tohle nebyly. A teď si vezměte, že uvažujeme, že otevřeme školy, dobrovolně (s důrazem), ale jak to tam bude s tím ošetřováním? Bude to taky dobrovolné, kdo pustí děti do školy, nebude mít

nic a půjde do práce, anebo tam, kde ty děti zůstanou doma, budou brát dál těch 80 %?

Tohle jsou velmi nebezpečné věci, protože je potřeba tu společnost začít konfigurovat k návratu do normálního režimu a takováto nařízení podle mě k tomu nevedou. To je potřeba si říct. Přesto je potřeba si říkat, že normální je pracovat, starat se o svoji rodinu, a ne se válet doma za státní peníze a svádět to na problém s tím, že se bojíme a že ta situace je pro nás výhodná. Fakt se to změnilo. Na začátku se lidé opravdu obávali, dneska je to jinak. Dneska ten problém tady je a je potřeba s tím něco dělat.

Dále musím říct, že ne úplně pozitivní roli v tom hrají média. Neříkám, že všechna, to bych si nedovolil tady, ale hledat senzace v pandemii, která ohrožuje naši společnost, která skutečně tady nebyla nikdy – někdo to srovnával s druhou světovou válkou, s okupací, já si myslím, že se to srovnávat nedá. Tak prostě oni hledají senzace. Oni dávají zprávy, které podle mě společnost nezklidňují, naopak ji rozdělují. A myslím si, že by měli tady zapracovat. Protože problémy budou.

Tady padlo, že se bojíme o ekonomiku, v první řadě o zdraví našich občanů, to je v pořádku, pak se bojíme o ekonomiku, bojíme se o demokracii. A já bych ještě řekl, jestli bychom se neměli bát něčeho jiného. Měli bychom se bát toho, že ta společnost bude jinak sociálně strukturovaná po uvolnění všech opatření. Podívejte se, co ty děti dneska dělají doma, když nechodí do školy. Některé se možná dopoledne učí, ale většinou do noci koukají na televizi, na internet, chodí spát pozdě v noci a ráno vstávají po osmé hodině, někdy po deváté. Tohle má být cílem? Já myslím, že ne. Myslím, že je potřeba navracet se do normálního režimu. A máme to štěstí, že epidemie, její čísla říkají jednoznačně, že klesá. Samozřejmě musíme být opatrní, to je jedna věc. Ale na druhou stranu je potřeba na tomhle pracovat.

Další věc, která se teď šíří, padli tady dobrovolníci. Výborný, říkal jsem si, národ se semkl, funguje to dobře. No, ono to pominulo a co se teď děje? Dobrovolníci de facto končí pomaličku až na výjimky a nastává tvrdá realita a chodí nám anonymní podání, abych neříkal udání, chodí anonymní dopisy, lidé žalují, nechtějí se představit a chovají se tak, jak by se chovat v demokratické společnosti neměli.

A teď si vezměme, celou dobu tady hovoříme o ohrožení celé jedné skupiny, a to jsou naši živnostníci. Já jsem taky říkal, že někdo by nechtěl být teď v téhle době živnostníkem, ale prostě živnostníci jsou skupina lidí, část společnosti, která prostě pro tu společnost není prospěšná jenom ekonomicky, ale hlavně sociálně, protože já si nedovedu představit, že tato společnost, až to skončí, prostě ztratí celý segment, celý jeden segment té společnosti, tak jak jsme byli doposud zvyklí. Takže já si myslím, že to je další problém, který nás čeká, a je potřeba si s ním pohrát, pobavit se o tom a brát to vážně.

Já bych prosil skutečně vládu, ministra školství, teď je to mimo ten bod, aby zvážili rychle úpravu návratu dětí do školy, aby nám dali přesně noty na to, jak se mají děti vrátit do školek, a rozhodně je potřeba to udělat tak, abychom nedali takové

podmínky, které pro ty děti jsou nepříjemné, hlavně pro ty menší. Nedovedu si představit, že dítě bude celý den mít roušku na puse, v tom kolektivu to prostě takhle nefunguje, takhle to prostě být nemůže. Takže bych byl rád, kdyby zvítězil pragmatismus, zdravý rozum.

A znovu říkám, buďme trpěliví, ještě to neskončilo, na druhé straně dělejme všechno pro to, aby ten návrat byl co nejjednodušší, nejhladší, a aby se nám podařilo odstranit všechny ty jevy, o kterých jsem tady hovořil, aby ta společnost se vrátila do takového stavu, jako byla před napadením pandemií COVID-19. Možná je to ode mě odvážné tvrzení, já si myslím, že každá krize přináší příležitosti, ale řekl bych, tady těch problémů je tolik, že si myslím, že to mé přání skutečně je trošku v podobě science fiction. Ale přál bych si, aby to dopadlo.

Všem nám přeji šťastné hlasování a nějaký ten termín bude, když tak se budou opakovat tato hlasování ještě někdy příště. A já si myslím, že pokud budeme rozumní, tak nám nezbude nic jiného než tu situaci dobře zvládnout. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Gazdík, připraví se pan poslanec Klaus v rozpravě. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych za zamyslel v tomto bodu, kterým je vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu, nad některými výroky členů vlády, které zvláště dnes pronesli.

Pan ministr zdravotnictví nám řekl: pojďme to dotáhnout do konce. Já bych strašně rád věděl, co je to ten konec? Podle návrhu vlády je to 25. května. Ale 25. května rozhodně pandemie neskončí, rozhodně neskončí a nepřestane řídit koronavirus a uvítal bych tady plán, který bude širší. Vláda se s většinou opírá v poslední době vzhledem k opatřením, která provádí, spíše o dojmy, byť pan ministr dnes použil – a tady ho budu znovu citovat – řekl: opozice používá dojmy. Tak já se nad pár dojmy, a navážu tím na svého ctěného pana kolegu, pana starostu Adamce, zamyslím v oblasti školství.

Vláda rozhodla, že zůstanou zavřené školy. Ale od 25. května mohou žáci a studenti chodit do bazénu a mohou chodit do kin. Prosím, jaká je v tom logika? A tady bych poprosil paní zástupkyni vlády, paní vicepremiérku, aby mně to prosím zdůvodnila. Jak je možné, že do kina může jít dvě stě dětí, že mohou jít do bazénu, ale nemohou jít do školy? To je absurdní. Je to absurdní situace, je to jeden z chaosů, který tady vláda vyvolává.

Chybí nám analýzy a data. Věřím, že po testování, které snad skončí, těch analýz a dat budeme mít víc, ale i v tom materiálu, který přišel k tomuto bodu, těch analýz a dat mnoho není. Bohužel, máme jízdní řád, ale vůbec nevíme, kam ten vlak jede a proč tam jede.

V oblasti školství je další problém. Pětadvacátého začnou chodit do škol dobrovolně do skupin dětí nižšího stupně, nicméně vláda neumí odpovědět doposud na otázku, co má dělat ředitel školy nebo starosta na malotřídní škole, když má pět tříd, dva nebo tři vyučující řeknou, že vzhledem k tomu, že patří do ohrožené skupiny starších lidí – a připomínám, že polovina českých učitelů v příštích pěti letech dosáhne důchodového věku – tak nenastoupí. Pokud v té škole bude potřeba zřídit třeba šest skupin, co ten ředitel školy má dělat v takové škole? Rád bych znal odpověď i na tuto otázku.

Jak se jmenuje cílová stanice, pane ministře, do které to chceme dotáhnout? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní pan poslanec Klaus je přihlášen v rozpravě, připraví se pan poslanec Antonín Staněk. Prosim.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den nebo večer, dámy a pánové, já bych také rád sdělil stanovisko Trikolóry a nezařazených poslanců. My nepodpoříme prodloužení nouzového stavu a jeden z velkých důvodů je, že já jsem si mezi lidmi udělal takovou anketu, nebo ptal jsem se jich, co by si přáli, jak dlouho by chtěli ještě ten stav prodloužovat. Někteří říkali do 25. května jako vláda, někteří říkali hned zrušit, někteří říkali čtrnáct dní, někteří říkali týden, někteří říkali, až než půjdou do důchodu, někteří říkali navždycky, někteří říkali na rok. A já mám pocit, že přesně takhle uvažuje i česká vláda, když dává ty různé termíny, protože ještě minulý týden tady byla stanoviska, že nouzový stav skončí 30. dubna, a teď tady Sněmovna už zase několik hodin zasedá, aby to případně prodloužila.

Já bych se rád zeptal pana ministra zdravotnictví, co nastane tak zásadního 25. května, až tedy ten nouzový stav by měl už jakoby skončit? Protože když sledujeme ta čísla, tak v posledním týdnu například bylo nově nakažených asi 600 lidí, nebo nějaký každý den okolo stovky, něco méně. Když naposledy začala ta epidemie a bylo tady šest stovek lidí nakažených, tak jste zavírali celou zemi. Čili co nastalo jiného? To jsou nějak jinak nemocní ti lidé, jsou méně nebezpeční, nebo už to máte více pod kontrolou? Čili tady je jasné, že vy vůbec netušíte, kam míříte, co má být konec té epidemie a jenom z nějakého důvodu, patrně tedy kvůli tomu soudnímu rozhodnutí, se to nyní snažíte posunout.

To se samozřejmě ruku v ruce děje s tím, že se vždycky nezapomenete pochválit, jak nejlépe řešíme pandemii ze všech zemí pomalu. Já tedy musím říct, když se podívám jenom na Slovensko, tak mají asi třikrát méně nakažených a lidí s těmi vážnými problémy nebo zemřelých. Čili já bych chápal, kdybyste přišli s jasným plánem, že potřebujete ještě deset dnů, abyste zkoordinovali armádu, hygieniky, mediky, dobrovolníky a další, kteří budou dělat tu takzvanou chytrou karanténu, nebo zkrátka udělají to, že když se někde objeví nemocný člověk, že velice rychle ty lékařské a státní orgány zasáhnou, aby se ta nemoc dál nerozšiřovala. Tomu bych rozuměl, byl bych ochoten jí klidně na to dát čtrnáct dnů, nebo prostě kolik by

vláda na to potřebovala. Ale jestli jí jde jenom o takový ten galimatyáš, kdy tady bojujete jednotlivé resorty mezi sebou, sociální demokraté s ANO, každý říká něco jiného, tak to je přece jakoby boj, který za nic nestojí. Možná ještě je čtyřicet procent lidí, kteří mají velké zdravotní obavy, tak z nějakých politických důvodů jako chcete udělat kompromis, že to prodloužíte o tři týdny, ale ta ekonomika mezitím skutečně umírá.

My zítra zahájíme takovou kampaň, protože vycházíme z toho, že vláda živnostníkům a české ekonomice nijak nepomůže a že to musí udělat sami občané. To znamená ti, kteří ještě mají peníze – jako například poslanci – by měli více utrácet u českých subjektů. Ale to bych odbočoval.

Co jsem dělal při povodni a podobné věci vám tady také nebudu vyprávět jako někteří moji kolegové a skončím s tím, že my tedy prodloužení nouzového stavu nepodpoříme, ale na těch našich pár poslancích, ještě děleno dvěma, to rozhodnutí samozřejmě nestojí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Staněk, připraví se pan poslanec Výborný.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové a členky vlády, vážení spoluobčané, nehovořím často, a tak pečlivě zvažuji, co řeknu, protože myslím si, že někdy je dobře promluvit a někdy zase naopak je lépe mlčet. Zaznívá tady spousta moudrých věcí, zaznívá zde spousta moudrých rad. Mně například nevádí, že paní ministryně (Schillerová) kouká do mobilu, protože vím, že ženy dokážou zvládnout několik činností naráz, na rozdíl od nás mužů. (Potlesk v sále. Výkřik z pléna: Výborně!) Za to se jim klaním. Ale já teď hovořím a koukám také do mobilu a dnes v 15.10 na Novinkách.cz se objevil článek, ve kterém se hovoří o tom, že v Británii roste počet dětí s neznámou nákazou. A nikdo neví, co to je, kde se to vzalo, jakým směrem to bude pokračovat.

Já bych chtěl jenom říci, že ten základní rozdíl, který tady v tuto chvíli máme mezi povodněmi a pandemickou nákazou, je v tom, že ten nepřítel na rozdíl od povodně, kterou samozřejmě také v určité chvíli nevidíme, ale pořád si ji dokážeme představit konkrétněji než virus, který nás někde obklopuje, tak je poměrně velký.

Já jsem s velkou nadějí sledoval období, kdy opozice na počátku krize kladla skutečně věcné otázky a následně podporovala vládu České republiky. Bohužel ale toto období velmi rychle skončilo. Skončilo v okamžiku, kdy opozice zjistila, že postup vlády vnímá veřejnost pozitivně a že veřejnost je tolerantní také k jejím chybám. V téhle situaci jsme ostatně všichni poprvé. A už to tady zaznělo, že každý, kdo něco dělá, něco také samozřejmě pokazí. Mimochodem, v této souvislosti považuji za klíčová slova pana premiéra, že nechá prověřit a prošetřit nákupy v době

nouzového stavu Nejvyšším kontrolním úřadem, padni komu padni, a myslím si, že to je tak v pořádku. Je to jasný příslib a věřím, že tento příslib dojde naplnění.

Ale zpět k meritu věci. V rychlém sledu pandemie je samozřejmě mnoho příležitostí udělat chybu a to si rozumní a racionálně uvažující lidé plně uvědomují. Proto také oceňuji víc to, že vláda koná, a to, že se občas dopustí chyby, jí přitom jsou ochotni odpouštět. Jenže tato důvěra znamená i větší volební preference pro vládu. No a tak se opozice ze strachu vrátila ke své totální válce. Už se tady scházíme poněkolkáté a mám bohužel pocit, že je stále horší. Čím víc jsou lidé rádi, že jsme se vyhnuli přečpaným nemocnicím a že zimní stadiony, které byly připraveny pro ty, kteří by nákazu nepřežili, nebyly využity, tím více se zvedá vlna nenávisti proti těm, kteří to zajistili. S čím se asi kalkuluje? Že čím větší bude kravál, tím větší bude šance dostat se do médií? Ale cožpak se tam nejde dostat jiným způsobem? Cožpak nikdo z opozice není schopen vidět v krizi příležitost? Ono to tady zaznívá, že krize je příležitost. Ale nestačí to říkat, nestačí to mít jenom v ústech, je potřeba to také převést do praxe.

Odložte prosím svou totální opoziční negaci. Nejsou to moje slova, jsou to slova komentátora Petra Holce. A zkuste se ke krizi postavit pozitivně. Jako byste byli vy v čele státu a vy jste nesli zodpovědnost za návrhy a rozhodnutí. Chcete pomáhat této zemi? Pak přestaňte s tou vykalkulovanou útočností. Ano, dostanete se díky ní častěji do médií, ale nebudete tam pozitivně. Sjednejte naopak na čas smír, nejenom slovy, ale činy. Buďte spolu alespoň trochu velkomyslní a pragmatičtí. A myslím si, že to občané ocení.

Uznávám, že v dnešních vystoupeních opozice byly i věcné, konstruktivní, podněty. Zejména musím říci, že to byla vystoupení pánů poslanců a paní poslankyň, velmi si toho vážím. A musím říci, že kdybych měl jednotlivé výroky komentovat, tak v mnohých najdu ty pozitivní prvky. Například velmi očekávám, že se bude hovořit o finančním ohodnocení Armády České republiky. Protože nejenom policisté, nejenom hasiči, nejenom zdravotní sestry, všichni si zaslouží příslušný příplatek nebo ocenění i finanční. Je to i armáda.

Oceňuji všechny tady ty návrhy pana poslance Juránka, který hovořil o svých zkušenostech kolem povodní, o tom, o čem hovořil pan poslanec Birke, o tom, o čem hovořili ostatní. Ale přece jenom škoda, že většina těchto pozitivních, konstruktivních, podnětů zapadla ve vlnách strategie totální války proti této vládě a proti programu Antibabiš. Škoda těchto podnětů, protože opravdu byly věcné a přínosné.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážím si racionálního návrhu na prodloužení nouzového stavu, který zde zazněl do příštího týdne. Myslím, že to byl návrh, aby jednání o dalším případném prodloužení nouzového stavu spadlo do období jednání Poslanecké sněmovny, která přerušila svoji minulou schůzi. Jenže ta přerušovaná schůze by měla jednat o mnoha potřebných zákonech, mimo jiné o zákonu o potravinách, dvojí kvalitě potravin, o vodě, o boji se suchem, o boji s kůrovcem.

Bohužel se obávám, že v duchu dříve řečeného budeme zase jen poslouchat monotónní jeremiády opozice, co vláda dělá špatně, než se hneze z místa. Prostě je to jasné. Salámovou metodou po týdnu, deseti dnech, dvanácti dnech prodlužování nouzového stavu se dostáváme vždycky jenom k stejnému tématu – znovu zopakovat, co bylo špatně, znovu zopakovat, co by se mělo, znovu se dostat do médií. Je to neefektivní a hloupé.

Jistě, proti protahování opatření se ozývají mnozí občané, především podnikatelé. Ke mně se ale dostávají i hlasy úředníků, zaměstnanců ve službách, učitelů, důchodců, kteří požadují pokračování nouzového stavu. Jsou přesvědčeni, že návrat do normálních kolejí by měl být pozvolný a v souladu s epidemiologickými výsledky. Rozumím, že to rozčiluje tyto lidi, když se dozvídají, jak někteří onemocnění COVID-19 zlehčují a stále ještě ho přirovnávají k běžné chřipce a že nechtějí slyšet, že v zemích, kde nezasáhli včas, jako třeba v New Yorku, smrtnost za pár týdnů vysoce přesáhla smrtnost chřipky za celou sezónu. Ano, i oni říkají, že je nošení roušek šťve, ale respektují to. A dokud epidemiologové říkají, že je to nutná ochrana, tak jsou připraveni to vydržet. Mnohem víc je děsí představa, že by nás mohla postihnout druhá vlna, a říkají: když jsme to vydrželi tak dlouho, tak ještě chvíli posečkejme. Ale o těchto lidech jsem z úst žádných předřečníků neslyšel.

Chtěl bych zde proto ocitovat slova britského premiéra Johnsona, který byl také nejprve proti, ale poté, co onemocněl, prohlásil: "Žádám vás, abyste ovládli svou netrpělivost." I já žádám vás, vážené kolegyně a kolegové, vážená opozice, vaše podnikatele a právníky, abyste ještě chvíli ovládli svou netrpělivost a svou nenávist a přihlédlí když ne k pragmatickému rozumu, tedy alespoň k tomu, že vaše slova sleduje několik milionů občanů této země.

Vláda již předložila plán pozvolného rozvolňování restriktivních opatření, takže pokud myslíme vážně slova o tom, že chceme ochránit naše občany a nechceme situaci využívat jen k vlastní stranické sebe prezentaci, prosím, podpořte žádost vlády o prodloužení nouzového stavu do 25. května 2020. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní s přednostními právy pan poslanec Jurečka – mám za to, že to je druhé vystoupení, a poté pan místopředseda Fiala – také druhé vystoupení. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovoluji tady zareagovat na pana kolegu poslance Staňka. On říkal, že nikdo z předřečníků nevzpomněl ty skupiny lidí, kteří mají obavu o svůj život, jsou ohrožení, patří mezi ohrožené skupiny. Mrzí mě, že asi neslyšel mé vystoupení, které jsem tady říkal před obědem, protože já jsem o nich hovořil na úvod toho svého vystoupení, že jsem je zmiňoval. Myslím si, že skoro každý z nás by i v našich rodinách našel tyto lidi, naše rodiče, prarodiče, o které i my – nejenom oni sami, ale i my o ně máme obavu.

Ale dovolím si navázat na jednu věc, o které on ve svém projevu hovořil, a to byla otázka také sucha a této tematiky. Já jsem je také zmiňoval v závěru, když jsem říkal, že důležité, abychom nenechali lidi na suchu, nejenom pokud jde o tu zdravotní část, případně o tu existenční, o jejich příjmy, o jejich bydlení, domovy, střechu nad hlavou, ale i opravdu fakticky z hlediska té krajiny atd. A musím říct, že mě trochu mrzí, že když jsme tady rozdělovali a dělali úpravu parametrů státního rozpočtu a i Ministerstvo zemědělství získalo peníze navíc, tak ty peníze bohužel nejdou na podporu například pozemkových úprav, které v krajině řeší právě to, aby krajina byla schopna zadržet více vody, aby tam vznikaly remízky, mokřady, rybníky, retenční nádrže atd. To se bohužel nepodařilo. A doufám, že ještě v letošním roce by vláda k tomu mohla přistoupit a tyto věci napravit, minimálně tři až čtyři miliardy korun, které by mohly jít na pozemkové úpravy, by výrazně pomohlo v naší krajině.

Dneska můžeme číst na serverech, že tady opravdu v tento okamžik už máme sucho největší ve svých dopadech za posledních pět set let. A já jako zemědělec s velkými obavami vzhlížím k tomu, jaká bude úroda nejenom u nás, ale i v celé Evropě, a proto jsem vyzýval pana ministra i vládu, aby provedli inventarizaci těch dopadů a prognózu na ty výnosy, abychom si také řekli, jestli vůbec budeme potravinově soběstační v letošním a příštím roce, jestli tady bude dostatek komodit pro nás i pro celou EU a pro tyto obyvatele. To opravdu už jsou věci, které začínají mít vážné kontextové dopady.

Nicméně abych tady nevystupoval potom ještě jednou, tak teď tento prostor také využiji k tomu – já jsem tady dopoledne zmiňoval návrh doprovodného usnesení, které budu chtít, abychom také dnes projednali a hlasovali o něm. Já ho tady tedy nyní načtu. A sice to usnesení se týká apelu, aby bez ohledu na to, o kolik dnů prodloužíme stav nouze v průběhu měsíce května, tak aby už od 1. května i ve stavu nouze se vláda při nákupu jakýkoliv zdravotních ochranných pomůcek řídila podle zákona o zadávání veřejných zakázek.

Tedy to usnesení zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu, aby od 1. května, i v prodlouženém stavu nouze realizovala jakékoliv nákupy ochranných pomůcek v souladu se zákonem o veřejných zakázkách."

Dávám to proto, jako reakci na ty diskutované nákupy především na Ministerstvu zdravotnictví, kdy tady můžeme v mediálním prostoru sledovat zásadní rozdíly v položkových cenách při nákupu zdravotních pomůcek ochranných mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem zdravotnictví.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Chtěl bych potom požádat, abyste mi to doručil písemně, to usnesení. A nyní s přednostním právem pan místopředseda Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem bedlivě poslouchal vystoupení pana poslance Staňka, ke kterému se teď vašim prostřednictvím obracím. Pane poslanče, já nevím, o jaké opozici jste mluvil. A pokud do této opozice zahrnujete... (Hlas z pléna.) Nechápu vůbec, o čem jste mluvil. Ale pokud do této opozice, tak jak jste ji vy popsal, zahrnujete Občanskou demokratickou stranu, tak si vám dovoluji připomenout, že my nekritizujeme vládu paušálně, ale konkrétně. My nekritizujeme vládu proto, že trpíme nenávistí k někomu. To je nám naprosto cizí. My kritizujeme vládu za to, co nedělá a co dělá špatně. A na tuto kritiku máme právo.

Ale kromě toho to není jenom kritika. My jsme také předložili a odpočátku předkládáme návrhy, jak by se měla ekonomická situace v České republice řešit. Jak a komu by se mělo pomoci. Předložili jsme dva ekonomické balíčky. A pokud jsem si všiml, a mohl byste si toho všimnout také prostřednictvím pana předsedajícího, tak ta opatření, se kterými přišla vláda, byla všechna nejprve zformulována, nebo naprostá většina, abych byl spravedlivý, námi. To je konstruktivní přístup k řešení ekonomické krize a těch dopadů, které pandemie má.

A troufnu si tvrdit – a teď nemluví jenom za Občanskou demokratickou stranu – troufnu si tvrdit, že málokterá vláda má takto konstruktivní opozici. A v polistopadových dějinách české politiky takto konstruktivní a chápavá opozice tady snad ještě ani nebyla. My jsme podpořili ta klíčová opatření, se kterými přišla vláda. A lidé to viděli a lidé to vidí. Ale to neznamená, že tady budeme nekriticky se dívat na ten zmatek a chaos, který v poslední době vláda vytváří, a že budeme okřikováni, když se ozve. A to, co je na tom nejpodstatnější a co mě vlastně přimělo k tomu, abych tady teď vystoupil, je ta představa, že pokud my kritizujeme vládu, tak to děláme z nějaké své zábavy, osobní zaujatosti, závisti, že má někdo nějaké preference, nenávisti k určitým lidem ve vládě apod. Je to úplně nesmysl.

Pane poslanče Staňku, my tady mluvíme za lidi, kteří nás volili. My tady mluvíme za lidi, kteří věří nám, a ne vám. My tady mluvíme za lidi, kteří jsou zmateni z těch opatření, se kterými přichází vláda. My tady mluvíme za lidi, kterým se ta slibovaná pomoc ve výši 1,2 bilionu korun prostě nedostala, nedostaly se k nim ani ty tisícovky. My tady mluvíme za lidi, kteří mají strach o svoje svobody. My tady mluvíme za lidi, kteří nerozumějí tomu, proč nemohou jezdit do zahraničí. My tady mluvíme za lidi, kteří sice chápou nezbytnost určitých opatření, ale nechápou ten chaos, který je doprovází. My tady mluvíme za lidi, kteří nevědí, kdy se která věc bude otvírat, jak to bude se školami pro jejich děti, jakým způsobem se budeme vracet k normálnímu životu. Za tyto lidi tady mluvíme! Za tyto lidi máme právo mluvit. Tyto lidi my nehodíme za hlavu. A za ně my tady mluvit budeme, ať se vám to líbí, nebo ne! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní se vrátíme do obecné rozpravy a přihlášen je pan poslanec Výborný, připraví se pan poslanec Martínek. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, nikoho dalšího tady z vlády nevidím. Já pečlivě dnes poslouchám všechna vystoupení jak pana premiéra, potom ministrů, kolegů poslanců, poslankyň, a mně to bohužel nedá. Já se musím vrátit také k tomu vystoupení pana kolegy Staňka, protože mě to opravdu nadzvedlo a považuji to za nehoráznost. Kdybychom nebyli na půdě Parlamentu, tak bych vám doporučil raději mlčet. Samozřejmě tady máte naprosto svobodné právo říci, co chcete. Ale světe div se, představte si, pane kolego Staňku prostřednictvím pana místopředsedy, že za současnou koronavirovou krizi nemůže ani premiér Babiš, ani pan ministr zdravotnictví, ale světe div se, on za to nemůže ani předseda jedné opoziční strany Marian Jurečka nebo předseda ODS Petr Fiala. Ani opozice za to nemůže.

Ano. Na začátku jsme na to nikdo nebyli připraveni. Já myslím, že ty první reakce také i ze strany opozice byly skutečně o tom jednom provazu. A já jsem se teď ještě díval, tak za ty dva měsíce jsme jako opozice a jako lidovci podpořili do této chvíle 26 zákonů, opatření ve prospěch občanů České republiky. A mě mrzí to, že ty desítky pozměňovacích návrhů, kterými jsme chtěli ta opatření nějakým způsobem věcně vylepšit, tak aby skutečně byla účinná a byla ku pomoci podnikatelům, živnostníkům, občanům, rodinám, rodičům, že opozice (koalice) en bloc odmítala.

Ano, je tady jedna výjimka, kterou se sluší zmínit, a to je lex covid justice, protože paní ministryně Benešová k tomu přistoupila přesně tak, jak bych já považoval na rozumné u těch dalších opatření, prostě tam, kde jsme se shodli na tom, že je potřeba tu vládní předlohu nějakým způsobem opravit, doplnit, upravit například v oblasti exekucí, tak jsme to tady ve Sněmovně udělali a potom také společně schválili. Takže hovořit tady o nějakých opozičních válkách mně přijde jako skutečná hloupost.

Rád bych se jenom ještě krátce vrátil komentářem k té dnešní žádosti o prodloužení nouzového stavu. I já a KDU-ČSL jsme si vědomi toho, že tady skutečně jsou některá opatření, která bez režimu nouzového stavu by nebylo možné nadále prodloužovat. Jsou na to i právní expertizy. Na druhou stranu to, co mně skutečně scházelo, když jsem si vzal do ruky ten sněmovní dokument 5058, tak to je zdůvodnění. Myslím, že to je od začátku Achillova pata všech opatření Ministerstva zdravotnictví a my to kritizujeme, myslím, že po právu, že nejsou pořádně zdůvodněna. Nakonec to řekl i soud, ale o to nejde. My jsme říkali od začátku, že je potřeba i vůči občanům ta opatření zdůvodňovat jinak než jenom prostě: máme krizi, je tady COVID-19 a my musíme.

Ono to souvisí potom i nejenom s tím pohledem do minulosti, ale také do budoucna směrem k tomu harmonogramu. Je to také otázka zpřístupňování dat. Pan ministr zdravotnictví tady hovořil o tom, že data jsou třikrát denně a třikrát týdně je tisková konference a tak dále, a tak dále. Ano, to všechno je pravda. Ale pak jsou tady data, s kterými musí pracovat také třeba ekonomičtí experti. A já bych třeba rád slyšel od pana ministra zdůvodnění, proč jeho náměstek pan Prymula tímto způsobem, řekl bych, až lidsky neslušně vyhodil z jednání pana Münicha. To by mě zajímalo. Myslím si, že je to škoda, protože pokud tady hovoříme o té jedné lodi, o té vzájemně

spolupráci, tak si myslím, že tohleto není úplně tím příkladem, který by byl hodný následování.

KDU-ČSL už tady i v těch předchozích vystoupeních jasně deklarovala, že my s ohledem na to, že skutečně některá opatření, pokud mají zůstat po 30. dubnu 2020 v platnosti, musí být v režimu toho nouzového zákona, tak jsme připraveni se bavit o tom prodloužení. Ale nevidíme jediný důvod, proč bychom měli dávat nějaký bíančo šek na 25 dnů. Jsme přesvědčeni o tom, že doba do příštího týdne, protože řádně zasedá Sněmovna po celý týden a určitě se můžeme například příští týden ve čtvrtek k té věci vrátit, pokud to bude prodlouženo do 10. května 2020, tak se k tomu můžeme vrátit. A pokud vláda bude mít opět relevantní důvody k prodloužení toho nouzového stavu, tak samozřejmě k tomu prodloužení dojít může.

A ještě mi dovoluňte se zastavit úplně na závěr u tématu školství, protože tam já tedy dnes i s hlasy, které mám z rodin, ze škol, základních škol, středních škol, vidím jako velmi problematický segment veřejného života. A ta opatření nejdu z dílny Ministerstva školství, proto jsem rád, že tady sedí pan ministr zdravotnictví, a byl bych rád, kdyby na ty věci zareagoval, protože to, jakým způsobem jsou naplánovány ty dva měsíce do konce školního roku, to považuji za velmi nešťastné. A rozumím tomu, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy si s tím těžko dokáže poradit. Sice dneska vyjdou nějaké metodické pokyny, třeba k hodnocení žáků základních škol. I to samotné vidím jako velmi komplikované. Ale uvedu jeden modelový příklad.

Vezměte si paní učitelku, která učí na druhém stupni základní školy. 26. května 2020 bude muset nastoupit do školy. Dopoledne se tam bude věnovat skupině žáků, kteří tam přijdou, protože budou mít tu možnost. Dopoledne by měla podle toho, jak se o tom zatím hovoří, podle mně bohužel poněkud chaoticky, tak odpoledne by měla on-line vzdělávat ty žáky, kteří zůstali doma, protože na to měli také právo. A potom má doma dvě děti, sedmáka a deváťáka, kterým by se měla věnovat jako máma, jako domácí učitelka. Tak jakým způsobem lidsky jaksi má mít tu energii a sílu toto zvládnout? Myslím si, že ty věci bohužel v této oblasti nejsou úplně domyšlené, a možná by bylo dobré – já tomu rozumím, pan ministr to nezažívá, já doma ty tři děti mám, takže vím, jaké to je s tou domácí školou. Zkuste možná tyto věci nějakým způsobem zhodnotit.

Vždyť ta opatření, která byla zaváděna, a teď si nevzpomenu na to datum, kdy se zavíraly školy, ale bylo to ještě před nouzovým stavem, čili bylo to v režimu Ministerstva zdravotnictví, a samozřejmě na začátku března, protože to byl nějaký 8. až 10. březen, nikdo nemohl tušit, ani pan ministr, ani vláda, ani tady Parlament nemohl tušit, jaká situace bude na začátku května. Stejně tak jsme to nemohli tušit, když jsme přijímali ten první zákon o úpravě druhého pololetí školního roku, 23. března to projednávala vláda. To je před víc jak měsícem. Rozumím tomu, tehdy byly prognózy velmi opatrné, počítalo se s tím, že tady bude nikoli přes sedm tisíc nakažených, ale budou tady možná desítky tisíc, situace bude dramatická a republika bude celá ochromena.

Ukazuje se, zaplat' pánbůh za to, že tomu tak není. Opravdu bych byl rád, kdyby třeba i tyto věci a ten vývoj – a já nejsem epidemiolog, nechci se tady do těchto věcí nějakým způsobem odborně posouvat, ale myslím, že je potřeba vzít v potaz i selský rozum a skutečně to, v čem ty rodiny žijí, protože je otázkou, jestli po 25. květnu za této situace, v jaké jsme a kdy tady v tuto chvíli nevidíme nějakou druhou vlnu nebo něco podobného, tak jestli ta opatření udržovat v tom stavu, kdy to způsobí ty problémy, o kterých hovořím. A to už vůbec nemluvím například o těch dvou termínech přijímacích zkoušek na střední školy, které jsou dneska stanoveny zákonem, ale samozřejmě, zažili jsme to v posledním měsíci, některé zákonné úpravy jde dělat v režimu hodin, ani ne dnů. A opět, 23. března jsme nikdo, ani vláda nemohli vědět, jaký ten stav bude na konci dubna, respektive na začátku května.

Čili pojďme se k těm věcem vrátit. Velmi bych poprosil ve spolupráci s ministrem školství, aby právě věci, které se dotýkají těch posledních dvou měsíců chodu hlavně základních škol – já myslím, že střední školy v tuto chvíli nejsou téma, které bychom nutně museli otvírat, protože tam ten nápor bude v rámci přijímacího řízení, bude v rámci maturitních zkoušek, závěrečných zkoušek. A přece jenom ti studenti na středních školách už jsou v takovém režimu, že by měli být s vlastní mírou zodpovědnosti schopni zvládnout nároky, které na ně škola klade. Ale u těch základních škol vidím ten problém jak na straně rodičů, tak i na straně učitelů.

Uvedu konkrétní příklad. Pokud paní učitelka sama vnímá kvalitu toho online vzdělávání, tak říká, já v té škole budu pouze... nebo budou tam dokonce jenom asistenti, nebo budou tam družinářky, a budu vykonávat pouze dohled nad těmi žáky. Proč by rodiče měli 25. května posílat, proč bych já jako rodič měl posílat děti do školy, aby tam byly jenom dohlídávány? To přece nedává smysl.

Čili pojďme ty věci zhodnotit a já si myslím, že v tomto smyslu větší odvaha k rozvolnění by byla určitě namístě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda Kalousek. Poté jako poslední v tuto chvíli poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi stručně jenom dvě poznámky.

Poznámka první k výčítkám, že nejsme konstruktivní opozice a netáhneme za jeden provaz. Nechci vyjmenovávat všechny konstruktivní návrhy, které jste smetli ze stolu, a pak jste je předložili jako návrhy své. Zaplat' pánbůh, že jste je předložili, my jsme je rádi podpořili. Nechci vyjmenovávat veškerou vstřícnost k mimořádným schůzím, k dohodám o programu, k dohodám o tom, že nás tu bude jenom 102, k dohodám ke všemu. Já jsem byl členem dvou vlád, ale já si nepamatuji takhle vstřícnou opozici, jako jsme dneska my. Takže říkat, že jsme opozice za každou cenu,

dokonce do toho promítat emotivní pojmy jako nenávisť, je opravdu buď mimořádně nefér, nebo mimořádně nepoučené.

V každém případě bychom si asi měli ujasnit, co to znamená to táhnutí za jeden provaz. Jestliže to někdo z vás vnímá, že táhnout za jeden provaz v takovéhle situaci je, že jeden velí a všichni ostatní drží ústa a mašírují a netroufnou si ani ceknout, tak to není táhnutí za jeden provaz v demokratické zemi.

Táhnutí za jeden provaz je snaha najít společné východisko a společný konsenzus. A to se teď netýká jenom opozice. Vy jste se nikdy nesnažili s námi najít dohodu. Vy jste nás tady jenom válcovali. Vždycky jste si spočetli, že na to máte dost hlasů, tak jste nás tady zvalcovali. Ale to se netýká jenom opozice. To se týká vašich sociálních partnerů, to se týká zástupců zaměstnanců i zaměstnavatelů v těch oborech, kterých se vaše opatření bezprostředně dotýká. A s těmi jste se o tom také nebavili. A to já pokládám za naprosto odpudivé, za naprosto nepřijatelné. Jak potom chcete, aby s vámi táhli lidé za jeden provaz, když se s nimi o tom vůbec nebavíte?

Znovu opakuji, já jsem byl členem dvou středopravých vlád. Netvrdím, že účast na tripartitě patřila k nejsvětlejším okamžikům mého života, a taky se mi stávalo velmi často, že jsem se na té tripartitě prostě nedohodl. Ale nikdy by mě ani na vteřinu nenapadlo, že bych v takto důležitých otázkách, které se dotýkají zaměstnanců i zaměstnavatelů, se o to nepokusil. Že by se nesešlo předsednictvo tripartity, že by neprojednalo harmonogram projednávání, že by neprojednalo dopady jednotlivých opatření na zaměstnance i zaměstnavatele. (Velmi důrazně, emotivně:) Prostě vaše arogance, se kterou jste tohle neprovedli! A teď se nerozhořčuji vůči vaší aroganci vůči opozici, teď se ohrazuji vůči vaší aroganci vůči sociálním partnerům, vůči odborům a vůči podnikatelským svazům! Oni se to dozvěděli z novin a z televize úplně stejně jako my. To není vládnutí. To není táhnutí za jeden provaz. To je amatérismus. To je arogance. A takhle se nemůže dosáhnout celospolečenského konsenzu. Tak si prosím pěkně ujasněme, co je to táhnutí za jeden provaz. Jestli myslíte, že to je poslouchání jednoho vůdce, který hodí na zem provaz, na jehož konci je smyčka pro živnostníka, tak za tenhle provaz my tahat nebudeme!

Jestli se chcete dohodnout na nějakém společném východisku, my jsme připraveni. A jsem přesvědčen, že jsou připraveni i ti sociální partneři, kteří se teď alespoň baví s námi jako s opozicí, když už se s nimi nechcete bavit vy. Ale oni jsou pro ten celospolečenský konsenzus neskutečně důležití.

Tak to je ta první poznámka.

Ta druhá poznámka k hlasování o prodloužení nouzového stavu. Rád bych připomněl, že tady padlo několik zásadních otázek, na které nepadla žádná odpověď. Velmi důležitá otázka je, na základě jakých dat ta vláda rozhoduje. Data, která nechcete dát Poslanecké sněmovně, data, která nechcete dát veřejnosti, ale data, která dokonce nechcete dát ani spolupracujícím expertům, a náměstek pana ministra zdravotnictví spolupracujícího experta, jednoho z nejpoctivějších analytických mozků, kterého znám za poslední léta v české akademické sféře, prostě vyhodí

z expertního jednání prostě proto, že má nevhodné otázky. Tak na základě jakých dat vy chcete rozhodovat? Nebo na základě jakých dat rozhodujete?

Já bych nerad teď simuloval legendární herečku neherečku Miladu Ježkovou, ale ono se to skoro hodí. Máte, prosím pěkně, data? A mohla bych je vidět? A jestli je nemáte a jestli nám je nechcete říct, tak proč chcete, abychom na základě nulových dat s vámi sdíleli vaše rozhodnutí? A jestli je máte, tak nám je řekněte. A jestli nám je nechcete říct, tak řekněte, proč je nemůžete říct nám, a zdůvodněte, proč je nechcete říct ani těm spolupracujícím expertům. Protože když o tom jenom mlčíte a vaši úředníci vyhazují špičkové vědce a experty z jednání, když se náhodou zeptají na nějaká data, no tak jak chcete, abychom my vám věřili? Tak prostě minimálně na ta data nezazněla žádná odpověď.

Pak padla zásadní otázka, jak funguje, nebo spíš nefunguje chytrá karanténa. Tady již před měsícem byla předpověď, jak před třemi týdny začne fungovat chytrá karanténa. Všichni máme pocit, že nefunguje, ale třeba mám ten pocit, je mylný. Ale nikdo nám ho nevyvrátil.

Pak tady zazněla spousta příslibů, jak intenzivní v tomto okamžiku již bude testování. Ten počet testů absolutně neodpovídá tomu, co jste slibovali před třemi týdny. Před třemi týdny jste říkali, že v době, která zhruba odpovídá této chvíli, kdy tady jednáme, je klíčem dalšího boje s pandemií chytrá karanténa a tento počet testů. Chytrá karanténa nefunguje, počet testů je menší než poloviční toho, co jste slibovali. (V sále je hlučno.)

Padlo tady v té diskusi – já bych teď nevystoupil, ale v té diskusi na tyhle otázky padlo asi padesát... na tenhle problém padlo asi padesát otázek, a členové vlády tady sedí jako pecky a jeden z nich na to neodpověděl!! Říkáte furt: Táhněte za jeden provaz. Ale my vám neřekneme ta data, my vám neřekneme, proč nefunguje chytrá karanténa, a my se s vámi odmítáme bavit, proč ten počet testování není takový, jaký jsme vám před třemi týdny slibovali.

Na základě téhle arogance vůči nám jako opozici, na základě téhle arogance vůči sociálním partnerům, odborům, zaměstnavatelským svazům, Hospodářské komoře, na základě téhle arogance vůči naprosto věcným dotazům, k testování, chytré karanténě, na nic z toho nechcete odpovědět a máte jedinou mantru: mlčte a táhněte za jeden provaz! Tak za takovýhle provaz s vámi táhnout nebudeme!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Martínek v obecné rozpravě, připraví se pan poslanec Třešňák. Prosím. A prosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, budu věcný, nebudu šířit propagandu jako někteří vládní poslanci a doopravdy se budu věnovat problému.

Proč mám problém podpořit vládní návrh? Jedná se o nedostatečnou podporu českých výrobců ochranných pomůcek a dalších podniků ze strany vlády. Podpořme české výrobce, podpořme českou ekonomiku, podpořme lokální soběstačnost i v rámci EU.

Společnost Prusa Research již od března tiskne obličejové štíty stejně jako mnoho dobrovolníků včetně pirátů po celé republice. Zainvestovala stovky tisíc korun do vstříkolisové formy na vlastní náklady a s tím, že ochranné štíty rozdávají zdarma. Mezi další společnosti patří například Workswell, výrobce termokamer, které dokážou měřit teplotu, aniž by se museli lidé zastavovat a tvořit fronty. Dále jsou tu projekty jako CoroVent, kde završili vývoj a zahájili výrobu plicních ventilátorů, či CovMask, kteří již vyrobili desítky tisíc ochranných masek pro zdravotníky, na které mnoho z nás přispělo. Nechápu investiční pobídky pro zahraniční společnosti, když tu máme stovky českých producentů, kteří se adaptovali na současnou tíživou situaci, investují do rozšíření výroby a nyní čekají i na státní objednávky ochranných pomůcek.

Na mnou připraveném a 30. března zveřejněném seznamu českých výrobců ochranných pomůcek je přes 200 českých producentů. Jsem rád, že tento přehled pomohl některým samosprávám najít společnost, kde mohli pořídit ochranné pomůcky pro své zaměstnance, pracovníky ve zdravotnictví či občany. Přitom kvalita českých výrobců i díky použití nanovláken často výrazně převyšuje ochrannou účinnost i kvalitu provedení výrobků dovážených draze například z Číny. Česká republika je přitom velmocí v nanotechnologiích, které prokazují vysokou míru ochrany. Jako poslanec pocházející z Libereckého kraje s radostí pozoruji úspěchy akademiků například z Technické univerzity v Liberci, dobrovolníků i společností, které nyní vyrábějí kvalitní ochranné pomůcky za dostupné ceny.

Asociace nanotechnologického průmyslu nabízí pomocnou ruku státu, ale ministr Havlíček zatím nereagoval na zasláný dopis. Proto bych rád citoval z jejich tiskové zprávy:

"Byli jsme velice nemile překvapeni, když jsme se ve středu 8. dubna 2020 dozvěděli o deklarované dohodě vládní garance, že český stát v průběhu 18 měsíců nakoupí 50 milionů respirátorů třídy FFP2 od firmy Honeywell, která v České republice nemá žádnou výrobu respirátorů a teprve uvažuje o jejím vybudování. Garantovaný odběr by měl začít za čtyři měsíce, které by měla firma Honeywell využít k vybudování výroby. Vláda v návrhu firmě Honeywell dále nabízí i možnost uchování části rezervních výrobních kapacit pro krizové situace. Tyto stroje by se v případě nové vlny epidemie mohly operativně rozjet a rozšířit výrobu. Náklady na pořízení a uchování této rezervní kapacity Honeywellu v provozuschopném stavu by platil stát.

Čeští výrobci respirátorů se v době nouzového stavu opakovaně ptali vlády na možnost garance odběru jejich respirátorů, aby mohli investovat do nových zaměstnanců a do strojního zařízení. Pokaždé dostali odmítavou odpověď. Přes odmítavé stanovisko české vlády tuzemští nanotechnologičtí výrobci investovali desítky milionů korun do nových automatických linek a sofistikovaných strojů na

výrobu nanovláknenných filtrů do respirátorů a roušek nejvyšší třídy ochrany. Kdyby vláda veřejně oznámila konkrétní množstevní potřebu respirátorů, jejíž odběr je připravena garantovat, a vyhlásila veřejnou soutěž na uvedený garantovaný odběr, čeští výrobci by se do této soutěže přihlásili. Už nyní totiž navyšují své výrobní kapacity a v případě férové hospodářské soutěže jsou připraveni investovat do dalšího navýšení výroby.

30. března 2020 jsme veřejně deklarovali, že účinné zdravotnické pomůcky se staly strategickými produkty, které mohou efektivně chránit zdraví a životy našich obyvatel a ve svém důsledku se mohou stát velice prospěšnými pro zachování plynulého fungování české ekonomiky v době krizových situací. U těchto produktů je třeba ve výběrových řízeních ustanovit jako základní podmínku výrobu na území České republiky. Klademe přitom důraz na to, aby u zmíněných strategických produktů byla zachována hospodářská soutěž.

Respirátory FFP2 nejsou určeny pro zdravotníky a záchranáře. 20. března 2020 vláda vítala na ruzyňském letišti letadlo s první zásilkou roušek a respirátorů FFP2 z Číny. Novináři se členů vlády ptali, proč pořídili respirátory FFP2 a proč nenakoupili raději respirátory vyšší třídy ochrany FFP3, které zachytávají i viry. Dostalo se jim odpovědi, že respirátory FFP3 nejsou k mání. Není ale zřejmé, proč vláda plánuje nákup 50 milionů respirátorů nižší třídy ochrany i pro následující dva roky."

Chci se proto zeptat, zdali již pan ministr Havlíček reagoval na dopis českých výrobců.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem dobrovolníkům, zdravotníkům a dalším občanům České republiky, kteří v této tíživé situaci pomáhají. Dále bych chtěl požádat, abychom všichni, kdo můžeme, používali aplikaci eRouška, na jejímž vývoji se podíleli i piráti, a pomohli tak s rozvojem chytré karantény, která pomůže minimalizovat dopady na Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní je jako poslední v rozpravě přihlášen v tuto chvíli pan poslanec Třešňák, takže jej prosím o vystoupení.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkný večer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Vlastně ze strany vlády zde slyšíme, jak tuto krizi republika zvládá, a chápe tím především ten hygienický a zdravotnický rozměr. A pokud skutečně chceme mluvit o zvládnutí krize, tak určitě musíme brát v potaz skutečný poměr mezi dopadem na zdraví obyvatel a na zbytek hospodářství a fungování společnosti. A ačkoliv ty dopady nikdo z nás asi neumí predikovat, tak právě ten finální benchmark ukáže tu skutečnou úspěšnost toho, jak jsme se s krizí vypořádali.

Nicméně mi ještě krátce v této obecné části dovoluje zareagovat na výstup pana poslance Staňka prostřednictvím pana předsedajícího, protože on mluvil

o totální válce, krváku, nevím, co ještě dalšího zmínil, skoro až takovou bilakovskou dikcí, a téměř opomněl, kolik impulsů k jednotlivým opatřením, hlavně těm ekonomickým, vzešlo právě z lavic opozice, ať už přímou komunikací s ministerstvy, anebo na výborech.

A pokud jde o hlasování Sněmovny, i zde bych mohl napočítat za poslední měsíc desítky kvalitních pozměňovacích návrhů ze stran opozice, ať už byl jejich finální osud různý a většina z nich například byla zvalčována vládní koalicí. A když jste zde sice pár opozičních řečí a návrhů také pochválil, tak jste dodal, že zapadly v návalu antibabiš. Osobně si nevybavuji, že bych zde dneska zaslechl nějakou antibabiš rétoriku nebo že by zde tak dnes někdo vystupoval. A navíc ještě zaznělo z úst pana Staňka, že máme ovládnout svou netrpělivost. Na to si dovolím pouze poznamenat, my jsme trpěliví, učenliví, dokonce i chápaví a ono by bohatě stačilo, pokud by vládní koalice předkládala validní informace a lépe naslouchala, a možná by pak ani nebylo nutné zde dnes takhle dlouze vystupovat a opět diskutovat na to stejné téma.

Nicméně po této krátké odbočce mi dovoluji, abych se zmínil o úplně jiném tématu, o kterém jsem původně chtěl mluvit a které zde dnes zaznělo jen okrajově, a přitom se týká oblasti, v níž má naše republika skutečně ohromný potenciál. V České republice existuje mnoho schopných týmů vědců, techniků, IT specialistů, které dokážou realizovat velmi kvalitní technologická řešení, která by právě mohla usnadnit fungování země v takových krizích. Navážu tím trochu na řeč svého předřečníka Tomáše Martínka, tedy nejen využití nanomateriálů nebo extrémně rychlý náběh výroby nového typu umělé plicní ventilace, ale především aplikací pro chytré telefony. Zatímco mnoho asijských zemí, ať už jde o Tchaj-wan, Koreu a další, vsadilo na taková řešení – u nás se sice pomalu rozbíhala chytrá karanténa a aplikace eRouška, tam musím ocenit spolupráci právě Ministerstva zdravotnictví s týmem, který vyvíjel aplikaci eRouška, avšak tím to končí. Vlastně my jsme už 30. března s kolegou Kolářikem vyzývali ministra vnitra Hamáčka k nasazení takovýchto chytrých řešení například pro kontrolu pendlerů, a nejen toto, nasazení by bylo možné i u dalších skupin obyvatel, které jsou v rizikových skupinách a ocenily by takováto řešení, která by například vyhodnocovala riziko a včas je upozorňovala.

A nejen to. Některá papírová řešení i z jiných oblastí, třeba zdravotnictví, se mi jeví jako absurdní. Uvedu příklad. Formulář o vašem zdravotním stavu v souvislosti s koronavirovou krizí, který vyplníte ráno v jedné ambulanci a odpoledne přijдете do jiné ambulance a znova tam vyplňujete papírový formulář. Tím jsem se z rezortu vnitra přenesl tedy již ke zdravotnictví, a proto jsem i včera posílal panu ministrovi písemnou interpelaci. Přesto myslím, že by alespoň částečně mohla být odpovězena už dnes.

Ty dotazy byly rámcově následující: Technologická řešení nevyvíjejí jen české firmy. Jsme součástí EU a zajímalo by mne, jak jsou takové kroky koordinovány v rámci celé EU a případně i celosvětově, protože i nadnárodní společnosti, jako je Google nebo Apple, se vyjádřily, že vyvíjejí rozhraní pro boj s koronavirem. Avšak otázka zní: Komunikuje s nimi někdo ze strany České

republiky? Anebo jaké jsou – zmínil to i pan předseda Kalousek ve své řeči – dopady, nebo jaké jsou doposud ty zkušenosti s chytrou karanténou nebo aplikací eRouška a obdobnou aplikací od Mapy.cz, nebo zda uvažuje ministerstvo o dalších funkcionalitách aplikace, případně jiném technologickém řešení, které by mohlo usnadnit život občanům v dobách pandemie a zmírnit dopady právě těch omezujících opatření na běžný život.

Tak to je za mě vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní se hlásil pan předseda Stanjura s přednostním právem. (Nepřeje si jej využít.) Tak bez přednostního práva. Proším.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážení kolegové, milé kolegyně, mám napsaný projev. Je to A5, nebude to příliš dlouhé, ale musím (říct) několik poznámek k tomu, co tady celý den probíhá, a několik dotazů, na které bych rád slyšel odpověď. A podle mne to jsou dotazy, které ještě dneska nezazněly. Některé bezesporu zazněly, ale některé úplně ne.

Velmi často slyšíme od členů vlády, jak jsou skvělí, jak jsme nejlepší v Evropě, na světě a podobně. Já bych chtěl říct, že skvělí jsou naši občané. Jestli to zvládáme jako Česká republika, tak je to díky skvělému přístupu drtivé většiny našich občanů. A když se tak podíváte potom na konci toho sněmovního dokumentu, který se budu nakonec nějakým způsobem pokoušet komentovat nebo analyzovat, a podíváte se na počty nakažených podle profesí, tak kromě těch, kteří jsou dnes a denně zmiňováni zaslouženě na prvních stránkách – lékaři, zdravotní sestry, ostatní zdravotnický personál, hasiči, policisté, vojáci, což jsou logicky všichni v první linii – je mezi těmi nakaženými taky velká skupina řidičů. Na ty se trochu pozapomíná. To jsou lidé, ať už řidiči kamionů, měli od začátku výjimku, aby mohli vykonávat svoji činnost, markantním způsobem vzrostly v této době objednávky v e-shopech a někdo to zboží musí jak do těch obchodů, do továren a k občanům dovézt, a je vidět, že i mezi nimi je logicky velké množství nakažených.

My se dneska scházíme, protože vláda jednala nezákonně, a v tom jsme tedy fakt unikátní, aspoň v demokratických státech. A to už podruhé. Trošku zapadla informace, že vláda nezákonným způsobem zrušila doplňovací senátní volby na Teplicku, to konstatoval Nejvyšší státní soud. A minulý týden pražský Městský soud pravomocně rozhodl, že vláda postupovala nezákonně. To není spor o právní výklad. To není tak, jak členové vlády říkají, soud vlastně řekl, že jsme to dělali dobře, jenom podle jiného zákona. To byl nezákonný postup vlády.

Přítom vláda začala dobře a v rámci platné legislativy. Vláda své restriktivní opatření, a teď nechci polemizovat o obsahu těch restriktivních opatření, vyhlásila ve stavu nouze podle krizového zákona. Potom 23. března z pro mě neznámých důvodů změnila přístup a to byla ta nezákonnost. Můj dotaz zní: Kdo to vymyslel? Ten

přechod od zákonného do nezákonného stavu? Vláda vzala na vědomí nějaký materiál Ministerstva zdravotnictví. Tomu rozumím. Ale ten materiál musel někdo zpracovat! Někdo musel přijít s nápadem: Pojďme opustit krizový stav a pojďme jednat v jiném režimu. Kdo to byl? To by mě opravdu zajímalo. A jaký byl důvod? Pamatuji si z těch dnů vyjádření paní ministryně Schillerové, že to možná bylo (nesrozumitelné) těch škod a že ty škody nebudou a že stát by zbankrotoval. Myslím si, že to možná byl důvod, a možná ne.

Chtěl bych se zeptat, jaký byl osud těch původních vládních usnesení, která vláda přijala legislativně správně podle krizového zákona. Vláda je zrušila? Nevím, kdo mi odpoví. Byla zrušena? Můžu znát čísla usnesení, kterými to vláda zrušila? Aby pak vzala na vědomí materiál ministra zdravotnictví? Pokud ano, kdo navrhl vládě, aby zrušila opatření, která přijala podle krizového zákona? Nebo je nezrušila a ona vlastně platí paralelně? Nezrušené usnesení vlády snad platí. Přece nemůže Ministerstvo zdravotnictví jakýmkoli způsobem nahradit usnesení vlády. To přece není možné.

Pan ministr zdravotnictví, mimochodem profesí právník, pokud se nepletu – ne profesí, vzděláním omlouvám se, profesí jste ministr, omlouvám se, pane ministře, to nebylo úmyslné – tak říká: To se jedná o jiný právní přístup. Ne, to bylo nezákonné jednání! Když už se tak porovnáváme s těmi evropskými zeměmi, pane ministře zdravotnictví, znáte jiný evropský demokratický stát, kde už soud dvakrát konstatoval, že vláda v těchto dnech a týdnech postupovala nezákonně? To věřím, že v tom máme prvenství. Ale úplně radostné to není a my z toho radost nemáme. My jsme tehdy kritizovali, vzpomeňte si, to rozhodnutí. Už tehdy jsme to považovali mnozí z nás za nějakou právní fintu. Protože nikdy jste pořádně nevysvětlili, proč jste z toho zákonného stavu, jak se ukázalo posledním rozhodnutím soudu, přešli do nezákonného stavu. Tak nám to dneska vysvětlíte, pane ministře zdravotnictví! To jste vymyslel vy? Nebo váš tým? Nebo Legislativní rada vlády? Nebo Ministerstvo spravedlnosti? Ministerstvo vnitra podle vyjádření pana ministra vnitra bylo od začátku proti. Tak ti to asi nevymysleli. Někdo přece, a taky jsem byl chvilku ministr, musí ten materiál na tu vládu přinést, on nepadne z nebe. Jen tak, že se sejdou ministři a najednou na stole mají materiál, ke kterému se dneska nikdo nehlásí.

Tak já bych poprosil na tu odpověď, kdo to vymyslel, kdo to na vládu přinesl, co se stalo s původními usneseními a jaký byl skutečný důvod této právní kličky, která vám nakonec stejně nevyšla.

Pan ministr zdravotnictví ve svém vystoupení říkal: Někdo navrhuje sedm dnů, někdo navrhuje deset dnů, teď komunisté navrhli 17 dnů – nemáte pro to nikdo žádné odborné důvody, jsou to jenom takové neodborné návrhy. Tak nějak jste to říkal, pane ministře. Předpokládám, že pro těch 17 dnů nebudete hlasovat, když je to taky neodborné.

Tak tohle je sněmovní dokument číslo 5058 – Žádost vlády České republiky o prodloužení nouzového stavu. (Komentuje dokument.) Kde jsou ty argumenty? Tam nic takového není. Tam je usnesení vlády. Pak tři strany jakoby úvodu. Z toho první

strana je úplně stejná jako v té minulé žádosti, logicky, kdy to bylo vyhlášeno, kterým usnesením a podobně, pak se tak trošku trefuje do toho soudu, že s tím úplně tak nesouhlasíte, ale co máte dělat. Pak je Datová a informační základna pro pandemii COVID, to je zřejmě materiál ÚZISu, nebo nevím, či to je, kde jsou stará data, která si každý poslanec mohl najít dopředu. Stará data. Nevadí, že tady jsou, to určitě nevadí, je to na jednom místě. Z dostupných dat lze konstatovat, že se zatím žádný negativní vliv Velikonoc neprojevil. Nelze vyloučit pozdní efekt v následujícím období. Další slajd, celá strana. Jedna ze 38. Je pravděpodobné, že se pozdní efekt Velikonoc projeví? Odpověď: Spíše neprojeví.

Vzpomeňme si na ta silácká vyjádření členů vlády, kteří vlastně kárali naše občany, co se to děje na Velký pátek a velikonoční sobotu. I vy, pane ministře, nebyl jste ale jediný. To je divné, podívejte se, my jsme dali trošku možnosti, otevřeli jsme ty hobbymarkety, podívejte se na ty nezodpovědné občany! Vytáhněte ty noviny, jsou 14 dní staré, s vašimi citacemi. Jak jste peskovali občany! Malé obchody byly zavřené celou dobu. Byli jste v tom hobbymarketu se podívat, pane ministře? Viděli jste tam ty lidi? Opravdu tam všichni dodržovali dva metry od sebe? To není možné! Ano, u té pokladny ano, to měli ty puntíky. Ale u těch pultů, u regálů? Dnes a denně celou dobu v každém hypermarketu se to nedá dodržovat. Já to těm lidem nevyčítám, to nejde! Co když oba dva najednou si jdou vybrat konkrétní čaj? Fakt si myslíte, že tam tí lidé čekají dva metry, až ten jeden si vezme ten čaj, aby tam přišel k tomu? Praxe a život je úplně jiný, než vy tady nám říkáte.

Takže přes ty karatské projevy po Velikonocích se našťěstí ukázalo, že se nic nestalo. Ta čísla to evidují.

Pojďme dál v tom materiálu. Teď tady máme testy, které se, jak už mluvili někteří předřečníci, zdaleka neblíží těm ohlášeným 10 tisícům denně, případně 20 tisícům denně. A já nevím proč. Otázka zní: Proč? To číslo jste špatně odhadli, těch 10 a 20 tisíc denně? Nejsme schopni to zajistit? Možná to tak je. Ale ty informace v tom materiálu prostě nejsou! Kdybyste napsali: Chtěli jsme 10 tisíc, ukázalo se například, že kapacita laboratoří v České republice to neumožňuje. Tomu bych rozuměl. Ani slovo o tom není.

Teď máme další model, model, model a ten model končí kdy? Třicátého dubna, kdy končí zatím schválený nouzový stav. Ani slajd od 1. května! Vy máte odvalu, pane ministře zdravotnictví, peskovat opozici, že nemá odborné argumenty pro kratší dobu nouzového stavu. Vy je možná máte, ale důkladně jste je zatajil před námi. Nic tam není.

Podle informací od členů vlády, kterým jsem si takhle postěžoval, že ten materiál je mizerný, tak mi řekli no jo, to chystalo zdravotnictví. Proto mluvím k vám, pane ministře. (Otáčí se na ministra Vojtěcha.) Já jsem nevěděl, že to chystalo zdravotnictví, dokud mi to neřekli vaši kolegové z vlády. Takže materiál je úplně mizerný. Končí veškeré predikce dnem 30. dubna. Co tady máte o 25. květnu? Nic! Vůbec nic.

Poslední strana je ten harmonogram uvolňování. Ano, tady je 25. květen. A na první pohled bychom mohli říct výborně, máme plán. A když se na to podíváte, je to asi logické, že to nemůže být úplně výčtově, že tam není úplně všechno, ale mělo by to mít ambici mít úplně všechno. Tak minulé pondělí mohly probíhat svatby do deseti lidí za specificky hygienických podmínek. To se nemění ani do 25. května. To znamená svatba do deseti lidí. A jak říkal váš náměstek, fotograf se nepočítá, takže s fotografem jedenáct a současně od včerejška platí bohoslužby do patnácti osob. Představme si svatbu v kostele. Kolik tam může být, pokud je ta mše součástí obřadu, kolik tam může být lidí? Deset podle rozhodnutí z 20. dubna, nebo patnáct podle rozhodnutí z 27. dubna? Nevíme. Vy to možná víte, ale nám jste to neřekl.

Restaurace, hospody, bufety mohou být od 11. května otevřeny s prodejem přes výdejní okénko v rámci venkovních zahrádek. Slíbil jsem opavským provozovatelům těchto restaurací, že se zeptám. Někteří mají zahrádku před restaurací a někteří mají zahrádku za restaurací. A oni nevědí. Mohou otevřít, nebo ne? Dneska některá dáma z vašeho týmu, nevím která, omlouvám se, řekla, my na to myslíme, oznámíme to čtyři dny předem. 7. května asi, nebo 8. května. To není normální. Tak mi řekněte, pane ministře zdravotnictví, jaký je rozdíl, jestli mám zahrádku před, nebo za. Mohou používat hosté sociální zařízení té restaurace, nebo budeme mít na náměstích Toi Toi, nebo jinou firmu, ať nepropagují jednu. Necháme tam navězt ty přenosné toalety, jako by to byla stavba? Co to má za logiku? Přes výdejní okénko, ale bez obsluhy. To znamená, všichni půjdou do té fronty k tomu okénku. Ale jestli budou moct používat toalety, to už tady prostě nepíšete.

Holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry a tak dále od 11. května. Nikdo neví, v jakém režimu. Musí mít ta křesla dva metry od sebe? Nebo vyžaduju jenom jedno křeslo? Nebo jak to bude? To není žádný plán. Nevíme vůbec nic, kromě toho, že se to pořád mění. Myslím, že je vrcholem – mluvila o tom paní poslankyně Černochová – že v deset večer oznámíte, že od půlnoci platí parkovací zóny. No to je bomba! To jste uvolnili ten život! Starostové fakt nemají co dělat, čekají vaše nekonečné tiskovky, aby se v deset večer dozvěděli, že za dvě hodiny to má začít fungovat. Nechápu, kdo na ty nápady chodí.

Takže v tom materiálu, který chystalo Ministerstvo zdravotnictví, kterým vláda chce prodloužit stav nouze do 25. května, vlastně není nic, abychom to mohli objektivně posoudit. Já bych očekával, že ten materiál bude obsahovat seznam dosud platných opatření vlády. Pane ministře zdravotnictví, kolik jich je? Byl byste tak hodný, až skončím, přišel na mikrofon a řekl, kolik těch opatření vláda přijala? A já jsem myslel, že budou ta opatření a bude tam například: povinnost nošení roušky – k tomu vysvětlení, k tomu není potřeba nouzový stav. To si myslím, že je pravda. Sociální distanc dva metry – k tomu není potřeba nouzový stav.

Zavřené školy... Kde je ministr školství jen tak mimochodem celý den? (Reakce z pléna.) Jsou zavřené školy a mám pocit, že někde zavřeli i ministra školství. (Pobavení v sále.) Protože sem vůbec nechodí. A problém je vážný. Mluvila o něm paní poslankyně Němcová. Celému jednomu, resp. třem ročníkům jste sebrali jednu šanci dostat se na vysněnou školu. Není k tomu žádný důvod. Ani zdravotní,

ani ekonomický. A ministr školství je někde zavřený. Asi dobrovolně. On říkal, že on ty školy otevře, ale nemusí se do nich chodit. Tomu taky nerozumím. Co já, já už do školy nechodím. Ale nerozumějí tomu ani učitelé, pedagogové, ani ti žáci, ani rodiče. Očekával jsem, že v tak vážném případě tady ministr školství bude, protože jeho resort přijal mimořádně mnoho restriktivních opatření. A nemůžeme s ním debatovat, když tady není. Tak já nevím. Chápu, kdyby byl ve Sněmovně, v nějaké kanceláři to poslouchal, nemusel by tady na místě, tomu já rozumím. Ale na ty otázky, které zahájil pan poslanec Zahradník a celé odpoledne se tady vinou, nikdo neodpovídá. A že tam je zmatek! A že rodiče ani pedagogové nevědí, jak to bude, je prostě pravda. A hlavně odebrání té druhé možnosti, aby se to dítě případně vylepšilo, dostalo se na vysněnou střední školu, to je jak obětování jednoho ročníku. Možná to nejsou miliony lidí, ale odhadem je to sto tisíc rodin, ať už v pátých, sedmých, nebo devátých třídách. To nemluví o maturitě a podobných problémech.

Režim na hranicích bych očekával, že v tom materiálu bude popsán – jaký režim vláda chce, jestli k tomu potřebuje nouzový stav, nebo nepotřebuje. Je to v tom materiálu? Není, pane ministře vnitra! Bohužel, není to tam. Já tomu nerozumím. Ptají se mě rodiny, a například pan ministr vnitra mi opravdu poradil na konkrétní dotaz konkrétní rodiny, jak to udělat. Ale je logické, že nemůže se každý občan zeptat přímo ministra vnitra. Nemá na to kapacitu pan ministr, aby odpovídal. Přeshraniční styk. V Moravskoslezském kraji majetky, tři kilometry, vidím na ně, nemůžu tam, mám tam rodinu. Nikdo neví, jak to bude.

Lidi jsou disciplinováni. Chtějí dodržovat i dobrovolně to, co po nich vláda chce. Ale oni vlastně nevědí. A pak mají strach, protože nechtějí páchat přestupky, nechtějí být označováni za ty, kteří neposlouchají vládu. Ono vlastně ta rouška je taky takový symbol disciplíny, když to takhle vezmeme. Všimněte si, že některé jiné vlády daly doporučení a občané to poslouchají. Naši vládu ani nenapadlo, že by něco doporučila. Taková nedůvěra k lidem. Myslím, že naprostá většina lidí by pochopila i doporučení vlády, pokud by bylo odborně zdůvodněno. Ještě k tomu chceme ty pokuty, jo, pane ministře, abych nešetřil dovnitru. Nedůvěřujeme těm občanům.

Dostávám se k ekonomickým opatřením. Paní ministryně financí opakovaně používá astronomickou částku 1,2 bilionu na napumpování do ekonomiky. A jak ona oblíbeně říká, že někdo míchá hrušky a jablka, tak tady k tomu přimíchává ještě jahody, třešně a všechno ostatní ovoce, na které si vzpomenete, možná i nějakou mrkev. Zkusme se podívat na jednotlivá opatření, která vláda přijala, a mnohá z nich jsme podpořili, a zkusme si je charakterizovat, co to vlastně znamená, zda je to podpora podnikání, nebo něco jiného, a jaké jsou náklady.

Bezesporu co je podpora – začínám pozitivně – co je podpora živnostníkům, je odpuštění zdravotního a sociálního pojištění na šest měsíců. To je skutečná podpora. Budu vycházet z čísel, která dala vláda, zhruba 8,2 miliardy zdravotního pojištění a 15,1 miliardy sociálního pojištění. Je to v těch tiscích, které jsme projednávali. Bezesporu říkám ano, to je pomoc OSVČ ve výši 23 miliard. A je to dobře. A za to vládu chválím. To je skutečná úleva.

Pak máme ošetřovné, jednak řešeno zákonem a jednak nařízením vlády přes MPO. Ošetřovné je přece sociální dávka. To je sociální dávka. Je logické, že to vláda navrhla a Sněmovna schválila. Jsou zavřené školy a někdo se musí o ty děti starat. Můžeme se přít o paramet, jestli 60, nebo 80 procent, to sem nepatří. Je to dobře, že to bylo schváleno. Nakonec i opozice podpořila i ten návrh, který nevycházel z jejich představ. Lépe 60 procent než nic. Lépe 80 procent od 1. dubna než 80 procent vůbec. Ale je to sociální dávka.

Dneska jsem se dočetl, nebo možná mi to pan ministr Havlíček podpoří, jak ten náš stát vlastně úřaduje. Dámy a pánové, to je katastrofa. Dneska jsem se dočetl, říkám, kdyžtak to pan ministr vyvrátí nebo potvrdí, 55 (tisíc) žádostí živnostníků o rodičovskou za březen, k dnešnímu dni posouzeno – jsme 28. dubna – 40 tisíc, tisíc zamítnuto, 17,5 tisíce vráceno, vyplaceno zhruba 90 milionů korun zhruba 13 tisícům žadatelů. Za jeden měsíc, za březen, 28. dubna 13 tisíc žádostí.

Co je nejčastější příčinou vrácení žádosti? To byste neuhodli. Chybělo potvrzení školy, že ta škola je uzavřená. Já jsem o tom mluvil na minulé schůzi. Pan ministr podle toho článku vysvětlil, že díky tomu, že to do programu napsali, že to chápe, že to je taková trochu blbost, ale že to musí být, protože je to v tom programu. Jako by ten program nechystala vláda. Tak když je to blbost, tak to škrtnu! Jak může švindlovat někdo s tím, že jeho škola je otevřená, když to vláda zakázala? Rozumíte tomu? Na základě toho se ta žádost vrací a ta rodina ty peníze, tu sociální dávku nemá. (Ministryně financí mluví k poslanci mimo mikrofon.) No je to tak. 13 tisíc vyplacených z 55 tisíc. A chybí potvrzení o uzavření školy.

Já jsem o tom mluvil minule, když jsem mluvil s paní ministryní Maláčovou v rozpravě, MPSV to dělá úplně stejně. Šest stran žádostí, na první straně je potvrzení o uzavření školy, aby se nešvindlovalo. Zase chybí ta důvěra vlády v toho občana. Pořád řešíme, aby se nešvindlovalo. Já netvrdím, že někdo nemůže švindlovat. Tady zrovna ne, ty školy jsou fakt uzavřené. Netvrdím, že někdo nemůže švindlovat, ale na ty jednou dojde. A ti na to skutečně doplatí, že švindlují. A bez slitování.

Pak paní ministryně říká – program Pětadvacítka, který funguje. Tento program skutečně funguje. Já bych ho nazval Pětistovka, protože to je pětistovka denně, ne Pětadvacítka, protože ti, kterých se to netýká, si skutečně myslí, že je to 25 tisíc čistého měsíčně, ne že to je 500 korun, to znamená 15 tisíc čistého měsíčně. Ale to taky není podpora podnikání. To je vlastně dávka v hmotné nouzi pro živnostníky, kterým vláda dočasně uzavřela možnost podnikat. V pořádku. Taky jsme pro to hlasovali. Možná jsme chtěli jinou částku, vyšší, ale o tom teď nemluvíme.

Takže to taky není podpora ekonomiky, paní ministryně. To je taky dávka, dávka v hmotné nouzi pro živnostníky, vaše Pětistovka, nebo Pětadvacítka, jak tomu říkáte. Nic jiného to není. Nebo máte představu, že ten živnostník dostane těch 15 tisíc a z toho má provozovat firmu a ještě živit rodinu? No to úplně nejde. Když jsme s vámi chtěli debatovat o úhradě fixních nákladů, bohužel pan ministr Havlíček to minulý týden nestihl, jak říkal, že chystá nějaký program k nájůmům, říkal, že možná něco stihne, zatím nestihl, ale předpokládám, že to bude brzo, takže to pak

bude opravdu, pokud tohle projde, přímá pomoc. Ale pětistovka denně není žádná podpora podnikání, ale ve skutečnosti je to dávka v hmotné nouzi pro živnostníky. V pořádku, jenom to musíme přesně popsat, co to vlastně je. To nejsou peníze na podnikání. To jsou peníze, aby to ti lidé přežili, aby mohli kupovat základní věci. To určitě není podpora podnikání.

Pak máme opravdu programy COVID I, COVID II. Jak říká pan ministr, to není automat, to je banka. Já s tím zásadně souhlasím, s tímto heslem, že to není automat, že to je banka. Ale kdo vzbudil ta očekávání těch podnikatelů? Kdo měl ty bombastické tiskovky? 3 009 žádostí – COVID I – vyčerpáno za tři dny. Pamatuji si tu tiskovku, klidně bych to i našel, pane ministře Havlíčku. Jaká je realita? Po měsíci projednaná polovina a z toho 1 400 zamítnuto, 200 schváleno. To je pomoc i přímá, protože pokud je to bezúročná půjčka, tak minimálně ty úroky ten podnik nebo ten podnikatel šetří. Takže kdyby to fungovalo, až to pak sečteme, tak všechny úroky, které by zaplatil, je skutečná přímá pomoc podnikatelům jako to odpuštěné zdravotní a sociální. COVID II podobně. Pokud se dá věřit těm statistikám, které jsou venku, tak ještě rok a půl bude banka posuzovat došlé žádosti.

COVID Praha – já nevím, program, který trvá devět minut, otevření a zavření. Tak si řekněte, je to normální? Kdo to stihne za těch devět minut? Neměli ti, kteří to stihli, informace předem? Jak to, že ti to stihli za devět minut – vyplnit žádost, odeslat a být v tom balíčku šťastných? Co to je za program? Ty řeči, že jsou to evropské peníze. Tak jsme měli dát české peníze. V Praze ten problém je, co se týče cestovního ruchu, největší, možná s Českým Krumlovem a dalšími vyhlášenými turistickými destinacemi v České republice, a pražští podnikatelé mají smůlu, protože se vláda rozhodla použít evropské peníze, které tu Prahu vylučují. Tomu já rozumím. Ale jsme v mimořádné situaci a nemůžeme nachystat program, že příjem žádostí trvá devět minut. Nikdy neovysvětlíte těm neúspěšným, že to nebylo domluvené, i kdyby to tak nebylo. (Ministryně financí opět hovoří z vládních lavic.) Já vím, že to šlo přes banky. Ale kdo to měl připravené? Kdo věděl, že to musí být přes banky? No ti, kteří to za těch devět minut stihli. Ti ostatní ne. A to už není přímá pomoc vlády. To už tam nemůžeme počítat. To jsou půjčené peníze, které se budou muset jednou vrátit.

Teď jsem četl, že paní ministryně Maláčová říká: vláda zvažuje, že na tři měsíce odloží platbu sociálního a zdravotního. Kdybychom to nenavrhovali 15. března, tak řeknu výborně, ta vláda je rychlá, 25. dubna to řekne paní ministryně Maláčová. Ale musíte to číst celé – ale ne bezúročně. S úrokem. Stát ty peníze půjčí se čtyřprocentním úrokem ročně. Najděte mi banku, u které si může kdokoliv uložit své peníze a dostane 4 %. Taková banka a takový produkt v České republice není. Takže nejvýhodnější, kdo bude ukládat peníze, je stát, který si uloží u podnikatelů na tři měsíce a získá roční úrok 4 %. To je pomoc? Teď jsme měli odložit buď DPH, nebo zdravotní a sociální, velmi rychle, získat tím čas a během dvou tří měsíců zjistit, komu skutečně už můžu pomoci výběrově a kdo tu pomoc nepotřebuje. Nic z toho se ale nestalo. Ale máme 1,2 bilionu. Paní ministryně to pořád tvrdí. Pořád dokola. Tak mi ukažte ty příjemce těch peněz. Ukažte mi ten seznam. Firma AB – počkejte, to

není dobrý příklad, tak firma ABC dostala tolik, firma DF tolik, dole suma 1,2 bilionu.

Antivirus – bezesporu dobrý produkt, který skutečně také šetří peníze. Takže peníze vynaložené na Antivirus je třeba připočíst do té bilance, o které mluví paní ministryně, pomoci státu firmám. Ale nejenom já, ale podnikatelé by chtěli mít informace, kdo uspěl – například firma ABC, podle zákona velká firma, žádala o 500 zaměstnanců, dostala 50 milionů. Protože ta pomoc musí být transparentní, a pak budeme vědět, jestli je to nástroj, který pomáhá velkým, středním, malým, nebo nejmenším, nebo všem. Bez té statistiky to prostě nevíme. Ale říkám, že je to dobrý produkt, který skutečně šetří náklady. Takové zase to úřední: Antivirus A, Antivirus B a teď chystáme Antivirus C. Důležité je, kdo se k těm penězům dostane a jak rychle. A zase ten stát těm lidem nevěří. Nejdřív zaplat', a my ti pak, až prozkoumáme všechny podklady, něco pošleme zpátky. Proč to není naopak? Proč se musí žadatel Antiviru prokazovat smlouvou o zřízení bankovního účtu? Z kterého účtu asi tak chodí z té firmy každý měsíc peníze na sociálku a na zdravotní pojištění? To ten stát neví, odkud inkasuje peníze? Samozřejmě že to ví, a zase chce ty formuláře. Tak já nevím. Tady někdo říkal, kdo rychle dává, dvakrát dává. A naše vláda říká: než něco dám, pětkrát všechno zkontroluji, co kdyby tam byl podvodník. A to se jak červená nit line všemi těmi programy. Bohužel – chybí ta důvěra.

Tolik k ekonomickým opatřením, která, jak říká paní ministryně, občas zavnímala, že něco je špatně. A je to dobře, že to zavnímala, a pak to opravila. Jak by ten slavný program vypadal, kdyby byl v té původní podobě? I tak jsme mnohé skupiny ještě svým opatřením nezasáhli, a vláda tedy chystá, sice pozdě, ale lépe později než nikdy, ať už jsou to malá eseróčka, dohody o provedení práce. Měsíc to nešlo. Měsíc to bylo špatně. Až se našel vládní poslanec a vládní poslankyně, a už to šlo.

To je ten jeden provaz, pane poslanče Staňku prostřednictvím pana místopředsedy. Já jsem tedy, když jsem poslouchal váš projev, pane poslanče, omlouvám se, nechtěl jsem k vám vůbec mluvit, ale musím, vy jste tady asi na těch schůzích nebyl, já jsem to nekontroloval. 30 zákonů předložila vláda ve stavu legislativní nouze. A my jsme taková hrdá a kritická, i když konstruktivní opozice. Pane poslanče Staňku, jestlipak víte, kolik z těch 30 zákonů aktivně podpořila ODS, když jsme tak nenávistní a destruktivní? Tak já bych řekl, pokud by to mělo odpovídat těm vašim slovům, tak jeden. Nebo nic. Nebo dva. Bylo jich 24. Dvakrát jsme se zdrželi u státního rozpočtu s tím, že jsem opakovaně v rozpravě říkal paní ministryni, že prostě nejsme schopni kvalifikovaně posoudit to číslo díky tomu, že je málo dat. Hlasovali jsme proti těm nájům ať už bytů, nebo nebytů, protože jste jenom ten problém přesunuli z jedné skupiny občanů na druhou skupinu u bytů a u nebytů z jedné skupiny podnikatelů na druhou. Nepodpořili jsme zákon o rozpočtové odpovědnosti, který podle mě nepatřil do stavu legislativní nouze, a ten šestý už nevím. Ale 24 zákonů z 30 jsme podpořili. Tomu říkáte nenávistná opozice? Já tomu vůbec nerozumím. Já jsem někde už napsal, když jsem byl kritizován za to, že si dovoluji mít kritický přístup k některým vládním krokům. Pane poslanče, já

mám roušku, podívejte se, ale to není roubík. Vy byste mi nejráději nasadil roubík a to je úplně něco jiného.

Takže klíčové otázky zůstávají. Kdo vymyslel právní fintu? Kdo to na tu vládu přinesl? Jaký byl důvod změny režimu? Můžou si tady říkat starostové z kterékoli strany své pozitivní zkušenosti, ale postupovali jste podle krizového zákona, ne, páni starostové? Nenapadlo vás přemýšlet, jak to obejít a dělat to nějak jinak. Ani vteřinu vás to nenapadlo. Mnozí členové vlády včetně ministra zdravotnictví říkají: to je něco nečekaného, nebyli jsme na to připraveni. To je pravda, ale legislativa na to byla připravena. Můžeme se bavit, jestli to nebude potřeba, až skončí pandemie, možná nějak novelizovat, to já nevím. Ale bránili jste se nouzovému stavu, bránili jste se zřízení Ústředního krizového štábu, pak jste udělali tu právní fintu, a najednou Ministerstvo zdravotnictví vládlo této zemi, Ministerstvo zdravotnictví omezovalo práva a svobody občanů. A co dělali ostatní ministři? Hrdinně to vzali na vědomí. Hrdinně. Co to je? To je zbabělost té vlády. Já to vůbec nechápu. Takže bych poprosil pana ministra zdravotnictví, aby nám odpověděl, kdo to vymyslel, proč to vymyslel, jaké byly důvody a jaké z toho vyvodí důsledky.

Já jsem dneska konstatoval, já bych řekl, že smutným hrdinou posledních týdnů je pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Selhal zcela manažersky. 28. ledna na žádost pana docenta Svobody řekl "máme všechno zabezpečené, máme všeho dost", aby pak v únoru publikoval článek, kde vlastně to samé napsal. Potom dlouhodobě lhal premiérovi a ostatním členům vlády, že mají všechno. To bych mu i odpustil, to říkám za sebe. Ale lhal veřejnosti a lhal zdravotníkům. Máme všeho dost. Vzpomeňte si, tiskovka 14. března, kdy říká Andrej Babiš, který podle mě měl informace od ministra zdravotnictví: Všechno máme. A pokud náhodou někdo něco nemá, já mu to tam dovezu. A o dva dny později řekl ministr zdravotnictví, že mu chybí milion respirátorů. A 14. března říkal premiér, který měl podle mě informaci od vás, pane ministře zdravotnictví – všechno máme.

Druhá věc, je to speciální bod, ty podivné nákupy ve stavu nouze. Stačí porovnat ochotu, se kterou zveřejňovalo smlouvy Ministerstvo vnitra, a neochotu, se kterou nezveřejňovalo ty smlouvy dlouho Ministerstvo zdravotnictví. Pak když to zveřejnilo to zdravotnictví, už jsme pochopili, proč to tak bylo. Když si porovnáte ty ceny, tak vidíte, kdo nakupoval dobře a kdo nakupoval za nehorázné ceny od nehorázných firem. A co na to pan ministr zdravotnictví? – To mě nezajímá, hlavně že jsem nakoupil. – A když jsme navrhli doprovodné usnesení, podle mě zcela neškodné, které vlastně jenom dublovalo zákon, to si řekněme, aby ministerstva ty smlouvy hned zveřejnila, jak hlasoval pan poslanec Adam Vojtěch? Myslíte, že to podpořil? Nepodpořil. Jak jste hlasovali vy, kolegové z vládní většiny? Myslíte, že jste to podpořili? Tak já vám to připomenu, nepodpořili jste to. Vám je to asi jedno. Firma, která měla obrat 100 tisíc, majitel 18 exekucí, dostane zakázku za 300 milionů. No to je sen. To by chtěl každý poctivý živnostník, který má malý obrat, aby z ničeho nic stát u něj udělal za 300 milionů objednávku. Ale to se v reálném životě prostě nestane, to by byly pohádky pro dospělé nebo Večerníček, to je v jinou dobu a na jiném programu.

A třetí věc, když budeme hodnotit smutného hrdinu dnešních dnů, tak ministr zdravotnictví vehnal vládu do stavu, kdy soud musel rozhodnout, že vláda jednala nezákonně. A nelžete, když říkáte, že vám ten soud dal za pravdu. Nic takového tam není. Stejně jako u toho Ústavního soudu. (Ministr zdravotnictví hovoří mimo mikrofon.) Jasně, tak pan ministr zdravotnictví, právník, na mě pokřikuje věci typu, citovala je tady úplně přesně paní poslankyně Černochová, a dal mu za pravdu ten soud. No tak dneska je středa a je sedm hodin ráno. To je úplně stejná pravda, jako kdybych to teď tady řekl, pane ministře. (Ministr zdravotnictví opět mimo mikrofon.) No to je věcně. Co to je věcně? Vy jste jednal nezákonně, ale věcně správně? Nechápete, možná jsou česky ty dvě věty, ale sémanticky to prostě nesedí? Vůbec to nesedí. Ale jak říkal pan ministr zdravotnictví, my jsme jedineční v Evropě. No to jsme. Neznám jinou vládu, která jednala nezákonně, bohužel.

Takže očekávám, že vládní hnutí ANO pod tíhou sice žádných argumentů, ale silného vystoupení pana ministra zdravotnictví bude podporovat pouze prodloužení nouzového do 25. května, protože jak říkal pan ministr, všechny ostatní návrhy nemají odborné zázemí, to znamená, odborné zázemí nemá ani návrh komunistů.

A končím už jenom smutným povzdechem na adresu hnutí ANO a sociální demokracie. Opravdu musí v České republice třicet let po roce 1989 o omezení ústavních svobod rozhodovat komunisté? Mohli jste si vybrat někoho jiného. (Velký potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak v tuto chvíli měl jsem avizováno, že pan poslanec Kupka chce načítat usnesení, od pana místopředsedy, s přednostním právem ještě pan Jurečka. Pan předseda Jurečka, pardon.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já budu velmi stručný. Já bych jenom poprosil, jestli by pan ministr zdravotnictví mohl zareagovat a vystoupit, protože nejenom předřečník, ale vícero poslanců dnes zmiňovalo otázku na to zveřejnění dat, anonymizovaných dat pro týmy expertů, které by s těmito daty rády pracovaly. A to souvisí také i s tím, jestli by pan ministr mohl vysvětlit, proč ekonom Daniel Můnich byl vykázan panem náměstkem Prymulou z toho jednání, protože pokud v tisku čtu, že to bylo proto, že kladl nepříjemné otázky, já myslím, že je potřeba, aby v každém týmu byli lidé, kteří mají kritické myšlení a umějí klást otázky, které jsou třeba i nepříjemné, ale pokud mají své ratio, opodstatnění, a mohou pomoci v dané situaci, tak je to namístě.

Takže pane ministře, prosím pěkně, vysvětlete nejenom nám poslancům, ale mnoho lidí se mě na to ptá, v debatách na sociálních sítích by rádi věděli, proč se takovýto krok stal a proč pan náměstek Prymula toto učinil. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď si nejsem jistý, nemám spočítané počty vystoupení (k mikrofonu jde poslanec Výborný). Tak prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji pěkně. Já bych to ještě doplnil, než sem k pultu pan ministr přijde. Vy jste tady, myslím, pane ministře nebyl, vrátím se k těm školám. 25. května otevřete plovárny, bazény, kina, a děti do školy nemůžou. Jestli i tuto otázku byste dokázal zodpovědět. Jestli tedy skutečně to má nějakou vnitřní logiku, nebo jakým způsobem si to nařízení Ministerstva zdravotnictví, nikoliv Ministerstva školství, vyložit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji. Pan ministr chce vystoupit, prosím. Pan ministr zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tak já myslím, že jsem vystoupil na začátku, a myslím si, že na většinu věcí, které tady zazněly, jsem řekl odpověď a stanovisko. Možná jste tady nebyli, možná jste to neslyšeli, ale bylo to tak, hovořili jsme i o těch datech. A já nevím, o jakých datech stále hovoříte, o jakých datech mluvíte, když ta data jsou zveřejňována, jsou zveřejňována do detailu a jsou k dispozici všem, veřejnosti. V tomto směru skutečně by mě zajímalo, jaká data, řekněte, jaká data potřebujete, jaká data do detailu. Osobní údaje pacientů? Konkrétní pacienti, kteří jsou nakaženi, nebo kde jsou, v jakých vesnicích, nakaženi? Takže já si myslím, že skutečně v tomto směru ministerstvo s ÚZIS zveřejňuje data, která jsou k dispozici, o vývoji epidemiologické situace, každý se na ně může každý den dívat, a v tomto směru tedy nechápu, o jakých datech hovoříte.

Pokud jde o chytrou karanténu, chytrá karanténa běží, aktuálně běží na pěti krajských hygienických stanicích a v tomto týdnu se implementuje i na dalších tak, aby běžela skutečně na všech čtrnácti krajských hygienických hranicích. Tedy ten projekt běží. Souhlasím s tím, že ty porodní bolesti byly možná trochu větší, než jsme očekávali, to je pravdou, ale pět krajských hygienických stanic již využívá tu možnost vytvářet vzpomínkové mapy, vytvářet mapy na základě dat od mobilních operátorů a podobně, takže to skutečně je projekt, který běží a bude se rozjíždět, a tak jak bude v těch následujících dnech v těch krajských hygienických stanicích, tak bezesporu bude využíván. Takže ten projekt běží, spoléháme na něj, byť vzhledem k tomu, že nyní je poměrně malý počet nakažených pacientů, tak samozřejmě není to projekt, který by byl tak zásadně využíván, ale samozřejmě s ním počítáme a využíváme data tak, jak jsme deklarovali v rámci krajských hygienických stanic. Takže tento projekt běží na pěti krajských hygienických stanicích a poběží od příštího týdne nejpozději na všech čtrnácti. Takže na tom se skutečně, skutečně pracuje.

Pokud jde o ty predikce, jak tady hovořil pan poslanec Stanjura, tady skutečně nehovoříme nyní o predikcích, pokud jde o květen. Jestli jste mě správně poslouchal, tady hovoříme o tom, jak rozložit rozvolňování jednotlivých opatření tak, aby to dávalo smysl. A já chápu, že tady můžete se dívat na jednotlivé oblasti a říkat na to svůj názor, ale věřte mi, že skutečně toto proběhlo epidemiologickou skupinou, která znova dnes také zasedala, a určitě veškeré ty detailnější informace v tomto týdnu budou prezentovány, stejně jako byly prezentovány pro vlnu, která byla vlastně

otevřena, nebo ta opatření rozvolněna v pondělí, to znamená, pravidla pro obchody, pravidla pro zoologické zahrady atd. To znamená, skutečně pro restaurace a další věřte, že ta pravidla budou jasně zveřejněna na základě stanoviska epidemiologů, takže tady nemusíte mít obavu, že by Ministerstvo zdravotnictví ta hygienicko-epidemiologická opatření a pravidla nezveřejnilo.

Takže v tomto směru skutečně si myslím, že ministerstvo dělá maximum možného, zveřejňuje ty informace, snaží se informovat. Samozřejmě je spousta životních, detailních událostí, respektive situací, které možná ne vždycky jsme schopni uchopit. Je to zkrátka o tom, že děláme nějaká obecná pravidla, která třeba ne vždy na všechny konkrétní události a skutečnosti se dají vztáhnout, takže pak je musíme vyložit nějakým výkladem daného opatření, ale jinak si myslím, že ta pravidla platí všeobecně a jsou srozumitelná a budeme je takto zveřejňovat i nadále.

Pokud jde o ty školy, jak říkal pan poslanec Výborný, my jsme se na tomto plánu dohodli s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, které nikterak nenabádá k tomu, aby se změnil ten plán. Ten plán je zveřejněn, myslím si, že poměrně dlouho, vytvářel se před několika týdny, a v tuto chvíli tedy, pokud nebude žádný požadavek ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, tak nevidíme důvod, proč bychom ho měli jakýmkoliv způsobem měnit.

Myslím si, že je dobře, pokud nebudou ta opatření, řekněme, kumulována, respektive to rozvolňování kumulováno v rámci těch jednotlivých vln, že to bude postupné, stejně jako školy. Pokud by skutečně došlo k tomu, že budeme v jeden termín rozvolňovat rizikové provozy, provozy, kde se koncentruje velký počet lidí, zároveň školy a podobně, tak si myslím, že by to riziko bylo poměrně velké, takže proto chceme rozdělit to rozvolnění ještě i u škol do delšího času, s tím, že samozřejmě pokud se epidemiologická situace bude vyvíjet dobře, tak se můžeme bavit v červnu o podobném režimu, jako je třeba u prvních stupňů základních škol i u druhých stupňů základních škol a podobně, ale to bude záležet na dohodě s Ministerstvem školství, se kterým jsme tento plán vytvořili, a tak jak ho Ministerstvo školství schválilo, tak my ho respektujeme, respektive, ta pravidla jsou nastavena. Myslím si, že jak říkáte, nemají se ty věci měnit stále dokola, takže tento plán byl zveřejněn a my ho takto budeme držet.

Jinak ještě bych se možná vyjádřil k těm řečem tady pana Stanjury o tom, že jsem lhal a tak dále, 28. 1. Já jsem nelhal. Tehdy ta situace taková byla. Tehdy ta situace taková byla, tehdy to skutečně byla pravda. To, že ta situace byla velmi dynamická a změnila se v následujících týdnech, kdy zkrátka, objektivně řečeno, prostě ty zdravotnické prostředky již za několik týdnů nebyly k dispozici, to je pravda, ale 28. 1. to byla data a byla to informace od dodavatelů na základě zmapování aktuální situace na trhu, kde skutečně ty zdravotnické prostředky byly, bohužel poté ta situace se v následujících týdnech změnila, protože ta situace byla velmi dynamická, velmi dynamická. Nejenom u nás, ale v rámci celé Evropy se během pár týdnů zvedla poptávka po ochranných prostředcích mnohonásobně a samozřejmě ta nabídka, respektive produkční kapacity byly v tomto směru

nedostatečné. Ale to byla situace, která bohužel byla na konci ledna těžko predikovatelná, jak se vlastně ta pandemie rozšířila zejména na území Evropy.

Takže jsem nelhal, nebyla to lež. Byla to situace 28. 1., 28. 1. skutečně toto byla informace, která byla pravdivá, ale za několik týdnů následujících vzhledem k rozšíření, masivnímu rozšíření té pandemie v rámci celé Evropy, kdy první případ v Evropě byl potvrzen 24. ledna, první případ ve Francii, tak samozřejmě byla úplně jiná situace 28. 1. a úplně jiná situace na začátku března. Takže to je třeba si uvědomit, skutečně, ten kontext té situace, jakým způsobem se to vyvíjelo i z hlediska těch nákupů. Ale o tom teď nechci hovořit, možná o tom bude samostatný bod, takže skutečně mě tady budete moci poučit, jak se nakupuje. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Mám zde v tuto chvíli tři přednostní práva. Zrekapituluji, nejdříve pan předseda Stanjura, poté pan předseda Jurečka, poté pan předseda Kalousek. A z místa se hlásil pan poslanec Kupka, nezapomněl jsem na něj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr nezklamal, na zásadní otázky neodpověděl. Tak znovu, pane ministře. Kdo vymyslel tu právní fintu? Proč jste to navrhoval? Kdo vám to napsal a co jste udělali s těmi původními usneseními vlády, která byla podle krizového zákona? To je klíčové.

Já jsem řekl, že jste manažersky selhal, že jste 28. ledna odmítl debatovat, a říkal jsem, že jste lhal na začátku března. Nebo lhal pan premiér, který říkal, že všichni všechno mají, ta legendární věta "kdo nemá, já mu to dneska dovezu"? Já jsem předpokládal, že vycházel z informací od vás a Ministerstva zdravotnictví. A mluvím o 14. březnu! Nemluvím o 28. lednu! Tak nepoužívejte takovou figuru, oblíbenou, že protestujete proti něčemu, co váš oponent neřekl. Já jsem řekl, že jste odmítl o tom debatovat. A to je fakt. A připomenul jsem, 14. března, tisková konference vlády, takové ty hodiny až tři, jak se tam producírujete, a tam pan ministerský předseda říká: všichni všechno mají, a pokud někdo něco nemá, tak já mu to dovezu. A já myslím, že premiér neměl dobré informace a že jste mu lhal. Až poté jste přiznal, že vám chybí ten milion respirátorů.

A jinak to je, jak všichni všechno vědí. Mně to nemusíte vysvětlovat. Ti provozovatelé jsou nešťastní. Pan ministr na rozdíl od členů vlády ani nevěděl, jestli může kadeřnice k vám přijít domů, nebo ne! Vzpomeňte si na tu debatu! Člen vlády: nesmí! MPO: může. Nesmí! – Prymula. MPO: může. A po dvou dnech ministr zdravotnictví: může, jsem se spletl. Tak člen vlády, který to rozhoduje, to neví a myslí si, že ti provozovatelé, ti chudáci, kteří mají zavřené provozovny, se to dozvědí den předem a budou spokojeni.

A pak ta argumentace fakt nemá chybu, to musím jako opravdu ocenit. Proč jsou zavřené školy, pane ministře zdravotnictví? Protože jsem se dohodl s ministrem

školství. To je úplně neprůstřelná argumentace. To je úplně neprůstřelná argumentace! Je to tak! Á, odborníci nám to poradili. Ale my se ptáme, jaká chceme data. Ta, co tam jsou? Říkal jsem, že jsme je měli, to jsem nekritizoval. Správně jste řekl, žádná predikce tam není, v tom materiálu, na 25 dnů. Když chcete tedy o 25 dnů prodloužit nouzový stav, tak žádná predikce není v tom materiálu. Není. Na to jsem se ptal, to jsou ta data. A pak ta data, na základě kterých jste rozhodli o tom rozvolňování.

Můžete si koupit oblek, ale nesmíte si ho vyzkoušet. Že jsem si ho doposud mohl v těch otevřených supermarketech koupit, všiml jste si toho? Byla zavřená knihkupectví, ale v tom hypermarketu jsem si knihu mohl koupit. Byly zavřené prodejny obuvi, a zase v tom hypermarketu jsem si tu obuv mohl koupit, dokonce i vyzkoušet. Pane ministře, víte o tom? Byl jste se tam někdy podívat, co všechno se tam prodávalo celou dobu? Nejenom ty potraviny. Proč byla zavřená knihkupectví a knihu jsem si mohl koupit jenom někde? Proč byly zavřené prodejny obuvi, ty nejmenší, a tu obuv jsem si u těch velkých mohl koupit? To mi vysvětlíte a neříkejte, že to byl tým lékařů, který vám to poradil. To se mi nechce věřit.

Tak co nám to tady tvrdíte, jak je všechno jasné? Ani vy nevíte, jestli kadeřník může dneska nebo zítra přijít ke mně mě ostříhat. Vidíte, že nepřišel. Pro jistotu, nechtěl jsem nic porušovat. (Smích v sále.) Nebyl jsem si jistý, fakt si nejsem jistý. Tak poctivě čekám na 11. května, pokud tam to ty podmínky umožní. Třeba řeknou, že ne, že mám moc dlouhé vlasy, a tím pádem by se to dlouho stříhalo. Já nevím, jo. Ale panu ministroví je jasné úplně všechno.

Ale na tu klíčovou otázku – vy jste vládu vešnal do prohraného soudního verdiktu. Nebo to navrhl ministr vnitra? Nebo ministr školství navrhl, že teď bude řídit stát Ministerstvo zdravotnictví? Fakt nevím. Tak kdo to na tu vládu přinesl? Můžete nám odpovědět? Kdo ten materiál sepsal? Vy sám jako právník, nebo nějaký váš náměstek, nebo legislativní odbor? A co jste udělali s těmi původními usneseními vlády? Děkuji za odpovědi. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Nyní přednostní práva. Pan předseda Jurečka a poté pan předseda Kalousek.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Když před těmi třemi týdny zazněla ta informace o tom, že se z nařízení vlády přechází do opatření ministra a z krizového zákona se přechází pod zákon o ochraně veřejného zdraví, tak tehdy ve veřejném prostoru zástupci vlády na úrovni vicepremiérů i vás, pane ministře, říkali, že na to máte právní analýzy. Počkám, aby to pan ministr mohl zaznamenat. A já jsem oficiálně tenkrát bezprostředně požádal pana premiéra, ministra vnitra i vás, pane ministře, jestli tu právní analýzu, která musela být tedy přílohou toho materiálu na vládě, můžete zaslat. A do dnešního dne jsem žádnou odpověď z vašich ministerstev ani z Úřadu vlády bohužel nedostal. Tak si myslím, že když ta analýza je, tak není problém říci někomu na sekretariátu ministra, ať to pošle.

A potom jsem tady chtěl říci – vy jste mě asi neposlouchal. Já jsem v tom svém předchozím vystoupení říkal, že je tady požadavek na data, která jsou anonymní. Nikdo tady nechce přesné informace, kdo kde bydlí, kdo kdy byl nemocen a podobně. A já si tady dovoluji ocitovat zprávu z otevřeného dopisu z týmu lidí z KoroNERVu, který žádá vládu, a dovoluji si tedy citaci:

"Nikdo nežádá osobní data o pacientech. Lékaři, univerzity i ekonomové žádají pouze anonymizovaná data. Bez nich není možné vůbec vyhodnocovat, jaký má nákaza skutečný průběh. Není možné připravovat se na záchranu ekonomiky ani pokračovat ve vědeckém výzkumu, který je pro poznání nemoci zásadní. Podnikatelské subjekty se bez včasných informací hůře přizpůsobují vládním nařízením, nemohou plánovat a vznikají jim extra náklady, které pro ně mohou být zdrcující.

Pro poznání COVID-19 by bylo potřeba jasně zveřejnit na anonymizovaných datech, kdo jsou lidé, kteří se COVID-19 nakazili. Bylo by potřeba o nich znát co nejvíce informací, pokud jde o zdravotní stav, průběh nemoci, místo, kde se nejpravděpodobněji nakazili, nikoliv kde bydlí. Veřejnost i vědci potřebují vědět, jaké typy obyvatel Covid-19 zasáhl a jak jsou jednotlivé skupiny obyvatel skutečně ohroženy."

Toto nechtějí lidé, kteří by byli nunejmové, ale chtějí to lidé, jako je například z toho týmu Mojmir Hampl, ekonom, bývalý viceguvernér ČNB. Nebo například lidé jako Danuše Nerudová, ekonomka, rektorka Mendelovy univerzity, Jan Procházka, Miroslav Zámečník a další. Myslím si, že výzva těchto lidí o spolupráci a o poskytnutí těchto dat pro jejich vědecké a expertní účely, je naprosto namístě.

A prosím pěkně, pane ministře, abyste ještě odpověděl na tu otázku, proč byl vykázan Daniel Mních. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přednostní právo pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, budu jenom velmi stručný. Dámy a pánové, to, o čem budeme hlasovat, je velmi zásadní. A já bych stále chtěl připomenout, že by tady padlo mnoho slov, tak nám stále ještě pan ministr zdravotnictví nebo kdokoliv z vlády, to je jedno, neodpověděl, proč nám vláda nechce dát ta data. A když je nechce dát nám, proč je nechce dát alespoň těm expertům, kteří spolupracují. A bez této informace si těžko umím představit, že prostě budeme hlasovat.

Máte ta data, pane ministře? Jestli je máte, tak nám je prosím pěkně dejte. A jestli je nemáte, tak přiznejte, že je nemáte, a my s tím budeme nějak pracovat. Ale vy s námi přece nemůžete mluvit způsobem – my máme data, my jsme ti odborníci, vy věřte, mlčte a poslouchejte. To takhle opravdu nejde.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem se v tuto chvíli nehlásí nikdo. A protože paní poslankyně Richterová se přihlásila písemně, tak má přednost. Poté pan poslanec Kupka a pan poslanec Bendl. Vystupoval jednou, že, jestli se nepletu? Má možnost.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý večer, vážená Poslanecká sněmovno, vážená vládo, vážený pane ministře. Já budu zcela konkrétní, protože se té problematice testování snažím zodpovědně věnovat.

Takže jak už bylo přečteno z té výzvy vědců, odborníků, o co tady jde a o co vás žádáme, jsou o něco mírně podrobnější data, než ty v podstatě holé datové sady čistě s počty provedených laboratorních testů, čistě s počty osob s prokázaným onemocněním. Každý si můžete zkontrolovat na webu onemocneni-aktualne.mzcr.cz s těmito holými daty, že tam chybí třeba – dám příklad konkrétně toho, co ti rozmanití vědci, nejrůznější druhy akademiků, žádají. A sice například v těch datových sadách by stačilo přidat informaci o vzdělání těch osob s nemocí a s druhem zaměstnání. (Obrací se na předsedajícího, aby zjednal klid v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid v jednacím sále.

Poslankyně Olga Richterová: Proč zmiňuji... (Znovu se obrací na předsedajícího se žádostí o zjednání klidu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Chvilíčku počkáme. Umožňte prosím své kolegyni vystoupení. Děkuji.

Poslankyně Olga Richterová: Proč zmiňuji vzdělání a druh zaměstnání? Tato data jsou dostatečně obecná, ale současně z této kombinace už lze usuzovat na životní styl, na nějaké sociodemografické charakteristiky. Stejně tak jde o to zveřejnit i data těch, co jim testy vyšly negativně. I to je relevantní a nyní nezveřejňovaná informace. (Hluk v sále trvá.)

Já na tom chci říct, já pocházím z akademické sféry, dělala jsem korpusovou lingvistiku, absolvovala jsem statistiku. K tomu, aby člověk mohl ta data rozumně interpretovat, tak potřebuje nějaké doprovodné informace, nejenom ta holá čísla, která mají nyní. A o tom je teď celá ta prosba. A protože si to každý poslanec, každá poslankyně můžete zkontrolovat na tom webu onemocneni-aktualne.mzcr.cz, uvidíte, jak to teď vypadá, tak myslím, mnozí z vás pochopíte, že takhle to prostě není použitelné.

A já mám poslední otázku. Otázku na pana ministra. Nechce se mi věřit, že byste vy jako vláda rozhodovali na základě těchto holých dat. Jsem přesvědčená, že

vy třeba právě ty širší souvislosti, ty informace o nějakém chování nákazy v určitých sociodemografických skupinách definovaných právě třeba vzděláním nebo druhem povoláním máte. A protože jsem přesvědčená, že byste nebyli tak nezodpovědní, abyste rozhodovali... (Odmlka pro silný hluk. Předsedající zvoní zvoncem.)

Jsem přesvědčená, že naše vláda nerozhoduje podle takto holých, nicneříkajících dat, a proto se připojuji k té žádosti vědců od paní Danuše Nerudové přes Mojmíra Hampla až po mnoho a mnoho dalších, aby dostali o něco podrobnější úroveň informací. Zmínila jsem to vzdělání nebo druh zaměstnání. Zmínila jsem i ty osoby, co jim test vyšel negativně. Doufám, pane ministře, že teď už to bylo srozumitelné, a že odpovíte, zda tato data dostanou. Předem děkuji za tu odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Kupka, poté pan poslanec Bendl.

Poslanec Martin Kupka: Já si dovolím jenom načíst usnesení, které se vztahuje k tomu, co jsem zmiňoval při svém vystoupení. To doprovodné usnesení by znělo: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby vyčlenila z prostředků Evropské unie 15 miliard korun na důležitou injekci do budoucnosti. Prostředky by posloužily na podporu investic v obcích, městech a krajích České republiky podle klíče 10,5 miliardy na investice a opravy majetku měst a obcí, tedy tisíc korun na občana, 4 miliardy na silnice II. a III. třídy prostřednictvím SFDI a zbývající částka půl miliardy korun na všechny zkontrolované a připravené dopravní projekty, na které by se v rámci rozpočtu SFDI nedostalo."

Myslím, že tady navazujeme na společně vydiskutovanou věc, že investice pro budoucnost jsou v tuhle chvíli také nejpodstatnějším, nebo jedním z nejpodstatnějších kroků pro rozpohybování ekonomiky. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A jestli mohu poprosit o písemnou verzi. Tak. Pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Možná jsme tam ještě měli přidat ty okresní nemocnice, když umí dát fakultkám 7 miliard, proč bychom neměli dát také finance okresním nemocnicím, které s tou ekonomickou situací také zápasí. Ale to už je jenom takové povzdechnutí nad tím, jak se tady systémově rozhoduje.

Pan ministr zdravotnictví tady nebyl, když já jsem mluvil a pokládal jsem mu některé otázky, na které bych opravdu rád slyšel odpověď. Já jsem se ptal, jestli je pravdou, že jednotlivé laboratoře používají testy od různých výrobců. Jestli je pravdou, že se kontrolované vzorky nearchivují. Jestli je pravdou, že se tím pádem nemohou zpětně kontrolovat, konfirmovat, stejně jako se to dělá u jiných těžkých nemocí. A proč, jestli je toto pravda. A jestli je tedy pravda – ta další otázka, jestli ten test, který se dělá, ten rychlost, jestli jeho senzitivita náhodou není malá, nebo jestli

víme vůbec, jaká je. Protože já mám informaci od odborníků virologů, kteří říkají, že senzitivita toho rychlotestu je velmi malá, že nikdo pořádně neumí říct jaká. To znamená, že data, která sbíráme, nejsou relevantní. A to, co vám nakonec vyjde, bude, řeknu, střelba do tmy.

Chci se zeptat, proč neděláme testy skrzevá séra. Proč to neděláme např. od dárců krve, jako to dělají jiné země. Protože tam je možné, ty vzorky se všechny archivují, ty všechny se ukládají a je možné je státním ústavem ještě znovu překontrolovat. U těch vzorků, pokud já mám informace, a chci, abyste mi na to odpověděl, protože je to důležité pro to, s čím na nás nakonec přijdete, jaká data z toho nakonec vypadnou, protože je-li nízká senzitivita, bude to znamenat, že ta čísla jsou velmi nepřesná. Jedenáct lékařů z Univerzity Karlovy – mezi nimi i pan profesor Špičák, pan ctěný kolega z poslaneckého klubu ANO, jsem čekal, že dneska vystoupí – sepsalo jakési prohlášení, které bych podepsal a které mi přišlo velmi, velmi sympatické a pravdivé. Bohužel vláda zjevně nechce jít touto cestou. Proto prosím, odpovězte mi na otázky, které jsem vám položil, protože to je klíčové pro to, do jaké míry budou relevantní data, která nakonec z toho testování lidí vypadnou.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Benešik do rozpravy.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jsem minulý týden navrhoval tady ve sněmovně bod, abychom začali vyšetřovat vznik a rozšíření pandemie. Austrálie má podobný názor, Spojené státy mají podobný názor. A mohl bych možná jmenovat další země. Svět je paralyzovaný, ekonomiky trpí. Trpí občané včetně naší země. A já se ptám, zdali toto platí. Protože i když na sněmovně tento bod zařazen nebyl a byl odmítnut většinou, tak prošel na výboru pro evropské záležitosti před zasedáním Evropské rady. A já se ptám, zdali chceme skutečně vědět, co se stalo, proto, abychom byli do budoucna schopni předcházet takovýmto katastrofám. Možná někdo řekne, že je příliš brzy. Pro Australany a pro Američany příliš brzy není. Evidentně někde se stala chyba, která se stát nemusela, a proto, abychom se jí vyvarovali a vyvarovali se toho, aby lidé i v České republice si museli snižovat životní úroveň, tak je důležité, abychom se dobrali k tomu, kde se stala chyba. A já se ptám, zdali se naše vláda k tomuto postaví čelem, bude toto iniciovat a přidá se ke státům, jako je Austrálie nebo Spojené státy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda v tuto chvíli má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Paní poslankyně Richterová – její druhé vystoupení. (Hluk v sále.) A jak už je zvykem při vystoupení paní kolegyně, poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Protože nejspíš bude ukončena rozprava a já bych nejspíš už nemohla reagovat na vystoupení pana ministra, tak jenom opravdu si dovolím apelovat na to, že to není maličkost, jaká data jsou poskytována, protože tam jde i o to... Další informace k těm pozitivním osobám, abychom mohli co nejvíce interpretovat, co nejvíce usoudit z toho, jak se ta nemoc vyvíjí, tak je zase anonymizovaně velmi dobře možné poskytnout data o pozitivních osobách, které přišly dobrovolnicky. Nebo naopak v té skupině sociálních pracovníků, kde se nabírají domovy pro seniory, nebo naopak odlišit vlastně ty skupiny odeslané ke klinickému testování odjinud. (V sále je trvalý hluk.)

Já jenom nastiňuji ten rozsah věcí, které jsou jednoduché podle mého soudu, předpokládám, že je vláda má, a jde jenom o to to v těch otevřených formátech poskytnout vědcům. Stejně tak samozřejmě jsou hrozně důležité informace o fungování laboratoří. Mám tady jenom poznámku, že vlastně jde o to, jak se liší využití kapacit napříč laboratořemi, kde se daří jaké množství, jaké jsou v tom výkvy. A zase, s největší pravděpodobností vy toto máte v excelové tabulce. Zase by to s největší pravděpodobností mohlo být ke zveřejnění. Stejně tak je hodně důležité časový údaj u těch vzorků mezi náběrem a vyhodnocením. To je zase něco, co by nám velmi mnoho řeklo o zvládnání toho testování. A ještě co se týče testování, tak je tam skupina lidí, kteří byli odesláni do domácí karantény. Zase by bylo velmi významné a vypovídající vědět, jak dopadly výsledky u lidí poslaných do karantény. Jaký podíl z nich byl nakažených a který skončil s negativními výsledky. Takže to jsou příklady těch věcí, o něž stojí vědecká veřejnost.

Stejně tak vedle těch již zmíněných skupin typu probíhajících testování v domovech seniorů se to pak dá rozpadnout na úroveň jednotlivých krajů a okresů případně. A to by bylo ještě více vypovídající. No a potom je tam ještě klíčová otázka opakovaných testů, klíčová otázka toho, že potřebujeme vědět, jaký podíl z testů je jenom k jedné osobě a jaká je tam ta úspěšnost. I to by bylo velice zajímavé. A v podstatě to zpoždění testů, indikace a podíl opakovaných testů, tak to z informací, které já jsem dostala, jsou základní epidemiologické parametry.

A jenom to tady říkám, protože jsem přesvědčená, že naše vláda se na základě těchto informací rozhoduje, a přála bych si, aby tyto informace byly k dispozici i vědecké veřejnosti, aby mohla analyzovat třeba vývoj nákazy podle věku třeba mladých lidí v různých typech škol, aby se vědělo, jestli to je v několika málo školách hodně, nebo jestli se nemoc šířila sice po celé zemi, ale v každé škole málo. To dávám příklad praktického využití těchto údajů. A poslední věc, co je na tom důležité, že tam je skutečně důležité členění podle krajů, aby se dalo alespoň něco usuzovat o tom krajořém šíření.

Když to shrnu, tak se domnívám, že se skutečně nežádá tak mnoho. Nejsou to žádná data, z kterých by bylo možné usuzovat na jednotlivce, ale pomůže to pochopení chování té nemoci v celé naší společnosti. Ještě jednou děkuji za zodpovězení předem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. V tuto chvíli už nevidím nikoho, kdo by se hlásil do rozpravy. Než ji ukončím, abych byl fér, mám tady poznámku, že pan předseda Jurečka jednak dal návrh na časové trvání nebo na délku prodloužení stavu nouze, ale ještě měl doprovodné usnesení. Já jsem tady nebyl. Bylo řádně načteno na mikrofon? Týkalo se nákupu ochranných pomůček v souladu se zákonem o... Bylo. Takže ho budu považovat za řádně načtené.

Končím rozpravu. (Gonguje.) Přivolám kolegy z předsálí a pokusím se zrekapitulovat, co zde zaznělo.

Nejprve zde máme několik návrhů, které směřují k prodloužení stavu nouze a liší se pouze v délce trvání, a některé jsou obsahově stejné.

Tak například poslanec Jurečka navrhuje prodloužení o 10 dnů, poslanec Vít Rakušan navrhuje prodloužení do 10. května. Obě tyto lhůty končí o půlnoci 10. května. Myslím, že bychom je mohli hlasovat jedním hlasováním v rámci toho podpůrného.

Pak je zde vládní návrh do 25. 7., pak je zde návrh pana místopředsedy Petra Fialy do 7. května... Co jsem řekl? (Hlas z pléna: 25. 7., ale má být 25. 5.) Tak to se omlouvám. Už jsem byl u dalšího návrhu.

Takže do 7. května navrhuje pan místopředseda Petr Fiala. O sedm dnů navrhuje pan místopředseda Tomio Okamura. Opět se jedná o obsahově totožný návrh.

A pak tady odpoledne v rozpravě ještě zazněl návrh poslance Ondráčka do 17. května.

Kromě toho zazněly návrhy na doprovodné usnesení poslance Jurečky, poslankyně Pekarové Adamové, poslance Zdeňka Ondráčka. Je to vše? A pana místopředsedy Tomio Okamury. Je ta rekapitulace kompletní, co se týče doprovodných usnesení? Myslím si, že ano.

A teď bychom přistoupili po předchozí dohodě na grémiu nejprve k orientačnímu, chcete-li podpůrnému hlasování podle § 72, který z těch návrhů na prodloužení nouzového stavu má největší podporu mezi poslanci. Všechny vás odhlásím. A zřejmě bych zvolil postup od vládního po nejmenší, není-li námitka proti tomuto. Není to podstatné. Hlasovat v orientačním hlasování budeme pouze pro.

Takže nejprve budeme hlasovat, kdo by případně byl pro prodloužení nouzového stavu do 25. 5. 2020.

Zahájíme hlasování. Ptám se, kdo je pro.

Přihlášení jsou v hlasování číslo 5 102 poslanci, pro bylo 49.

Nyní budeme hlasovat o tom, kdo je pro prodloužení nouzového stavu do 17. 5. 2020.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro.

Jedná se o hlasování číslo 6. Přihlášení jsou 103. Nevím, jestli se někde nevyskytla chybička? Pro 44.

Dále bychom hlasovali o prodloužení nouzového stavu o 10 dnů, to jest do 10. května 2020.

Kdo by byl pro? Zahajuji hlasování.

Hlasování číslo 7. Přihlášení 102, pro 18.

A poslední je návrh o prodloužení o 7 dnů do 7. května 2020.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro?

Hlasování číslo 8. Přihlášení jsou 102, pro 44.

Lhůty do 17. a do 7. získaly stejnou podporu. Dívám se, který byl navržen jako první. Bylo to do toho 7. 5. Navrhuji, abychom tento hlasovali dříve než ten předchozí. To znamená, v tuto chvíli největší podporu získal návrh vládní. Poté bychom hlasovali do 7., poté do 17., poté do 10. V případě, že bude některé hlasování úspěšné, nebudeme pokračovat.

Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu do 25. 5. 2020."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9. Přihlášení 102 poslanci, pro 51, proti 38. Návrh přijat nebyl. Nebyl vysloven souhlas s návrhem usnesení. Budeme tedy pokračovat.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu do 7. 5. 2020."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10. Přihlášen 101 poslanec, pro 43, proti 18. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu na prodloužení. přečtu návrh usnesení, ať to máme správně formálně: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením doby nouzového stavu do 17. 5. 2020."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno 101 poslanců, pro 54, proti 24. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Pan poslanec Adamec k hlasování? Ano.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedo, při předchozím hlasování o prodloužení o sedm dní jsem zápolil s tlačítky. Chtěl jsem hlasovat pro, asi jeden bude proti. Takže nezpochybňuji hlasování, ale byl jsem pro.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pro stenozáznam bylo zaznamenáno.

V tom případě vám všem děkuji. Usnesení bylo přijato a já končím tento bod. (Ze sálu námitka: Ne.) Ne, pardon. Já se hluboce omlouvám, ještě nám zbývá hodně těch doprovodných usnesení. Omlouvám se. Pokusím se dodržet pořadí, jak byla přednášena.

Nejprve tedy usnesení, které navrhl pan místopředseda Tomio Okamura: "Poslanecká sněmovna považuje za správné nejasnosti okolo realizace nákupu zdravotního materiálu v době stavu nouze prověřit pracovníky NKÚ."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro toto doprovodné usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno je 102, pro 50, proti nikdo. Tento návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh doprovodného usnesení pana poslance Mariána Jurečky: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu, aby od 1. května i v prodlouženém stavu nouze realizovala jakékoli nákupy ochranných pomůcek v souladu se zákonem o veřejných zakázkách."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno 102, pro 44, proti 3. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní je zde návrh paní poslankyně Pekarové Adamové: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby v termínu do 31. května 2020 předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým bude stanoveno právo fyzických a právnických osob na náhradu škody způsobené jim v přičinné souvislosti s krizovými opatřeními přijatými vládou podle zákona číslo 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, krizový zákon, a mimořádnými opatřeními přijatými Ministerstvem zdravotnictví podle zákona číslo 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů v souvislosti s řešením krizové situace způsobené epidemií koronaviru SARS-CoV-2 na území ČR."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro toto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14. Přihlášeno je 102 poslanců, pro 43, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Já bych možná navrhoval, napřed odhlasujeme jednotlivá usnesení. S přednostním právem se hlásil první pan místopředseda Okamura, poté pan Jurečka.

A pak zde máme ještě doprovodné usnesení načené panem poslancem Ondráčkem: "Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR předložit Poslanecké sněmovně a) návrh legislativních změn, které by umožňovaly zajištění centrálních nákupů ochranných pracovních pomůcek zejména od českých výrobců, termín do 10. 5. 2020; návrh opatření, která budou přijata na základě zákona o ochraně veřejného zdraví po ukončení stavu nouze, termín do 5. 5. 2020."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro toto doprovodné usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, přihlášeno je 102, pro 91, proti nikdo. Toto usnesení bylo přijato.

Tak a je zde doprovodné usnesení navržené panem poslancem Kupkou: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ČR, aby vyčlenila z prostředků EU 15 mlrd. korun na důležitou injekci do budoucnosti. Prostředky by posloužily na podporu investic v obcích, městech a krajích ČR dle klíče 10,5 miliardy na investice a opravy majetku měst a obcí, tisíc korun na občana, 4 miliardy na silnice II. a III. třídy prostřednictvím SFDI a zbývající částka půl miliardy korun na všechny zkontrolované a připravené dopravní projekty, na které by se v rámci rozpočtu SFDI nedostalo."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro toto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přihlášeno je 102, pro 43, proti jeden. Toto usnesení přijato nebylo.

A než ukončím tento bod, s přednostním právem pan předseda Okamura, poté pan předseda Jurečka.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tak hnutí SPD tady navrhlo usnesení, které znělo: "Poslanecká sněmovna považuje za správné nejasnosti okolo realizace nákupů zdravotního materiálu v době stavu nouze prověřit pracovníky Nejvyššího kontrolního úřadu." A toto usnesení bylo teď zamítnuto hlasy poslanců koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM. A já tomu opravdu nerozumím. Protože pan premiér avizoval i ve svém projevu, že naopak by byl rád, aby Nejvyšší kontrolní úřad prověřil ty množství se spekulace v médiích a mezi veřejností – mně píše spousta lidí –, které se týkají okolností nákupů zdravotnických potřeb bez výběrového řízení v době stavu nouze. Jak jsem říkal, tak ty spekulace a podezření se v této věci šíří i mezi veřejností a hnutí SPD je přesvědčeno, že takové spekulace a podezření je třeba transparentně ověřit bez zbytečného politizování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o to, aby kdo má případně nějaké diskuse, aby je přenesl do předsálí. Děkuji. Aby nerušil vystupujícího. Nechci jmenovat konkrétně, poprosím. Děkujeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A my si myslíme, že tyto spekulace, podezření by bylo třeba transparentně bez zbytečného politizování prověřit. Proto my jsme velice vstřícně a konstruktivně řekli, že naše hnutí SPD tady nepodpoří v této věci zřizování komisí politiků, jak tady navrhovala některá ze stran takzvaného Demobloku, nebo dokonce tyto strany, ale chceme, aby případné šetření bylo profesionální, efektivní a apolitické.

Dokonce pan ministr vnitra Jan Hamáček mě napadl dneska dopoledne na tiskové konferenci a řekl, že jestli mám podezření, ať podám trestní oznámení. Ale proč? Vždyť my jenom chceme, aby Nejvyšší kontrolní úřad to prověřil. Proč z toho dělat nějakou show? My jsme pouze chtěli – mně by se chtělo říct potrefená husa se ozve, ale proč taková afektovaná reakce ze strany pana ministra vnitra, nechápu. To naopak vzbuzuje ty otázky. Ale proč vy jste nepodpořili jako vládní koalice včetně ČSSD, protože ty největší spekulace jsou právě ohledně ministra vnitra, ale my nepodezříváme pana ministra. Jako pane ministře, my vás nepodezříváme. My jsme jenom chtěli, protože mně píše opravdu mnoho lidí a psala o tom i média. Jediné, co jsem chtěl, je, nikdo vás nepodezřívá, to tady říkám i na mikrofon, aby to bylo slyšet. Jenom my jsme chtěli, na nikoho jsme neukazovali. Jediné, co jsme řekli, heleďte, tak to nechte na tom Nejvyšším kontrolním úřadu. A znovu říkám já veřejně, tady na vás koukám, já vás nepodezřívám. Já jsem jenom chtěl, aby NKÚ to prostě prošetřil, ať nám dá nezávislý orgán závěry.

A já opravdu tomu nerozumím, proč tedy, když jsme byli vstřícní, apolitičtí, nechtěli jsme to vůbec hrotit, jenom jsme chtěli odpovědět veřejnosti, a i média o tom píšou, tak proč vy jste nám zamítli usnesení, aby prostě Poslanecká sněmovna se usnesla, že by to bylo dobré prověřit Nejvyšším kontrolním úřadem. Vy mi na to odpovíte ano, ale on už šetří, on už říkal, že bude šetřit. Ale vážení, to tady nemusíte říkat, protože to se nerozporuje s tím, že tady přijmeme to usnesení. To zase já velice dobře vím, takže jestli někdo, a už se tady hlásíte celá řada z vás a budete říkat, ale pan premiér už říkal a že už se šetří, a NKÚ říkal, že už to bude dělat. Ale to se nerozporuje. Naopak kdyby tady bylo to usnesení Sněmovny, tak tomu dáváme jasný rámec a všichni jsme přeci v tom případě spokojeni a jsme si jisti, že to určitě tak bude, a budeme tady třeba mít i nějakou zprávu.

Takže za mě jsem tedy opravdu velmi nepříjemně překvapen a bohužel musím říct, že pakliže vládní koalice tady zablokovala to, aby Poslanecká sněmovna se usnesla, aby se Nejvyšší kontrolní úřad tím skutečně zabýval, on se tím zabývat bude, tak to vzbuzuje další spekulace, proč tomu vlastně bráníte. Takže to je za mě. A hnutí SPD bude dál trvat na tom, aby vláda předložila transparentní informace o těch nákupech, a my prostě té veřejnosti tu odpověď chceme dát. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Bod jsem neuzavřel a těch přednostních práv je více. Nejprve pan předseda Jurečka, poté pan předseda Faltýnek, Kováčik, Hamáček, paní předsedkyně Pekarová Adamová v tuto chvíli. A předávám řízení schůze. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Tak mě mrzí, že ta usnesení, která šla i v duchu toho, co tady říkal dnes dopoledne na začátku této schůze pan premiér, který říkal, že chce, aby se ty nákupy prověřily, že chce, aby to NKÚ prošetřil, že ho to také zajímá, tak že vlastně to usnesení, které se týkalo minulosti, neprošlo, ale já jsem tady dával usnesení, které se týkalo budoucnosti, to znamená, abychom už nevytvářeli prostředí, že se zhasne a že se prostě nakupuje bez nějakých zásadních parametrů, a abychom toto období ukončili a aby i v prodlouženém stavu nouze začala ministerstva od 1. května, což je tady zase čas minimálně tří dnů, nakupovat podle zákona o zadávání veřejných zakázek, kde prostě je institut JŘBU, kde je možné nakupovat operativně, tak ani takovéto usnesení neprojde, tak se přiznám, nepochopil jsem to. Na jedné straně jsou tady výzvy pana premiéra, který říká, já to chci, já chci, aby se tady prošetřily okolnosti, aby to bylo transparentní, na druhou stranu prostě ani to, abychom do budoucna vytvořili instrument, aby to bylo transparentní, tak tady neprojde. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jurečkovi. Nyní pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom kratičkou reakci vašim prostřednictvím na vystoupení Tomia Okamury. Všichni víme, nebo většina z nás, která sleduje média, že dneska vlastně prezident NKÚ pan Kala změnil plán kontrol a prioritně se zaměří na kontroly nákupů zdravotnických prostředků a pomůcek. Takže hlasovat pro to, že zítra bude svítit slunce, nám připadlo zbytečné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda Kováčik, připraví se pan ministr Hamáček. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové a také vážení občané, nedělám to často, ale tentokrát se musím obrátit na ty, kteří sledují naše jednání prostřednictvím televizních obrazovek nebo sociálních sítí.

Já chci z tohoto místa požádat, nebo spíš vyzvat pana předsedu Okamuru, aby se klubu KSČM omluvil, protože poslanci klubu KSČM navzdory tomu, co pak Okamura o nás tady před chvílí prohlásil, pro jeho návrh usnesení hlasovali právě proto, že i když to vláda dělá, i když se hlasuje o tom, že zítra je slunce, nebo není slunce, že zítra vstane nový den, tak jsme chtěli právě tím hlasováním, tou podporou toho usnesení dát najevo, že nám záleží na tom, aby ty věci byly kontrolovány nezávisle, aby byly kontrolovány průběžně, aby veškeré pochybnosti, které se tu a tam líhnou, také byly nezávislým nejvyšším orgánem buď potvrzeny, nebo vyvráceny.

Takže mně nezbyvá než konstatovat, že i my si dáme na Facebook, aspoň někteří z nás, kteří jej máme, že jsme pro usnesení pana Okamury navzdory jeho napadení hlasovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy pan ministr vnitra a místopředseda vlády Jan Hamáček, poté paní předsedkyně Pekarová a potom pan místopředseda Okamura. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já velmi stručně dvě poznámky. První k panu předsedovi Jurečkovi. Samozřejmě činy jsou víc než slova a já očekávám, že Zlínský kraj půjde příkladem pod vedením pana hejtmana Čunka a od 1. 5. nám ukáže, jak správně ty zakázky zadávat podle JRBU, a my se budeme rádi inspirovat zkušeností Zlínského kraje.

A druhá věc k panu předsedovi Okamurovi. Ono už to tady padlo, ale mně přijde divné hlasovat o usnesení, že Poslanecká sněmovna pokládá za dobré nebo vhodné, aby NKÚ dělal svoji práci. Ve chvíli, kdy pan předseda Kala jasně řekl, že to bude priorita, tak nevidím, proč tady máme potvrzovat to, že NKÚ dělá svoji práci. To bychom se tady uhlasovali, protože stejně tak dělá svoji práci celá řada dalších státních orgánů a nevidím důvod, proč to podporovat usnesením Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní paní předsedkyně Pekarová Adamová, poté pan místopředseda Okamura, poté pan předseda Bartoš. Máte slovo, paní předsedkyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já jenom aby to tady nezapadlo. Hlasovali jsme o usnesení, které jsem navrhovala, o odškodňovacím zákonu pro naše občany, a vládní strany podporované KSČM byly proti tomu, aby vláda vůbec na něčem takovém pracovala, takže aby se postavila za nároky lidí, kteří jsou přímo poškozeni současnou situací. Strčili jste před tím hlavu do písku, nechcete to řešit, myslíte si možná, že ta pomoc, která je tady často prezentována úplnými hausnumery, je dostatečná, ale pravda je taková, že nikoliv. A místo toho, abyste se tomu postavili čelem, tak jste byli proti.

Ještě si shrňme, že jsme se tady nedozvěděli celou řadu informací, které jsme chtěli. Nedostali jsme jasný výčet těch opatření, která chcete dále udržet při životě, která budete kdy rušit. Že jsme tady nedostali ani vstupní data a odpovědi na otázky k chytré karanténě a k dalším a dalším věcem. Byl to opět ze strany mnohých z nás zoufalý pokus o získání tolika důležitých informací. Ale vy je nedlužíte nám, vy je dlužíte zejména občanům, zejména veřejnosti, kterou vyzýváte k tomu, aby se chovala zodpovědně, ale abyste jí k tomu dali jasný základ, abyste tu její důvěru získali, o to se příliš nesnažte. Je to hanba!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla paní poslankyně Pekarová, nyní pan místopředseda Okamura, připraví se pan předseda Bartoš. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já se veřejně omlouvám KSČM. Zmýlil jsem se, přehlédl jsem se. (Potlesk.) A nenechám to jenom u té omluvy. Zopakuji to, že KSČM byla pro to, aby Nejvyšší kontrolní úřad mohl zkontrolovat, i pro to usnesení, aby mohl kontrolovat ty nákupy bez výběrového řízení. Takže já se vám ještě jednou omlouvám. Zmýlil jsem se a upravím to na to, že hlasy některých poslanců vládní koalice, a netýká se to KSČM. KSČM byla pro toto naše usnesení. Takže přijměte moji omluvu a dám si příště pozor. Je to velmi nepřijemné a ještě jednou se omlouvám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Bartoš se vzdal svého vystoupení, a tím můžeme ukončit debatu mimo diskuzi, mimo rozpravu, a můžeme také ukončit návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením lhůty nouzového stavu.

Dalším našim bodem jednání, tak jak jsme ho ráno schválili, je bod číslo

2.

Návrh na revokaci usnesení č. 1103 ze dne 22. dubna 2020

Ted' tedy požádám zástupce navrhovatelů. Prosím, pan poslanec Kubíček. Máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Dobrý den, pane předsedající. Děkuji za slovo. Já bych se připojil k revokaci usnesení číslo 1103, které bylo ze dne 22. dubna 2020 o odložení těchto dvou bodů na 5. 5. 2020. Nicméně abych byl korektní, k přerušení těchto dvou bodů došlo v souvislosti s nepřítomností pana premiéra. Já jenom upozorňuji, že pan premiér je omluven z jednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, byl jsem u toho, když panu místopředsedovi Pikalovi se omlouval pro schůzku s prezidentem republiky, na kterou odjel.

Takže já jenom konstatuji, že podle § 63 odst. 6 písmeno d) přijatý návrh lze revokovat, pokud byl přijat a pokud ten návrh předložil ten, kdo hlasoval pro návrh. Což pan kolega Kubíček splňuje.

Tak ted' je na nás, abychom rozhodli hlasováním, pokud se nikdo k tomu nehlásí, jestli budeme revokovat usnesení 1103 z 22. dubna a budeme se zabývat dalšími body, protože to s tím souvisí.

Rozhodneme v hlasování, pokud se nikdo nehlásí, číslo 17, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. (Hlasy ze sálu.) Už funguje. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 17, z přítomných 101 poslance pro 87, proti 1. Návrh byl přijat, a můžeme tedy pokračovat v jednání. Tím je bod číslo 2 vyřešen.

Bod číslo

3.

Informace vlády o uvolňování restriktivních opatření přijatých vládou

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili 22. dubna na 45. schůzi ve všeobecné rozpravě. Místo u stolku zpravodajů by měli zaujmout pan místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček a zpravodaj tohoto bodu, kterým je pan poslanec Ivan Bartoš. Nyní budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě.

Připomínám, že před přerušením tohoto bodu byli s faktickými poznámkami přihlášení poslanci Patrik Nacher, který je ale dnes omluven, Miroslav Kalousek, Ivan Bartoš a poté s přednostními právy poslanci Markéta Pekarová Adamová, Petr Fiala, Radim Fiala, Ivan Bartoš a ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Nyní tedy s faktickou poznámkou Miroslav Kalousek, kterého vidím – dobře, vzdává se faktické, Ivan Bartoš s faktickou také se asi vzdává, a můžeme tedy s přednostním právem – paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Ta stahuje přihlášku. Pan místopředseda Petr Fiala také stahuje přihlášku. Radim Fiala je omluven dnes.

Pan poslanec Ivan Bartoš s řádnou přihláškou. A připraví se ministr zdravotnictví, který stahuje.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl jenom navázat na to, co jsme tady nedokončili minulý týden, protože už byla poměrně pozdní noční hodina. Asi jako aktualizaci bychom měli po tom týdnu, tak vzhledem k tomu, že představení uvolňování se trochu změnilo, ale je to stále ta prezentace, kde je ta šipka s těmi daty, kde jsou vyjmenované jednotlivé typy provozů. Já si myslím, že pokud jsme odpověď na tu otázku od pana ministra Havlíčka v těch intencích, které jsme požadovali, nedostali u žádosti o prodloužení nouzového stavu, bylo by liché se domnívat, že se v tomto bodě dnes můžeme dozvědět něco více. A já bych asi uzavřel, že tam požadavek byl stejný minulý týden, jako je teď při schválení nouzového stavu, bohužel mu nebylo vyhověno. Myslím si, že to je velmi podobná situace, jako bude nastávat u následujícího bodu nákup ochranných pomůcek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Bartošovi. Pan ministr zdravotnictví se vzdal svého vystoupení. Nikoho dalšího přihlášeného do

rozpravy nemám. Vidím pana místopředsedu Pikala. Prosim, máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já bych chtěl jenom využít příležitosti, když už máme toto téma otevřené v tuto chvíli, snad už v poměrně jistější podobě, protože víme, že nouzový stav bude pokračovat, tak bych se chtěl zeptat k tomu uvolňování vládních opatření na některé nelogičnosti, se kterými se na mě obrazejí občané. V tomto případě se jedná o výuku ve školách, konkrétně v jazykových školách, kde občané nerozumějí tomu, proč nějaké malé skupiny typu čtyři lidi včetně lektora v tuto chvíli jsou zakázané, resp. jsou zakázané ještě na daleko delší dobu, až někdy do půlky května. Čili to je třeba jedna otázka, kterou bych měl. Ale věřím, že atmosféra již neodpovídá tomu, abychom mohli něco racionálně řešit. Děkuji. Nicméně uvítal bych skutečně odpověď, proč takto to vypadá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi. Nikoho dalšího do obecné rozpravy nevidím, obecnou rozpravu končím. Případná závěrečná slova nejsou, přistoupíme k podrobné rozpravě a pan zpravodaj Ivan Bartoš, jestli sledoval návrhy na usnesení – žádné usnesení zatím nebylo předloženo, jestli jsem s tím srozuměn. A pan předseda Kalousek se hlásí. Jistě i bez papíru si vzpomene na ten návrh. Prosim.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, promiňte, někde jsem zapomněl to usnesení, ale já ho z hlavy umím, takže ho když tak napíšu zpravodaji: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby příslušná data poskytla alespoň expertům spolupracujícím v Národní ekonomické radě, když už je nechce poskytnout veřejnosti a Poslanecké sněmovně."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do podrobné rozpravy? Pan kolega Zdeněk Ondráček. Prosim, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, jestli mě posloucháte – neposloucháte, nevádí. Dovolím si načíst návrh usnesení, kterým "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby předložila Poslanecké sněmovně harmonogram uvolňování přijatých opatření včetně dat, ze kterých vychází, a to v termínu do 5. května tohoto roku." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova – pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo, ale přesto ho

vyvolám, protože budeme hlasovat o návrzích usnesení, jestli souhlasíte, v pořadí, jak byly předneseny. Ano?

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych ještě požádal, jestli mohu, prostřednictvím pana předsedajícího, pana Ondráčka – já jsem nezachytil datum.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan navrhovatel jistě předloží panu zpravodaji návrh usnesení. (Poslanec Ondráček předává návrh usnesení poslanci Bartošovi u pultiku.)

Poslanec Ivan Bartoš: Takže máme tady dvě usnesení, která byla předložena v pořadí pan poslanec Kalousek a pan poslanec Ondráček. Takže návrh prvního usnesení zní: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby poskytla data alespoň expertům v Národní ekonomické radě, když už je nechce poskytnout veřejnosti a Poslanecké sněmovně." (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kolega Kalousek kontroluje, jestli to bylo správně. Bylo.

Můžeme rozhodnout v hlasování číslo 18, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 18, přihlášen 101 poslanec, pro 37, proti nikdo. Návrh nebyl přijat. Druhý návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Ivan Bartoš: Druhý návrh je od pana poslance Ondráčka: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby předložila harmonogram přijatých opatření včetně dat, ze kterých vychází, do 5. května 2020."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování číslo 19, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 19, ze 101 poslance pro 46, proti 1. Ani tento návrh nebyl přijat.

Protože nebyl přijat žádný návrh a vyčerpali jsme tento bod, končím bod číslo 3.

Máme před sebou bod číslo

4.

Informace vlády o nákupu ochranných pomůcek během nouzového stavu

Prosím některého ze zástupců vlády, aby se ujal slova. Nemám žádné usnesení vlády České republiky, kdo má být tím, kdo... Udělám to podle hierarchie. Místopředsedou vlády je ministr vnitra Jan Hamáček. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych tento bod stručně uvedl. Budu hovořit za Ministerstvo vnitra. Předpokládám, že mě pan ministr zdravotnictví doplní. A odkážu vás na webové stránky Ministerstva vnitra, kde je pravidelně aktualizovaná tabulka, kde je uvedeno, kolik ochranných prostředků Ministerstvo vnitra nakoupilo a jak byly do jednotlivých odběrových míst distribuovány.

Pouze pro informaci: k 27. 4. nakoupilo Ministerstvo vnitra 8 695 800 respirátorů, 59 321 000 roušek, 1 199 100 kusů ochranných brýlí, 1 159 000 ochranných obleků, 245 000 ochranných štítů, 1 590 000 ochranných návleků, 900 celoobličejových masek CM6, 6 100 filtrů T3R a 1 097 530 rychlotestů. Celková suma, kterou Ministerstvo vnitra zaplatilo do dnešního dne za tyto dodávky, byla 3 900 milionů korun.

Tolik vstupní informace. A samozřejmě jsem připraven odpovědět na vaše dotazy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ptám se ministra zdravotnictví, jestli chce doplnit za Ministerstvo zdravotnictví otázku nákupů. Ano, je tomu tak. Pokračujeme druhým úvodním slovem ministra zdravotnictví vlády České republiky. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, za Ministerstvo zdravotnictví. My jsme na základě usnesení vlády z 9. 3. dostali rovněž úkol, abychom centrálně nakupovali, zejména tedy pro resort zdravotnictví, pro přímo řízené organizace Ministerstva zdravotnictví, to znamená státní, fakultní nemocnice, dále krajské hygienické stanice, orgány ochrany veřejného zdraví, to znamená Státní zdravotní ústav, zdravotní ústav v Ostravě, v Ústí nad Labem, také laboratoře, které testují na COVID-19. Takže zejména pokud jde tedy o nemocnice. Dále dodáváme materiál i pro terénní lékaře, praktické lékaře, ambulantní specialisty, stomatology i lékárníky, takže v zásadě pokrýváme zejména tedy oblast zdravotnictví jako takovou.

Ministerstvo v tomto směru na základě usnesení vlády vytvořilo operativně nákupní tým, který funguje na Ministerstvu zdravotnictví, jak ze zaměstnanců ministerstva, tak ze zástupců nemocnic, kteří jsou odborníky v oblasti nákupů. Tento nákupní tým začal obratem pracovat a již 13. 3. jsme měli první dodávku respirátorů a roušek zejména do nemocnic. Respirátory zejména FFP2, FFP3, roušky a tak dále. Jak o tom hovořil vicepremiér Hamáček, ministerstvo také má zveřejněna čísla, kolik máme dodáno do jednotlivých krajů a samozřejmě tedy hlavně jaké položky to jsou.

To je právě i na stránkách, kde jsou data o vývoji nemoci COVID-19. Pravidelně každý den jsou tam aktualizovány položky od respirátorů, roušek, rukavic a tak dále. Asi není třeba tady vše vypisovat, specifikovat. Každopádně toto je dohledatelné, to znamená, každý si může dohledat, kolik jakých ochranných prostředků a výrobků Ministerstvo zdravotnictví distribuovalo.

Celková suma, za kterou máme jako Ministerstvo zdravotnictví objednáno, se pohybuje zhruba kolem 4,9 miliardy korun s tím, že ale uhrazeno zatím je zhruba 2,3 miliardy. Samozřejmě jsou tam objednávky, které docházejí ještě v čase. My jako Ministerstvo zdravotnictví jsme vládě předložili minulý týden usnesení, na základě kterého Ministerstvo zdravotnictví ukončuje k 30. 4. tento operativní nákup, protože skutečně jsme to považovali pouze za dočasné, operativní řešení, které ministerstvo takto vlastně zvládlo, to znamená, zajistili jsme zásobování nemocnic v tom kritickém okamžiku, kdy zde hrozila objektivně masivní pandemie, rozšíření pandemie v rámci nemocnic, což by byla naprostá katastrofa, protože víme, že například v Itálii a dalších zemích to, co byl největší problém, bylo, pokud se nakazili zdravotníci a ti dále šířili tuto nemoc v rámci zdravotnických zařízení. Takže to se nám povedlo právě urgentními nákupy zajistit.

Nemocnice jsou v tomto směru nyní zajištěny, ty klíčové, páteřní nemocnice našeho systému, stejně tak jako další, krajské hygienické stanice a podobně. To znamená, v tuto chvíli Ministerstvo zdravotnictví ukončuje nákupy k 30. 4. s tím, že jak jsem o tom hovořil, máme tady objednávky, které stále docházejí a budou docházet v následujících týdnech. Naše zásoby jsou nyní nastaveny na následující dva měsíce, to znamená květen a červen bude pokryt, tak jak máme uloženo z hlediska distribuce, ochrannými prostředky, to znamená, nemocnice budou v tomto směru dostávat ochranné prostředky od Ministerstva zdravotnictví, byť je nebudeme již nakupovat následující dva měsíce. A počítáme s tím, že následně, tedy v průběhu těchto dvou měsíců, by bylo určité přechodné období, kdy bychom chtěli nastavit nový systém, aby nemocnice si začaly nakupovat ochranné prostředky samy, protože to je standardní způsob.

To operativní řešení skrze Ministerstvo zdravotnictví bylo skutečně pouze dočasné, ale měly by nemocnice a další poskytovatelé přejít na standardní režim dodavatelsko-odběratelských vztahů, protože na rozdíl od situace, která byla na začátku března, nebo ještě v polovině března, kdy ta situace byla velmi kritická a v zásadě tyto ochranné prostředky nebyly k dispozici vůbec na běžném trhu a bylo velmi obtížné je získat, nakonec se nám to tedy podařilo, a pak se ta situace následně postupně zklidňovala, tak dnes je již vytvořen trh, dokonce i retailový trh když mám možnost sledovat, tak je možné dnes si koupit i v lékárnách roušky, respirátory. Takže ta situace skutečně je v tomto směru lepší. A myslíme si, že nemocnice by tedy měly začít nakupovat samostatně, byť se mohou sdružit třeba do nějakého sdruženého centrálního nákupu.

Ale jak jsem říkal, ministerstvo ke konci tohoto měsíce, to znamená k 30. 4., centrální nákup ukončuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi a otevírám rozpravu, do které podle dohody je první přihlášen pan poslanec Ivan Bartoš, který se ujme opět zpravodajské činnosti, a paní poslankyně Pekarová Adamová jako druhá. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý pozdní večer. Já nebudu dlouhý ve svém projevu. Měl jsem připravený ten projev již na předchozí jednání. Bohužel se kvůli přerušení na něj nedostalo. Já to vezmu zkrátka.

Já jsem vlastně rád, že pan ministr tady řekl, že Ministerstvo zdravotnictví ukončuje centrální nákupy, protože to, čeho jsme byli svědky, to nebyla nějaká zdravá soutěž nebo snaha o to, kdo ve skutečnosti může ty potřebné předměty dodat, ty zdravotní pomůcky. To byla rivalita. Tu rivalitu jsme mohli sledovat už v momentě, kdy se začala řešit pandemie v České republice a nevznikl ten předpokládaný Ústřední krizový štáb. Prostě v tu dobu si pan premiér Babiš uzurpoval to právo celou věc komentovat, ve věci vystupovat a hrát to řešení krize jako mediální prezentaci schopnosti ANO. Když se ukázalo, že ta situace není udržitelná, protože krizový štáb je potřeba, štáb byl zřízen. Přesto dle předpokladu, že se šéfem Ústředního krizového štábu stane tady pan ministr vnitra Hamáček, nestalo se tak. Šéfem Ústředního krizového štábu byl pověřen pan náměstek Ministerstva zdravotnictví Prymula a situace se dále vlekla.

Bylo to jednoduché. V ten moment se hrála ta velká hra. Kdo zařídí pomůcky, které v té době v České republice nebyly v nějakém trvalém přínosu a v nějakém trvalém výhledu, protože to zásobování skutečně není v řádech desítek tisíc, nebo dvaceti tisíc, ale milionů, stává se zachránce, stává se hrdinou. A protože se tedy podařilo – a já nechci dnes řešit nákupy, které byly realizovány skrze Ministerstvo vnitra, a nechci řešit třeba roli pana Tvrdíka v této věci. Chci se bavit o tom nákupu Ministerstva zdravotnictví. A protože přece Hamáček nemůže – pardon, že používám toto slovo, ale jdu do té rétoriky pana premiéra Babiše – tak přece tady pan Hamáček nemůže zahanbit Ministerstvo zdravotnictví. Já se bojím, zda tam někde na pozadí, řekněte to jméno, nešel nějaký příkaz: prostě musíte nakoupit, abychom také měli čísla.

A proč se to domnívám? Já jsem v této věci interpeloval pana ministra. On mi zatím neodpověděl kromě nějakého, řekněme, takového klukovského tweetu. Protože i z těch dat, která byla k dispozici, naši analytici i s investigativními novináři na druhé straně začali zkoumat, jaké to jsou firmy, od kterých Ministerstvo zdravotnictví nakupuje. My jsme na základě toho minulý týden podali podnět k NKÚ a k FAÚ. Jsem rád, že se tato věc bude šetřit.

Já jsem namátkou vybral firmy, které vidíme jako nejvíce problematické.

RECEA PRAGUE s r. o. Jednatel společnosti čelí osmnácti exekucím na částku přesahující 3 miliony. Bydlí trvalým bydlištěm na Úřadu městské části Praha 5. Předmětem činnosti této společnosti je cukrářství, mimo jiné, a uzenářství.

De Sol investment s r. o. Majitel společnosti bydlí v Belize, kde již vlastníka není možné zjistit. Není vůbec jisté, kdo tu společnost ovládá, přitom vláda měla povinnost nejpozději do 10. ledna 2020 zavést veřejný rejstřík skutečných vlastníků, který by takovým případům zamezil. Vůči jednatelem této společnosti je vedeno jedenáct exekučních řízení a z rozhovoru pro média je zřejmé, že jednatel nemá o této společnosti přehled a ovládá ji někdo úplně jiný.

A můžu pokračovat. LA Factory s r. o. Prázdna firma, která naposledy ve veřejné uzávěrce vykazovala nulové tržby, neměla žádné zaměstnance. Přesto si u ní objednalo Ministerstvo zdravotnictví ochranné pomůcky za 1,2 mld. korun.

Batist Medical a. s. Společnost zaslala Ministerstvu zdravotnictví respirátory FFP2 za rekordní částku 866 korun za kus. To bylo zhruba v ten moment, kdy už i na českém trhu se říkalo, která organizace nakoupí za 100 korun, tak už je to příliš drahé, ta jednotková cena v momentě dodávek z Ministerstva vnitra byla okolo 65 korun, pokud si to dobře pamatují.

Reality World s r. o. Jednatel této společnosti, která podniká na realitním trhu, byl v roce 2017 největším sponzorem hnutí ANO. Tam nevím, jestli je tato vazba čistě náhodná. Věnoval tehdy hnutí 650 tis. korun. Společnost se stala dodavatelem respirátorů FFP2 pro Ministerstvo zdravotnictví.

Já nevím, jestli ten výčet je konečný, ale myslím si, že i nyní je postačující. A člověk, s jehož penězi vláda nakládá a ministerstvo nakládá, se oprávněně ptá, jak se toto mohlo stát, zda se to děje, nebo zda se jedná o jakýsi nový standard v hospodaření. To skutečně není soutěž, kdo dodá respirátory, kdo dodá pomůcky. Tam skutečně i v případě nouzového stavu se rozhodně musím dívat na jednotkovou cenu, řešit tu kvalitu. A já doufám, že ty testy, které jsme prováděli na objednaných zdravotních pomůckách, neprokážou, že některé ty certifikace, ukázalo se to v jiných zemích, nejsou odpovídající. Ačkoliv třeba respirátory splňovaly standardy při klasických testech, šelhávaly v momentě přilnavosti, tak já doufám, že toto všechno se v rámci šetření NKÚ prošetří.

Mně tady stále ve hře tedy zůstávají otázky Ministerstva zdravotnictví, protože tam jsme analyzovali ty největší problémy, jaká byla ve hře varianta, proč se tak stalo, nebo jestli to byla jakási kombinace dvou variant. Obě ty varianty jsou alarmující.

Bylo to tedy tak, že byla potřeba se blýsknout, že i Ministerstvo zdravotnictví, ačkoliv už byly nákupy zajištěny Ministerstvem vnitra, se musí blýsknout a skutečně také mít ta čísla, také mít tu tabulku?

Druhá varianta, a tu nemůžu v tuto chvíli ani vyvrátit, ani potvrdit a věřím, že k tomu dojde šetření, že toto bylo činěno s vědomím lidí, kteří byli v tom týmu, který byl neustále na drátě, že to bylo jako na aukci, pan ministr to popisoval někdy velmi dramaticky, bylo to s vědomím toho týmu lidí, který na ministerstvu působil. To je samozřejmě taky špatně.

Pokud to byla kombinace obojího, není k tomu potřeba další komentář, věc je třeba vyšetřit.

Kdybych citoval šéfa NKÚ, ten v tom vyjádření z minulého týdne hovořil o tom, že nevyklučuje, že ve věci budou padat trestní oznámení. Já si myslím, že s penězi daňových poplatníků, které spravují ministerstva mimo krizový stav i v krizovém stavu, je třeba nakládat hospodárně a není žádná omluva pro to, aby v momentě, kdy do Česka už proudí po nějakých standardních cestách dostatečné množství, někdo nakupoval za dvacetinásobek běžné jednotkové ceny, která je v tu dobu standardní. A kontrola toho, jestli se za tu cenu dá nakoupit, to je přece úplně to elementární, co člověk musí udělat, než nějakou objednávku podepíše nebo než někam peníze uvolní.

Takže jsem rád, že Ministerstvo zdravotnictví z toho vycouvá. Je to evidentně manažerské selhání pana ministra zdravotnictví v této věci. A já doufám, že spravedlnosti bude učiněno zadost a věci těchto firem, které jsem jmenoval, či případně další problémy budou vyšetřeny a zjednána náprava a lidé, kteří jsou za toto zodpovědní, tu odpovědnost ponесou i fakticky, nebude to jenom rétorická omluva někde pro média nebo pro lidi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Bartošovi. A nyní paní poslankyně Pekarová Adamová a pan ministr zdravotnictví. Oba s přednostním právem. Máte slovo, paní předsedkyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vím, že už je pozdní hodina, nicméně tento bod se týká několika miliard korun z veřejných peněz, takže to není určitě nic banálního, a proto si myslím, že bychom tomu měli věnovat pozornost.

Centrální nákupy ochranných pomůcek doprovázejí pochybnosti od samého začátku. Absolutní selhávání vlády k zajištění pomůcek v počátcích nouzového stavu vystředilo slavnostní vítání čínských letadel místo toho, aby vláda podpořila českou ekonomiku nákupem pomůcek od solidních českých výrobců nebo distributorů. Když jsme pak jako opozice vyzývali vládu, aby nakupovala pomůcky od českých výrobců, rozhodně jsme tím nemysleli to, co se tady děje často nyní. Obchodování s firmami s pochybným pozadím nebo nejasnou strukturou. Ministerstvo zdravotnictví sice zveřejnilo na svém webu 13. března výzvu, ve které apeluje na všechny výrobce, dovozce a distributory ochranných osobních prostředků, aby se přihlásili s konkrétní nabídkou, nelze se však ubránit dojmu, že šlo o výzvu pouze na oko. Z informací v médiích, které se opírají o záznamy mailové komunikace, nebo spíše nekomunikace s Ministerstvem zdravotnictví, je totiž zjevné, že rezort pana ministra Vojtěcha nejevil o české výrobce či distributory přílišný zájem, nebo jevil, ale ne o všechny, jen o některé vybrané.

Například podnikatel Miroslav Krajíček nabízel Ministerstvu zdravotnictví masky N95 a N100 včetně cenové nabídky. Reagoval tak v dobré víře na prohlášení

právě ministra Vojtěcha, který se na tiskové konferenci k nedostatku zdravotnického materiálu v České republice bránil slovy "kolegové, obvolávají všechny dodavatele, trh je velmi napjatý a musí se jednat v řádu minut, je to velmi akční jako na burze, jsem přesvědčen, že se to zlepší". Kolegové byli zřejmě plně zaměstnáni obvoláváním dodavatelů, a tak množství se nabídky od českých dodavatelů přehlédli. Pan Krajíček se nenechal odradit a zasílal další e-maily – bez reakce. Odpovědi se dočkal až u pátého e-mailu téměř po měsíci. Málokdo by měl ale takovou trpělivost.

Informace z médií za poslední týdny potvrzují, že případů českých podnikatelů, kteří neúspěšně nabízeli státu svou pomoc, je však daleko více, ať už se jednalo o dodávky respirátorů a roušek, nebo např. o termokamery, které český výrobce nabízel Ministerstvu zdravotnictví dokonce už v lednu tohoto roku. Ministerstvo místo toho nakoupilo kamery od švýcarské firmy, která je dovezla z Číny. Proč vláda upřednostňuje čínské dodávky před českými podnikateli, pak shrnul vicepremiér pan Hamáček v již legendárním tweetu: Protože to neumím sbírat po desetitiscích od několika desítek dodavatelů.

Mohli jsme se domnívat, že za vším stojí neschopnost vlády, nicméně zprávy posledních dní mění vyznění celé záležitosti. Média informovala, že Ministerstvo zdravotnictví nakupovalo ochranné pomůcky za několikanásobně vyšší ceny než Ministerstvo vnitra. A potvrzuje to i analýza Nejvyššího kontrolního úřadu. Podle prezidenta NKÚ Miloslava Kaly nakupovalo např. respirátor typu FFP2 jedno ministerstvo za 34 korun a druhé za 636 korun, nebo ochranné obleky jedno ministerstvo koupilo za 15 korun a druhé za 371 korun za kus.

Nevíme nyní, co stojí za takto vysokými rozdíly v ceně, nicméně pokud je rozhodující nejnižší cena, tak je tento rozdíl opravdu alarmující. Víme, že vše prověří NKÚ, nicméně si myslím, že Poslanecká sněmovna by si zasloužila vysvětlení těchto rozdílů už nyní, a zástupci vlády a zmíněných ministerstev k tomu právě teď mají příležitost. Zatím jsme se však dozvěděli jenom čísla, která jsou veřejně známá, ale těchto konkrétních rozdílů se ani jeden z ministrů ve své řeči nedotkl.

Těch pochybností je více. Velmi podrobně je zmapoval i server iROZHLAS, který vycházel z tabulek přímo právě zmíněných, Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva vnitra, z registru smluv a také z databáze Národního elektronického nástroje.

Samozřejmě chápu, že jsme v mimořádné situaci, kdy je potřeba reagovat rychle, a že zdravotního materiálu byl nedostatek po celém světě. Zarážející je ale mimo ceny i to, od koho Ministerstvo zdravotnictví nakupovalo. Šlo např. o ostravskou firmu Reality World, jejíž jediný vlastník Jakub Koudela byl v roce 2017 největším sponzorem hnutí ANO. Společnost byla založena v roce 2008 a jejím hlavním předmětem činnosti jsou realitní služby. Z posledních dostupných údajů za rok 2017 pak vyplývá, že společnost vykázala zisk 44 tisíc korun. Právě v tomto roce její jediný vlastník, tedy Jakub Koudela, zaslal 650 tisíc korun coby sponzorský dar hnutí ANO premiéra Andreje Babiše. Nyní uzavřel kontrakt se státem na dodávku respirátorů za více jak 5,4 milionu korun. Stejně jako podnikatel Miroslav

Krajíček, tak údajně i pan Koudela sám s nabídkou oslovil Ministerstvo zdravotnictví. E-mail sponzora hnutí ANO však ve spamu neskončil.

Ještě pochybnější a vážnější je obchod mezi státem a firmou LA Factory z Lanškrouna, od které stát koupil ochranné pomůcky za 1,24 miliardy korun. Zarážející je, že podle obchodního rejstříku firma v minulosti nevykázala žádné tržby a neměla žádné zaměstnance. Evidentně se tak jedná o prázdnou schránku.

Dalších 300 milionů utratilo ministerstvo za respirátory od firmy De Sol investment, která má skrytého vlastníka v daňovém ráji ve středoamerickém státě Belize. Nabídku této firmy přitom odmítlo např. Polsko, ale také české Ministerstvo vnitra. V takových případech bych ještě mohla dále pokračovat.

Ochranné pomůcky nakupovalo i Ministerstvo obrany, které např. 16. března nakoupilo 2 tisíce respirátorů FFP3 za 423,50 koruny za kus s DPH. Oproti tomu Ministerstvo vnitra ve stejný den nakoupilo respirátory stejné třídy o zhruba 240 korun levněji. Další ochranné pomůcky, které Ministerstvo obrany v březnu nakoupilo, byly několikanásobně dražší než ty, co nakupovaly jiné úřady.

Ačkoliv vnitro nakupovalo v některých případech levněji než jiná ministerstva, i zde panují jisté pochybnosti. Aktuálně se např. objevila informace, že jakýmsi motorem nákupů ochranných pomůcek v Číně se stal Jaroslav Tvrdík, tedy člen ČSSD a prezident Smlouvy česko-čínské komory vzájemné spolupráce. Ten měl spolu s místopředsedou komory Liu Jielei, omlouvám se, pokud to nevyslovuji správně, údajně rozhodovat o tom, jaké zboží se bude nakládat do letadel, které mezi Českem a Čínou pendlují jako součást leteckého mostu placeného právě Ministerstvem vnitra. Právě oni se tak mohli stát bariérou pro české dodavatele ochranných pomůcek, kteří svou pomoc státu nabízeli.

Hlavním argumentem pana ministra Hamáčka byl přitom ten, že Česká republika nakupuje výhradně od výrobců, nikoliv přes distributory. Podle analýzy organizace Sinopsis tomu však nebylo ve všech případech. Existuje podezření u šesti firem, že šlo o překupníky. Například společnost Liyi Trade Limited registrovaná v hongkongském rejstříku, která získala objednávku od Ministerstva vnitra na dodávku respirátorů FFP2 v hodnotě 113 milionů korun, vznikla na podzim minulého roku se základním kapitálem 33 tisíc korun. Její sesterská firma obchoduje např. s alkoholem a čajem. A další čínský dodavatel Ministerstva vnitra, a tady to také nevím, jestli vyslovím správně, Huasheng Tianjin Technological Development, je zejména překupníkem a vývojářem součástek do mechanických zařízení.

Pokud tedy vše shrnu, nad vládními obchody se vznášá mnoho otazníků. Vláda má příležitost vše uvést na pravou míru.

Jakou roli v procesu nákupů ochranných pomůcek sehrál Jaroslav Tvrdík, který podle svých slov získal pověření k nákupům přímo od premiéra a ministra vnitra, a jakou roli sehrála Smlouva česko-čínská komora vzájemné spolupráce, jejímž je právě Jaroslav Tvrdík prezidentem? Jakým způsobem byly tyto firmy vybírány? Pokud šlo o nejnižší podanou cenu, proč jednotlivá ministerstva kupují totožné zboží

za ceny i s dvacetinásobným rozdílem a proč jedno ministerstvo nakupuje zboží za ceny, za které je jiné ministerstvo odmítlo nakupovat? Prověřovalo Ministerstvo zdravotnictví pozadí těch firem, se kterými obchoduje? S odpovědí, že je to obchod akčnější než na burze, se určitě nespokojíme. Je evidentní, že někde to jde, ale jinde ne. Nebo se prostě jen nechce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan ministr zdravotnictví, poté ministr vnitra a vidím přihlášku pana poslance Leo Luzara. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. No tak to jsme potřebovali, už spousta lidí určitě ví, jak se to mělo dělat lépe, určitě v té době by nakoupili od standardních firem miliony respirátorů, a bylo by tedy vše zalito sluncem. Ale ono to tak zkrátka nebylo. Je si třeba uvědomit ten časový sled.

Já tady nechci vůbec hodnotit a vyjadřovat se k Ministerstvu vnitra, ale první, kdo dostal za úkol zařídit dodávku ochranných prostředků, bylo na základě rozhodnutí vlády Ministerstvo zdravotnictví – 9. 3. Již 13. 3., ještě před příletem prvního letadla Ministerstva vnitra Ministerstvo zdravotnictví zavázelo reálně nakoupené respirátory FFP2, FFP3, ústenky do nemocnic. Já bych jenom připomněl, jaká tehdy byla situace, protože mám pocit, že už paměť se trošku vytrácí a najednou teď zkrátka jsou všichni obrovsky chytří, jak by to dělali lépe.

Připomenu pár novinových titulků: Lékaři netrpělivě čekají na respirátory, zatím je nemají. Roušky i respirátory nadále chybí, na rentgenech bez nich nechtějí pracovat. V Česku chybí roušky a respirátory. Velké nemocnice mají zásobu na několik dní, ty menší a praktičtí lékaři skoro žádné. Roušky zoufale chybí a nevíme, kdy budou, hlásí část nemocnic... Pak samozřejmě skvělá opozice: Vláda při shánění roušek úplně selhala, tvrdí pan předseda Fiala. Holýma rukama proti koronaviru. Zdravotníkům zoufale chybí ochranné pomůcky...

Takže takto bych mohl pokračovat. To byla aktuální situace někdy kolem poloviny března. Taková byla situace, kdy jsme najednou čelili skutečně obrovskému riziku, že tady bude situace podobná, jako se stala v Itálii. Znovu opakují, co se stalo v Itálii, co byl ten hlavní problém, že nebyli chráněni zdravotníci a že pandemie se rozšířila v rámci nemocnic z pacientů na zdravotníky. Tam bylo nakaženo asi šest tisíc zdravotníků v té první fázi. Takže v této situaci, kdy se masivním způsobem ta nemoc šířila nejenom už samozřejmě v Číně, ale v Evropě, tak my jsme dostali za úkol nakoupit ochranné prostředky.

Myslíte si, že tehdy existovaly nějaké standardní odběratelsko-dodavatelské vztahy? Myslíte si, že jsme byli tak hloupí, že jsme neoslovili ty standardní firmy, standardní výrobce těchto ochranných prostředků, jako je třeba firma 3M a podobně, že jsme neoslovili tedy standardní distributory? Nebyli jsme tak hloupí. My jsme

skutečně v té první fázi tyto standardní, zavedené firmy oslovili. Problém je, že ony neměly ani respirátor, ani roušku. Nebyly schopny nám dodat vůbec nic.

A proč nebyly schopny nám dodat vůbec nic? Protože většinou měly zboží někde v zahraničí a tehdy byla situace taková, že se zboží zbavovalo, řekněme, nebo zadržovalo na území těch států, protože státy postupně zakazovaly vývoz respirátorů a dalších ochranných prostředků ze svého území. My jsme měli – a možná ta kauza, pamatujete si, a to je možná, co tady říkal pan předseda Stanjura v tom předchozím bodě, že jsem lhal tehdy. Ne, já jsem nelhal. My jsme měli spoustu objednávek, které byly skutečně objednány od standardních dodavatelů, od standardních firem, které určitě neměly žádné divné pozadí. Byli to standardní distributoři ochranných prostředků a ty dodávky prostě nedorazily. Byly to miliony roušek, respirátory.

Možná si pamatujete, i jsme o tom hovořili, firma Alliance Healthcare, jeden ze tří největších distributorů v České republice, standardní distributor zdravotnického materiálu, měli jsme u nich objednáno, myslím si, 1,2 milionu respirátorů, 2,5 milionu roušek. Nedorazilo z toho vůbec nic, protože to skončilo někde na cestě v Rotterdamu, myslím, nebo jak to bylo, zkrátka prostě ty standardní kanály nefungovaly. A v takové situaci samozřejmě jsme vyhlásili, jak řekla paní předsedkyně Pekarová Adamová, na našich stránkách, ať se nám hlásí různí dodavatelé, kteří jsou schopni nabídnout a zajistit ty ochranné prostředky. Byla jasná adresa, musím říci, že tam kolegové měli skutečně tisíce emailů, takže nemohu vyloučit, že nějaký z emailů zkrátka přehlédl nebo se k němu dostali později.

Ale musím říci také jednu věc. My máme celkově jako Ministerstvo zdravotnictví sto různých dodavatelů. Takže pokud se tady omílají stále dokola čtyři firmy, když máme sto firem, které máme zaslíbeny, máme u nich objednávky, z toho dvacet českých výrobců – mohu je tady přechít, když se tady bavíme o těch českých výrobcích – dvacet firem, dvacet českých firem, českých výrobců, kteří dodávají Ministerstvu zdravotnictví. Jsou to výrobci masek, 3D masky, které vznikly na ČVUT, skvělý projekt, objednali jsme si od nich samozřejmě tyto polomasky. DINA-HITEX, výrobce roušek, Moldex, Nanologix, Okula Nýrsko, výrobce ochranných brýlí, a tak dále. Nechci tady zdržovat, ale zkrátka je to dvacet výrobců českých, od kterých máme objednáno. Takže není pravdou, že by ministerstvo tady ignorovalo české výrobce, když dvacet ze sta dodavatelů je českých výrobců.

A tady se samozřejmě stále hovoří o čtyřech firmách. A co jsme tedy měli dělat? Měli jsme si tvořit etický kodex za dva týdny? Možná tak by to dělali Piráti. Tvořili bychom si etický kodex, že budeme prověřovat ty firmy, a mezitím by se ta pandemie dostala do nemocnic. Naším hlavním zájmem bylo zajistit ochranu zdravotníků. To byl jediný úkol, jediný zájem. A pokud ta firma byla schopna nám ty respirátory dodat, a je třeba říci, že my jsme platili až po dodání daných výrobků, tak abychom byli schopni s dané výrobky ověřit a otestovat ve Výzkumném ústavu bezpečnosti práce, testujeme každý vzorek, každou dodávku, a pokud neprojde daný respirátor testováním, tak ho prostě nezaplatíme. Proto možná také naše ceny jsou třeba vyšší, protože neplatíme dopředu, platíme až po dodání, samozřejmě neřeším ještě dopravu a tak dále, to je jiná otázka, a samozřejmě pak ty ceny jsou vyšší, ale na

druhou stranu výhodou tohoto řešení je, že si můžeme ty výrobky otestovat, a pokud nesplní testy, tak je prostě nezaplatíme a řekneme těm firmám, ať si je odvezou.

Mimo jiné, mimo jiné to je i příklad dvou z těch firem, o kterých hovoříte. Del Sol, nebo jak se ta firma jmenuje, já se přiznám, že ani ty firmy neznám, protože toto řešil nákupní tým na ministerstvu, to je jedna z firem, které jsme teď zrušili celou objednávku, protože prostě ty výrobky neprošly testy. Neprošly testy, zcela propadly, místo 95procentní filtrační účinnosti mají asi 50 procent, což je samozřejmě naprostý propad, takže jsme napsali té firmě, že odstupujeme, stornujeme. Takže je třeba se na to dívat skutečně tak, ne co jsme objednali, to je samozřejmě velmi mediálně vděčné, dívat se na objednávky, ale co jsme reálně zaplatili.

Stejně tak s firmou RESEA. Víte, kolik jsme zaplatili té firmě? Máme možná objednávky na 300 milionů. Doposud té firmě jsme zaplatili 12 milionů korun. Všechno ostatní propadlo testy a samozřejmě pak jsme ty výrobky, nebo objednávky stornovali a nezaplatili.

Takže pojďme se na to dívat skutečně věcně a objektivně, nikoliv politicky, nikoliv mediálně vděčně, že zkrátka tady nakupujeme za stovky milionů. Je třeba se podívat skutečně, jaká je realita. Proto mně se úplně nelíbí, že teď se něco porovnává, teď se něco hodnotí. Mělo by se hodnotit až s nějakým časovým odstupem, až se skutečně ukáže, kolik jsme objednali, kolik jsme reálně zaplatili, kolik jsme dostali dodávek, co prošlo testy a tak dále, a pak můžeme udělat skutečně objektivní vyhodnocení. Ne na základě pouhých objednávek, které nejsou zaplacené, protože platíme vždycky až po dodání, a pokud zkrátka to neprošlo, tak jsme to zrušili.

Takže já nevím zkrátka, kde je problém. Ano, my jsme si ty firmy prověřovali v rámci těch časových možností, které jsme měli. Musím říci, že často to byla otázka několika minut. Než jsme vypsali objednávku, tak už nám firma – teď nemluvíme o těchto firmách – volala, že zkrátka to zboží prodala jinam. Prodala ho do Itálie, prodala ho do Španělska atd. Tak to zkrátka bylo. Taková byla situace v té době na začátku. Samozřejmě časem se situace zklidnila, zlepšila, máme více času na porovnávání těch nabídek a tak dále, ale na začátku, v té době, kdy nám na ministerstvo chodily stovky mailů, stovky telefonátů od zoufalých zdravotníků, z nemocnic, které říkaly, že nebudou pracovat, pokud nebudou mít ochranné prostředky, tak ten tým, kterým tam pracoval, a pracoval velmi tvrdě, pracoval tam 24 hodin sedm dní v týdnu, tak skutečně dělal maximum pro to, aby zajistil ochranu pro zdravotníky, a neřešil, jestli tam je nějaký pan Vomáčka nebo kdo, jestli má na sebe exekuce.

My jsme prověřovali ty firmy, jestli jsou v insolvenčním rejstříku, ty samotné firmy, jestli nemají nedoplatky státu na DPH, to jsme samozřejmě prověřili a to ty firmy splnily. Ale kdo za nimi stál – a já se přiznám, že ani neznám nějakého pana Koudelku nebo Koudelu, sponzora hnutí ANO, a je mi to úplně ukradené. Mně šlo o to, abychom zajistili ochranné prostředky pro zdravotníky. To byl jediný cíl. A jestli nám ta firma, jestli byla schopna dodat v krátkém čase v odpovídající kvalitě za

nějakou v té době přiměřenou cenu, tak prostě jsme tu smlouvu s ní uzavřeli a objednali jsme to zboží. Prostě to byl náš úkol ochránit zdravotníky.

Takže jsme měli říci těm lékařům, kteří nám volali "promiňte, my ještě prověřujeme ty firmy, ještě si porovnáváme, tak musíte počkat, musíte počkat, než vám ty výrobky dodáme, protože my ještě tady si musíme prověřit všechno"? Na to prostě nebyl čas v té době. A prostě to, co teď vy hodnotíte, jak teď vlastně bohorovně říkáte, co se stalo a co se nestalo, jak jsme postupovali špatně, tak to se hodnotí teď skutečně, a tady na to zcela sedí – po bitvě je každý generál. Ale v té době ta situace byla úplně jiná. A já teď nechci hodnotit Ministerstvo vnitra, to se určitě pan ministr vyjádří sám. Prostě my jsme postupovali možná i trošku jiným způsobem, ano, možná některé ceny byly dražší, ale skutečně to bylo v té době maximum možného, co jsme mohli dosáhnout v té době.

Pak se samozřejmě ta situace zlepšila a nyní, když se podíváte na to, za kolik nakupujeme respirátory, za kolik nakupujeme rukavice – vždycky mě totiž fascinuje, že my tady máme nakoupeny desítky milionů různých ochranných prostředků a vždycky se vypíchnou čtyři firmy ze sta, ty se vypíchnou, a teď se řeší, ani to neodpovídá realitě, protože těm firmám jsme zaplatili úplně minimum z toho, co jsme objednali.

Takže pojďme to hodnotit skutečně objektivně. Myslím si, že i v rámci skutečně nějakého časového odstupů. Ať se udělají účty, ať se prostě složí účty, až se skutečně ta situace vyřeší. My s tím nemáme problém, ať se klidně kontroluje. Nemám s tím jakýkoliv problém. Ale prostě v této době hodnotit na základě dat, která jsou zkrátka neúplná, která se mění každým dnem, není úplně férové. A já musím říci, že bych chtěl poděkovat všem kolegům na Ministerstvu zdravotnictví, kteří tam byli a kteří tam pracovali, kteří tam skutečně pracovali 24 hodin sedm dní v týdnu ne pro sebe, ale pro to, aby zajistili ty ochranné prostředky pro zdravotníky. Díky. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře. Vaše vystoupení mě ale dostalo do velmi nepříjemné procesní situace. Já nemůžu udělit slovo ministrovi vnitra, protože tady je § 53 odst. 1 a nikdo do 21. hodiny nenavrhl prodloužení jednání po 21. hodině. Já s tím samozřejmě nemohu nic dělat, takže musím tento bod přerušit s tím, že ho přerušujeme v rozpravě, kdy jsou přihlášení pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček, pan zpravodaj Bartoš, pak dále kolegové Luzar, Lipavský a Černožský, jestli jsem si to správně poznamenal.

Tím přerušuji i tuto schůzi naneurčito s tím, že vyzývám předsedy poslaneckých klubů, aby v úterý 5. května uzavřeli dohodu, kterou bychom potom realizovali tak, jak budeme pokračovat v této schůzi. Ano? Takže vám přeji hezký večer a dobrou noc.

(Schůze přerušena ve 21.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
4. června 2020
Přítomno: 115 poslanců

(Schůze pokračovala v 20.47 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Byla pět minuta pauza, nicméně já jsem případně připraven pokračovat v tuhle chvíli. (Hluk v sále.) Takže pokud bude v sále klid, tak budeme moci rovnou pokračovat. Děkuji.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 47. schůze Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána vaše účast, nejprve nás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá vydání karty náhradní. Co se týče náhradních karet a omluv, budou použity náhradní karty a omluvy z právě ukončené 50. schůze.

Připomínám, že tato schůze byla svolána v návaznosti na § 109m zákona o jednacím řádu Sněmovny na základě předloženého návrhu vlády na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením nouzového stavu. Schůzi jsme zahájili v úterý 28. dubna 2020, kdy jsme ji následně přerušili z důvodu ukončení jednacího dne ve 21.00 hodin.

Paní poslankyně, páni poslanci, připomínám, že podle § 109m jednacího řádu lze doplňovat pouze návrh pořadu schůze a nikoli již schválený pořad schůze, a já navrhuji, abychom na základě dohody poslaneckých klubů vyřadili zbývající body z této schůze, a tím ji mohli ukončit. Pokud tedy nikdo nemá jiný návrh, tak já svolám kolegy do sálu a nechám hlasovat o tomto procedurálním návrhu.

Ptám se, kdo je pro vyřazení zbývajících bodů. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 20 této schůze je přihlášeno 115 poslanců a poslankyň, pro 100, proti 6. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Takže jsme vyčerpali pořad této schůze a já končím 47. schůzi Poslanecké sněmovny a vyhláším technickou přestávku v délce tří minut, tedy do padesáti dvou, kdy budeme pokračovat v přerušené 14. schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

(Schůze skončila ve 20.50 hodin.)